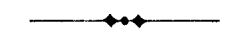

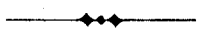
ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကျ၊ သယံဇ္ဇာ၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္ထာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်။ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုထ်လေး
 ထီး၊ မျှည့်မွေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အထွင်ဇာဂရမထေရ်သည်။ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿယ၌၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို။ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ပေတဝတ္ထုပြုစုတော်နိဿယ။

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဒီဂရီကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၈-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊

ထောကသင်းကျပ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယန္တ၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္တာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူလှေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုထ်လေး
 ထိ၊ မျှညီမွေလျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အထွင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿယ၌၊ မှိုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ပေတဝတ္ထုပြုစုတော်နိဿယ။

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

—◆◆—
 ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

—◆◆—
 မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ပိရကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၈-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊

ပေထဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁	ဥရဝဝင်္ဂ်	၂၄၉
၂	ဥပရိဝင်္ဂ်	၂၇၅
၃	စူလဝင်္ဂ်	၃၃၇
၄	မဟာဝင်္ဂ်	၃၆၉

ပေထဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။ ။

ပေတဝတ္ထုပြုကြော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥရဂဝဂံ။

(၁) သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ခေတ္တုပမာ၊ ကောင်းသောထယ်မြေခေတ်နှင့်တူကုန်၏။ ဒါယကာ၊ ဆွမ်းအ
 စရှိသော ဣတ္ထုတို့ကို ပေးလှူတတ်ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်၊
 ကဿကုပမာ၊ ထယ်လုပ်သောယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဆွမ်း
 အစရှိသောဆယ်ပါးသောဣတ္ထုတို့သည်၊ ဗိဇုပင်၊ မျိုးစေ့နှင့်တူ၏။
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါယကော၊ ဆွမ်းအစရှိသောဣတ္ထုတို့ကိုပေး
 လှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေတော၊ ထမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော
 သူတို့ကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ တေသံ၊ ထိုကောင်းသောထယ်မြေခေတ်နှင့်
 တူကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသောဣတ္ထု
 ကို၊ ယဒိဒေတိ၊ အကယ်၍ပေးလှူအံ့၊ ၊ ဧတ္ထောတေသ္မာ၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်း
 ကြောင့်၊ ဧဝံဗိဇု၊ ထိုမျိုးစေ့နှင့်တူသောဣတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊
 သာကသိ၊ ထိုထယ်လုပ်ခြင်းနှင့် တူသော အလှူပေးခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဧဝံခတ္တံ၊ ထိုကောင်းသောထယ်မြေခေတ်နှင့် တူသောရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ပေတာနုဗ္ဗ၊ ထမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်
 သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ဒါယကာသစ၊ ဆွမ်းအစရှိသောဣတ္ထု
 တို့ကိုပေးလှူတတ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ ဗလံ၊ လူနတ်တို့၌ဖြစ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသောကောင်းကျိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တ
 ဝေ၊ ဖြစ်စေ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါယကေန၊ ဆွမ်းအစရှိသောဣ
 တ္ထုတို့ကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ပေတော၊ ထမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း
 သွားကုန်သောသူတို့ကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်
 သည်ရှိမည်၊ ယထာ၊ ရက္ခဏေက္ခကသိဗိဇုယမ္ပတ္တိယာစ၊ အကြင့်အကြင်ဆို
 အပ်နှံပြီးသောအလှူခံအလှူပေးခြင်းဣတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်

၎င်း၊ အနုမောဒနာယဝ၊ တမလ္လန္တဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့၏ အနုမောဒနာပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ယံဒါနပထံ၊ အကြင်ဒါန၏အကျိုးသည်၊ ပေတာနံ၊ တမလ္လန္တဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဒါနပထံ၊ ထိုဒါန၏အကျိုးကို၊ ပေတာ၊ တမလ္လန္တဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိထုဇ္ဈန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရကုန်၏။ ဒါယာ၊ ပေးလှူထုတ်သောသူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနမယပုညနိမိတ္တံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှုတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပုညေန၊ လူနတ်တို့၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသောကောင်းမှု၏အကျိုးဖြင့်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွားများ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါယကော၊ တမလ္လန္တဘဝသို့ပြောင်းသွားသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍ ပေးလှူထုတ်သောသူသည်၊ ပေတေ၊ တမလ္လန္တဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊ ပဋိပူဇယ၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူသောအားဖြင့်ခံစားအပ်သောဆင်းရဲမှလွတ်စေ၍၊ ကုသလံ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကျိုးကိုရစေထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကောင်းမြတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ပတ္တိဒါနကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဣဝေ၊ ဤမျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိညာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဝိယာဒိကေ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါနာနိသံသေဝ၊ ဒါန၏အကျိုးတို့ကိုလည်း၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သမ္ပရာယေ၊ တမလ္လန္တဘဝ၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောအသက်ရှည်ခြင်းအစရှိသောဆယ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဂ္ဂဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနဉ္စ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့လည်း၊ ဂမတိ၊ လားရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ခေတ္တံ၊ ပမပေတဝတ္ထု၊ ကောင်းသောထပ်နှင့်တူသောပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂) အန္တောပုရိသ၊ အိယောကျား၊ ကော၊ သင်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သဗ္ဗသောဝဇ္ဇော၊ အလုံးစုံရွှေအဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကိုယ် ။ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်ထိမ်းသောအရပ်မျက်နှာသည်၊ ဩဘာသတေ၊ ထွန်းပ၏။ တေ၊ သင်၏။ ရခံ၊ နှုတ်သီးသည်ကား၊ သုကရသာ၊ ဝက်၏၊ ရခံ၊ နှုတ်သီးနှင့်တူ၏။ အန္တောပုရိသ၊ အိယောကျား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံကို၊ အကရာ၊ ပြုကဲ့သူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ

အဟံ၊ အက္ခန္ဓိကံ သည၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂ္ဍေ၊ ဘဝဋ္ဌိ၊ ကာယေ၊ န၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သညတော။
 မကောင်းမှုကိုစောင့်စည်းသည်။ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အသည
 တော၊ မကောင်းမှုကိုစောင့်စည်းသည်။ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရ
 ဒ၊ ဟေ၊ နဥဘာယေ၊ ထိုကိုယ်ဖြင့်မကောင်းမှုကို စောင့်စည်းခြင်းနှုတ်ဖြင့်
 မကောင်းမှုကို မစောင့်စည်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောကံကြောင့်၊
 ယထာယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို၊ တံ၊
 အရှင်နာရဒသည်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပဿထိ၊ မြင်ရ၏၊
 တာဒိဗေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောရှေ့အဆင်းကဲ့သို့သောအရှေ့အဆင်းဝက်
 နှုတ်သီးနှင့်တူသောနှုတ်သီးရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်သည်၊ မေ၊
 အက္ခန္ဓိကံအား၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ မမ၊ အက္ခန္ဓိကံ၏၊ ဣဒံ
 သရိရံ၊ ဤသည်မှအောံ၌ လူသဏ္ဍာန်အထက်၌ ဝက်သဏ္ဍာန်ရှိသောကိုယ်
 ကို၊ တယံ၊ အရှင်နာရဒသည်။ သာဓံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တံတသ္မာ၊ ထိုသို့မြင်ရသောကြောင့်။ တေ၊ အရှင်နာရဒ
 အား၊ ဩဝါဒဝဿေ၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိကံသည်၊
 ဖြိုငါးဆို၏၊ တံ၊ အရှင်နာရဒသည်။ ခုသော၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊
 မာအကာထိ၊ မပြုထင့်၊ အဟံပိယ၊ အက္ခန္ဓိကံကဲ့သို့၊ သုကရရခေါ၊ ဝက်နှုတ်
 သီးနှင့်တူသောနှုတ်သီးရှိသည်။ မာခေါအဟု၊ မဖြစ်လေထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဈောကံ၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သုကရရခပေတဝတ္ထု၊
 ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသောနှုတ်သီးရှိသောပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃) ဘောပုရိသ၊ ဒရိယောကျား၊ တံ၊ သင်သည်။ ဒိဗ္ဗသုဘံ၊ နတ်ကဲ့သို့
 တင့်တယ်ချောက်ပတ်သော၊ ဝဏ္ဏဓာတု၊ အရှေ့အဆင်းကို၊ ဓာရေထိ၊
 ဆောင်၏၊ ဝေဟာယသံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်ရှိ၏ ဟုမှတ်အပ်သော၊ အန္တ
 လိက္ခေ၊ ကောင်းကင်း၌၊ တိဋ္ဌထိ၊ တည်၏၊ ပုတိဂန္ဓံ၊ ပုပ်သောအနံ့ဖြင့်ထိုင်
 သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ရခဉ္စ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ကိမိယေ၊ မိုးထောက်တို့သည်၊
 ခါဒန္တံ၊ ခဲကုန်၏၊ ဘောပုရိသ၊ ဒရိယောကျား၊ တံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဂ္ဍေ၊ ဘဝဋ္ဌိ၊
 ကိံ၊ ကမ္ဘာ၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသောကံကို၊ အကာထိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသ
 နည်း၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိကံသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂ္ဍေ၊ ဘဝဋ္ဌိ၊ ရခ
 သာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အသညတော၊ မကောင်းမှုကိုစောင့်စည်းသော၊ ဒုဋ္ဌဝါစော၊
 သူတပါးတို့ကို ထွင်းချီး၍ ဖြစ်တတ်သော စကားရှိသော၊ တပယိဇ္ဈပေါ၊
 ရဟန်းတို့သာဖြစ်သော၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ သမတော။

ရဟန်းသည်၊ အာယိံ၊ ဖြစ်ခဲ့တူး၏။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 ထာဠာစ၊ ပုပ်သော တံထွေးရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေမယ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ တပဿ၊ မြတ်သောကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ဝဏ္ဏဓာတုစ၊ နတ်ကဲ့
 သို့တင့်တယ် ကောင်းမြတ်သော အရေအဆင်းကိုလည်း၊ ထဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။
 ပေသုဏိယေန၊ သူ့နှစ်ဦးတို့၏အချစ်ကို ပျက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း
 ဟူသောဂုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်၏။
 ခုခွါခံတွင်းသည်လည်း၊ ပူတိ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
 နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ တယိဒံထံအနံ့မမရူပံ၊ ဤနတ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ကောင်း
 မြတ်သော အရေအဆင်းပုပ်သောအနံ့ဖြင့် ထိုင်သောခံတွင်းရှိသောကျွန်ုပ်
 ၏ကိုယ်ကို၊ တယာ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ သာခံကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်ပြီ၊
 နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အနုကမ္မကာ၊ အစဉ်သနားတတ်သော အလှေ့ရှိကုန်
 သော၊ ကုသလာ၊ သူတပါးတို့၏ အစီးအဝှားဖြစ်ကြောင်း ကောင်းသောအ
 ကျင့်၌ လိမ္မာကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါဒယော၊ အကြင်ဘုရားအစရှိ ကုန်သော
 သူတော် ကောင်းတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်
 ရာ၏။ ထေသံ၊ ထိုဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ တွံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊
 ပေသုဏိယေန၊ သူ့နှစ်ဦးတို့၏ အချစ်ကိုပျက်စေတတ်သော ဂုံးတိုက်သော စကား
 ကို၊ မာအာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ ရသစ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း၊
 မာအာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ ရသာဝါဒ၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိသုတာဝါစ၊ သူ့နှစ်ဦးတို့၏အချစ်ကိုပျက်
 စေတတ်သောဂုံးတိုက်သောစကားကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝါ
 စာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သညတော၊ စောင့်စည်းသော၊ ထုပံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ကာ
 မကာဒိ၊ ပြန်ပြောကောင်းမြတ်သော နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
 အလိုအတိုင်းခံစားလေ့ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ ဟောတိထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ပူတိ၊ မူပေတဝတ္ထု၊ ပုပ်သောခံတွင်းရှိသော
 ပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၄) ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ အမန္တရိ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို ထျှာဂြိုဟ်ခြင်းမရှိ
 သော၊ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ယံကိဋ္ဌိ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည်တို့တွင်အ
 မှတ်မရှိတပါးပါးကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊
 ပေးရာ၏၊ ပုဗ္ဗပေတေစ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော-တမလွန်ဘဝသို့သွားလေကုန်
 သောမိဘစသောသူတို့ကိုလည်း၊ အာရမ္မ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊

ပေးရာ၏။ ဝတ္ထုဒေဝတာစ၊ အိပ်ရာအစရှိသည်တို့၌ စောင့်ကုန်သောနတ်
တို့ကိုလည်းအာရဟံ့ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးရာ၏။ အထဝါ၊
ထိုမှထပါးသောနတ်ထူစသောအမှတ်မရှိကုန်သောသူတို့ကိုလည်း၊ အာရဟံ့၊
ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးရာ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ကုဝေရဉ္စ၊
ကုဝေရနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မရဉ္စဉ္စ၊ ဓမ္မရဉ္စနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဂ္ဂ
ပက္ခဉ္စ၊ ဝိဂ္ဂပက္ခနတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဂ္ဂဇ္ဇကဉ္စ၊ ဝိဂ္ဂဇ္ဇကနတ်ကို လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ လောကပါလေ၊
လောကကိုစောင့်ကုန်သော၊ ယသသိနေ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊
မဟာရာဇေ၊ နတ်မင်း၊ ကြီးတို့ကိုလည်း၊ အာရဟံ့၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊
အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးရာ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဒါယကေန၊ အဓိအာစာ
အစရှိသော အမှတ်မရှိသော သူတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ အလှူပေး ထတ်သော
သူသည်၊ ဥဒ္ဓိဿနကိရိ ယာယ၊ ရည်မှတ်၍၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ တေစေဝ၊
ထိုအခါ အာအစရှိသော အမှတ်မရှိသောသူတို့ကိုလည်း၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်
အပ်ကုန်သည်၊ ယောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒါယကာစ၊ ရည်မှတ်၍ ပေးလှူ
ထတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဥဒ္ဓိဿန မတ္တေန၊ ရည်မှတ် ကာမျှ
ဖြင့်၊ အနိပ္ပဏာ၊ အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်ကုန်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒါနဗသသာ
ဒါန၏အကျိုး၏၊ ဘာဝိနေဝေ၊ အချို့ကိုရခြင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ယောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ရုဏ္ဏံဝါ၊ မျက်ရည်ကို ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။
နဟိကာထဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ သောကောဝါ၊ စိတ်၏ ပူပန်ခြင်းကိုလည်း၊ နကာထ
ဇ္ဇော၊ မပြုအပ်၊ အညာ၊ မျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်း စိတ်မပူပန်ခြင်းမှ ထပါး
သော၊ ယာစပရိဝေဒနာ၊ အကြင်အသံကို ဖြစ်စေတတ်သော မြည်တမ်း
ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာပိ၊ ထိုငိုမြည်တမ်းခြင်းကိုလည်း၊ နကာ
ထဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသောမျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်းစိတ်၏
ပူပန်ခြင်းငိုမြည်တမ်းခြင်းသည်လည်း၊ ပေတသာ၊ တမလွန်ဝေဝသို့ပြောင်း
သွားသောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊
အဝိန္နသုနေ၊ ပညာမဲ့ ကုန်သော၊ ဥာထကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဝေံ၊
ဤသို့မျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်းစိတ်၏ ပူပန်ခြင်းငိုမြည် တမ်းခြင်းဖြင့်၊ တိ
ဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအဆွေ အမျိုးတို့အား၊ အတ္ထပရိတာပနမေ
ဝ၊ ကိုယ်စိတ်ပဇီပန်းကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊
သူဌေး၊ ဒါယကေန၊ ဒါယကာသည်၊ ဥဒ္ဓိဿာ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်
သော၊ သံစာဒှိ၊ သံစာတော်၌၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်စေအပ်

သော၊ အယဉ္ဇခေါဒကိဏာ၊ ဤအလ္လသုဿာယျင်၊ အဿပေတဿ၊ ထိတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း သွားသောသူအား၊ ဒီဃသုတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အကျိုးငှါ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဋ္ဌာနသောတင်္ဂါဏေယေဝ၊ ထိုရည်မှတ်၍ပေးလှူသော ခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကျိုးဖြစ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ပိဋ္ဌဓိတလိကပေတဝတ္ထု၊ ရှုံးမိန်းမရုပ်လျှင်အကြောင်းရှိသော ပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၅) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ ဒါယကာမင်းမြတ်၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်၊ သကံဗာရံ၊ မိမိတို့၏အိမ်အိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်ဒါယကာမင်းမြတ်၏အိမ်သို့၊ အာဂတ္တံ၊ နယာကုန်၍၊ တိရောကုဋေသုစ၊ နံရံ၏ ကပက်တို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ သန္တိ၊ ထိဗာသုကေသုစ၊ အိမ်ခြံစပ်နံရံစပ်ဝေသွန်တံခါးစပ် ခရီးဆုံတို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဒွါရဗာသာသုစ၊ တံခါးပေါင်တို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေတိစိမနုဿေဟိ၊ အမိအဘအစရှိကုန်သောအမှတ် မရှိသောလူတို့သည်။ ဗဟုတေ၊ များစွာသောအလိုအတိုင်းသုံးဆောင်အပ်သော၊ အန္ဓပါနိမ္မိ၊ ထမင်းအပျော်ကို၎င်း၊ ခေဇ္ဇတောဇ္ဇေ၊ ခဲဘွယ်ထျက်ဘွယ်ကို၎င်း၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ကပ်၍စီရင်အပ်သော်လည်း၊ တေသံသက္ကန္တံ၊ ထိုပြိတ္တာသံ၌ဖြစ်ကုန်သောသက္ကဝါတို့၏၊ ကမ္မပစ္စယာ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သောအလှူမပေးခြင်း သူတပါးပေးလှူသည်ကို မြစ်တားခြင်းစသောအပြားရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသက္ကေ၊ ထိုပြိတ္တာသံ၌ဖြစ်ကုန်သောသက္ကဝါတို့ကို၊ ကောစိ၊ အမိအဘအစရှိသော တစုံတယောက်သောသူသည်၊ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေသံသက္ကန္တံ၊ ထိုသက္ကဝါတို့၏၊ ကမ္မပစ္စယာ၊ မိမိလည်းမပေးလှူခြင်းသူတပါးပေးလှူသည်ကိုလည်း မြစ်တားခြင်းစသော အပြားရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကေသုစိ၊ အမိအဘအစရှိကုန်သော တစုံတယောက်သောသူတို့သည်၊ အသရဋ္ဌေသုပိ၊ မအောက်မေ့နိုင်ကုန်သော်လည်း၊ ယေဥာတကာ၊ အကြင်လူ့သံ၌ဖြစ်ကုန်သောအမိအဘအစရှိကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဝေ၊ ဤဒါယကာမင်းမြတ်ကဲ့သို့၊ ဥာတိန္နံ၊ ပြိတ္တာသံ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အနုဇ္ဈကာ၊ သနားတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဥာတကာ၊ ထိုလူ့သံ၌ဖြစ်ကုန်သောအမိအဘအစရှိကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဣဒံဒေယုဓမ္မံ၊ ဤသွမ်းအပျော်အစရှိသော ဂ္ဃာဘွယ်ဝတ္ထုသည်။

ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာသံဒ္ဓိဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ဥာတယော၊ ပြိတ္တာသံဒ္ဓိဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဣဒံဗလံ၊
 ဤဒါနဇာတိအကျိုးကို၊ ပစ္စန္ဒဘောန္တော၊ ခံစားကုန်ထွက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
 ချည်မှတ်ကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤဒါယကာမင်းမြတ် ပေးလှူသကဲ့သို့၊ ကာထေန၊
 ထျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ သုပိ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအပြစ်ကင်းသော၊ ပဏီ
 တံ၊ မွန်မြတ်ပြန်ပြောသော၊ ကပ္ပိယံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား ထိုက်ထျောက်
 ပတ်သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်စသော ယူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဒန္တိ၊
 ပေးလှူကုန်၏။ သမာဂတော၊ ကောင်းစွာသာကြကုန်သော၊ တေဥာတိ
 ပေတာ၊ ထိုဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့သည်လည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဒိယတိ၊ ပေးအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအလှူပေးရာအရပ်သို့၊ သမာဂတံ၊ ကောင်း
 စွာသာကြကုန်၍၊ ပဟုတော၊ ချားစွာသော၊ အနုပါဒုမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်၌၊ သက္ကဋ္ဌံ၊
 ကောင်းမွန်စွာ၊ အနုမောဒရေ၊ အနုမောဒနာပြုကြကုန်၏။ ယေသံဥာတိနံ၊
 အကြင်လူသံဒ္ဓိ ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဟောတု၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဤဒိသံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ လတာမသေ၊ ရကုန်၏၊ ဥဒ္ဓိဿန္တေတိ၊ ချည်မှတ်၍ပေးလှူတတ်ကုန်
 သော၊ ဒါယကေတိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ အဋ္ဌာကမ္မ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ပုဇာ၊ ပု
 ဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဒါယကာစ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောမိမိတို့
 သည်လည်း၊ အနိပ္ပဏ၊ အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏
 တေဥာတိ၊ ထိုလူသံဒ္ဓိဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ စိရိပိရကာယံ၊
 ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဇိဝန္တု၊ အသက်ရှည်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ထောမေန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာသံ
 ဒ္ဓိဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ယံကသိံ၊ အကြင်ထယ်လုပ်ခြင်းကို၊
 နိဿာယ၊ မြီကုန်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝေယျံ၊ အသက်မွေးကုန်ရာ
 ၏၊ သာကသိံ၊ ထိုထယ်လုပ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာသံဒ္ဓိ၊ နုဟိအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 သာဂေါရက္ခာ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြိတ္တာသံဒ္ဓိ၊ နပိဇ္ဇတိ၊
 မရှိ၊ ယာဝါဏိဇ္ဇာ၊ အကြင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာသံဒ္ဓိဖြစ်
 ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ သမ္ပတ္တိပဒီယသာဘောတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရ
 ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ဝါဏိဇ္ဇာ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာသံဒ္ဓိ၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိရညေန၊
 ရွှေငွေဖြင့်၊ ယံကယာကယံ၊ အကြင်စောင်းပယ်ခြင်းသည်၊ နေသံ၊ ထိုပြိတ္တာ

တို့အား၊ သမ္ပတ္တိပရိယာဘဟေတု၊ ဝည်းစိပ်ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်း
သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဟိရဉ္ဇေန၊ ရွှေ
ငွေဖြင့်၊ ကယာကယံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတံ၌၊ နန္ဒိ၊ မရှိ၊
ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဥပတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊
မိတ္တာမစ္စေတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းအကျွမ်းဝင်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း
ဟောင်း၊ ဒိန္နေန၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူအပ်သောဒါန၏အကျိုးဖြင့်၊ ကာလကံတေ
သေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့
သည်၊ တယံ၊ ထိုပြိတ္တာတံ၌၊ ယာပေန္တိ၊ မျှရကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ဥဒ္ဓမေ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်၌၊ ဝဋ္ဋံ၊ ကောင်းကင်မှယိုစီးသော၊ ဥဒကံ၊ ခိဗ်း
ရေသည်၊ နိန္ဒံ၊ နိဗ္ဗိတံ၊ နှိုင်းချိုင့်ရာအရပ်သို့၊ ပပတ္တတိယထာ၊ စီးသွားထေသကဲ့
သို့၊ ဝေမေဝဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဒိန္နံ၊ အဆွေအမျိုးအ
ဆွေခင်ပွန်း အကျွမ်းဝင်ကုန်သောသူတို့သည် ရည်မှတ်၍ပေးလှူအပ်သော
အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပ
ကပ္ပတိနိပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါရိဝဟာ၊ ချောင်းငယ်ဖြစ်ငယ်တို့သည်၊ ပူဇု၊ ရေ
ဖြင့်ပြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာဂရံ၊ သရဒ္ဓရာကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ယထာ၊ ပြည့်ပေကုန်
သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ
အပ်သောအလှူသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊
ဥပကပ္ပတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊
ဣဒံနာမခေံ၊ ဤမည်သောဥစ္စာကို၊ အဒါယိံ၊ ပေးလှူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်းအယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံနာမကိစ္စံ၊ ဤမည်သောအမှုကိစ္စ
ကို၊ အကာယိ၊ ပြုဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ ဥပတိ၊ အမိအဘမှစပ်သောအဆွေအမျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လည်း
ကောင်းအယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောအဆွေခင်
ပွန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သခါ၊
ငယ်ကျွန်းဖြစ်သောခင်ပွန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဝေသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ အနုဿရံ၊ အနုဿရန္တော၊
အောက်မေ့သော၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်
ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥဒ္ဓိဿု၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊
ပေးရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဂုဏ္ဏံ၊ မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်းကို
လည်း၊ နကိကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ သောကောဝါစိတံ၊ ပူပန်ခြင်းကိုလည်း၊
နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ အညာ၊ မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်းစိတ်၏ ပူပန်ခြင်းမှ

တပါးသော၊ ယာစပရိဒေဝနာ၊ အကြင်အသံကိုဖြစ်စေ၍ ငိုမြည်တမ်းခြင်းသည်လည်း၊ အတ္တိရှိ၏။ သာဝိ၊ ထိုငိုမြည်တမ်းခြင်းကိုလည်း၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုမျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်းစိတ်၏ ပူပန်ခြင်း ငိုမြည်တမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အထုံးစုံသည်၊ ပေတဿ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော သတ္တဝါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိန္နသုနော၊ ပညာအဆင်အခြင် မရှိကုန်သော၊ ဥာတယော၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဝေ၊ ဤမျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်း စိတ်၏ပူပန်ခြင်း ငိုမြည်တမ်းခြင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ထည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အတ္တပရိတာပနမေဝ၊ ကိုယ်စိတ်၏ပင်ပန်းကာလသည် သျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယာ၊ သင်ဒါယကာမင်းမြတ်သည်၊ ပေတေ၊ ပြိတ္တာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ နိန္ဒာ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ သံစာမ္ဘိ၊ သံစာတော်၌၊ သပ္ပတိမ္ဘိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်စေအပ်သော၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိတာ၊ ဤအလှူသည်သာ သျှင်၊ အဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာသံ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါအား၊ ဒိစာရက္ကံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်ထုံး၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဋ္ဌာနသောတစ်ထေယေဝ၊ ထိုရည်မှတ်၍ပေးလှူသော ခဏ၌ပင်သျှင်၊ ဥပကပ္ပတိနိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကျိုးပြီး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူကို၊ ဒိန္နေန၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူအပ်သော၊ တယာ၊ သင်ဒါယကာမင်းမြတ်သည်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဥာတိဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗဗ္ဗကိစ္စကရထေန၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ သောအယံ ဥာတိဓမ္မော၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ပြုအပ်သော တရားသည်လည်း၊ နိဒသဟိတောစ၊ လူများအပေါင်းအား ညွှန်ပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေပေတေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကို၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ အဓိဂမနေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရစေခြင်းကြောင့်၊ ပေတေနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥဠာရာ၊ များစွာသော၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတာစ၊ ပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓပ္ပရခံ၊ တရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အနုပ၊ နာဒိဟိ၊ ဆွမ်းအဖျော်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပနေန၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဗထံ၊ အားကို၊ အနုပ္ပမိန္နံ၊ ပေးအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုကမ္ဘာဒိဂုဏပရိဝါရိတံ၊ သနားခြင်းအစရှိသောဂုဏ်သည်ခြံရံအပ်သော၊ စာဂစေတနံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းစေတနာကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တေန၊ ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊

ပသုဘဉ္စ။ ဆည်းဘူးအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဘာသိ
ဟောတော်မူ၏။ ။ ပဉ္စမံ။ ငါးခုမြောက်သော၊ တိရောကုဋ္ဌပေထဝတ္ထု၊ နံရံ၏
ထဖက်ဖြစ်သောပြိတ္တာတို့၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၆)ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တွံ၊ သင်သည်။ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်။ အ
ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗန္တရူပါ၊ အဆင်းမထွသည်လည်း။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မ
ကောင်းသောအနံ့ရှိသည်လည်း။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တတ၊ သင်၏။ သရီရတော၊
ကိုယ်မှာ၊ ပူတိ၊ ဝပ်သောအနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ မက္ခိကာဟိ၊ ယင်မ
ယင်တို့ဖြင့်၊ ပရိကိန္နာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြွမ်းသည်လည်း။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ကာ
နု၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ ထည်သ
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိတုံသို့ရောက်သော၊ ယမထောဂိကာ၊ ယမထောကန္တ
အကျုံးဝင်သဖြင့်ထိအပ်သောပြိတ္တာထံ၌အကျုံးဝင်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမ
သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါပကမ္မံ
ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို။ ကရိတွာန၊ ပြုမိ၍။
ဣတော၊ ဤလူပြည်မှာ၊ ပေထလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ဖြစ်၏။ ကာထေန၊
နံနက်အခါ၌၊ ပဉ္စပုတ္တာနိပဉ္စပုတ္တေ၊ ငါးယောက်သော သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိ
တွာန၊ ဖွားမြီး၍၊ ခါခါ၊ ဝါးရ၏။ သာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌၊ ပုန၊ တဘန်၊
အပရေ၊ ထပါးကုန်သော၊ ပဉ္စပုတ္တေ၊ ငါးယောက်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိ
တွာန၊ ဖွားမြီး၍၊ ခါခါ၊ ဝါးရ၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဧကေဒိဝသံ၊ တနေ့
တနေ့၌၊ တေဝိဒသပုတ္တာ၊ ထိုထက်ျစ်သော သားတို့သည်လည်း။ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ခန္ဓါ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်ခြင်းကို၊ ပမ္ဘိဗာတာယ၊ ပျောက်ခြင်း
ဌာ၊ အလံပရိယတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ခန္ဓါယ၊ ငတ်
မွတ်ဆာထောင်ခြင်းသည်။ ဗ္ဗာမိယမာနာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ မမ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ပရိဒဟ္မတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူလောင်၏။
ရမာယတိ၊ အခိုးထွက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဝိပါသာဘိဘူတာ၊ ရေမွတ်ခြင်း
သည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဝိစရ
န္တိ၊ သွားလာသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဝါတုံ၊
သောက်ခြင်းဌာ၊ နယတော၊ မရ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ဗုဗ္ဗသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပဿ၊ ရှုတော်မူလော့။ ။ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊
ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာထေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊

ဒုက္ခဗျာဒိဋ္ဌိ၊ မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဗျာဒိဋ္ဌိ၊ မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဗျာဒိဋ္ဌိ၊ မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ထောတိ ဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိဿကမ္မ၊ ဝိပါကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော အကျင့်ထက်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ပုတ္တဗံသာနိ၊ သားတို့၏အသားတို့ကို၊ ခါဒထိ၊ စားရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ ၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်နှင့်၊ သပတိ၊ လင်တူဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဝတ္တိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏။ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်အား၊ ပါဝံ၊ မကောင်းသော အကြံကို၊ အစေတယံ၊ ကြံမိ၏။ ပဒုဗ္ဗမာနုဿ၊ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို၊ အကရိ၊ ပြုမိ၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏၊ ဧဗ္ဗေ၊ ထိုကော၊ နှစ်လရှိသော၊ ဝတ္တော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ လောဟိတဉ္ဇေ၊ သွေးသာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတ္တရိ၊ ယို၏၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿအဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ မသံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကုပ္ပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သမာနယိ၊ ပေါင်းရ၏၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သပတဉ္ဇေ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကာရေထိ၊ ပြုစေ၏၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိတာသယိစ၊ ဘေးဖြင့်လည်းကြောက်စေ၏၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ သာဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ထေဝပ္ပပါတနံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ကိုချခြင်း၊ ဟိ၊ မယော၊ ငါသည်၊ သစေပကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပုတ္တဗံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စားရသည်ဖြစ်လို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောရံ၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်သော၊ သပတဉ္ဇေ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုမိ၏။ မုဿဝါဒဉ္ဇေ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ အဘာထိသံ၊ ဆိုမိ၏၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောပါတာဟိ၊ ပါထကံ၏လည်းကောင်း၊ မုဿဝါဒဿစ၊ မုဿဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယဿကမ္မဿ၊ နှစ်ပါးသော အကျင့်ထက်ကံ၏၊ ဥဘယံ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးသော၊ ဝိပါကံဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ပုပ္ဖလောဟိတမက္ခိကာ၊ ပြည်သွေးအစိမ်းအစိမ်းကပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဗံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ပဉ္စပုတ္တု၊ ခါဒိတပေတိဝတ္ထု၊ ငါးယောက်သော သားတို့၏အသားကို စားရသော ပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၇) ဘောတိဇ္ဈတ္တိ၊ ဒိုမိနိမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အထိ
 ဖြစ်၏၊ နုဗ္ဗတ္တာဓူပါ၊ အဆင်းမထွသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ နုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော
 အနံ့ရှိသည်ထည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ သင်္ခါရတော၊ ကိုယ်မှ၊ ပူတိ၊ ဝတ်
 သောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ ထိုင်၏၊ မက္ခိကာဟိ၊ ယင်တို့ဖြင့်၊ ပရိကိဇ္ဈာ၊
 ထက်ဝန်းကျင်ပြွမ်းသည်ထည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သော၊ တံ
 သင်သည်၊ ဇ္ဈာ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌထိ၊ တည်သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နုဂ္ဂတာ၊ နုဂ္ဂတိသံ၌အကျုံးဝင်သော၊ ယမထေဝကိကာ
 ယမမင်း၏နိုင်ငံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ပြိတ္တာသံ၌ အကျုံးဝင်
 သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိ
 တ္တာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ပေထလောကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊
 ဝတာ၊ ဖြစ်၏၊ ကာထေနုနံနက်အခါ၌၊ သတ္တပုတ္တာနိသတ္တပုတ္တေ၊ ခုနစ်ယောက်
 သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတ္တာနု၊ ဖွားပြီး၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ သာယံ၊ ညချမ်း
 အခါ၌၊ ပုန၊ တပန်း၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တပုတ္တေ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတ္တာနု၊ ဖွားပြီး၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊
 ဧကေဝိဝသံ၊ တနေ့တနေ့၌၊ တေပိရဒ္ဒသပုတ္တေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်ထေးယောက်ကုန်
 သောသားတို့သည်ထည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ခုန္ဒါယ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်
 ခြင်းကို၊ ပဓိဇာတာယ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ အထံပရိယတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ခုန္ဒါယ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်ခြင်းသည်၊ ဗာမိယမာနာ
 ယ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ပရိပုပ္ဖတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှပူထောင်၏၊ ဝုမာယတိ၊ အခိုးထွက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အာတာ
 ပေ၊ ပြင်းစွာသောနေပု၌၊ အပ္ပိဓဇော၊ မီးသည်ထောင်းအပ်သောဝတ္ထုသည်။
 နိဗ္ဗုတိ၊ ပြင်းခြင်းကို၊ နာမိဂစ္ဆတိဇ္ဈာ၊ မရသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 နိဗ္ဗုတိ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်ခြင်းဆင်းရဲခြင်း၏ ပြင်းခြင်းကို၊ နာမိဂစ္ဆာမိ၊
 မရပါ၊ ဘောဇ္ဈတ္တိ၊ ဒိုမိနိမ၊ ကိန္နု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ နုက္ကဋံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ နုက္ကဋံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ နုက္ကဋံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဘောဇ္ဈတ္တိ၊ ဒိုမိနိမ၊ ကိန္နု၊ သာကမ္မိပိ၊ ပါကေန၊ အ
 ဘယ်သို့သဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ပုတ္တမိသာနိ၊ သားတို့၏အသားတို့ကို၊ ခါဒထိ၊ စားရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ

ဟ၊ ဆို၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တအရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား
 ဒုဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ အဟု၊ ရှိကုန်၏၊ ဥတော၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေပုတ္တာ၊ ထိုသားတို့သည်၊ သမ္ပတ္တယောဗ္ဗံ၊ ရေဝံ
 သော၊ အယွယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်
 ပုတ္တဗလုပေတာ၊ သားထည်းဟူသောအားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သာမိကံ၊
 ထင်ကို၊ အဘိမညိသံ၊ မထိမဲ့ခြင်ပြုမိ၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တအရှင်ကောင်း၊ တကော၊
 ထိုမထီးမဲ့ခြင်ပြုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာမိကော၊ ထင်သည်၊ ကု
 ခ္ဋေ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်၊ သပတိံ၊ ထင်တူသည်ကို
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို၊ အာနုယိ၊ ဆောင်၏၊ သာစ၊ ထိုမယားငယ်ဖြစ်
 သောမိန်းမသည်လည်း၊ ဂတ္တံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ အထထိတ္ထ၊ ရ၏၊ သာဟံ၊ ထိုအ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ တဿာ၊ ထိုမယားငယ်ဖြစ်သော မိန်းမအား၊ ပါဝံ၊ မကောင်း
 သောအကြံကို၊ အစေတယံ၊ ကြံမိ၏၊ ပရုဠမာနုသာ၊ ပျက်စီးလိုသောစိတ်ဖြင့်
 ဂတ္တပါတံ၊ ကိုယ်ဝန်ကိုချခြင်းကို၊ အကရိ၊ ပြုမိ၏၊ တဿာ၊ ထိုမယားငယ်
 ဖြစ်သောမိန်းမ၏၊ တေမာသိကော၊ သုံးထရှိသော၊ ဂတ္တော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊
 ပုဗ္ဗထောဟိတကော၊ ပြည်သွေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတိ၊ ကျ၏။ ၊ ဘဒ္ဒ
 န္တအရှင်ကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုမယားငယ်မိန်းမ၏၊ မာတာ
 အမိသည်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘတိ၊
 အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သမာနုယိ၊ ပေါင်းရ၏၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သပထဉ္စ၊ ကျိန်
 ခြင်းကိုလည်း၊ အကာရေထိ၊ ပြုစေ၏၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဘာသာပဟိစ၊ တေးဖြင့်
 လည်း၊ ပြိမ်းခြောက်၏၊ သာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေတံဂန္ထာပါတံ၊ ထို
 ကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စေပကတံ၊ အကယ်၍ပြုအပ်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ပုတ္တဓံသာနိ၊ သားတို့၏အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စားရလို၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စောာရံ၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်သော၊ သပထဉ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အ
 ကရိ၊ ပြုမိ၏၊ ရသာဝါဒဉ္စ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ အဘာသိသံ၊
 ဆိုမိ၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တအရှင်ကောင်း၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကိုဝန်ချခြင်းဟုဆို
 အပ်သောပါတာတိပါတအကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ ရသာဝါဒဿစ၊
 ရသာဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယဿ၊ နှစ်ပါးစုံသော၊ ကမ္မဿ၊ အကု
 သိုလ်ကံ၏၊ ဥဘယံဥဘယောနု၊ နှစ်ပါးသော၊ ဝိပါကံဝိပါကောနု၊ အကျိုးအား
 ဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗထောဟိတမက္ခိတာ၊ ပြည်သွေးအထိမ်းအ
 ထိမ်းကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဓံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ၊ သတ္တဓံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ သတ္တ

ပုတ္တခါဒကပေတိဝတ္ထု၊ ခုနစ်ယောက်သော သားတို့၏ အသားစားသော ဖြိတ္တာမဇ္ဈိအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(ဂ) ထာတသုဇာတ၊ ချစ်သား သုဇာတ၊ ကိန္နု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဥဒ္ဓတ္တဗူပေါ၊ ဂျူးသောသဘောရှိသကဲ့သို့။ ဟ၊ ရိတံ၊ စိမ်းသော၊ တိတံ၊ မြက်ကို၊ ထာယိတွာ၊ ရိပ်၍၊ ဂတသတ္ထံ၊ ကင်းသောဇီဝိတိန္ဒြေရှိသော၊ ဇေဂ္ဂံ၊ နွားဒိုကို၊ ခါဒ၊ ခဲထေ့၊ ခါဒ၊ ခဲထေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လပထိ၊ ဆိုထိသနည်း။ တာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ တယာ၊ သင်သည်။ ဒိန္နေန၊ ပေးအပ်သော၊ အန္ဓေန၊ မြက်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ပါနေန၊ ရေဖြင့်ထည်းကောင်း။ မတော၊ သေပြီးသော၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ ထဒ္ဓဇီဝိတော၊ ရအပ်သော ဇီဝိန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ နယိသရဋ္ဌဟေ၊ မထရာတာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ အညော၊ သင်မှတပါးသော၊ ဒုဗ္ဗတိ၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ ဝိလပေယျယထာ၊ ဆိုမြည်သကဲ့သို့၊ ဧံတထာ၊ ထိုအတူတွံ၊ သင်သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသော ဆိုမြည်ခြင်းကို၊ ဝိလပထိ၊ ဆိုမြည်သိ၏၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဗာလောစ၊ ခိုက်သည်ထည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗေခေစ၊ ပညာမရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တာတ၊ တခင်၊ ဣမဿဂေါဏဿ၊ ဤနွား၏၊ ဣမေပါဒါ၊ ဤခြေလေးချောင်း တို့သတ်ထည်းကောင်း၊ ဣဒံသိသံ၊ ဤဥက္ခောင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဝါထမိ၊ အမြီးနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဣမနေတ္ထာ၊ ဤမျက်စိတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေမသေမိရှေးအတို့ဖြစ်သော ကာလဒ္ဓိ၊ တိဋ္ဌန္တိယထာ၊ ဖည်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣမသ္မာကာရဏာ၊ ဤသို့တည်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အယံဂေါဏော၊ ဤနွားသည်၊ သရဋ္ဌဟေသရဋ္ဌဟေယျထရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာတ၊ တခင်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အယျကဿ၊ အဘိုး၏၊ ဟတ္တပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်ထည်းကောင်း၊ သိသံ၊ ဥက္ခောင်း သည်၎င်း၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ အထ၊ ထိုသို့မထင်ဘဲထုတ်၊ မတ္တိကထုပတ္တိံ၊ အရိုးရတည်ရာပြာပုံ၌၊ ရှင်ရှင်နွား၊ ငိုမြည်ထမ်းသော၊ တွံယေဝ၊ သင်တခင်သည်သာလျှင်၊ သထဂုဏေန၊ အဆအရာဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သဟဿဂုဏေန၊ အဆအထောင်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗတိနုန၊ ပညာမရှိသည်မဟုတ်ထေ့၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့တည်ခြင်းကြောင့်၊ အယံဂေါဏော၊ ဤနွားသည်၊ သဟဿယိကာယ၊ အနိုင်အထက်ထူးထောင်

သဖြင့်၊ သရဋ္ဌဟော၊ ထရာဇာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညော၊ အောက်မေ့၏။ ၊ တာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ဗာတသိက္ခံ၊ ထောပတ်ဖြင့် သူန်းအပ်သည်သာ သျှင်ဖြစ်သော၊ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ဩသိဉ္စုဩသဗ္ဗန္တော၊ ဆွတ်ဖြန်းလျက်၊ နိဗ္ဗာပယတိပိယ၊ ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သုဇာတသည်၊ အာဒိတ္တံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မီးဖြင့်ပူလောင်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ မာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့အခင်ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒရံ၊ စိတ္တရထံ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်သောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပယေ၊ ငြိမ်းစေပြီ၊ တာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ ယောတံ၊ အကြင်သုဇာတသည်၊ သောကပရေတဿ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါဘခင်၏၊ ပိတုသောကံ၊ အဘကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောပိုးရိပ်ခြင်းကို၊ အပါနုဒိ၊ အပနေထိ၊ ပယ်၏၊ သောတံ၊ ထိုသင်သုဇာတသည်၊ မေ၊ ငါဘခင်၏၊ ဟဒယနိဿိတံ၊ စိတ်၌ရှိ၍ဖြစ်သော၊ သောကံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်တံသင်းကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အတ္တုဠံ၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ မာတာ၊ ပျိုပေလိသော အရွယ်ရှိသော၊ တာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ သွာဟံသောအတံ၊ ထိုငါဘခင်သည်၊ တဝ၊ သင်သုဇာတ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အတ္တုဠသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော ငြောင့်ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သိတိဘုတော၊ ငြိမ်းအေးသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗုတော၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းပြီးသော၊ သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မပိုးရိပ်၊ နရောဒါမိ၊ မငိုမြည်တမ်း၊ တောန္တော၊ အချင်းတို့၊ သုဇာတော၊ ငါ့သား သုဇာတသည်၊ အတ္တနော၊ ပိတရံ၊ မိမိ၏အဘဖြစ်သော၊ မဝံ၊ ငါ့ကို၊ သောကတော၊ ပိုးရိပ်ခြင်းမှ၊ နိဝတ္တေထိယထာ၊ နစ်စေဘိသကဲ့သို့၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသဗ္ဗညာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားတတ်သောအထွေရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗညာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤငါသားသုဇာတပြုသကဲ့သို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သောကမှာ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းမှ၊ နိဝတ္တယန္တိ၊ နစ်စေကုန်၏။ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂေါထပေတ္တဝတ္ထု၊ နွားသေကိုမြက်ရေကျွေးရသောပြိတ္တာ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၆) ဒေဝုပ္ပတ္တ၊ နတ်သား၊ အယံနာရိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဂုထဉ္စ၊ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ရုတ္တဉ္စ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရုဟိရဉ္စ၊ သွေးကိုလည်းကောင်း၊

ကောင်း။ ပုဗ္ဗဉ္စုပြည်ကိုထည်းကောင်း။ ပရိဘုရတိ၊ စားသောက်ရ၏။ အယံ
 ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်။ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသောကံ
 ၏ဝိပါကော။ အကျိုးနည်း။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။ ယာနာဓိ၊ အကြင်မိန်းမ
 သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ထောဗိတပုဗ္ဗဘက္ခာ၊ သွေးပြည်သာလျှင်အစ
 ရှိ၏။ အယံနာဓိ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌။ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သ
 ဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံကို။ အကာသိနု၊ ပြုကုသနည်း။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်
 သား၊ နဝါနိ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်ထသော။ သုဘာနိစေဝ၊ တင့်တယ်ရှုဘွယ်သော
 အဆင်းထည်း ရှိကုန်ထသော။ ခုနုနိစ၊ နူးညံ့သော အထွေထွေထည်းရှိကုန်ထ
 သော။ သုဒ္ဓါနိစ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိကုန်ထသော။ ထောမသာနိစ၊ အ
 မွှေးထည်းရှိကုန်ထသော။ ယာနိဝတ္ထာနိ၊ အကြင်အဝတ်တို့ကို။ အဿာ၊ ထို
 မိန်းမအား၊ တယာ၊ သင်သည်။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအဝတ်တို့
 သည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ကိဝုကာ၊ သံပြားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။ အယံနာဓိ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌။ ကိံကမ္မံ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံကို။ အကာသိနု၊ ပြုထိသနည်း။ ။
 ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ သောနာဓိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌။ မမ၊
 အကျွန်ုပ်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သောနာဓိ၊ ဤမိန်းမသည်။
 အဒါယိကာ၊ တရံယယောကံသော သူအားတရံတရသော ဝတ္ထုကိုမျှပေး
 ကမ်းလှူဒါန်းထေ့မရှိသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ မစ္ဆာရိနိစ၊ မိမိဥစ္စာကို မပေးလှူ
 ယက်လျှင်၊ ဝက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ညံ့သောမစ္ဆေ ရရှိသည်ထည်း။
 အဟု၊ ဖြစ်၏။ ကဓရိယာစ၊ သူတပါပေးလှူသည်ကို ဖြစ်တားသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမစ္ဆေ ရရှိသည်ထည်း။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊
 အရှင်ကောင်း။ သောနာဓိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား။ ဒေဝန္တေ၊ ပေးလှူသော။ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဂုထဉ္စု၊ ကျင်
 ကြီးကိုထည်းကောင်း။ ခုတ္တဉ္စု၊ ကျင်ငယ်ကို ထည်းကောင်း။ ဂုဗိရဉ္စု၊
 သွေးကို ထည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဉ္စု၊ ပြည်ကို ထည်းကောင်း။ ပရိဘုရ၊ စား
 သောက်ရသည် ဖြစ်စေသတည်း။ တယာ၊ သင်သည်။ သမဏာနံ၊ သာ
 ကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့အား။ ယံဓါနံ၊ အကြင်ထမင်း အပျော်အဝတ်
 သင်္ကန်းထည်း ဟူသော လှူဘွယ်ပစ္စုကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ထေံ၊ ထို
 သင်ပေးလှူအပ်သော ထမင်းအပျော်သည်။ ပရထောကတ္ထိံ၊ ထမလွန်
 ဘဝ၌၊ ထေ၊ သင်အား။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အသုမိ၊ မစင်ကြယ်
 သောဝတ္ထုသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝတ္ထာစ၊ အဝတ်တို့သည်

ထည်း၊ တေး၊ သင်အား၊ ကိစ္စကသမာ၊ သံပြားနှင့် တူကုန်သည်။ တဝန္တ၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခောသတိစ၊ ဆဲဆည်း ဆဲရေး၏၊ ပရိ
 ဘာသတိစ၊ ဘေးကိုပြု၍ထည်း၊ ပြင်းခြောက်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တော
 ဗိသံ၊ ဤသို့ ထိုထိုပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ဒုပ္ပရိတံ၊ ဝစီဒုစရိုက်အစရှိသောအကု
 သိုထံကံကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဣဝံပေ
 တထောကံ၊ ဤပြိတ္တာတံ၌၊ အာဂတာ၊ ထာရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရေတ္တာယ
 ဝိနုကာယံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဂုဏာဗိမေဝ၊ ကျင်ကြီးအစရှိ
 သည်ကိုသာသျှင်၊ ခါဒတိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို
 ၏၊ နဝမံ၊ ကိုးရေမြောက်သော၊ မဟာပေသကာရပေတဝတ္ထု၊ ကြီးစွာ
 သောရက်ကန်းပြိတ္တာမသည်၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရော်ပြီ။

(၁၀) ဘဒ္ဒေ၊ နှမ၊ အန္တောဗိမာနတ္ထိ၊ ဗိမာနတွင်း၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်သော၊
 တွံ၊ သင်သည်၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သောမိန်းမနည်း၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှာ
 တွံ၊ သင်သည်၊ နူပနိက္ခမိ၊ မထွက်၊ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝိမာနတော၊ ဗိ
 မာန်မှာ၊ ဥပနိက္ခမထု၊ ထွက်ပါလော၊ ဗဟိဗ္ဗိတံ၊ အပဋိတည်သော၊ တံ၊ သင့်
 ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဿာမ၊ ရှုပါကုန်အံ့၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ အ
 တံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှာ၊ ဗဟိ၊
 အပဋိ၊ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ အဗ္ဗိယာမိ၊ ဆင်းရဲပါ၏၊ ဟရယာမိ၊ ရှက်
 ပါ၏၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကေသေဟိ၊ ခပ်တို့ဖြင့်၊ ပရိန္တန္နာ၊ ဖုံးထွင်းအပ်
 သောကိုယ်ရှိသည်၊ အဒိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ မေမယာ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်၏၊ သောဘဏေ၊ ဘင့်တယ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ၊ မမ၊ ငါ
 ၏၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဟန္တု၊ ယူထား၊ တေး၊ သင်အား
 အဟိ၊ ငါသည်၊ ဒဒါမိ၊ ပေး၏၊ ဣဒံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ နိဝါသယ၊ ဝတ်ပါလော၊ ဣဒံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှာ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အဗ္ဗာ
 ကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဇဟိ၊ ထာလော၊ သောဘဏေ၊ တင့်တယ်
 သောအဆင်းရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဥပ
 နိက္ခမထု၊ ထွက်လော့၊ ဗဟိဗ္ဗိတံ၊ အပဋိတည်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ ပဿာမ၊ ရှုလိုကုန်၏၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ တဝ၊ သင်
 ၏၊ ဟက္ခေန၊ သက်ဖြင့်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နံ၊
 ပေးသောအာတ်သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဟက္ခေ၊ ထက်၌၊ နုဥပကပ္ပတိ၊ မ

ရောက်၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဧဝံ၊ အပေါင်း၌၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာ၊ သမ္မာ၊ ခုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ ဧသော၊ ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ဥပါသကံ၊ ဤဥပါသကာကို၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒိယ၊ မာနံ၊ ပေးအပ်သော၊ သာဓုကံ၊ ပုဆိုးကို၊ အတ္ထာ၊ ဒယိတွာန၊ ဝတ်စေ၍၊ ဒက္ခိတံ၊ တံ၊ ဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာဒိယ၊ အမှုပေးဝေပါလော၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်ထိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းထို့ရောက်သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်ထက္ကံ။ တေ၊ ဝါ၊ ဝါ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တဋ္ဌဥပါသကံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးအား ဆည်းကပ်တတ်သောသူကို၊ နှာပယိတွာန၊ ရေချိုးစေကုန်၍၊ ဝိလိမ္မေတွာ၊ ကောင်းမြတ်သော နံ့သာဖြင့်လိမ်းကျံကုန်၍၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊ သမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗဋ္ဌနံ၊ ဟင်းထူးနှင့် တကွသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇနံကို၊ ဘောဇာပေတွာ၊ စားစေကုန်၍၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ခါးဝတ်အပေါ်ရုံဟု ဆိုအပ်သော ပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထာ၊ ဒယိတွာန၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်၍၊ တဿာ၊ ထိုဝိမာနုပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိတံ၊ တံ၊ ဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိယံ၊ အမှုပေးဝေကုန်၏၊ တထာ၊ ဒက္ခိတာယ၊ ထိုအလှူကို၊ သမနန္တရာ၊ အနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော နတ်၏ဘောဇနံနှင့် တူသော ဘောဇနံသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာ၊ ခနံ၊ အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့် ထွန်းပသော အလှူအရောင်ရှိသော နတ်၏ အဝတ်နှင့် တူသော အဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါနီယံ၊ များသော အပြားရှိသော အပျော်သည်လည်းကောင်း၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ တကော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဘောဇနံ စသည်ကို ရပြီးသော နောင်မှ၊ သုခိ၊ ရေချိုးသဖြင့် စင်ကြယ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ သုခိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးသော၊ ကာထိကုတ္တမောရိနိ၊ ကာထိကတိုင်း၌ ဖြစ်သော အဝတ်တို့ထက် မြတ်သော အဝတ်ကို ဆောင်ခြင်းရှိသော၊ သာပေတီ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးကား၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသနဝသေန၊ ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်လျက်၊ ဝိမာနာ၊ ဝိမာန်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်ဘွီး။

သုစိတ္တရူပံ၊ ဆင်ရုပ်မြင်းရုပ်မိန်းမရုပ်ယောကျ်ားရုပ်အစရှိသောအရုပ်ချူး၊
 ပန်းချူး၊ နွယ်အစရှိသောပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော ဆန်းကြယ်
 သော အရုပ်ရှိထသော၊ ရုပ်ရံ၊ နှလုံးမွှေ့လျော်ဘွယ် ရှုချင်ဘွယ်သောအ
 ရောင်ထည်း၊ ရှိထသော၊ ထာ၊ သင်၏၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာနံသည်၊ ပတာသတိ၊ အ
 ပြားအားဖြင့်ထွန်းပ၏၊ ဒေဝထော၊ နုတ်ထိုး၊ အမွှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုတ္တိတာ၊
 မေးအပ်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာပိက္ခ၊ ကြားထတ်လော၊ ဣဒံပထံ၊ ဤအကျိုး
 သည်၊ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပထံ၊
 အကျိုးနည်း၊ မာရိယာ၊ အချင်းကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စရမာနဿ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဌာသွားသော၊ ဥဇုဘုတဿ၊ စိတ်
 ၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်
 ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကိ
 လေသာရှိသောရဟန်းအား၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊
 စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒေါဏီနိဗ္ဗုဇ္ဇနိ၊ ယိုစီးသောဆီရှိသော နှမ်းပြစ်မှုကို၊
 အဒါယိံ၊ ပေးလှူဘူး၏၊ ကုသလဿ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခ
 ထာရှိသော၊ တဿကမ္မဿ၊ ယိုကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒီဃမန္တ ရံဒီဃ
 ကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာနံ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဗ္ဗဝိပါကံ၊ ယိုအကျိုး
 သည်လည်း၊ ပရိတ္တကံ၊ အနည်း၊ ချွတ်ကြွင်း၏၊ မာရိယာ၊ အချင်းကုန်သည်တို့၊
 စတုဟိမာသေဟိ၊ စတုနံမာသာနံ၊ လေးထပ်တို့၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ မမ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဧကန္တကဗျကံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ယောရံ၊ ကြမ်းကြိုတ်ပြင်း
 ထန်စွာသော၊ နိရယံ၊ အဝိစင်ရဲသို့၊ ပပတိသံ၊ ဂျှရလတ္တံ့၊ တံနိရယံ၊ ယိုအ
 ဝိစင်ရဲကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုခွါရံ၊ လေးဖျက်နှာတို့၌
 တံခါးလေးခုတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ တံ၊ ယိုအဝိစင်ရဲကြီးကို၊ ဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာ
 ဝေသာန်အပ်၏၊ ဘာဂသော၊ အတို့အားဖြင့်၊ မိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ အယော
 ပါကာရပရိယန္တံ၊ သံဖြင့်ပြီးသောတံတိုင်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှရံအပ်၏၊
 အယသ၊ အထက်၌သံပြားဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိကုဇ္ဇိတံ၊ ပိတ်ယုန်အပ်၏၊ တဿ၊
 ယိုအဝိစင်ရဲကြီး၏၊ အယောမယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ဘုမိ၊ မြေသည်၊ ဇလိ
 ထာ၊ အလျှော်ပြောင်ပြောင် ထောက်၏၊ တေဇသာယုတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ထွက်သောအလျှော်ရှိသော များသောမီးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏၊ တဿ၊ ယိုခင်ကြီး
 ၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဗဟိ၊ အပယို၊ သရုဗြိတာ၊ တက်သော၊ ဇာလာ

ဒီးလျှံသည်။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်ထိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယဇာနေသတံ၊ ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့၍၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ကိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မာရိယာ၊ အချင်းကုန်သည်တို့၊ မယာ၊ အကွန့်ဝင်၍၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ နုက္ကံ၊ ဆင်းရဲစွာသော၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကိုလည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအစီစီနေကြီး၌၊ အဟံ ငါသည်၊ ဒိဗမဒ္ဓါနံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ယသ္မာ၊ အကြင့် ကြောင့်၊ ဝေဒိဿံ၊ ခံစားရသတ္တံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုဝံ၊ ပြင်းစွာ။ သောစာမိ၊ ပိုးရိမ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ ဒေသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ခလ္လာတိယပေတဝတ္ထု၊ လှလက်ထက်ကဆံပင်ကျွတ်၍ ဥက္ခောင်း ပြောင်ထော ပြိတ္တာမဇ္ဈိ၊ အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

(၁၁) ဘောန္တော၊ အိုအချင်းတို့၊ ပုရတောစသဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်ထိမ်းသောသူတို့ ၏ရှေးဦးစွာ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူသည်၊ သေတေန၊ ပြုသော၊ ဗ၊ ဣနာ၊ ဆင်ဖြင့်၊ ပထေတိဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဂစ္ဆန္တောပန၊ သွားသောသူသည်ကား၊ အဿတဇီရထေန၊ အဿတိုရ်မြင်းကသောရထားဖြင့်၊ ပထေတိ၊ သွား၏။ ပစ္ဆာ၊ ထိုသူတို့၏နောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ ကညာ၊ မိန်းမ ငယ်သည်၊ သဗ္ဗတောသမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒေသဒိသာ၊ အရပ်ဆယ် မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဿသယန္တိ၊ ကိုယ်၏အရောင်အဝတ် ထန်ဆာအစရှိ သည်တို့၏အရောင်တို့ဖြင့် ထွန်းပစေလျက်၊ သိဝိကာယ၊ ထန်းစဉ်ယာဉ် ဖြင့်၊ နိယျာတိ၊ သွား၏။ တုဓေပန၊ သင်တို့မူကား။ ရုဂ္ဂရဟတ္ထပါဏီနော၊ နုတ်ဆောက်ပုတ်တို့ကို ကိုင်စွဲသောထက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ထက်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဒမုခါ၊ ပိုမြည်တမ်းသော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိန္နု ပဘိန္နဂတ္တာ၊ နုတ်ဆောက်ပုတ်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ထိုထိုသို့သော အရပ်၌ပေါက်ပြတ်သောကိုယ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညဿ၊ တယောက် သည်တယောက်၏။ ယောဟိတံ၊ ပြည်သွေးကို၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင် သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိဝထ၊ သောက်ရကုန်၏။ တံကာရတံ၊ ထိုအ ကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ မနုဿဘုတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ တုဓေပသင်တို့သည်၊ ကိံ၊ ပါပံ၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ် ကံကို၊ အကတ္ထ၊ ပြဘူးကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆန္တာနံ။ သွားကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့တွင်၊ ယောနုရော၊ အကြင်ယောက်ျား သည်၊ ပုရတောဝါ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ သေတေန၊ ပြုသော၊ ဝေတုက္ကမေန၊ အ

ခြေထေးချောင်းရှိသော၊ ကုဋ္ဌဓန၊ မြေကိုပျက်သဖြင့် သွားထတ်သော၊ နာဂေ၊ ဆင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ သောစနရော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောဝ ဇေဋ္ဌော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ သားကြီး သည်သာလျှင်၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုခိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မြေထုပ်စံပျော်ရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ ယောနရော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ စတုတ္ထိ၊ လေးစီးသောမြင်းတို့နှင့်၊ ယုတ္တေန၊ ဟွင်သော၊ သုဝဂ္ဂိတေန၊ ကောင်းသောသွားခြင်းရှိသော၊ အဿတဓိရထေန၊ အဿတိုရ်မြင်းကသော ရထားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ သောစနရော၊ ထိုသူသည်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈိမော၊ အထတ်ဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောမဇ္ဈိမော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ သားလတ်သည်၊ အမစ္ဆရိ၊ မိမိ၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကို နှမြော့စုံမက်၍၊ ဝှက်ခြင်းမရှိသော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သပညာ၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိမြင်တတ်သောပညာသည်၊ ရှိထသော၊ မိဂမန္ဓထောစနာ၊ သမင်မ၏မျက်စိကဲ့သို့ ငြိုးမွှမ်းအပ်သော မျက်စိလည်းရှိထသော၊ ယာနာရိ၊ အကြင် မိန်းမသည်၊ ပစ္ဆာ၊ ဆင်သည်၊ ရထားယာဉ်ဖြင့် သွားသောသူတို့နောက်မှ၊ သိဝိကာယ၊ ထန်းစင်ယာဉ်ဖြင့်၊ နိယျာတိ၊ သွား၏၊ သာနာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကဏိဋ္ဌိကာ၊ အထပ်ဖြစ်သော၊ ဓိတာ၊ ထိုးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သာဓိကာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ထိုးငယ်သည်၊ ဘာဇေဘာဂေန၊ မိမိသည်ရအပ်သော အဖိုမှထက်ဝက်သော အဖိုကိုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုခိသုခိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မြေထုပ်စံပျော်ရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇေတေစ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ သားထိုးတို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဿန္တိ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမတာ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏၊ မယံပန၊ အကျွန်ုပ်တို့မူကား၊ မစ္ဆရိနော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မပေးမလှူယက်နှုဇျောစုံမက်၍၊ ဝှက်ထတ်သော နှလုံးရှိကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမတာ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဘာသကာ၊ အကြောသကာ၊ ရေရွတ်ဆဲရေးဘတ်ကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇေတေစ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ သားထိုးတို့သည်လည်း၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူကုန်သောကြောင့်၊ ပရိစာရယန္တိ၊ စွယ်ရကုန်၏၊ မယာဉ္ဇမယံပန၊ အကျွန်ုပ်တို့မူကား၊ ဆီခွေး၊

ပြတ်သော၊ နန္ဒော၊ ကျူသည်၊ သုဿတိဣဝ၊ ခြောက်ထပ် သကဲ့သို့၊ ခုပ္ပါ
သာဟိ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ သုဿာမ၊ ခြောက်ထပ်ကုန်၏။ ဘောန္တော။
အိုအချင်းတို့၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်
သို့သဘောရှိသနည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သယနံ၊ အိပ်ရာ နေရာသည်။
ကိံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ တုမှာသင်တို့သည်။ အနုပ္ပကေသု၊
များစွာကုန်သော၊ ပဟုတထောဂေသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိပြန်ပြောကောင်း
မြတ်ကုန်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်။ သန္တေသုဝိ၊ ရှိကုန် သော်လည်း၊
သုဂဟေတုနော၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညသ၊ ကုသိုလ်
ကံကို၊ အကရထေန၊ မပြုခြင်းကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝိနာဂါယ၊ ချွတ်
ယွင်းစေကုန်၍၊ အဇ္ဈယရ၊ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ပြိတ္တာထံ၌ အကျုံးဝင်သောဆင်း
ရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ သုပါပကမ္ဘိနော၊ အလွန်မကောင်းမှု ရှိကုန်သော၊
တုမှာသင်တို့သည်။ ကထံကောနုပကာရေန၊ အဘယ်သို့သော အပြားအား
ဖြင့်၊ ယာပေထ၊ မျှရကုန်သနည်း။ ဘန္တေ အရှင်ထုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဝိတွာန၊ ရိုက်ပုတ်ကုန်၍၊ ပုဗ္ဗဇောဟိ
တံ၊ ပြည်သွေးကို၊ ဝိဝါမ၊ သောက်ရကုန်၏။ ဗဟု များစွာသောပြည်သွေးကို၊
ဝိဝိတွာန၊ သောက်ကုန်၍။ ဝေသာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်၊ နဟောမ၊ မဖြစ်ကုန်၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုများစွာသောပြည်သွေးကို၊ နုရုစာဒိမ္မသော၊
အလိုအားဖြင့်သောက်ရသည်မဟုတ်ကုန်၊ ဘန္တေ အရှင်ထုရား၊ ဣန္ဒြေဝံဇေ
မေဝ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏ အတူသာလျှင်၊ အဒါယကာ၊ ပေးလှူလေ့မရှိကုန်
သော၊ ပေစ္စ၊ ဘမလွန်ဘာ၌၊ ယမဿဋ္ဌာယိနော၊ ယမထောကအမည်ရှိသော
ထံ၌ တည်လေ့ရှိကုန်သော၊ အညေပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ မစ္စာ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ မယံဝိယ
အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ ပရိဒေဝယန္တိ၊ ငိုမြည်တင်းကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ အရှင်ထု
ရား၊ ယေဘောမစ္စာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဝိဝိခေ၊ အထူးထူးအပြားပြား
များကုန်သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ အဝိဂမ္မ၊ ရကုန်၍၊ အမှေ
ဝိယ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ သယန္တိ၊ မိမိတို့လည်း၊ နတုဇ္ဈရေ၊ မသုံးဆောင်
ကုန်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေန္တာ၊ ပေးလှူကုန်ထုက်၊ ပုညန္တိ၊ ဒါနကုသိုလ်
ကံကိုလည်း၊ နကရေန္တိ၊ မပြုကုန်၊ တေမစ္စာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပရုတ္ထ၊
တမလွန်ဘဝ၌၊ ခုပ္ပါသုပဂတာ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဂ္ဂိနာစ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းစသော အကြောင်းရှိသော
ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသောမီးသည်လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပုသိသာရဂ္ဂိနာစ၊ ငါတို့

ကုသိုလ်ကံကိုမပြုအပ် အကုသိုလ်ကံကိုပြုအပ်၏ အစရှိသော နည်းဖြင့် ဖြစ်သော နှလုံးမသာယာ ခြင်းတည်းဟု ဆိုအပ်သော ဝိးသည်လည်း ကောင်း၊ ဒဟမာနာ၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ အရှေ့ပိယ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ ဗျာယရေး၊ ပူလောင်ကုန် ရာ၏၊ တေမရွာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ က ဇူကပ္ပဏာနိ၊ အလိုမရှိအပ်သော အ ကျိုးဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒုချဒြာယာနိ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုပွားတတ်ကုန်သော၊ အကုသထကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ကတွာန၊ ပြုကုန်၍၊ စိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ သောကာလပတ်လုံး၊ ဒုက္ခံ၊ အပါယ်သံ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ အနူဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဓနဝညံ၊ ရွှေငွေရတနာအစရှိသော သက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာသလေးအစရှိသောစပါးဥစ္စာသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့် ကြောင့်၊ ဣတ္တရုံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးမတည်း၊ ဝိပရိတာမန္တေ၊ ပေါက်ပြန်တတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဣဝ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဣတ္တရုံ၊ တို၏၊ စဝနဝေဋ္ဌ ခန္ဓေ၊ ချွေးခြင်းသံဘောရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူ သည်၊ ဣတ္တရုံ၊ တိုသော၊ ဣတ္တရတော၊ တိုသောအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ ထို၍၊ ဝိဝံ၊ မိမိ ၏၊ မိရိရာ ကျွန်းကြီး သဖွယ်ဖြစ်သော တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာ ခြင်း၏အ ကြောင်းကောင်းမှုကို၊ ကရိယာထ၊ ပြုရာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အရဟတံ အရဟန္တာနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သောအရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝစော၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်တရား၌၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာကုန် သော၊ ယေတေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ ၏လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတဿ၊ ဇိဝိခြေ၏လည်းကောင်း၊ ဣတ္တရဘာဝံ၊ တို သောကာလရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧဝံ၊ ယာထာဝတော၊ ဤသို့ဟုတ်မှန်သောသ ဘောအားဖြင့်၊ ပစာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိုကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုသူတို့သည် ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နပမန္တန္တိ၊ မငေ့မထော့ ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိံ သု၊ ရှုတ်ဆိုကုန်၏၊ ကောဒသမံ၊ ကဆယံတရ ခြောက်သော၊ နာဂပေတဝတ္ထု၊ နာဂပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

(၁၂) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုန္နား၊ ဥရဂေါ၊ မြွေသည်၊ ဇိတ္တံ၊ ဟောင်းထေပြီး သော၊ တစ်၊ အရေကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကံသာရေး၊ သံသရာ၌၊ ပရိတ္တမန္တော၊ ထည်သော၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါ သည်၊ ပေါရာဏဿ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ပဋိဝေဒ္ဓေကိုဖြစ်စေ

တတ်သောကံ၏၊ ပရိက္ခိဏက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဟောင်း
ထေပြီးသော၊ သံတနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဗြာဟ္မ
ဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်သည်၊ နိဗ္ဗောဂေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားခြင်း
မရှိသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပေတေ၊ ဝိညာဉ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာ
လင်္ဂီတေ၊ သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဒဗ္ဗမာနော၊ မီးသည်လောင်အပ်
သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတဝိညာဉ်ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟနက္ခံ၊ မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲ
ကို၊ နဇာနာတိဇ္ဇဝ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿကာလင်္ဂီ
တဿ၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်တို့၏သားသည်၊ ကတော၊ ကာသဿ၊ ပြုအပ်
သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်
ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်
သို့၊ ဂုတိနန္တရမေဝ၊ ဂုတိ၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားထေသော၊
သေကာလင်္ဂီတော၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်၏သားသည်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေ
ဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ပိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊
ထိုသို့မသိသောကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေမမပုတ္တံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
တို့၏သားကို၊ နိမိတ္တကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်၊ သာ
မိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ သောပုတ္တော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏သားသည်၊ အနန္တိတော၊
သာယာညွတ်၊ သား၏ အဖြစ်သို့ကပ်စွာညွတ်ဟု ကျွန်ုပ်မခေါ်အပ်ဘဲလျက်၊ တ
ထော၊ ထိုရှေး၌တည်သောကုသိုလ်၏အဖြစ်မှ၊ အာဂါ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အထံ
သို့သာပါ၏၊ အနန္တညာတော၊ ချစ်သားတမလွန်လောကသို့သွားလေတေ့
ဟုအကျွန်ုပ်တို့သည်ခွင့်မထွတ်အပ်ဘဲလျက်၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော
လောကမှ၊ ဂတော၊ တမလွန်လောကသို့သွား၏၊ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဟ
တာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သွားအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဂထော၊ လာ
၏၊ တထာတေနဇဝအာကာရေန၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဂ
ထော၊ သွားထေ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့အဝသဝတ္တိကေ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းမရှိ
သော၊ တတ္ထ၊ ထိုသံသရာဝင်္ဂီ၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ မရတံ၊ သေခြင်းကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပ
ရိဒေဝနာ၊ ပိုမြည်တမ်းခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သာမိ၊ အ
ရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဒဗ္ဗမာနော၊ မီးသည်လောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊
အပေတဝိညာဉ်ကင်းသော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟ
နက္ခံ၊ မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိဇ္ဇဝ၊ မသိသကဲ့
သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿပုတ္တဿ၊ ထိုမလွန်လောကသို့သွားတတ်သော

အကျွန်ုပ်တို့၏သားသည်၊ ကတောကာသဿ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊
ကမ္မဿ၊ကံ၏၊ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊
ပါဠိကင်္ခါ၊အလိုရှိအပ်၏၊တံဂတိံ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ရုတိအနန္တရမေဝ၊
ဝ၊သေသည်အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ဂတော၊သွားလေသော၊သောဝုပ္ပတ္တော၊ထို
အကျွန်ုပ်တို့၏အားသည်၊ဥာတိနံ၊ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ပရိဒေဝိတံ၊ငိုမြည်
တမ်းခြင်းကို၊နဇာနာတိ၊မထိ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဧတံ၊ထိုတမလွန်လောကသို့သွားသောကျွန်ုပ်တို့၏သားကို၊နိမိတ္တံကတွာ၊
အကြောင်းပြု၍၊နရောဒါမိ၊မငို၊၊သာမိ၊အရှင်ပုဏ္ဏား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊
သစေဓောဒေ၊ အကယ်၍ငိုငြားအံ့ကိသာ၊ ကြိုလှိုခြောက် ဖတ်သည်၊
အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊တတ္ထ၊ထိုအကျွန်ုပ်၏ မောင်သေခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ငို
ခြင်း၌၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ကိံဖလံ၊ အတယ်အကျိုးရှိသည်၊ထိယာ၊ဖြစ်ရာ
သနည်း၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ဥာတိမိတ္တသုဟန္တာနံ၊ အသွေအမျိုးအဆွေ
ခင်စွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သောသူတို့အား၊မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊သောစနေ၊စိုး
ရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ဘိယျော၊ မောင်သေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲထက်လွန်
စွာ၊အခုတိ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ထိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ဒဗ္ဗ
မာနော၊မီးသည်ထောင်အပ်သော၊ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ အပေတဝိညာ
ဏတ္တာ၊ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟဒက္ခံ၊မီးထောင်း
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊နဇာနာတိ၊မထိ၊ မထိသကဲ့သို့၊တဿဘာ
တုနော၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော အကျွန်ုပ်မောင်းသည်။က
တောကာသဿ၊ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ကံ၏၊ဝသေန၊အစွမ်း
ဖြင့်၊ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂ
တိံ၊ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ရုတိအနန္တရမေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာ
လျှင်၊ဂတော၊သွားလေသော၊သောတာတာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်မောင်သည်၊ဥာ
တိနံ၊ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊နဇာနာတိ၊မ
ထိ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသောမောင်
ကို၊နိမိတ္တံကတွာ၊အကြောင်းပြု၍၊အဟံ၊ငါသည်၊နရောဒါမိ၊မငို၊ ၊သာမိ၊
အရှင်ပုဏ္ဏား၊ဒါရကော၊ မလိဗ္ဗာသောသူငယ်သည်၊နဘော၊ကောင်းကင်၌၊
ဂစ္ဆန္တံ၊သွားသော၊စန္ဒံ၊လဝန်းကို၊မယံ၊ငါ၏၊ ရထစက္ကံ၊ခုထားထည်းဘီး
စက်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ အဟိ၊ပေးထား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတွာ၊ဆို၍၊
အနုရောဒဘိယထာဝိ၊ အဖန်တလဲလဲ ငိုမြည်တမ်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေတံ၊ သေသောသူကို၊ အနုသောစ

တိ။အဖန်တလဲလဲရိုးရိပ်၏၊ တဿ၊ထိုသူ၏၊ ဇေတံအနုသောစနံ၊ ထိုအဖန်တလဲလဲရိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝံသမ္ပဒမေဝ၊ ဤကောင်းကင်၌သွားသောထဝန်းကိုယူလိုသောသူငယ်၏ အဖြစ်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဒဟမာနော၊ မီးသည်ထောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည် အပေတဝိညာဏက္ခာ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟဒုက္ခံ၊ မီးထောင်ခြင်းကြောင်းဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နုဇာနာတိဇ္ဇဝံ၊ မထိသကဲ့သို့၊ တဿာတ္ထု၊ နော၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်၏ထင်သည်၊ ဂထောကာသဿ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါမိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိံ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ဂုတိအနန္တရမေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂထောသွားသော၊ သောဘက္ခာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ထင်သည်၊ ဥာတီနံ၊ ခွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ပိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နုဇာနာတိ၊ မထိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့် ဇေတံ၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်၏ထင်ကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်၊ နုဇောဒါမိ၊ မပို၊ ဗြဟ္မေ၊ မြတ်သောအရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဘိန္နော၊ ကွဲပြီးသော၊ ဥဒကာကုမ္ဘော၊ ရေအိုးသည်၊ အပ္ပမိ၊ သန္ဓိယော၊ တဖန်စေ့စပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိယထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေတံ၊ သောသူကို၊ အနုသောစတိ၊ အဖန်တလဲလဲရိုးရိပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဇေတံအနုသောစနံ၊ ထိုအဖန်တလဲလဲရိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝံသမ္ပဒမေဝ၊ ဤကွဲပြီးသော အိုးကိုတဖန်စေ့စပ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဗြဟ္မေ၊ မြတ်သောအရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဒဟမာနော၊ မီးသည်ထောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတဝိညာဏက္ခာ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟဒုက္ခံ၊ မီးထောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နုဇာနာတိဇ္ဇဝံ၊ မထိသကဲ့သို့၊ တဿာယုပုတ္တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အရှင်သားသည်၊ ကထောကာသဿ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါမိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိံ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ဂုတိအနန္တရမေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂထော၊ သွားသော၊ သောအယုပုတ္တော၊ ထိုအရှင်သားသည်၊ ဥာတီနံ၊ ခွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ပိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နုဇာနာတိ၊ မထိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ထိုသေသောအရှင်သားကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နုဇောဒါမိ၊ မပို၊ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဥရဂမေတဝတ္ထု၊ ဥရဂပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်။

နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ခေတ္တံ၊ ကောင်းသော ထယ်မြေခေတ်နှင့်တူသော အလှူခံ၊ သုကရံ၊ ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသော နှုတ် သီးရှိသော ပြိတ္တာ၊ ပူဘိစ၊ ပုပ်သော အနံ့ဖြင့်ထိုင်သော ခံတွင်းရှိသော ပြိတ္တာ၊ ဝိဠံ၊ ရှုံမိန်းမရုပ်လျှင် အကြောင်းရှိသော ဇေယနာ၊ တိရောကုဋ္ဌ၊ တိရောကုဋ္ဌ သုတ္တန်၊ ပဉ္စာပိ၊ ငါးယောက်သော သားတို့ကိုစားရသော ပြိတ္တာမ၊ သတ္တပုတ္တံ စ ရနစ်ယောက်သော သားတို့ကိုစားရသော ပြိတ္တာမ၊ ဂေါဏောစ၊ နွားသေ ကိုမြက်ရေကျွေးရသော သုဇာတလုလင်၊ ပေသကာဓိစ၊ ရက်ကန်းသည် ပြိတ္တာမ၊ ခလ္လမ္ပိ၊ လုလင်ထက်ထက်ဆံပင်ကျွတ်၍ ဥက္ခောင်းပြောင်သော ပြိတ္တာမ နာဂ၊ ဆင်မြူယာဉ်ရသော နတ်သား၊ ဥရဂေါ၊ မြွေကိုက်၍ သေသော ပုတ္တား သား၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဥရဂဝဂ္ဂေါ၊ ဥရဂဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဥပရိဝဂ်၊

(၁၃) ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကော၊ ထွက်သော နံပါးရှိသော၊ ကိသိကော၊ အရိုးအရေ အကြော ချွေသာကြွင်းသော အလွန်ကြိုလှိုင်းသာကိုယ်ရှိသော၊ တောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါ၊ အ ဆင်းမထွေသော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြိုလှိုင်းသည်၊ အသိ ဖြစ်၏၊ ဝေနိသန္တတာ၊ အကြောပြင်းပြင်းထသော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အ သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣဝ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်းသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ဘဒ္ဒ နေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒဂ္ဂတာ၊ ဒဂ္ဂတိသို့ထားသော၊ ယမ ထောကိ၊ ကာ၊ ယမထောကဆိုအပ်သော ပြိတ္တာသံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ် သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အ ကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မကောင်းမှုကံ ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဝတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက် ၏၊ တောတိပေတိ၊ အိုပြိတ္တာမ၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ထယာ၊ သင်သည်၊ ပု ဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကမံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစ ရှိသော ကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကမံ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မန သာ၊ ပိဗ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကမံ၊ သူလည်းပိဗ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြိုခြင်းအစရှိသော မနေ့

ဒုစရိုက်ကိုကတံပြုခဲ့ဘူးသလော၊ဘောတိပေတိ၊အိုပြိတ္တာမ၊ကိဿကမ္မဝိ
 ပါကေန၊အထယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ဣတော
 ဤလူထုံမှ၊ပေတထောက်၊ပြိတ္တာထုံ၌၊ဂတာ၊ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊မေ၊အ
 ကျွန်ုပ်၏။ ဝိဘာစ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊မာတာစ၊အမိသည်လည်း
 ကောင်း၊ အထဝါ၊ထိုမှကပါးလည်း၊ ဥာတကာစ၊အဆွေအမျိုးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ယေ။ အကြင် သူတို့သည်၊ တံ၊ သင်ကား၊ ပသန္ဓိဗိတ္တာ၊
 ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း ပုစ္ဆား
 တို့အား၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒေါတိ၊ပေးလှူလော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နိယျာဇေယျံ၊
 ထိုက်တွန်းစေကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ အနုကမ္မကာ၊ သံသရာကောင်းကျိုးဖြင့် မြီးမြောက်
 တတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ မဟံ။ အကျွန်ုပ်အား၊ နအဟေသိ၊ မရှိ
 ကုန်၊ဟိသသ္မာ၊ အကြင် အလှူပေးခြင်းစသော ကုသိုလ်ကံကို မပြုခြင်း
 ကြောင့်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေရူပါ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊နဂ္ဂါ၊အဝတ်
 မရှိသော၊ပေတိ၊ပြိတ္တာမသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ဣတော၊ဤနေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ
 ၍၊ပဉ္စဝဿသတာနံ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်သုံး၊ ခုဒ္ဒါယစ၊ဆာထောင်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊တဏှာယစ၊တော်မွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ခဇ္ဇမာ
 နာ၊နှိပ်စက်အပ် သည်ဖြစ်၍၊ဝိစရာမိ၊ကျင်သည်သွားထာရေထွေ့၊အဒံ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ဖလံ၊အကျိုးသည်၊မမ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတဿ၊ပြုအပ်
 သော၊ပါပဿ၊ ယုတ်မာသော၊ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊အကျိုး
 ထည်း၊အယျ၊အရှင်ဘုရား၊ အဘိ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသန္ဓိဗိတ္တာ၊ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ရှိခိုးပါ၏၊ ဝိ၊ကြီး
 သောလုံ၊လှူတော်မူသော၊မဟာနုဘာဝ၊ကြီး မြတ်သောတန်ခိုးအာနုတော်
 ရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မ၊သနား ခြိ မြောက်
 တော်မူပါလော့၊ တံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ရဟန်းပုစ္ဆား
 တို့အား၊ကိစ္ဆိ၊ထရုံထရုံသော၊ ဒေယျန္ဓေ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ဒက္ခာစ၊ပေးလှူ
 ပြီး၍သာလျှင်၊ထံဒက္ခိကံ၊ထိုအလှူကို၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊အာဒိယဟာတိ၊
 အမျှပေးဝေတော်မူလော့၊ ထဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ဒုဂ္ဂတိ
 ယာ၊မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော ဤပြိတ္တာထုံမှ၊မော
 စေထိ၊လွတ်စေတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဪ၊ကံ၏။ အနုကမ္မ
 ကော၊သနားခြီးမြောက်တတ်သော အလှူရှိသော၊သောသဂိပုတ္တော၊ထို

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊ ဟံသာ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏၊
ဝစနံ၊ စကားကို ပဋိသုဘိတွားဝန်ခံ၍၊ ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတယောက်
အား၊ အာယောပဉ္စ၊ တလုပ်မျှသော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါဏိမတ္တံ၊
တတောင်မျှလောက်သော၊ စောဠကဉ္စ၊ ပုဆိုးကို လည်းကောင်း၊ ထာဝက
သာ၊ တခုသောခွက်၏၊ ပူရဏမတ္တံ၊ ပြည့်ကာမျှသော၊ ပါနိယဉ္စ၊ သောက်ရေ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိဏံ၊ ထိုအ
လှူကို၊ အာဒိတိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အ
ခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ထောဇနံ၊
အထူးထူးအပြားပြားသောနတ်၏ ဘောဇဉ်နှင့်တူသော ဘောဇဉ်သည်
လည်းကောင်း၊ အစ္စာဒနံ၊ အထူးထူးသောအဆင်းဖြင့်ထွက်သောအရောင်
အလျှိုင်းသောနတ်၏ အဝတ်နှင့်တူသော အဝတ်အရုံသည်လည်းကောင်း၊
ပါနိယံ၊ များသောအပြားရှိသောရေသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တ
ဘော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘောဇဉ်အစရှိသည်ကို မူပြီးသောနောင်မှ၊
သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ သဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့် စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိ
သည်၊ သုစိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ရုံပြီးသည်၊ ကာသိကုတ္တ
မခာရိနိ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်တို့ထက်မြတ်သောအဝတ်အရုံကို
ဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိစိတ္တာဝတ္ထာ ဘရဏာ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သော
အဝတ်ဘန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သာရိပု
တ္တံ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ မဟာနူတာဝေ၊
ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်ထိုး၊ ဩသမိတာရကာ၊
သောကံရှူး ကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းထင်းစေချက်၊ တိဋ္ဌတိဣ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဟာထံ၊
အကြင်ဘင်သည်၊ အဘိက္ကန္တနု၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေနု၊ အ
ရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းလှန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩ
ဘာသေန္တိ၊ ထွန်းပစေချက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ မဟာနူတာဝေ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်ထိုး၊ တဿာ၊ ထိုသင်အား၊
ကေန၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဝဇ္ဇေသာ၊ အရောင်အဆင်းသည်
ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊
သင်အား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစ
ရိတပလံ၊ သုစရိုက်၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိ၊ ပြည့်စုံ သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်

သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မနုဿောဝိယာ၊စိတ်သည် ချစ်နှစ်သက်အပ်
ကုန်သော၊ယေကေစိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဘောဂါစ၊အဝတ်တန်ဆာအသုံး
အဆောင်တို့သည်သည်၊ တေးသင်အား၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း မဟာနု
ဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝတေ၊နတ်သို့၊တံ၊သင်ကို
အဟံ၊ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေး၏၊ ကိံပုစ္ဆာမိ၊အဘယ်သို့မေးသနည်း၊မနု
ဿဘူတာ၊လူတို့၌ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊တွံ၊သင်သည်၊ကိံပုတ္တံ၊အဘယ်
သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊အဘယ်သို့သော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊ဇေဇလိတာနုဘာဝါ၊ဤသို့ထွန်းပသော
အရောင်အဝါတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ကေန၊အဘယ်
သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တေးသင်၏၊ဝတ္ထောစ၊အရောင်အဆင်းသည်
ထည်း၊သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းပ
နိုင်စေသနည်း၊ဣဟိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေး၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊၊ဒုဂ္ဂ
တိံ၊ဒုဂ္ဂတိသို့လားသော၊ဥပုတ္တု၊ကိံ၊ပျော့ထော့ခြောက်တတ်သောအဆင်း
ရှိသော၊ကိံသံ၊အလွန်ကြီးသော ကိုယ်လည်းရှိထသော၊သမ္ပတိတစ္ဆဝိံ၊ပြတ်
ကွဲသောအရေထည်းရှိထသော၊ နဂ္ဂံ၊အဝတ်ထည်းမရှိသော၊ ဆာတိံ၊ဆာ
လောင်ဝတ်မွတ်ခြင်းသည် ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်ထသော၊ တံမံ၊ထိုသို့သ
ဘောရှိသော အကျွန်ုပ်ကို၊လောကေ၊သတ္တဝါ အပေါင်း၌၊ကာရုဏီကော၊
သနားတတ်သောသဘောရှိသော၊ ခုနိ၊ရဟန်းသည်၊ အနက္ခိ၊မြင်၏၊သော
မုနိ၊ထိုရဟန်းအညံ၊ အာထောပဉ္စ၊တလုပ်မျှးလောက်သော ဆွမ်းကိုထည်း
ကောင်း၊ပါဏီမတ္တံ၊ တတောင်မျှးလောက်သော၊ စောဠကဉ္စ၊ပုဆိုးကိုထည်း
ကောင်း၊ထာထကဿ၊တခုသောခွက်၏၊ ပူရထမတ္တံ၊ပြည့်စုံမျှးသော၊ဥဒက
ဉ္စ၊ရေကိုထည်းကောင်း၊ထိက္ခန္တံ၊သိက္ခန္တံ၊ရဟန်းတယောက်အား၊ဒေတွာ၊
ပေးလှူ၍၊ဒက္ခိတံ၊တံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊မမ၊အကျွန်ုပ်အား၊အာဒိသိ၊အမျှ
ပေးဝေ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာထောပဿ၊ တလုပ်မျှလောက်
သောဆွမ်း၏၊ ဖထံ၊အကျိုးကို၊တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဿ၊ရှုထောင့်မူပါ
ထော၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒသဝဿသတံ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်ထုံး၊
ကာမကာမိနိ၊အစိုရှိအပ်ကုန်သောခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချင်းသာတို့နှင့်
ပြည့်စုံလျက်၊ အနေကဿပဗျန္တံ၊များစွာသော ဟင်းလျာနှင့်တကွသော၊
ဘတ္တံ၊နတ်၌ဖြစ်သော ထမင်းကို၊ ဘုဠာမိ၊သုံးဆောင်ရ၏၊ ဘန္တေ၊အ
ရှင်ဘုရား၊ ပါဏီမတ္တဿ၊တတောင်မျှးလောက်သော၊စောဠဿ၊ပုဆိုး၏၊
ယာဒိသံ၊ယာဒိသော၊အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ဝိပါကံဝိပါကော၊အကျိုး

သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို ထွံ့၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပဿ၊ ရှုထော်မူပါလော့၊ နန္ဒရာဇဿ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိတထွံ၊ တိုင်းနိုင်စွ်္ဗိယာဝတာ၊ အကြင်မျှသောကံကုန်သော၊ ပဋိစ္စဒါ၊ အဝတ်အရုံဘို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တတော၊ ထိုနန္ဒမင်း၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော အဝတ်အရုံတို့ထက်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝတ္ထာနိစ အဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဒနာနိစ၊ အရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုထရာဗဟုထရာနိ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်၏။ ကောသေပျာနိစ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ပုဆိုးတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ကမ္မလိယာနိစ၊ ကမ္မလာကိုသည်လည်းကောင်း၊ ခေါမကပ္ပာထိယာနိစ၊ ခေါမမည်သောချည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ပုဆိုးဝါချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော ပုဆိုးတို့သည် ထည်းကောင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဗဟုထရာဗဟုထရာနိ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်၏။ ဝိပုဿာစ၊ အလျားရှည်ခြင်းအနံ့ပြန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ မဟတ္တာစ၊ အဖိုးထည်းများစွာထိုက်ကုန်ထသော၊ တေစ၊ ထိုပုဆိုးတို့သည်လည်း၊ အာကာသေဝအာကာသေဝေ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ လမ္မဓရေ၊ ဆွဲထွက်ထည်ကုန်၏။ သာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အဝတ်အရုံကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မနုဿေဝိယံ၊ စိတ်သည် မြတ်နိုးအပ်၏။ တံတံဟိတံတံဝေ၊ ထိုထိုသို့သော အဝတ်အရုံကို သာလျှင်၊ ပရိဒဟာမိစ၊ ဝတ်သည်လည်း ဝတ်ရ၏။ ပါရုပါမိစ ရုံထည်းရုံရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထာလကဿ၊ ထရသောခွက်၏၊ ပူရဏမတ္တံ၊ ပြည့်ကာများသာ၊ ပါနိယဉ္ဇ၊ ရေကိုထည်း၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည် ခိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုထွက်မျှထောက်သော ရေ၏၊ ဝိပါကံဝိပါကော အကျိုးသည်၊ ယာဒိသံယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အကျိုးကို၊ ထွံ့၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပဿ၊ ရှုထော်မူပါလော့၊ သေတောဒကာစ၊ ဖြူသောရေလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုပတိတ္ထာစ၊ ကောင်သောဆိပ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ သီတာစ၊ ချမ်းအေးသောရေလည်းရှိကုန်ထသော၊ အပ္ပဒိုဂန္ဓိကာစ၊ မကောင်းသော အနံ့မှထည်း ကင်းကုန်ထသော၊ ပဒုမုပ္ပလသဉ္ဇန္တာစ၊ ကြာပဒုမာကြာညီစသော ကြာမျိုးတို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်သော ရေထည်ရှိကုန်ထသော၊ ဝန္တိရာစ၊ နက်ထည်း နက်ကုန်ထသော၊ စတုရဿာစ၊ လေးထောင့်ထည်းရှိကုန်ထသော၊ ပေါက္ခရဉ္ဇော၊ ရေကန်တို့ကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သုနိဉ္ဇိတာ၊ ကောင်းစွာဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ တာသု၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ အက္ခတောတယာ၊ တေးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ရမာမိ၊ မြွေ

ထျှော်ရ၏။ ကိဉ္ဇမိ၊ ကစားရ၏။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းခြောက်ရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ လောကေ၊ ဘက္ကဝါအပေါင်း၌။ ကာရုဏိကံ၊ သနားခြင်းရှိတော်
 မူသောရန်။ မိမိ၏ကောင်းကျိုးသူတပါး၏ကောင်းကျိုးကိုလိတတ်လော၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာဂတာ၊
 လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ယျောက်၏။ ပဋ္ဌခံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သံသာ
 ရမော စကပေတဝတ္ထု။ သံ သရာ၌ ရည်စူး၍စွန့်ကြဲသော ပြိတ္တာမ၏အ
 ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၁၄) ဥပ္ပာသုဋ္ဌိကေ၊ ထွက်သောနံ၊ ပါးရှိသော၊ ကိသိကေ၊ အရိုးအရေအ
 ကြေး၊ မျှသ ကြွင်းသောအလွန်ကြိုတိုးသာကိုယ်ရှိသော၊ ဘောကိ၊ ဣတ္ထိ၊ အို
 မိန်းမ တွံ၊ သင်သည်။ နဂ္ဂ၊ အာဝတ်မရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓုဗ္ဗတ္တုဗ္ဗ၊ အဆင်း
 မထူးသာကိုယ်ရှိ သည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိသာ၊ ကြိုတိုးသည်သည်။ အ
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ကာနု၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဣတိ၊ ဤအရပ်၌၊ တိ
 ဋ္ဌသိ၊ တည်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
 အညာသု၊ ဤဘဝမှကပါးသော။ ဇာတိသု၊ ငါးဘဝ မြောက်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်တို့၌၊ သံကိသာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ မာတာ၊ အ
 မိသည်။ အဘောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပေတ္တိပိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ခုဒ္ဒိပါသသမ္ပ
 စာ၊ ဆာလောင်တော်မူတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်။ အဓိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဆန္ဒိတံ၊ စွန့်အပ်သော အန်ဖတ်သည်လည်း
 လည်းကောင်း။ ဝိပိတံ၊ ချီသည်နှင့် တကွခံတွင်းမှ ထွက်သောအညစ်အ
 ကြေးသည်လည်းကောင်း၊ ခေဇ္ဈတ္ထ၊ တံထွေးသည်လည်းကောင်း။ သိဗ္ဗာဏိ
 ကဉ္စ၊ နှစ်သည်လည်းကောင်း။ သိလေသုမဉ္စ၊ သလိပ်ချွဲသည်လည်းကောင်း။
 ဗဟုမာနာနံ၊ မီးလောင်ကုန်သောအကောင်ပုပ်တို့၏။ ဝသဉ္စ၊ ဆီကြည်သည်
 လည်းကောင်း။ ဝိဇာတာနံ၊ သားဖွား ကုန်သောမိန်းမတို့၏။ လောဟိတဉ္စ၊
 သွေးကိုယ်ဝန်၏အညစ်အကြေးသည်လည်းကောင်း။ ဝဏိကာနံ၊ အမာတို့
 ၏၊ ယံလောဟိတဉ္စ၊ အကြင်သွေးသည်လည်းကောင်း။ စာနုသိသန္တိန္နာနံ၊ နှာ
 ခေါင်းဥက္ကောင်းထက်ခြေအစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်ပြတ်ကုန်သောသူတို့
 ၏၊ ယံလောဟိတဉ္စ၊ အကြင်သွေးသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတ္ထိပုဂ္ဂ
 သနိသိတံ၊ မိန်းမယောက်ျားတို့၏ကိုယ်၌ရှိ၍ဖြစ်သော၊ တံသဗ္ဗိပိ၊ ထိုအထူး
 စုံသော အညစ်အကြေးကိုလည်း။ ခုဒ္ဒါပတေ၊ ဆာလောင် ခြင်းသည်ပြင်း
 စွာနှိပ်ပက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဘုဠာမိ၊ စားသောက်ရ၏။ ပသုနံစ၊ ဆိတ်

နွားကျွဲအစရှိကုန်သောတိရစ္ဆာန်တို့ ၎င်းလည်းကောင်း၊ မနုဿာနဉ္စ၊ လူတို့၏
လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဇောယိတဉ္စ၊ ပြည်သွေးကိုလည်း၊ ခုဒ္ဒါပရေတာ၊ သာ
လောင်ခြင်းသည်ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘက္ခာမိ၊ စားသောက်
ရ၏၊ ပုတ္တက၊ သားဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အရှင်တုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အ
လေတာ၊ စားကိုးကွယ်ရာမရှိသည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဂါရာစ၊ နေရာအိပ်
ရာမရှိသည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဿမဉ္စပရာယနာ၊ သုသာန်ခွံစွန့်ပစ်အပ်
သောညောင်းစောင်းသံသျှင်အိပ်ရာရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အနွာဒိဿဟိ၊ အမျှပေးဝေပါလော့၊ တံ၊ အရှင်တုရား
၏၊ ဥဒ္ဓိဿနေန၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူသဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗဇော
ယိတဘောဇနာ၊ ပြည်သွေးတည်းဟူသောအစာမှ၊ အပ္ပေဝနာမရဉ္စေယျံ၊
မချွတ်လွတ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဖျောက်၏၊ အနုကမ္မ
ကော၊ သနားတတ်သောအထွေရှိသော၊ ဥပတိသေသာ၊ ဥပတိဿအမည်ရှိ
သောထေရ်မြတ်သည်၊ မာတုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ပြိတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊
စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ မောဂ္ဂဏာနဉ္စ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂဏာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓဉ္စ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပိနဉ္စ၊ အရှင်ကပ္ပိနကို
လည်းကောင်း၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၏၊ အာမန္တယိတွာ၊ ပင့်ခေါ်ပြီး၍၊ တေဟိ။
ထိုမထေရ် သုံးယောက်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗိမ္ဗိသာရဿံ၊ ဗိမ္ဗိသာရ
အမည်ရှိသော၊ ရဉ္စေညာ၊ မင်း၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ကတွာ၊ ဝင်သည်
ကိုပြု၍၊ စတသေသာ၊ ထေးဆောင် ကုန်သော၊ ကုမ္ပိယော၊ ကုမ္ပိတို့ကို၊
ကတွာ၊ သောက်လုပ်စေ၍၊ ကုမ္ပိယောစ၊ ကုမ္ပိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနု
ပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအပျော်စသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ စာတုဒ္ဓိ
သေ၊ စာတုဒ္ဓိသဿ၊ အရပ် လေးမျက်နှာရှိသော၊ သံစေ သံစာဿ၊
သံစာအား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ မာတုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူး
သောပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိတံ တံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ
၏၊ သမန္တရာအနုဒိဉ္စေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၍၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အ
ကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးအားဖြင့် ပြားသော
နုတ်၏ဘော ဇဉ်နှင့်တူသော ဘောဇဉ်သည် လည်းကောင်း၊ ပါနိယံ၊ အ
ထူးထူးအားဖြင့် ပြားသောနုတ်၏ အပျော်နှင့်တူသော အပျော်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အထူးထူးသောအရောင်ဖြင့် ထွန်းပသောအရောင်ရှိသော
နုတ်၏ အဝတ်နှင့်တူသော အဝတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဣဒံဤဒိသံ၊ ဤ

သို့သဘောရှိသော၊ဒက္ခိကာယ၊အလှူ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးသည်၊ဥပပဇ္ဇထ၊ဖြစ်
 လေ၏၊ ကတော၊ ထိုဘောဇဉ်အစရှိသောအကျိုးကိုရပြီးသည်နောက်မှသာ
 ပေတီ၊ထိုပြိတ္တာမသည်၊သဒ္ဓါ၊ရေချိုးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ကိလိန်သည်၊
 သုစိဝသနာ၊သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်အပ်ပြီးသည်၊ကာသိကုတ္တမော
 ရိနီ၊ကာသိတိုင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တို့ထက် မြတ်သော အဝတ်ကို
 ဆောင်သည်၊ ဝိပိတ္တဝတ္ထာ စာရဏာ၊ အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအ
 ဝတ်ဘန်ဆာကိုဆင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကောလိတံ၊ ကောလိ
 တအမည်ရှိသောမထေရ်မြတ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်ထေ၏၊ ဒေဝတေ၊နတ်
 သို့၊ဩသမိကာရကာ၊သောကဂ္ဂ၊ကြွယ်သည်၊သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသောအ
 ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ဩဘာသန္တိ၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌထိ၊တည်၏
 သို့၊ယာတွံ၊အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊အလွန်၌ လိုဘွယ်ရှိသော၊
 ဝဇ္ဈောန၊အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့
 ကို၊ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌထိ၊တည်၏၊ ဒေဝတေ၊နတ်
 သို့၊ကေန၊အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တဿာတေ၊ထိုသင်အား၊
 ဘောဗိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာ
 တော၊ဖြစ်သနည်း၊ကေန၊အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင့်
 အား၊ဣဓ၊ဤအရပ်၌၊တယာ၊သင်သည်၊ ယန္တမာနံ၊ရအပ်သော၊သုစရိတ
 ဗလံ၊သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်။ဣန္ဒြိယ၊ပြည့်စုံသနည်း၊မနုဿော
 ဝိယာ၊မိတ်သည်ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊
 ဘောဂါစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်လည်း၊ တေ၊သင်အား၊ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်
 ကုန်သနည်း၊မဟာနုဿာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝတေ၊
 နတ်သို့၊ တံ၊သင့်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ပုစ္ဆာမိ၊မေး၏၊ကိံ၊ပုစ္ဆာမိ၊အဘယ်သို့
 မေးသနည်း၊ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊
 ကိံ၊ပုစ္ဆံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသ
 နည်း၊ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊
 ဇေဇလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းပသောအရောင်အဝါတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သည်၊အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊တေ၊သင်၏၊ဝဇ္ဈော၊အဆင်းသည်လည်း၊သဗ္ဗဒိ
 သာ၊ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသထိ၊ထွန်းလင်းစေသနည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေးပါ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်
 သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊အညာသု၊တပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ငါးဘဝမြော်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်တို့၌၊ သာရိပုတ္တဿ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ မာတာ၊

မယ်ထော်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုထဝနံမူကား၊ ဝိတ္တိဝိ
သယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပိပါသထမပ္ပိတာ၊ ဆာ
လောင်ဇော်ပွတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေတီ၊ ပြိတ္တာမည်၊ အသံ၊ ဖြစ်ရပြီ။ ။
ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား၊ ဆန္ဒိတဉ္စ၊ အနိတတ်သည်၎င်း၊ ဝိပိတဉ္စ၊ ချေသည်
နှင့်တကွခံတွင်းမှထွက်သောအညစ်အကြေးသည်လည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌဉ္စ၊
တံထွေးသည်လည်းကောင်း၊ သိဗိဘာဏိကဉ္စ၊ နှစ်သည်လည်းကောင်း၊ သီ
ထေသုမဉ္စ၊ သလိပ်ချွဲသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဟ္မမာနာနံ၊ မီးလောင်ကုန်သော
အကောင်ပုပ်တို့၏၊ ဝသဉ္စ၊ အဆီသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇာတနံ၊ သားဘွား
ကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ ဝေယဟိတဉ္စ၊ သွေးကိုယ်ဝန်၏အညစ်အကြေးသည်
လည်းကောင်း၊ ဝဏိကာနံ၊ အမာတို့၏၊ ဝေယဟိတဉ္စ၊ ပြည်သွေးသည်လည်း
ကောင်း၊ ဗာနာသီ သတ္တိန္ဒာနံ၊ နှာခေါင်းဥက္ခောင်လက်ခြေစသောအင်္ဂါကြီး
ငယ်ပြတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ယံလောဟိတဉ္စ၊ အကြင် သွေးသည်လည်း၊
ကောင်း၊ အတ္ထိဂါ၊ ဣတ္ထိပုံရိသနိသိတံ၊ မိန်းမယောကျာ်းတို့၏ကိုယ်၌မှီ၍
ဖြစ်သော၊ တံသဗ္ဗမိ၊ ထိုအဆုံးစုံသောအညစ်အကြေးကိုလည်း၊ ခုဒ္ဒါပရေတာ
ဆာလောင်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုဗ္ဗိသံ၊ စားသောက်ရပြီ၊
ပသုနံစ၊ ဆိတ်နွားကျွဲအစရှိကုန်သော တိစ္ဆာနံတို့၏လည်းကောင်း၊ မနု
သာနံ၊ လူတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗလောဟိတဉ္စ၊ ပြည်သွေးကိုလည်း၊
ဘက္ခိသံ၊ စားရပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဝေ
ဏာစ၊ မြို့ခိုလားကွယ်ရာမရှိသည်လည်း၊ အသံ၊ ဖြစ်ရ၏။ အနဂါရာစ၊ နေရာ
အိပ်မရှိသည်လည်း၊ အသံ၊ ဖြစ်ရ၏။ နိဿမဉ္စ၊ မဉ္စပရာယနာ၊ သုသာန်စွဲစွန့်ပြစ်
အပ်သောညောင်စောင်းသံလျှင်လည်းလျောင်းရမည်၊ အသံ၊ ဖြစ်ရပြီ။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏၊ ဒါနေန၊ ခည်
မှတ်၍ပေးယူအပ်သောအလှူဖြင့်၊ အကုတောဘယာ၊ ဘေးမှကင်းသည်ဖြစ်
၍၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်စံးပျက်ရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ လောကေ၊ သတ္တဝါ
အပေါင်း၌၊ ကာရုဏီကံ၊ သနားတတ်သောအထွေ့ရှိတော်မူသော၊ ခုဒ္ဒိံ၊ မိမိ
၏ကောင်းကျိုးကိုထိမြင်တော်မူတတ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္တိတံ၊
ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ ထာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဒုတိ
ယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿမာတုပေတိဝတ္ထု၊ ငါးဘဝမြေ
၌အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသောပြိတ္တာမ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

(၁၅) ဥပ္ပါသုကော၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကော၊ အရိုးအရေ အကြောမျှသာကြွင်းသောအလွန်ကြိုလှိုသောကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိန္နတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗတ္တရူပါ၊ အဆင်းမထွသောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြိုလှိုသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မေနိသန္တတာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဟိဋ္ဌထိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဟိသော၊ ညီမတိဿာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မတ္တာ၊ မတ္တာအမည်ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ တိဿာ၊ တိဿအမည်ရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သပတ္တိ၊ ထင်တူသော မိန်းမသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ မြှုပ်ဖွားလေ့လောကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂထာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟာ၊ ဆို၏၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကခံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကခံ၊ မဟုတ်မရှုဆိုခြင်းအစရှိသောစိဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကခံ၊ သူ့စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြိုခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂထာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှားလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဟိသော၊ ညီမတိဿာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စက္ခိစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်လည်း၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဖရုဿာ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားရှိသည်လည်း၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ န္ဗုထုကိစ၊ ဂြူရုကတ်သည်လည်း၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မစ္ဆရိစ၊ ဝန်တိုတတ်သည်လည်း၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သထာ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်တတ်သည်လည်း၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံဒုဂ္ဂတ္တံ၊ ထိုမကောင်းသောစကားကို၊ ဝတွာနု၊ ဆိုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသို့သင်တို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂထာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟာ၊ ဆို၏၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယထာယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဒုက္ကံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံဝစနံ၊ ထိုသင်ဆိုသောစကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟတ္ထိ၊ ငါကလည်း၊ ဇာနာမိ၊ ထိပါရုံ။

တံ၊ သင်သည်၊ စက္ခုကာစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဖရု
 သာစ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကိုဆိုတတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဿုကီ
 စ၊ ငြိမ့်တတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ မစ္ဆရီစ၊ ဝန်တိုတတ်သည်လည်း၊ အ
 ဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ သထာစ၊ စဉ်းလဲကောက်ကူးတတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣ
 ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္စခေါ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ဝု
 ဣမိ၊ ငါမေး၏၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်
 ပံသုကုဇ္ဈိတာ၊ အမြိုက်မြေတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍ပြင်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ အထိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဟိ၊ သေ၊ ညိမတိ၊ သာ၊ တုဝံ၊ သင်
 သည်၊ ထိ၊ သံ၊ ဥက္ခေဋ္ဌာနံ၊ နှင့်တကွ၊ နှာတာ၊ ရေချိုးသည်၊ သုပိဝတ္ထာ၊ စင်
 ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သည်၊ အထကံ၊ ဘာ၊ ဟနံ၊ သာ၊ ဆင်
 သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ခေါ၊ ငါသည်ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဓိမတ္တံ၊ အထူး
 သဖြင့်လွန်၍၊ သမထကံ၊ တရားကောင်းမြတ်သောတန်ခိုးအထူးသဖြင့်ဆင်
 ယင်အပ်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ တယာ၊ သင်နှင့်၊ တယာ၊ မေ၊ ထိ၊ ငါ၏၊ ပေက္ခ
 မာနာယ၊ ရှုကြည့်စဉ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သာမိကေန၊ ထင်သူကြွယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ အာမန္တယိ၊ ပြောဆို၏၊ ဣတော၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ ငါအား
 ဣဿာ၊ ငြိမ့်ခြင်းသည်၊ ဝိပုလော၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကော၊ ဝေ၊ အ
 မျက်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ သမ္ပဇာယထ၊ အလွန်အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထို
 သို့အမျက်၏အလွန်အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပံသံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ ဝဟေတွာန၊
 ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပံသုနာ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝိကိရိံ၊ ကြဖြန့်ဘူး၏၊
 တဿကမ္မဟသာကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနဝိပါကေန၊ ထိုအကျိုး
 အားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပံသုကုဇ္ဈိတာ၊ အမြိုက်မြေတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍
 လွှမ်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ အမြို၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊ ဆို၏၊ မတ္ထေ၊ မတ္တာ
 တယာ၊ သင်သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံဝစနံ၊ ထို
 စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟာ၊ ဣ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇာနာမိ၊ ထိပါ၏၊ ပံသုနာ၊
 မြေမှုန့်ဖြင့်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဩကိရိ၊ ကြဖြန့်၏၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္စ
 ခေါ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တမိ၊ မေး၏၊ ကေန၊ အဘယ်သို့
 သောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကစ္ဆ၊ ယာ၊ ယာ၊ ယံသောအနာသည်၊ တုဝံ၊ သင်
 ကို၊ ခဇ္ဇာထိ၊ နှိပ်စက်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဟိ၊ သေ၊ ညိ
 မတိ၊ သာ၊ ဘေသဇ္ဇကာရီ၊ ဆေးမြစ်ကိုဆောင်ယူလိုကုန်သော၊ ဥဘယော၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊ ဝနန္တံ၊ ထောသို့၊ အဝဓိမှသေ၊ သွားကြ
 ကုန်၏၊ တွဉ္စခေါ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဝေဇ္ဇယိ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊

မှာလိုက်အပ်သော၊ အတ္တနော၊မိမိအား၊ ဥပကာရာဝဟံ၊ကျေးဇူးကိုရွက်
 ဆောင်တတ်သော၊ ဘေသန္တံ၊ဆေးမြစ်ကို၊ အာဟာရိ၊ဆောင်ခဲ့၏၊အဟာဉ္ဇ၊
 ငါမူကား၊ကဗိကစ္ဆ၊နော၊ကြမ်းသောအတွေ့ရှိသောသစ်ထီးတို့ကို၊အာဟ
 ရိတွာ၊ဆောင်ခဲ့၍၊ တဿာတေ၊ထိုသင်၏၊ အဇာနမာယ၊မထိစဉ်၊တေ၊
 သင်၏၊သေယျံ၊အိပ်ရာကို၊ ကဗိကစ္ဆ၊ပထပတ္တေဟိ၊ကြမ်းသောအတွေ့ရှိ
 ကုန်သောသစ်ထီးသစ်ရွက်တို့ဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သမောကိရိ၊ကြဲဖြန့်ခဲ့
 ဘူး၏၊ တဿကမ္မတဿကမ္မဿ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊တေနုပိပါကေန၊ထို
 အကျိုးအားဖြင့်၊ ကစ္ဆ၊ယာ၊ယား၊ယံသောအနာသည၊ အဟံ၊ငါကို၊ဓန္ဓာမိ၊
 နှိပ်စက်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ မတ္တေ၊မတ္တာ၊တယာ၊သင်
 သည်း၊ယံစနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊တံစနံ၊ထိုစကားသည်၊
 သစ္စံ၊မှန်၏၊အဟာဉ္ဇ၊ငါသည်ထည်း၊ဇာနာမိ၊ထိပါ၏၊တွံ၊သင်သည်၊မေ၊ငါ၏၊
 သေယျံ၊အိပ်ရာကို၊ ကစ္ဆ၊ဟိ၊ကြမ်းသောအတွေ့ရှိကုန်သောသစ်ရွက်သစ်
 ထီးတို့ဖြင့်၊သမောကိရိ၊ကြဲဖြန့်ဘူး၏၊ တံ၊သင့်ကို၊အညဉ္ဇဂေါ၊တပါးသော
 အကြောင်းကိုလည်း၊ဝုစ္ဆာမိ၊ငါမေး၏၊ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောအ
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တုဝံ၊သင်သည်၊ နုဂ္ဂိယာ၊အဝတ်မရှိသည်၊အထိ၊ဖြစ်
 သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊မေး၏၊ ဟိ၊သော၊ညိမတိ၊သာ၊ယဒါ၊အကြင်
 အခါ၌၊ သဟာယာနံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ သမယော၊အစည်းအဝေးသည်၊
 အာထိ၊ဖြစ်၏၊ ဥာတိနံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သမိတိ၊အစည်းအဝေးသည်
 ထည်း၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သဘာမိနိ၊ထင်သူကြွယ်နှင့်တကွ
 သော၊တွဉ္ဇ၊သင်ကိုလည်း၊ အာမန္တိ၊တာ၊မင်္ဂလာအမှု၏အစွမ်းဖြင့်ပင့်ဖိတ်
 အပ်သည်၊အာထိ၊ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ငါကို၊ အာမန္တိ၊တာ၊ပင့်ဖိတ်အပ်သည်၊
 နောစခေါ၊အာထိ၊မဖြစ်၊တဿာတေ၊ထိုသင်၏၊ အဇာနမာနာယ၊မထိစဉ်၊
 တေ၊သင်၏၊ဓုဿံ၊အဝတ်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊စောရိကာယ၊ရိုးလိုသောစေ
 တနာဖြင့်၊အပါဒုဒိ၊ယုဘူး၏၊တဿကမ္မတဿကမ္မဿ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ
 ၏၊ထေနုပိပါကေန၊ထိုမကောင်းမှုအကျိုးအားဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊နုဂ္ဂိယာ၊
 အဝတ်မရှိသည်၊အခါဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ မတ္တေ၊မတ္တာ၊တ
 ယာ၊သင်သည်၊ယံစနံ၊အကြင်စကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊တံစနံ၊ထိုစကား
 သည်၊သစ္စံ၊မှန်၏၊အဟာဉ္ဇ၊ငါသည်ထည်း၊ဇာနာမိ၊ထိပါ၏၊ တွံ၊သင်သည်၊
 မေ၊ငါ၏၊ဓုဿံ၊အဝတ်ကို၊စောရိကာယ၊ရိုးလိုသောစေတနာဖြင့်၊အပါဒုဒိ၊
 ယု၏၊တံ၊သင်ကို၊ အညဉ္ဇဂေါ၊တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ဝုစ္ဆာမိ၊
 မေး၏၊ ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တုဝံ၊သင်

သည်။ ဂူထဂန္ဓိနီ၊ ကျင်ကြီးအနံ့ကဲ့သို့သောအနံ့ရှိသည်။ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ၊ တိ၊ သေ၊ ညီမတိ၊ သာ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊
 သင်၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ဝန္တု၊ နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ မာလဉ္စ၊ ပန်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝေပနဉ္စ၊ နံ့သာပျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂူထကူပေ၊
 ကျင်ကြီးတွင်း၌၊ အစာရေထိ၊ မိဝိ၊ ပစ်ချဘူး၏။ မယာ၊ ငါသည်။ တံပါပံ၊ ထို
 မကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တဿကမ္မတဿကမ္မဿ၊ ထိုအကု
 သိုလ်ကံ၏၊ တေနုပိပါကေန၊ ထိုအကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂူထဂန္ဓိနီ၊
 ကျင်ကြီးအနံ့ကဲ့သို့သောအနံ့ရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 မက္ကေ၊ မက္ကာ၊ တယာ၊ သင်သည်။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ပြီ၊ တံစနံ၊ ထိုစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း။ ဇာနာမိ၊ သိပါ
 ၏။ တယာ၊ သင်သည်။ တံပါပံ၊ ထိုငါ၏နံ့သာပန်းစသည်ကိုကျင်ကြီးတွင်း
 ၌ပစ်ချခြင်းဟုဆိုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ သင်ကို
 အညဉ္စခေါ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တမိ၊ မေး၏။ ကေန၊ အ
 ဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊
 ဒုဂ္ဂတိသို့သွားသည်။ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ၊ တိ၊ သေ၊
 ညီမတိ၊ သာ၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ယံခနံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံခနံ၊
 ထိုဥစ္စာသည်။ ဥတိန္နံ၊ သင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်တို့အား၊ သမကံ၊ အမျှသည်။ အာ
 သိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓေယျဓမ္မေသု၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်။ သန္တေ၊ သု၊
 ရှိကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒီပံ၊ တမလွန်သောကန္ဓိ၊ မြို့ရာကျွန်းကြီးသ
 ဖွယ်ဖြစ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ နအကာထိ၊ မပြုမိ။ တဿကမ္မတဿကမ္မ
 ဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကိုမပြုခြင်းဝန်တို့ခြင်းတည်းဟူသောအကုသိုလ်ကံ၏၊
 တေနုပိပါကေန၊ ထိုအကျိုးဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့သွားသည်
 အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ တိ၊ သေ၊ ညီမတိ၊ သာ၊ တဒေဝ၊ ထိုငါ၏အဖြစ်မှတည်သော
 အခါ၌သာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဖံ၊ ငါ့ကို။ အဝစ၊ ဆိုပေ၏။ ကိံ၊ အဝစ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း။ မက္ကေ၊ အရှင်မမက္ကာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ပါပကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်
 ကံတို့ကို၊ သေဝထိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပေတိ၊ အပါယ်သို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊
 ကမ္မေတိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိကို၊ သုထတာ၊ ရခြင်းငှါ
 လွယ်သည်။ နုတိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝစ၊
 ဆိုပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ မက္ကေ၊ မက္ကာ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ တံ၊
 သင်သည်။ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝါမတော၊ ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်၊ ပစ္စေထိ၊ ယူမှတ်၏။
 အထောဝိ၊ ထိုမှတပါး၊ ထုဉ္စ၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥသုယုထိ၊ ငြိမ့်၏။ ပါပါနံ၊ ယုတ်မာ

ကုန်သော၊ ကမ္ဘာနံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ယာဒိသော
အကြင်သို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝိပါကံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သောအကျိုးကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပဿ။
ရှုလော။ ။ မက္ခော၊ မက္ခာ၊ တေ၊ သင်၏။ စာရေးအိမ်၌၊ ဒါသယော၊ ကျွန်မ
တို့သည်သည်းကောင်း၊ တာနေဝစာရတာနိ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာတို့သည်
သည်းကောင်း၊ အာသု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေတေဣမာနိတာနိ၊ ဤအလုံးစုံ
ကုန်သောအခွဲအစုံအဝတ်တန်ဆာတို့ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တယော၊ သင်
သည်။ ။ ပရိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ဆိမ်းစည်းအပ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား။ အညော၊
တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိစာရေန္တိ၊ သုံးဆောင်စမွတ်ကုန်၏။ တောဂါ
စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ တေ၊ သင်အား၊ သဿတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသောအကျိုးငှာ၊
ဣဿာမတ္တရိယံ၊ ငြိုငှူးစောင်းမြောင်းခြင်းဝန်တိုခြင်းကို၊ နကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။
မက္ခော၊ မက္ခာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘူတဿ၊ ဖြစ်သောငါ့သား၏၊ ဝိတာ၊ အဘ
ဖြစ်သောသူကြွယ်သည်၊ အာပဏာ၊ အိမ်ရေးငှာ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဝေတိ၊
ထာလတ္တံ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတော၊ ထာသောသူကြွယ်သည်။ တေ၊ သင်
အား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုခုသောပေးကမ်းဘွယ်ကို၊ အပ္ပေဝဇေ၊ ပေးငြားအံ့လည်
မထိ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှးလာကံ၊ သော၊ ထိုငါသားအဘဖြစ်သော သူကြွယ်
သည်၊ နအာဂစ္ဆတိ၊ မလာရောက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တံ၊ သင်သည်။
ဣဒတာ၊ ဤအိမ်ရာ၏နောက်ပေးငှာ၊ မာသုအဂါ၊ အရပ်တပါးသို့မသွားပါလင့်
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ။ တိသော၊ ညီမတ်ဿ၊ အဟံ၊ ငါသည်။
နဂါ၊ အဝတ် မရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗတ္ထဓူမ၊ အဆင်းမထွသော ကိုယ်ရှိ
သည်လည်း၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ကိဿ၊ ကြိုလိုသည်လည်း၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ မေနိသ
န္တတာ၊ အကြောပြိုင်ပြိုင်ထသောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ တိသော၊
ညီမတ်ဿာ၊ တေ၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်းအဆင်းမထွသောကိုယ်ရှိခြင်းအစ
ရှိသောအဖြစ်သည်။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတကာတို့၏။ ကောပိနံ၊ ရှက်ကြောက်သ
ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းလျှို့ဝှက် အပ်သောအဖြစ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတဝိ
တာ၊ သင်သား၏အဘဖြစ်သော သူကြွယ်သည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မာအဒ္ဓဿ၊ မမြင်
ပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ မက္ခော၊ မက္ခာ၊ ဟန္ဒ၊ ငါတိုက်တွန်း
၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သော ပေးကမ်းဘွယ်ကိုး
ဒဗ္ဗိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အဘယ်
သို့သောကျေးဇူးဥပကာရကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း၊ မက္ခော၊

မတ္တာ၊ ယေန၊ အကြင်ပေးကမ်းခြင်း ကျေးဇူး ဥပကာရကို ပြုခြင်းဖြင့်၊ တုံ့သင်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာ ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်ထိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၊ ထံ၊ ထိုပေးကမ်းခြင်း ကျေးဇူးဥပကာရကို ပြုခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အက္ခာယိ၊ ကြားထေထော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ တိ၊ ဘေး၊ ညီမတိဿ၊ သံဃတော၊ သံဃာမှ၊ စတ္တာရော၊ ထေးယောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ စတ္တာရော၊ ထေးယောက်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂထေ၊ ဝုဂ္ဂြိုဟ်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဘိက္ခု၊ ရှစ်ယောက် ကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဘောဇယိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊ အာဒိဿ၊ အမှုပေးဝေထော၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုံ့သင်သည်။ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အာဒိယိ သထိ၊ အမှုပေးဝေထော့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟိသံ၊ ဖြစ်ထော့။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟိသံ၊ ဖြစ်ထော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သ၊ ထိုတိဿသည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ တဿ၊ ထိုမတ္တာအမည်ရှိသော ပြိတ္တာမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဒိုသထုတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အဋ္ဌဘိက္ခဝေါ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဘောဇယိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ဖြင့်၊ အတ္ထာဇယိတွာန၊ လှူဒါန်းဖုံးလွှမ်း၍၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာမမတ္တာအား၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိယိ၊ အမှုပေးဝေ၏။ သမန္တရ၊ အခွဲဒွေ၊ အလှူကို၊ အမှုပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထေ၏။ ဘောဇနံ၊ နတ်၏ဘောဇဉ်နှင့်တူသောဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဇနံ၊ နတ်၏အဝတ်အရုံနှင့်တူသောအဝတ်အရုံသည်လည်းကောင်း၊ ပါနိယံ၊ နတ်၏အပျော်ရေနှင့်တူသောအပျော်ရေသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောရှိသော၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထေ၏။ ထတော၊ ထိုသို့သော ကောင်းကျိုးကို ရပြီးသောနောင်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ သုဝိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသော၊ ကာသိကုတ္တမဓာရိနိ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်တို့ထက်မြတ်သောအဝတ် အရုံကိုဝတ်ပြီးသော၊ ဝိပိတ္တဝတ္ထာတရဏာ၊ ဆန်းကြယ်သောအဝတ် ထန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော၊ သာပေတိ၊ ထိုမတ္တာအမည်ရှိသော ပြိတ္တာမသည်၊ သပတိံ၊ လင်တူဖြစ်သော၊ တိသံ၊

တိဿာအမည်ရှိသောသူကြွယ်မသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ ဒေဝတေ၊
နတ်သွီး၊ ဩသမိတာရကာ၊ သောက်ရှူးကြွယ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိပိယ၊
တည်သကဲ့သို့၊ ယာတံ၊ အကြင်သင်သည်။ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်လို
ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇောန၊ အရောင် အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
ဒေဝတေ၊ နတ်သွီး၊ ကေန၊ အတယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်
အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အတယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဣဝ၊
ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်။ လတ္တမာနံ၊ မှအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊
သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဣန္ဒြတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန၊
အတယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မနုဿာပိယာ၊ စိတ်သည်ချစ်မြတ်
နိုး အပ်ကုန်သော၊ ယေကေပိ၊ အသုံးဝန်ကုန်သော၊ ဘောဂါဝ၊ စည်းစိမ်
ချမ်းသာအသုံး အဆောင်တို့သည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်သနည်း၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ
တေ၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ကိံ ပုစ္ဆာမိ၊ အ
တယ်သို့မေးသနည်း၊ မနုဿာဘုတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊
တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ ပုညံ၊ အတယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကောထိ၊ ပြုခဲ့ဘူး
သနည်း၊ ကေန၊ အတယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဇောစ
အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့
ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ တိ
ဿေ၊ ညိမတိဿာ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မတ္တာ၊ မတ္တာအမည်ရှိ၏၊ တုဝံ၊ သင်
သည်၊ တိဿာ၊ တိဿာအမည်ရှိ၏၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊
သင်နှင့်၊ သပတိ၊ လင်တူသောမိန်းမသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပ
ယန္တံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုမိသော
ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဝတာ၊ ပုရိသဇ္ဇေ
အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဒိန္နေန၊ ပေးလှူအပ်သော၊
ဒါနေန၊ အလှူကြောင့်၊ အကုတောဘယာ၊ ဘေးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏။ ဘာဂိနိ၊ ညိမတိဿာ၊ သဗ္ဗေတိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥာတီထိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်ထုံး၊ ဇီဝိတိ၊ အသက် ရှည်စေသ

တည်း၊ အသောက်၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိတသော၊ ဝိရဇံ၊ အညစ်အကြေးချွေးမြှူကင်းထသော၊ ဝသဝတ္တိနံ၊ မိမိ၏အလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ အာဝါသံ၊ နတ်တို့၏နေရာဖြစ်ထသော၊ ဌာနံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ရေခဲစေသတည်း၊ သောဘုဏေ၊ တင့်တယ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဘဂိနိ၊ ညီမတ်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဓ၊ ဤလူပြည်၌၊ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ သမူလံ၊ ထောတဒေါသတည်းဟူသော အကြောင်းနှင့်ထက္ကသော၊ မစ္ဆေရံ၊ မိမိဥက္ကာကိုမပေးမလှူပတ် နှမြော့မက်ထိုဂှ်ခြင်း ထက္ကတာရှိသောမစ္ဆေရကို၊ ဝိနေယျံ၊ ဖျောက်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာန၊ ပေလှူ၍၊ အနိန္ဒိတာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အသက်ရှည်ခြင်းအစရှိသောဆယ်ပါးသောအကြောင်း တို့ဖြင့်ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသောကြောင့်သဂ္ဂဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ကပ်လေထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ မက္ကာပေတိဝတ္ထု၊ မက္ကာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၁၆) ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာဗ္ဗိ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗတ္တဂ္ဂပါ၊ မထုံသောအဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗရုသာ၊ ကြမ်းတန်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိဂ္ဂုဒဿနာ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဝိဇာ၊ ကြောင်သောမျက်စိရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကလာရာ၊ ကြံသောသွားရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာနုထိ၊ လှုပ်နှိုးမဟူ၍၊ နမညာမိ၊ မမှတ်ထင်၊ ပေတညေဝ၊ ပြိတ္တာမဟူ၍သာလျှင်၊ မညာမိ မှတ်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ နန္ဒာသေန၊ အရှင်နန္ဒာသေန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ တရိယာ၊ မယားသည်၊ အဟ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာမဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣထော၊ ဤသင်တို့ ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဝတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ကိန္နု၊ အမျိုးနည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကမံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကမံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကမံ၊ သုစည်းစိန်ကိုမိမိသို့ ရှေးရှုကြံ

ခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ထူးသလော၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ကိ
 သကမ္ပကိသကမ္ပဿ၊ အဘယ်သို့သောမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏
 ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှာပေတလော
 ကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရထေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပု
 ဋ္ဌိ၊ မေး၏၊ နန္ဒာသေန၊ အရှင်နန္ဒာသေန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ မှေးတဝ
 ဌ်၊ စက္ကိစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သောဘဝောရှိသည်လည်း၊ အာထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ဖရုသာစ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်လည်း၊ အာထိံ၊ ဖြစ်
 ပြီ၊ တယိံ၊ သင်၌၊ အဂါရဝါစ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသည်လည်း၊ အာထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 သာဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ရုက္ကံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဝတ္ထာ
 န၊ ဆိုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာ လူပြည်မှာပေတလောကံ၊
 ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။
 နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ မမာ၊ ငါ၏၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံအဆိုးကို၊ ဟန္ဒ၊ ယူထားတေ၊ သင်
 အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒဒါမိ၊ ပေး၏၊ ဣဝံ၊ နုဿံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံအဆိုးကို၊ နိဝါ
 သယ၊ ဝတ်ထော့၊ ဣဝံ၊ နုဿံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံအဆိုးကို၊ နိဝါသေ၊ ဝတ်ပြီး
 ၍၊ ဖေ၊ သာထုည့်ထော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ နေသေ
 မိ၊ ဆောင်အံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝတ္ထုဉ္စ၊ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တုပါနဉ္စ
 ထမင်းအပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဂ္ဂ၊ သုံးဆောင်ထော့၊ ပုတ္တေ၊ စ၊ သားထိုး
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဏိသ၊ ရောစ၊ ချွေးမသမက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဒက္ခ၊ ရှုထည့်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ အရှင်နန္ဒာသေန
 တဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ မမာ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထေ၊ ထက်၌၊ ထယံ၊ သင်
 သည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နဥပက၊ ဝတ္တိ၊ မရောက်၊
 သိလသမ္ပန္နေ၊ သိလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာ၊ ဝေ၊ ကင်းသောရာဂရှိကုန်
 သော၊ ဗဟု၊ သုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဝိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်း
 တို့ကိုလည်း၊ အန္တုပါနေန၊ စွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တပ္ပေဟိ၊ ရောင့်ရဲစေထော့၊ မမာ
 ငါ့အား၊ ဒက္ခိတဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေထော့၊ ထဒါ၊ တို့အ
 မျှပေးဝေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗကာမ၊ မိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်ဆိမ်းသော
 စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်
 သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ။ သော၊ ထိုနန္ဒာသေနအမည်ရှိသော ဥပါသကာ
 သည်၊ သာဂုတိ၊ ကောင်ပြီဟူ၍၊ ထဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမနန္ဒာ၏၊ ဝစနံ၊ စကား
 ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဝိပုလံ၊ များစွာသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒက္ခိတေယျ
 ခေတ္တံ၊ အလှူခံတည်းဟူသောလယ်၌၊ ဝိကိရ၊ ကြံဖြန့်၏၊ အန္တု၊ စွမ်းကို

ထည်းကောင်းပါနုဉ္စ၊ အပျော်ကိုထည်းကောင်း၊ ခါခနိယဉ္စ၊ ခဲဘွယ်ကို ထည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကျောင်းအိပ်ရာတို့ ကိုထည်းကောင်း၊ ဆတ္တဉ္စ၊ ထီးကိုထည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဉ္စ၊ နံ့သာကိုထည်း မာထဉ္စ၊ ပန်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား များကုန် သော၊ ဥပါဟနာစ၊ ထိန်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူ၏၊ သီလ သမ္ဘန္ဓေ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ် ကုန်သော၊ ဗဟုထုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခူစ၊ ရဟန်းတို့ကိုထည်း။ အနုပါနေနု၊ သွမ်းဟင်းအပျော်ဖြင့်၊ ထပေတု၊ ရောင်ရဲ ဖေ၍၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာမနန္ဒာအား၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိ ထိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမန္တရာအနုဒိဋ္ဌေ၊ အလှူ၏အတို့ကိုအမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ တောဇနဉ္စ၊ နတ်၏ဘောဇဉ်နှင့်တူသောဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဝဒနဉ္စ၊ နတ် ၏အဝတ်နှင့်တူသောအဝတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ နတ်၏အပျော်နှင့် တူသောအပျော်သည်ထည်းကောင်း၊ ဣဒံဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိတဿ၊ အလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထေ၏၊ တထော၊ ထို သို့အကျိုး ကိုရပြီးသောနောင်မှ၊ သာပေတိ၊ ထိုနန္ဒာအသည်ရှိသောပြိတ္တာမ သည်၊ သဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ သုစိဝသနာ၊ သန့် ရှင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသည်၊ ကာသိကုတ္တမခရိနိ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ် ကုန်သောအဝတ်တို့ထက် မြတ်သော အဝတ်ကိုဆောင်သည်၊ ဝိစိတ္တာ ဝတ္ထာဘရဏာ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအဝတ်ကန်သာတို့ဖြင့်ဝတ် ဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သာမိကံ၊ ထင်မြင်သောနန္ဒာသေနုဉ္စ၊ သ ကာသိ၊ ဥပသင်္ကန်းကပ်ထေ၏၊ ဒေဝထေ၊ နတ်ဆိုး၊ ဩသမိတာရကာ၊ သောက်ရှူးကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းထင်းစေထွက်၊ ဘိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကဋ္ဌနု၊ အလွန်၌သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေနု၊ အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းထင်းစေထွက်၊ ဘိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်ဆိုး၊ ကေနု၊ အဘယ် သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေနု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ထ ဗ္ဗ မာနံ၊ မျှအပ်သော၊ သုစရိတပလံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြ

တိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မနုဿာဝိယာ၊ ဝိတ်သည်ချစ်
 မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဝါ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာတို့သည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနု
 ဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်ထီး၊ တံ၊ သင်ကို
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ကံ၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ မနု
 သာဘုတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကံ၊ ပုစ္ဆာ၊ အဘယ်
 သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာထိနု၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့
 သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝေဝေဝိဘာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းပ
 သောအရောင်အဝါတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝတ္ထောဝ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊
 သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်စိမ်းလောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ နန္ဒသေန၊ အရှင်နန္ဒသေန၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ
 နှို၊ တေ၊ သင်၏၊ ဘဂ္ဂိယာ၊ မယားသည်၊ အဟာ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိန္နာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊
 ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊
 ပြိန္နာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တာ၊
 သင်သည်၊ ဒိန္ဓေန၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊ အကုဘောဘယာ၊
 ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ ပွေ့လျော်စံပျော်ရ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊
 သဗ္ဗေဟိ၊ ခမ်းစိမ်းကုန်သော၊ ဥဘတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊ ယကွ
 တံ၊ သင်သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေ
 သတည်း၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရေမံ၊ အညစ်အကြေးချွေးမြူ
 ကင်းသော၊ ခေဝံ၊ ဘေးမရှိရာငြိမ်းချမ်းသာယာစွာသော၊ ဝသဝတ္တိနံ၊ မိမိ
 ၏အလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်ဘတ်သော၊ အာဝါသံ၊ နတ်တို့၏နေရာသို့၊ ဥပေဟိ၊
 ရောက်စေသတည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဝ၊ ဤလူ့ပြည်၌
 ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ စရိတွာနု၊ ကျင့်၍၊ သမုထိ၊ သောဘဒေါသတည်းဟူ
 သောအကြောင်းနှင့်တကွသော၊ မစ္ဆေရံ၊ မေး၊ မဏ္ဍုလကံ၊ မိမိဥစ္စာကိုမှတစ်
 စုံမက်လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ ထက္ခတာ၊ ရှိသော မစ္ဆေရကို၊ ဝိနေယ၊ ပျောက်၍၊ ဓါနံ၊
 အလှူကို၊ ဒတွာနု၊ ပေးလှူ၍၊ အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊
 နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ကပ်လေထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ခဝီ၏။ ။

စတုတ္ထံ၊ ထေးချမြောက်သော၊ နန္ဒာပေတိဝတ္ထု၊ နန္ဒာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမ
၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၁၇) မာဏဝ၊ လူထင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဋ္ဌကုဗ္ဗထိ၊ ချူးပန်းချူး၊ နွယ်စသည်
နှင့်မရောပြေပြစ်ချောမောသောနားရောင်းရှိ၏၊ မာဏာခာရိ၊ ပန်းကိုပန်ခြင်း
ထည်းရှိ၏၊ ဟရိစန္ဒရူဿာဒေါ၊ စန္ဒကူးနီဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ထည်း
ရှိ၏၊ မာဏဝ၊ လူထင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ဒုက္ခိတော၊ အဘယ်သို့သောဆင်း
ရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနမဇ္ဈေ၊ ထော၏အထယ်၌၊ ဗာဟဝ၊ ထက်
မောင်းဘို့ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ ချီမြောက်၍၊ ကန္တထိ၊ ငိုကြွေးသနည်း၊ ပြောဟူထ၊
ပုဏ္ဏား၊ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ပတဿရော၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်
သောအရောင်ရှိသော၊ ရထပဉ္စရော၊ တွင်းခွက်သည်၊ မမ၊ ငါအား၊ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်၏၊ ထဿ၊ ထိုတွင်းခွက်၏၊ စက္ကယုဂံ၊ တွင်းဘီးစက်အရံကို၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ နဝိန္ဒာမိ၊ မရ၊ ထေနုကွေ့နု၊ ထိုတွင်းဘီးစက်အရံကိုမရခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သောဆင်းရဲဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဇဟာမိ၊ စွန့်ရထွက်၊ ဘဒ္ဒမာဏဝ၊ ကောင်း
မြတ်သောအဆင်းရှိသောလူထင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်
ပြီးသောတွင်းဘီးအရံကို၊ ဣန္ဒြထိ၊ အလိုရှိသလော၊ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြား
ဖြင့်ပြီးသောတွင်းဘီးအရံကို၊ ဣန္ဒြထိ၊ အလိုရှိသလော၊ ထောဟမယံ၊ ပတ္တ
မြားနီဖြင့်ပြီးသောတွင်းဘီးအရံကို၊ ဣန္ဒြထိ၊ အလိုရှိသလော၊ အထ၊ ထိုမှတ
ပါး၊ ရူပိယမယံ၊ ငွေစင်ဖြင့်ပြီးသော တွင်းဘီးအရံကို၊ ဣန္ဒြထိ၊ အလိုရှိသ
လော၊ ဘဒ္ဒမာဏဝ၊ ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသောလူထင်၊ ပုစ္ဆိ၊ ထားမေး
အပ်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါအား၊ အာစိက္ခထ၊ ကြားထတ်လော၊ ထော၊
သင်အား၊ ရထစက္ကယုဂံ၊ တွင်း၏တွင်းဘီးအရံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိပါဒ
ယာမိ၊ ပြည့်စုံ အောင်ပြု၍ပေးအံ့၊ သောမာဏဝေါ၊ ထိုလူထင်သည်၊ ထ
ဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ပါဝဒိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ ပါဝဒိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ပြောဟူ
ထ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ ဝေဟာယထံ၊ ဟင်းထင်း အပြင်သို့၊ ဂမ၊
သွားကုန်သော၊ ဥတယာ၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော၊ ဘာတရော၊ ညီနောင်သဘွယ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒသူရိယာ၊ ထနေတို့သည်၊ ဒိဿ၊ ရေ၊ ထင်ကုန်၏၊ ထေနစက္က
ယုဂေန၊ ထိုလနေတည်းဟူသောတွင်းဘီးအရံဖြင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သောဝဏ္ဏမ
ယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ရထော၊ တွင်းသည်၊ သောဘတိ၊ ဟင့်တယ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပါဝဒိ၊ ဆို၏၊ မာဏဝ၊ လူထင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗာလောခေါ၊ ရိက်သည်
သာလျှင်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အပတ္တိယံ၊ မတောင့်တ

အပ်သည်ကို၊ ပတ္တယထိ၊ တောင့်တထိ၏၊ မာဏဝ၊ လှထင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်
 ကြောင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ စန္ဒိမသုရိယေ၊ ထနေတို့ကို၊ နုလစ္ဆထိ၊ မရေထွက်၊ တံ
 သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မရိသာတိ၊ သေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧညာ
 မိ၊ ငါအောက်စေ၏၊ ဖြာဟူတာ၊ ပုတ္တော၊ ဝိထိယာ၊ ကောင်းကင်ခရီး၌၊ ဝမ
 နာဝမနန္ဒိ၊ သွားခြင်း၊ လာခြင်းသည်လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဥတယတ္ထ၊ ထနေ
 နှစ်ပါး၌၊ ဝတ္ထုဓာတု၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပေတော၊
 ဝိညာဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ဂီတောပန၊ သေသောသူသည်ကား၊ နဒိဿ
 တိ၊ မထင်မမြင်၊ ဣဓ္ဓောနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ကန္ဓတံကန္ဓန္တနံ၊ ဝိမြည်တမ်းကုန်
 သော၊ စွန့်၊ သင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ ဗာလတ
 ခော၊ အရိုက်လွန်သနည်း၊ မာဏဝ၊ လှထင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သစ္စံခေါ၊ ဖွန်
 သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝဇေထိ၊ ခိုပေ၏၊ မာဏဝ၊ လှထင်၊ အဟံ၊ ငါသည်
 စန္ဒိ၊ ထကို၊ အဘိပတ္တယန္တော၊ တောင့်တလျက်၊ ခုခံရုန္တော၊ ဝိမြည်တမ်းသော
 ဒါရကောဝိယ၊ သူငယ်ကဲ့သို့ပေတံ၊ ဝိညာဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ဂီ
 တံ၊ သေသောသူကို၊ အဘိပတ္တယိံ၊ တောင့်တ၏၊ မာဏဝ၊ လှထင်၊ ဣဝ၊ ဤအ
 ရပ်၌၊ ကန္ဓတံကန္ဓန္တနံ၊ ဝိမြည်တမ်းကုန်သောသင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်တို့တွင်
 အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဗာလတခော၊ အရိုက်လွန်ချေ၏၊ မာဏဝ
 လှထင်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဗာတထိတ္တံစာတထိတ္တံဝေ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်း
 ထောင်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲတောက်သော၊ ပါဝကံ၊
 မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ဩထိပ္ပိဝိယ၊ သွန်းထောင်းဘိသကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊ စိုး
 ရိမ်းခြင်းတည်းဟူသောမီးသည်ထောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တံသမာနံ၊ ဖြစ်
 သော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒရိပိတ္တဒရထံ၊ ဝိတ်၏ပူပန်းခြင်းကို၊ နိ
 ဗ္ဗာပယေဝတ၊ ငြိမ်းစေပြီးထကား၊ မာဏဝ၊ လှထင်၊ ယောတုံ၊ အကြင်သင်
 သည်၊ သောကပရေတဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ပုတ္တုသောကံ၊ သားကြောင့်ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အနုပါဒိ၊ ပယ်ပျောက်၏
 တေနတယာ၊ ထိုသင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယနံသဝိတံ၊ ဝိတ်၌ရှိသော၊ သော
 ကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ပြောင့်တံသင်းကို၊ အဗ္ဗုပ္ပံဝထ၊ နှုတ်
 အပ်ပြီထကား၊ မာဏဝ၊ လှထင်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဗ္ဗုပ္ပသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောစိုးရိမ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောပြောင့်ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သိတိဘူတော၊ ဖြစ်သောငြိမ်းအေးခြင်း
 ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောအဟံ၊
 ထိုငါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုခါ၌၊ နုသောဝာမိ၊ မစိုးရိမ်နုရေခါမိ၊ မပို၊ ။

မာဏာ၊ လှသင်၊ တုံ၊ သင်သည်။ ဒေဝတာ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသောထင်ရှား
သောစတုမ ဘာရာဇ်နတ်သည်လည်း၊ အထိနူ၊ ဖြစ်သထော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်သည်လည်း၊ အထိနူ၊ ဖြစ်သထော၊ အရ၊ ထိုထိုမဟုတ်မူ၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေး၌
အလ္လှကိုပေးကတ်သော၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်းသည်လည်း၊ အထိနူ၊ ဖြစ်သ
ထော၊ မာဏာ၊ လှသင်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ကောဝါ၊ အတယ်မည်သောသူနည်း၊
ကဿ၊ အတယ်အမည်ရှိသောသူ၏ ပုတ္တောဝါ၊ သားနည်း၊ ကထံ၊ အတယ်
သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာနေရ၊ ထိရကုန်အံ
နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ တုံ၊ သင်သည်၊ အာဇ္ဇာဟ၊ နေ၊ သုသာန်၌၊ သယံ၊ ကိုယ်
တိုင်၊ ဒဟိတွာ၊ မီးဖြင့် ဘိုက်ပြီး၍၊ ယဉ္ဇပုတ္တံ၊ အကြင်သင်၏သားမဉ္ဇကုဏ္ဍတီ
ကိုလည်း၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ကန္ဓသိ၊ ငိုမြည်တမ်း၏၊ ယဉ္ဇပုတ္တံ၊ အကြင်သင်၏
သားဖြစ်သောမဉ္ဇကုဏ္ဍတီကိုလည်း၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ရောဒထိ၊ မျက်ရည်ကို
ဖြစ်စေ၏၊ သောပုတ္တော၊ ထိုသင့်သားမဉ္ဇကုဏ္ဍတီသည်၊ အဟံ၊ ငါပင်လည်း
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ သွားဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
သော၊ ကမ္မံကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ တိဒသာနံ၊ တာဝတံ၊ သာနတ်
တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ပုတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အ၊ ထို့
ဖြစ်၏၊ မာဏာ၊ လှသင်၊ သကေအဂါဇေ၊ မိမိအိမ်၌၊ ဒေန္တဿ၊ ပေးလှူ
သော၊ တဝ၊ သင်၏၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒါနံဝါ၊ အလှူကိုလည်းကောင်း
ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဒါနံဝါ၊ အလှူကိုလည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နအဗ္ဗ
ဿမ၊ မမြင်ရကုန်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်
သုံးသောအမှုကိုလည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နအဗ္ဗဿမ၊ မမြင်ရကုန်၊ မာဏာ၊
လှသင်၊ ကေနကမ္ပေန၊ အတယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊
ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌၊ အာဗာဓိ
ကော၊ အနာရှိသော၊ ဗုက္ခိတော၊ အနာဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ အာ
ကုရဂ္ဂပေါ၊ ဗုက္ခဝေဒနာဖြင့် အလွန်ကြင်နာသော ကိုယ်ရှိသော၊ ဝိလ္လာနော၊
သူနာသည်၊ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊ ထိုနာသော
အခါ၌၊ ဝိဂတရဇံ၊ ကင်းသောရာဂအစရှိသော မြှိုရှိတော်မူထသော၊ ဝိတိဏ္ဏ
ကဿံ၊ လွန်မြော်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိတော်မူထသော၊ သုဂတံ၊ အရိယမဂ်
တည်းဟူသော ထင်ထက်သောစရီးဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော် မူတတ်ထသော၊
အနောပပဉ္စ၊ ပြည့်စုံသော ပညာရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဒက္ခိံ၊ မြင်ပြီး သွားဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပမောဒိတမ္ပနော၊ နှစ်

သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဇ္ဈတိ၊ ထက်အုပ်
 ကို၊ အကရိ၊ ပြုပြင်ဖြာဟူ၍၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကရံ၊ အုပ်ချုပ်ခြင်းကံကို၊ ကရိတော၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ တိဒဿ
 နံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊
 ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ မောထဝ၊ လူလင်၊ အတ္တရိယံ၊ ဝတ၊ အံ့သွယ်ရှိ
 စွတကား၊ အတ္တ၊ တံဝတ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်၏တကား၊ မောထဝ၊ လူလင်၊ အဇ္ဈတိ
 ကမ္မဿ၊ ထက်အုပ်ချီကာမျှဖြစ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ အယံ၊ ဝိပါကော၊ ဤအ
 ကျိုးသည်၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ အဟန္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ မုဒိတမ
 နော၊ ဝမ်းမြောက်သောနှလုံးရှိ၏၊ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၏၊ အ
 ဇ္ဈေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာယိ၊ ဆည်းကပ်တော့အံ့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈေ၊ ယနေ့၌
 ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာယိ၊
 ဆည်းကပ်လေထော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဝဇာယိ၊ ဆည်းကပ်လေထော၊ သံဃဉ္စ၊ သံဃာ တော်ကိုလည်း၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာယိ၊ ဆည်းကပ်လေထော၊ တထေဝ၊ ထို
 ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို ဆည်းကပ်သော အတုသာလျှင်၊ ပဿန္န
 စိတ္တော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကထမလွန်ထောက၌ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်တတ်
 သောယုံကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာယ၊ မြတ်သောသီလတည်း
 ဟူသောသိက္ခာ၏၊ ပဒါနံ၊ အဖို့ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝိသာနံ၊ ငါးပါးသော၊
 သီလတို့ကို၊ အက္ခဏ္ဍဗုဒ္ဓါနံ၊ မကျိုး မပြတ်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 သမာဓိယသု၊ ဆေးကံတည်လေထော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပါဏာတိပါတာ၊
 သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပွံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရမဿ၊ ကြဉ်ထေထော၊ လော
 ကော၊ ထောက၌၊ အနိန္ဒံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး
 ၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယသု၊ ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ထေထော၊ အမဇ္ဈပေါ၊ သေအ
 ရက်စသောယစ်မျိုးကို မသောက်သည်၊ ဟောယိ၊ ဖြစ်ထေထော၊ ရသာ၊
 မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ မာဘဏာယိ၊ မဆိုထေထော၊ သကေနဒါ
 ရေန၊ မိမိမယားဖြင့်၊ တုဋ္ဌော၊ စ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ ဟောယိ၊ ဖြစ်ထေထော။
 ယက္ခံ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင့်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိ

သည်ထည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိသည်။
 ထည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သား၊ တုတ္တံ၊ သင်၏။ ဝေခံ၊ စကားကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်။ ကရောမိ၊ လိုက်နာအံ့၊ တွစ္ဆိ၊ သင်သည်ထည်း၊ မမ၊ ငါ၏။ အာ
 စရိယော၊ ဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝုတ္တု၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏။
 အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော မိမိထက်လွန်မြတ်သော၊ ဓမ္မဉ္စာပိ၊ တရားတော်မြတ်
 ကိုထည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ နုရဒေဝဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သံဃဉ္စ၊ တပည့်သားသံဃာတော်ကိုထည်း၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတ္ထုမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဒေဝုတ္တု၊ နတ်သား၊ ပါတာတိပါ
 တာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပွံ၊ ထွင်စွာ၊ ဝိဟရမာမိ၊ ကြည့်ပါ၏။
 ယောကော၊ ယောကန္တံ၊ အနိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော
 သူထပါးဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ပါ၏။ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအ
 ရက်စသော ယစ်မျိုးကို မသောက်သည်ထည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ရသာစ၊
 မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုထည်း၊ နောဘဏာမိ၊ မဆိုပါ၊ သကောနဒါရေန၊
 မိမိမယားဖြင့်၊ တုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်ထည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ပဉ္စဝံ၊
 ငါးခုမြောက်သော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍတီ၊ ပေတဝတ္ထု၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍတီ အမည်ရှိသော
 ပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၁၀) ကဏှ၊ ကဏှအနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝ အမည်ရှိ
 သောမင်းမြတ်၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သေထိ၊ အိပ်သနည်း
 သုပိနေန၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ ကော၊ အက္ခော၊ အဘယ်အ
 ကျိုးရှိသနည်း၊ ကဏှ၊ ကဏှအနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝအမည်ရှိ
 သောမင်းမြတ်၊ တုတ္တံ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ သဒကောဘာတာ၊ တဝမ်းတည်းကျိန်း
 တော်ညီတော်ဖြစ်သော၊ ဟဒယံ၊ ဟဒယသဒိသော၊ နှလုံးနှင့်တူသော၊ စက္ခု၊
 ဒက္ခိတံ၊ ဒက္ခိတစက္ခုသဒိသော၊ ထက်ရှာမျက်စိနှင့်တူသော၊ ယောစာဓဇော၊
 အကြင်စာဓုပဏ္ဍိတသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုစာဓုပဏ္ဍိတအား၊ ဝါတာ၊
 ရှုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သောလေတို့သည်၊ ဗထိယန္တိ၊ အားကြီးကုန်၏။
 သောစာဓဇော၊ ထိုစာဓုပဏ္ဍိတသည်၊ ဇေတိ၊ ယုန်ပေကုန်ယုန်ပေကုန်ဟု
 ဆိုမြည့်တမ်း၏။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ ရောဟိဏေယျဿ၊ ရောဟိ
 ဏေယျအမည်ရှိသော၊ တဿ၊ ထိုအမတ်၏။ ဝေခံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ကေသဝေါ၊ ကေသဝအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ ဘာတုသောကေန၊
 ညီကြောင့်ဖြစ်သော မိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ အဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊

တရမာနရူပေါ၊ဆောလျှင်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဋ္ဌာထိ၊ထ၏။ ။
 တဒ္ဓရခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောစာဝုပဏ္ဍိတ၊ ကိံနု၊ အလှိုနည်း၊
 တံ၊သင်သည်၊ဥဒ္ဓတ္တရူပေါဝဥဒ္ဓတ္တကောဝိယ၊ ရူးသွတ်သကဲ့သို့၊ကေဝလံ၊
 အလုံးစုံသော၊အာမိဒ္ဓါရကံ၊ဤဒ္ဓါရဝတီမြို့ကို၊ ဝိစရန္တော၊ထုည့်လည်လျက်၊
 သသောသသောတိ၊ယုန်ယုန်ဟု၊ လပထိ၊ဆိုမြည်တမ်းတီသနည်း၊ တဒ္ဓ
 ရခ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော စာဝုပဏ္ဍိတ၊ တံ၊သင်သည်။ ကိံဒိသံ၊
 အတတ်သို့ သဘောရှိသော၊ သသံ၊ ယုန်ကို၊ အတ္ထထိ၊ အလိုရှိသနည်း၊
 သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ အတ္ထထိ၊ အလိုရှိသ
 လော၊ မဏိမယံ၊ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ အတ္ထထိ၊အလိုရှိ
 သလော၊ ထော၊ဗမယံ၊ ကြေးနီဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ အတ္ထထိ၊အ
 လိုရှိသလော၊အထ၊ထိုသို့မဟုတ်သူ၊ရုစိယမယံ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသောယုန်ရုပ်ကို
 လည်း၊အတ္ထထိ၊ အလိုရှိသလော၊သင်္ခထိ၊သာပဝါဠမယံ၊ ခရုသင်းကျောက်
 ယလင်း သန္တာဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ အတ္ထထိ၊အလိုရှိသလော၊
 တေ၊သင်အား၊သသံ၊ယုန်ရုပ်ကို၊ ကာမုဟိ၊သယာမိ၊ပြုလုပ်စေအံ့၊ တဒ္ဓရခ
 ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော စာတပဏ္ဍိတ၊ အညော၊ ယုန်ရုပ်မှ တပါး၊
 ကုန်သော၊ အရညာ၊တောဒ္ဓိဗ္ဗားကုန်သော၊ ဝနဂေါစရာ၊ တောဒ္ဓိကျက်စာ
 ကုန်သော၊ သသကာပိ၊ ယုန်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေပိ၊ထို
 ယုန်တို့ကိုလည်း၊ တေ၊သင်အား၊ အာနုယိ၊သာမိ၊ ဆောင်ပါအံ့၊တံ၊သင်
 သည်၊ ကိံဒိသံ၊အတတ်သို့ သဘောရှိသော၊ သသံ၊ယုန်ကို၊ အတ္ထထိ၊အ
 လိုရှိသနည်း၊ ။ကေသဝ၊ ကေသဝ အမည်ရှိသော မင်းမြတ်၊ယေသ
 သာ၊အကြင်ယုန်တို့သည်၊ ပထဝီ၊မြေ၌၊ သိတာ၊ဖို့ကုန်၏၊ တေသသေ၊
 ထိုယုန်တို့ကို၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ နုအတ္ထေ၊အလိုမရှိ၊ ကေသဝ၊ကေသ
 ဝအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၊ စန္ဒတော၊လမ္ဗာသသံ၊ယုန်ကို၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်
 သည်၊ အတ္ထမိ၊အလိုရှိ၏၊ တံ၊ထိုလှည့်ယုန်ကို၊ တံ၊သင်သည်၊ မေ၊ငါ
 အား၊ ဩ၊ကရ၊ချိုဆောင်၍ပေးလော့၊ ဩ၊တိ၊ဆွေရင်း ညီစွန်ဖြစ်သော
 စာတပဏ္ဍိတ၊ယေတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အပတ္ထယံ၊မတောင့်တအပ်
 သောဝတ္ထုကို၊ ပတ္ထယထိ၊ တောင့်တ၏၊ စန္ဒဟော၊ထံ၊ သသံ၊ယုန်ကို၊
 အတ္ထထိ၊ အလိုရှိ၏၊ ။ဩ၊တိ၊ဆွေရင်းဖြစ်သောစာဝုပဏ္ဍိတ၊သောတံ၊ထို
 သင်သည်၊မရံ၊အလွန်ကောင်းသော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဇိဝိတံ၊အသက်ကို
 ဇဟိ၊သာသိနုနုဇဟိ၊သာသိမညော၊ စွန့်ရလတ္တံ့သည်ဟုငါမှတ်ထင်၏။ ။
 ကံဏှ၊ကံဏှအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၊ အထပ္ပနောယျ၊ဝတ္ထု၊တောင့်တ၍မရ

အပ်သောဝတ္ထုကို၊ နပတ္တေတဗ္ဗံ၊ မတောင့်တအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဇာနာထိ၊ အကယ်၍ သိခြားအံ့၊ ယထာဇာနန္တော၊ ကိုယ်ထိသည် အလျောက်လည်း၊ အညံ၊ ကိုယ်မှတစ်ပါး သောသုကို၊ စေအနုသာသထိ၊ အကယ်၍ ဆုံးမအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိမိထိ၍ ထိသည်၏ အလျောက်သူတစ်ပါးကို ဆုံးမလျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပုရေ၊ ဤနေ့မှရှေ့လေးလတို့၏ အထက်၌၊ မတံ၊ ဂေလွန်သော၊ ပုတ္တံသားကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဇ္ဈိယ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ အနုသောစထိ၊ အပန်တလဲလဲစိုးရိပ် တိသနည်း၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ယံအလ ဗြိယံ၊ အကြင်တောင့်တ၍ မရအပ်သော မအိုခြင်းမသေခြင်းအစရှိသော အရာကို၊ မနုဿေနဝါ၊ လူသည် ထည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အမနုဿေနဝါ၊ နတ်သည် ထည်းကောင်း၊ နထဗ္ဗံ၊ တောင့်တ၍ မရအပ်၊ တံအလ ဗြိယံ၊ ထိုတောင့်တ၍ မရအပ်သော အရာကို၊ တံ၊ သင့်သည်၊ ပတ္တေထိ၊ တောင့်တ၏၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော နောင်တော်မြတ်၊ ဇာတော၊ ဖွားသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုက္ကော၊ သားသည်၊ မာမရိ၊ မသေစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယိတွာ၊ တောင့်တ၍၊ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ထဿ၊ ရှေ့ရင်းငှါတတ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအရာသည်၊ အလ ဗြိယံ၊ တောင့်တ၍ မရအပ်သော အရာမည်၏၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော နောင်တော်မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယံပေတံ၊ အကြင်သေသောသူကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အနုသောစထိ၊ အပန်တလဲလဲစိုးရိပ်၏၊ တံပေတံ၊ ထိုသေသောသူကို၊ မန္တာမန္တေန၊ မန္တန်ကို မန်းမှုတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓူတဘော၊ ဇ္ဇာမူလဘောသန္တေန၊ အမြစ်ပေါင်းဖြစ်သော ဆေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩသဓေဟိဝါ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော ဆေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓနေနဝါ၊ များစွာသောဥစ္စာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာနယိတံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ မဟဒ္ဒနာ၊ မြေ၌ရှုပ်ထားအပ်သောဥစ္စာ ရှိကုန်ထသော၊ မဟာဘောဂါ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်တူသော များစွာစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်လည်းပြည့်စုံ ကုန်ထသော၊ ပဟုတဓနဉာဏော၊ သုံးနှစ်ဘို့၏အလို ငှါသိုမှ်၍ ထားအပ်သော နေ့တိုင်းမပြတ်သုံးဆောင်အပ်သော ရွှေငွေအသပြာဥစ္စာစပါးလည်းရှိကုန်ထသော၊ ရဋ္ဌဝန္တော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောတိုင်း နိုင်ငံစည်းရှိကုန်ထသော၊ ယေခတ္တိယာ၊ အကြင်မင်းမြတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏ တေခတ္တိယာ၊ ထိုမင်းမြတ်တို့သည်၊ အရောမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ယေခကေ၊ ယေခကန္တိ၊ ယေခတ္တိယာ၊ အကြင်မင်းမျိုးတို့သည်

လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ ယေဝေဿာ၊ အကြင်ကုန်သည်သူကြွယ်မျိုးတို့သည်၎င်း။ ယေသုဒ္ဓါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစဏ္ဍာသော၊ အကြင်စဏ္ဍာလမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေပုဏ္ဏုသာ၊ အကြင်ပန်းမြိုက်စွန်းမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတေစ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အမျိုးလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သောမင်းအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊ ထိုမှထပါးကုန်သော၊ ဇာတိယာစ၊ အမျိုးအနွယ်လျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော အဗ္ဗဋ္ဌအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ယေဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြဟ္မစိန္တိတံ၊ ဗြဟ္မာသည်ဟောအပ်သော၊ ဆဇ္ဇင်္ဂံ၊ အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့်ယှဉ်သော၊ မန္တံ၊ ဗေဒင်ကို၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ မိမိတို့လည်းသရဏ္ဍာယ်ကုန်သူတပါးတို့ကိုလည်းသင်စေကုန်၏။ ဧတေစ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အညေစ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုအတတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ သန္တာ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ငြိမ်းသက်သော သဘောရှိကုန်ထသော၊ သညတ္တာ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှစောင့်ရှောက်တတ်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ တပသပိ၊ နော၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအကျင့်လည်းရှိကုန်ထသော၊ ယေပိတေဇ္ဇသယော၊ အကြင်ရသေ့ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိဇ္ဇသယော၊ ထိုရသေ့ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာထေ၊ သေချိန်ရောက်သောအခါ၌၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ရကုန်၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ဘာပိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ ကတကိစ္စာ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စလည်းရှိကုန်ထသော၊ အနာသဝါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါလည်းရှိကုန်ထသော၊ အရဟန္တာပိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုညဿ၊ ဇနကာကုသိုလ်ကံ၏၊ ဥပပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣမံဒေဟံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ နက္ခိပန္တိ၊ စွန့်ပစ်ရကုန်၏။ ဘာတိက၊ ညီတော်စာဓုပဏ္ဍိတ၊ တို့၊ သင်သည်။ စတသိတ္တံ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်းလောင်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ဩသိပ္ပိပိယ၊ သွန်းလောင်းထိသကဲ့၊ အာဒိတ္တံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမီးသည်လောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊

သန္တသမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ခရံ၊ စိတ်၏ပုန်ခြင်းကို
 ဝထာ၊ စင်စစ်၊ နိဗ္ဗာပယေ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ဘာတိက၊ ညီတော်၊ စာဓူပဏှိတ၊ ယော
 တံ၊ အကြင်သင်သည်၊ သောကပရေထဿ၊ မိုးရိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်
 သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တသောကံ၊ သားကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော မိုးရိပ်ခြင်းကို
 အပါနုဒိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယနိသိတံ၊
 စိတ်၌ရှိသော၊ သောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်တံဆင်း
 ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံ၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ ဘာတိက၊ ညီတော်၊ စာဓူပဏှိတ၊
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော မိုးရိပ်ခြင်း
 တည်းဟူသော ငြောင့်တဆင်းရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သိတိတုတော၊ ဖြစ်
 သောစိတ်ငြိမ်ခြင်းရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 သုတု၊ ကြား၍၊ နိဗ္ဗုဏော၊ ငြိမ်းပြီးသောစိတ်ရှိသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ
 သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မမိုးရိပ်၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ ဘော၊ အိုအ
 ချင်းတို့၊ ထဇော၊ ငါ၏ညီတော်၊ စာဓူပဏှိတသည်၊ ဇေဋ္ဌံ၊ ရှေးဦးစွာဗွား
 သော၊ ဘာတရံ၊ မိမိ၏နောင်တော်ဖြစ်သော ငါ့ကို၊ ကရောတိဣဝ၊ ပြုသကဲ့
 သို့၊ အညေပိ၊ တပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသပ္ပညာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့
 သည်၊ အနုကမ္မက၊ သနားခြီးမြှောက်စောင့်ရှောက် တတ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသပ္ပညာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ညီတော်
 စာဓူပဏှိတအတူ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သောကမ္မာ၊ မိုးရိပ်ခြင်းမှ၊ နိ
 ဝတ္တယန္တိ၊ နှစ်စေကုန်၏၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ထဇော၊ စာဓူပဏှိ
 တသည်၊ ပုတ္တသောကပရေတံ၊ သားကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော မိုးရိပ်
 ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇေဋ္ဌဘာတရံ၊ နောင်တော်အကြီးဖြစ်သော၊
 ဝါသုဒ္ဓေဝံ၊ ဝါသုဒ္ဓေဝအမည်ရှိသောမင်းကို၊ သောကဟရေထတ္ထာယ၊ မိုးရိပ်
 ခြင်းသောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သုထာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား
 ဖြင့်၊ အန္ဓေတိဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အညဿပိ၊ ဝါသုဒ္ဓေမင်းမှတပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်မင်းအစရှိသောသူအား၊ ဗဏှိတာ၊ ပညာရှိ
 ကုန်သော၊ အမရွာ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိစာရိကာ၊ အခြွေအရံ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတာဒိသာ၊ ဤသို့သတောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ အမရွာ၊ အမတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိစာရိကာ၊ အခြွေအရံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတေန၊
 ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ အန္ဓေန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏၊ တဿ၊
 ထိုမင်းအစရှိသောသူအား၊ သောကော၊ မိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အ

ဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပထံသတိ၊ မြီးခွမ်းပြောဆို၏၊ အဗ္ဗံ၊
ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ကဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ပြိတ္တာ၏
အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

(၁၉) မာရိသ၊ အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂေါ၊ အဝတ်မရှိသည်လည်း၊
အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဗ္ဗန္တု၊ ရှုပေး၊ အဆင်းမထွေသော ကိုယ်ရှိ သည်လည်း၊ အထိ၊
ဖြစ်၏၊ ကိသော၊ ကြိုတင် သည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ မေနိ သန္တေ၊ အကြော
တည်းဟူသော ကွန်သက်ဖြင့်ခင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဥပ္ပါသဋ္ဌိကော၊ ထွက်သော နံပါးရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသိကော၊
အရိုးအရေအကြောမှသာ တွင်းသော အလွန်ကြိုတင်သော ကိုယ်ရှိသည်
လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိသ၊ အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်အမည်
ရှိသောသူသည်၊ အထိ၊ နု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အ
ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဂ္ဂတော၊ မကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့
လားသော၊ ယယထော၊ ကိကော၊ ပြိတ္တာတံ၌ အကျူးဝင်သဖြင့် ထိအပ်သော၊
ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အဂ္ဂိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကို၊ က
ရိတွာ၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှာ၊ ပေတထော
ကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂတော၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏၊ ။ မာရိသ၊ အချင်း၊
ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
ဖြင့်၊ ဗုက္ကံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဗုဒ္ဓိကို၊ က
တံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းအ
စရှိသော စိတ်ဗုဒ္ဓိကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကံ၊ သူ
တပါး၏ စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ ရှေးရှုကြံခြင်း အစရှိသော မနောဗုဒ္ဓိကို၊
ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ သဗ္ဗ၊ အချင်း၊ ကိဿကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်ဗုဒ္ဓိကို
အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့
ပြည်မှာ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂတော၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်လေ
သနည်း။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဏ္ဍာနံ၊ ပဏ္ဍ
တိုင်း၌နေကုန်သောမင်းတင်္ချီတို့၏၊ ဇေကန္တန္တိ၊ ဇေကန္တဟူ၍၊ ဝိဿ
တံ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် မှကျော်စောထင်ရှားသော၊ နဂရံ၊ ပြည်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ပုဗေ၊ ရှေးလွန်ထေပြီးသော အတ္တ
ဘော၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထနဂရေ၊ ထိုပြည်၌၊ သေဗြိ၊ သူဌေးသည်၊
အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝေပါယောကိ၊ ဝေပါယသူဌေးဟူ၍၊

မနုဿာ၊ လူ ဘျိုသည်။ ဝိဇ္ဇာ၊ သိကြကုန်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟိရညဿ၊ ငွေအ
 ပြာ၏။ ပမာတံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ သကဗ္ဗဝါဟာနံ၊ ထွန်းဝန်းတို့၏အ
 သိဘိ၊ ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတဉ္စပုံ၊ ရွှေသည်လည်း။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ပဟုတံ၊ များသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ရုက္ခာ၊ ပုလဲတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝေဠုရိယာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲတို့
 သည်လည်းကောင်း။ ဗဟူ၊ များကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊
 ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့။ ထာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဟာဓနဿာမိ၊ များ
 သောဥစ္စာရှိထွက်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတုန္တိပေ
 လ္လခြင်းငှါလည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နအ
 ဟု၊ မဖြစ်။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယာစနကာ၊ ဖုန်းတောင် စားတို့သည်။
 ဝံ၊ ငါ့ကို။ ဗာအဗ္ဗသံ၊ မမြင်စေထင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနုဿိကရိတွာ၊
 နှလုံးမူ၍၊ နွဲ့ရုံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဘုဂ္ဂာမိ၊ စား၏။ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်။ အသဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်။ အာသိံ၊
 ဖြစ်ပြီ။ မစ္ဆာဓိစ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း။ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကဒရိယောစ၊
 ကြမ်းသောဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို။
 ဒဒန္တာနံဒဒန္တ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်း
 မှုတို့ကို။ ကရောန္တာနံကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ
 မြင်၍။ ပရိတာသကော၊ ဘေးဖြင့်ခြိမ်းခြောက်ထတ်သည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။
 ဗဟုဒန္တေ၊ ပေးလှူကုန်သောကောင်းမှုပြုကုန်သော သူတို့၏ အပေါင်းဖြစ်
 သောများသောလူတို့ကို။ ပုညကမ္မတော၊ ကုသိုလ်ကံမှ၊ ဝါရယိဿံ၊ မြစ်
 ထတ်၏။ ဒါနဿ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ၏။ ပလံ၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သံယ
 မဿ၊ သိသလည်း။ ဟုသောစောင့်စည်းခြင်း၏။ ပလံ၊ အကျိုးသည်။ ကုတော
 အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကော၊ ပောက်ပြန်သော
 အမြင်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပေါက္ခရညောဒပါနာနိစ၊ ရေတွင်းရေကန်တို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ခောပိတဓောပိတာနိ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ အောရာမာ
 နိစ၊ သစ်သီးအရံပန်းအရံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပပါယောစ၊ ရေခိုးစဉ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂေ၊ ရေညှန်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းသွားခက်သော
 အရပ်၌။ သင်္ဂမနာနိစ၊ တံဘားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနာသေသိံ၊ ဖျက်သီး
 ပြီ။ ၊ ယဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့။ အကတကဏ္ဍာတော၊ မပြုအပ်သော
 ကုသိုလ်ကံရှိသော။ ကတပါပေါ၊ ပြုအပ်သောအကုသိုလ်ရှိသော။ သ္မာဟံ
 သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ တတော၊ ထိုနေပါလသူဌေး၏အဖြစ်မှ။

ရတော့ရှေ့ သည်ရှိသော်၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတုံနိ၊ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပပါသသမတ္တိတော၊ ဘာလောင်တတ်ပွတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမြဲဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကာလကံတော၊ သေလွန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စပဏ္ဏာသဝဿာနိ၊ ငါးဆဲ့ ငါးနှစ်တို့ပတ်စုံ၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ပီတံ၊ သောက်အပ်သော၊ ပါနီယံ၊ ဝါပန၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မထိစဘူး၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊ အကြင်ထောဘဝသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် ထရံတယောကံသောသူအားလည်းမပေးမလှူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသံယမော၊ ထိုမပေးမလှူခြင်းသည်၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာမျိုး၌၊ နိဗ္ဗဏ္ဍပေတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောပြိတ္တာတို့၏၊ မဟာဗျသနဿ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်း၏၊ ဟေတုဘာဝတော၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိနာသော၊ မပေးမလှူဟက်သောသတ္တဝါတို့၏ပျက်စီးကြောင်းမည်၏၊ ယောဝိနာသော၊ အကြင်ပျက်စီးကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝိနာသော၊ ထိုပျက်စီးကြောင်းသည်၊ သံယမော၊ မပေးမလှူဟက်ခြင်းပင်တည်း၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊ အကြင်မပေးမလှူဟက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသံယမော၊ ထိုမပေးမလှူဟက်ခြင်းသည်၊ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေတာဟိပေတာဝေ၊ ပြိတ္တာတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနန္တိကိရ၊ သိကုန်သတတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရော၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဟုတေ၊ များစွာသော၊ ဝေဒန၊ ဥစ္စာသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိလျက်၊ သံယမိဿံ၊ အလှူပေးခြင်းစသောကောင်းမှုငှာတွန်တိုခြင်းသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီးဒေယျဓမ္မေသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေ၊ သု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိပံ၊ ငြိန်ရာကျွန်းကြီးသဘွယ်ဖြစ်သော၊ ကမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ နာကာသိံ၊ မပြုမိ၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တကမ္မဗလုပဂေ၊ ကိုယ်သည်ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံအကျိုးသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗာနုတပ္ပာမိ၊ နောက်၌ အဖန်တလဲလဲပူပန်ရ၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ စတုန္ဒီမာသာနံ၊ လေးထပ်တို့၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကာလံကရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကန္တကဇုကံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ဗောရံ၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ နိရယံ၊ အပီပိရဲသို့၊ ပပတိဿံ၊ ကျလထက္ကံ၊ တံနိရယံ၊ ထိုရဲကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုဒါရံ၊ တံခါးလေးခုနှင့်ယှဉ်၏၊ တံ၊ ထိုရဲကြီးကို၊ ဝိဘတ္တံ၊

ကောင်းစွာဝေသာန်အပ်၏။ တာဝသော၊ အတို့အားဖြင့်၊ မိတ်၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်
 ၏။ အယောပါကာရပရိယန္တံ၊ သံတံတိုင်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ရှိအပ်၏။ အဟံ
 သာ၊ သံပြားဖြင့်၊ ပရိကုဇ္ဇိတံ၊ မိတ်ဖုံးအပ်၏။ တဿ၊ ထိုငရဲကြီး၏။ အယောမ
 ယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ တုမိ၊ မြေသည်။ ဇလိတာ၊ အလျှံတပြောင်ပြောင်
 ဖောက်၏။ တေဇသာယုတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထွက်သော အလျှံရှိသော
 များသောမီးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏။ တဿ၊ ထိုငရဲကြီး၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ၊ ဗဟိ၊ အပယျို၊ သရဗ္ဗိတာ၊ ထွက်သော၊ ဇာတာ၊ မီးလျှံသည်။ သဗ္ဗဗိ
 သာယု၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယုဇနာတရာတိုင်
 တိုင်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
 အရှင်ကောင်းတို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပထာ၊
 ယုတ်မာသော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒ
 နံ၊ ဆင်းရဲဒေဒနာကို၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲကြီး၌၊ ဗိစံ၊ ကြာမြင့်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာ
 လပတ်လုံး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝေဒိဿံ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ထုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သောစာမိ၊ ရိရိမ်၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
 အရှင်ကောင်းတို့၊ ထံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေ၊ သိင်တို့ကို၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်။ ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဝေ
 တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတည်း
 ယာဝန္တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအ
 ရပ်သို့၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်လာကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအထုံး
 စုံကုန်သောသင်တို့သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုကာထ၊ နာ
 ကြကုန်လော့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ အာပိဝါ၊ ထင်စွာလည်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်
 မာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကတ္တံ၊ မပြုထေကုန်ထင့်၊ ယဒိ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ခုဟောဝါ၊ ပုန်းကွယ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊
 အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကတ္တံ၊ မပြုထေကုန်ထင့်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ပါပ
 ကံ၊ ယုတ်မာသော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ အာဟတိ၊ နောင်အခါ၌၊
 သစေကရိဿထ၊ အကယ်၍ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧတရဟိဝါ၊ ယခုအခါ၌မူ
 ထည်း၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်နံ၊ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗသဘူတာ၊ အကျိုး
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊ ဥပေစ္စဥပတိတွာ၊ ပြန်၍၊ ပဿယတံပဿ
 ယန္တာနံ၊ ပြီးကုန်သော်လည်း၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ရတ္ထိ၊ လွတ်ခြင်းသည်။
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ မေတ္တေယျာ
 အမိက္ခိလုပ်ကျွေးကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ပေတ္တေယျာ၊ အဘကို

လုပ်ကျွေးကုန်သည်ထည်း၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်ထော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာ
 ပစာယိ၊ ကာ၊ အသက်ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးကုန်သော သူတို့အားအရိုအသေပြုကုန်
 သည်၊ ဟောထ၊ ပြုကုန်လော၊ သာမညာ၊ ရဟန်းတို့ကိုလုပ်ကျွေးကုန်သည်
 ထည်း၊ ဟောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဗြဟ္မညာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုလုပ်ကျွေး
 ကုန်သည်ထည်း၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်ထော၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်ကောင်းမှုတို့ကိုပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ သစ္စံ၊ နတ်
 ပြည်သို့၊ ဂမိ၊ သထ၊ ထားရကုန်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ သတ္တ
 ဓံ၊ ခုနစ်မြောက်သော၊ ဝေနပါသပေတဝတ္ထု၊ ဝေနပါသ သူဌေးပြိတ္တာ၏အ
 ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၂၀) ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိ၊ ကိသေ၊
 ကြိုလည်းကြို၏၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေသလော၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ခုတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ကုတိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ကိသယဟေတု၊ အဘယ်
 အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတိသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊
 တု၊ သင်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာသယာနုရူပံ
 အလိုအားထျော်စွာ၊ ဝီတ္တံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သဗ္ဗေန၊ ခပ်စိမ်းသောအဖို့
 အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပါဒပေယျ၊ ပြည့်စုံစေရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဝိသက္က၊ ဝေဇာ၊ တတ်နိုင်ငြား
 အံ့လည်းမထိတုနံ၊ တံ၊ ထိုအခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာ
 စိက္ခ၊ ကြားလတ်လေ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒုရယုဋ္ဌံ၊ ဝေးသောအရပ်
 ဌာနကိုကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့် ကျော်ကြားသော၊ ဗာရာဏသီနဂရံ၊
 ဗာရာဏသီပြည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ အနုကော၊ များသောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူ
 ကြွယ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဒိနေ၊ မပေ၊ ယူလိုခြင်းဟုဆိုအပ်သောစိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒါတာ၊ ပေးလှူထုမရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အာမိသတ္ထိ၊ ကာ
 မဂုဏ်တည်းဟူသောအာမိသန္ဓိ၊ ဂေဓိတမနော၊ မက်မောကပ်ငြိသောစိတ်
 ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေနုဒုသိလေန၊ ထိုမပေးမလှူလို
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သောယုတ်သောစိတ်ရှိခြင်းအစရှိသောဒုသိလအကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ ယမဝိသယံ၊ ပြိတ္တာသံသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တေတိ၊ ထိုမပေးမလှူ
 ခြင်းဟူသောယုတ်သောစိတ်ရှိခြင်းအစရှိသောအကုသိုလ်တို့ကြောင့်၊ သုစိ
 ကာယ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကိလမိတော၊ ပင်ပန်း၏၊ တေနေဝ၊

ထိုတော်ပွတ်ဆာထောင်ခြင်းဆင်းရဲကြောင့် ပင်လျှင်၊ အာမိသင်္ကပ္ပိက္ခယော
 တု၊ အာမိသင်္ကပ္ပိတောင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥာတိသုညာတိနံ၊
 အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သဒိပံ၊ အနီးသို့၊ ယာမိ၊ သွားပါအံ့၊ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ အညေ့ပိ၊ အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါးသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 အဒါနုသိသာ၊ မပေးမလှူဘတ်သော အလေ့ရှိကုန်၏၊ ဒါနုပလံ၊ အလှူ၏အ
 ကျိုးသည်၊ ပရမိဓောကော၊ တမလွန်လောကန္တံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နစသဒ္ဓာ၊ နန္ဒိယံ၊ ယုံသည်းမယုံကြည်ကုန်၊ တေပိမနုဿာ၊ ထိုလူတို့
 သည်သည်း၊ အဟိဝိယ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ပေတ္တော၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စန္ဒဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိဘာစ၊ သွီးသည်ပင်လျှင်၊ ဝိတုနံ၊
 အမိအဘာဘူအားသည်းကောင်း၊ ဝိတုမဟာနံ၊ အတိုးအတေးတို့အားသည်း
 ကောင်း၊ ဥန္နိဿ၊ ခုတ်တံ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ လပတော၊ ဆို၏၊ ဥပက္ခမံ၊ အကျွန်ုပ်သွီးသည်စီရင်အပ်
 သော၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိဝိသယန္တိ၊ စား
 ကုန်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘောတ္တု၊ စားခြင်းငှါ၊ အန္ဓကရိန္ဒံ၊ အန္ဓကရိန္ဒ
 အမည်ရှိသော မြွေသို့၊ ယာမိ၊ သွားအံ့၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊
 တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တဒ္ဓိ၊ ထိုသင်သွီးသည်စီရင်အပ်သောအလှူ
 ကိုသည်း၊ အနုဘဝိယာနု၊ ခံစားဦး၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝိပွံ၊ လျှင်
 စွာ၊ ယောသိ၊ ထာလည့်လော၊ အဟရိ၊ ငါသည်သည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ပူဇံ၊
 ပူးဇော်ခြင်းကို၊ ကဿံ၊ ပြုအံ့၊ ဟေတု၊ တရံ၊ တရသောအကြောင်းသည်၊ ယဒိ
 အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာပိက္ခ၊ ကြားထတ်
 လော၊ သဒ္ဓါဟိတံ၊ ယုံကြည်အပ်သော၊ ဟေတု၊ စေ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ
 သောစကားကို၊ ဝဒ၊ ဆိုလော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုတော၊ မနာကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ထထာတိ၊
 ကောင်းပြီဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အန္ဓကရိန္ဒံ၊ အန္ဓကရိန္ဒအမည်ရှိသောမြွေသို့၊ အ
 ဝမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတ္ထု၊ ထိုအန္ဓကရိန္ဒမြွေပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကျွေးမွေးရာအ
 ရပ်၌၊ ဒုသဝိယာ၊ သိထမရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တတ္ထံ၊ ထ
 မင်းကို၊ သုဗ္ဗိံ၊ သုစားကုန်၏၊ ဒက္ခိတာ၊ ရဟာ၊ အလှူကိုခံလိုက်ကုန်သော၊
 သိထဝန္တော၊ သိထရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ နုဘုဗ္ဗိံ၊ သု၊ မစားသောက်ကုန်၊
 သောပေထော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ပုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတို့၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာ
 ဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိ၊ လာပြန်၏၊ ဇနာမိပဿ၊ လူတို့ကို အပိုးရသော၊ ရ

ညော၊ အဇာတသတ်မင်း၏၊ ပုရတော၊ ရှေး၌၊ ပါတံ၊ ရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်သည်။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ
 ရောက်သော၊ ပေတံ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်
 လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အတတ်သို့သောဝတ္ထုကို၊ ဒေါမိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊
 ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်။ စိရတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြာ
 မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပိဏိတော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အာပိက္ခ၊ ကြားထတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အန္ဓေနစ၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနစ၊ အပျော်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စီာရေနစ၊ သင်္ကန်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ထုရားကို
 လည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ တပည့်သား သံစာထော်ကို လည်းကောင်း၊
 ပရိဝိသယာန၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍၊ တံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဟိသာယ၊ အစီး အပွားအလိုငှါ၊ အာဒိသံ၊ အမျှပေးဝေလော၊
 တေတေသ္မာ၊ ဤသို့အမျှပေးဝေခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စိရတ
 ရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြားမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပိဏိတော၊ ရောင့်ရဲသည်
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေါမိ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်
 တတောစ၊ ထိုပြိတ္တာ၏စကားဖြင့်လျှင်၊ နိပတိတွာ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 တာဝဒေဝ၊ ထိုဆွမ်းမစားမှီ နံနက်အခါ၌ပင်လျှင်၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိထက်ဖြင့်၊
 သံစော၊ သံစာအား၊ အတုလံ၊ များမြတ်သော၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒတွာ၊
 ပေး၍ပကတံ၊ ပြိတ္တာကိုရည်၍ပြုအပ်သော အဖြစ်ကိုလည်း၊ တထာဂတ
 သ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ အာရောစေထိ၊ ကြားပျောက်၏၊ ပေတသစ၊ ပြိ
 တ္တာအားလည်း၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိထိတ္ထ၊ အမျှပေးဝေ၏
 ခညော၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ ပုရတော၊ အလှူကို အမျှပေးဝေသောအား
 ဖြင့်ပူဇော်အပ်သော၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်။ အဟံ၊ အလှူပေးလျှင်၊ သော
 ဘမာနေ၊ တင့်တယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇနာပိပဿ၊ လူတို့ကို အစိုးရသော၊ ရ
 ညော၊ အဇာတသတ်မင်း၏၊ ပုရတော၊ ရှေး၌၊ ပါတုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရမိဒ္ဓိပက္ခော၊ မြတ်သော
 တန်ခိုးသို့ရောက်သော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 သမသဒိသာ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ဖြည့်ရခြင်းနှင့်တူကုန်သော၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ အပရိမိတံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မမ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံအာနုဘာဝံ၊ ဤအာနုဘော်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊ ရှုပါလော။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒထိ၊ ဆို၏။ မနုဿဒေဝ၊ လူတို့၏ အရှင်မင်းမြတ်၊ အနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း၊ သံစော၊ အရိယသံစာတော်အား၊ အတုယံ၊ များမြတ်သော၊ ဒါနံ အလှူကိုလည်း၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဗဟုဟိ၊ ဆွမ်းအပျော်အဝတ်သင်္ကန်း၊ အစရှိကုန်သောများသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သန္တပွေန္တန၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေသော၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သဒါ၊ အသက်ထက်ဆုံး ကာယပတ်လုံး၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သန္တပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေအပ်ပြီ၊ အုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိတံဌာနံ၊ လိုရာအရပ်သို့၊ ယာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇာနံ၊ အစာတသတ်မင်းကို၊ အာပုန္နိ၊ ပန်ကြား၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ချင်းမြောက်သော၊ ဝုဠသေဗ္ဗိပေထဝတ္ထု၊ ဝုဠသုဋ္ဌေး ပြိတ္တာ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ တာထဝါရံ၊ တပထဝါရသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

(၂၁) ဘော၊ အရှင်အင်္ဂုရမင်းသား၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယဿ၊ အကြင်ဥစ္စာ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဓနဟာရကာ၊ တဏှာကို ရောင်းသဖြင့် ရအပ်သောဥစ္စာကို ဆောင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မောဇံ၊ ကမ္မောဇတိုင်းသို့၊ ဝတ္ထာမ၊ သွားကုန်၏၊ အဟံ၊ ယကော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ကာမဒေဝ၊ အလိဂှိသမျှဆိုပေးတတ်၏၊ ဣမံ၊ ယကော၊ ဤနတ်သားကို၊ နယာမသေ၊ ဆောင်ကုန်အံ့၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣမံ၊ ယကော၊ ဤနတ်သားကို၊ သာရဒကနဝ၊ ထောင်းပန်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသဟ္တဝ၊ အနှိုင်အထက်နှိုက်စက်၍ လည်းကောင်း၊ ဝဟေတွာန၊ ဖမ်းယူကုန်၍၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့၊ အာရောပဟိတွာန၊ တင်ကုန်၍၊ ဒွါရကံ၊ ဒွါရဝတီမြို့သို့၊ ဝိပုံ၊ ယှဉ်စွာ၊ ဝတ္ထာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ။ သဗ္ဗ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဿ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီ၊ ဒေယျဝ၊ ထိုင်နေမှုလည်းထိုင်နေဘူးအံ့၊ သယေယျဝ၊ အိပ်မှုလည်းအိပ်ဘူးအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ သာခံ၊ အခက်ကို၊ နတဗ္ဗေယျ၊ မချိုးရာ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မိတ္တဒုဗ္ဗော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ ပျက်ဆီးတတ်သောသူသည်၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နတဗ္ဗေယျ၊ မချိုးရာ။ ။ ဘော၊ အရှင်အင်္ဂုရမင်းသား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဿ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီ၊ ဒေယျဝ၊ ထိုင်နေမှုလည်းထိုင်နေရာ၏၊ သယေယျဝ၊ အိပ်မှုလည်းအိပ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တာဒိသော၊

ထိုသို့သဘောရှိသောအဆောင်အပါအဝင်အစွဲအနွှာအတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊
 စေတိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသစ်
 ပင်၏၊ ခန္ဓတ္ထိ၊ ပင်စည်ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ဝသမ္မ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယသာ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဘာယာယ၊
 အရိပ်၌၊ နိဝီဒေယျ၊ ထိုင်နေမှုလည်း၊ ထိုင်နေဘူးအံ့၊ သယေယျ၊ အိပ်မှု
 ထည်း၊ အိပ်ဘူးအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ထဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ပတ္တိ၊ အရှက်ကို
 မှုနည်း၊ နဟိံ၊ သေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓိတ္တဒုက္ခော
 အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သောသူသည်၊ ပါပကော၊
 ယုတ်မာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟိံ၊ သေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ဘော၊ အရှင်
 အကိုရမင်းသား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယသာ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်
 ၏၊ ဘာယာယ၊ အရိပ်၌ နိဝီဒေယျ၊ ထိုင်နေမှုလည်း၊ ထိုင်နေရာ၏၊ သယေ
 ယျ၊ အိပ်မှုလည်း၊ အိပ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသောအမြစ်စသောအဆောက်အပါအဝင်အစွဲအနွှာအတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ စေတိယာ
 အကယ်၍ဖြစ်ပါအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ သမူလံ
 ဝိ၊ အမြစ်နှင့် တကွလည်း၊ အပ္ပဟော၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဝသမ္မ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊
 ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ဧကေရတ္တိတ္ထိ၊ တညဉ့်မျှလည်း၊ ဝသေယျ၊
 နေပြားအံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၏အထံ၌၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အနူပါနံ၊
 ထမင်းအပျော်ကို၊ ထဘောထ၊ ပြေးအံ့၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပါပံ၊ မကောင်း
 သောအမှုကို၊ မနုဿာဝိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နုပိန္နဲယေ၊ မကြံရာ၊ ဟိကသ္မာ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ကတညတ၊ သူတပါးသည်ပြုအပ်သောကျေးဇူးကိုထိ
 တတ်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ဘုရားအစရှိကျန်သော သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ ဝတ္ထိတာ၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နုပိန္နဲယေ၊
 မကြံရာ၊ ဝသမ္မ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ဧက
 ရတ္တိတ္ထိ၊ တညဉ့်မျှလည်း၊ ဝသေယျ၊ နေဘူးအံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အန္ဓေ
 ဝမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနု၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဗ္ဗိတော၊
 လုပ်ကျွေးဘူးသည်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပါပံ၊ မကောင်း
 သောအမှုကို၊ မနုဿာဝိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နုပိန္နဲယေ၊ မကြံရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အနုတ္တပါဏိ၊ မညှဉ်းဆဲ တတ်သော လက်ရှိသောသူသည်၊ ဓိတ္တ
 ဒုက္ခိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ဖြစ်မှားတတ်သောသူကို၊ ဒဟာတိဝိနာ၊ သေတိ
 ပျက်ဆီးတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နုပိန္နဲယေ၊ မကြံရာ၊ ဝသမ္မ၊ အချင်း
 ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကဏကဏ္ဍာဏော၊ ပြုအပ်၊

သောကျေးဇူးရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တံပဗ္ဗကာရိ။ ထိုရှေး၌ပြုထူးသော
 ကျေးဇူးရှိသောသူကို ပဗ္ဗဒ္ဓါ၊ နေဝံကာထဋ္ဌိ၊ ပါပေန၊ မကောင်းသောအမှုဖြင့်၊
 နဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အန္တိပါဏိဟ
 တော၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းတည်းဟူသော ရေဖြင့်စွမ်းသော ထက်ရှိသောသူကို
 နှိပ်စက်တတ်သော၊ ဝါဟထော၊ ရှေး၌ပြုထူးသော ကျေးဇူးရှိသောသူကို
 နှိပ်စက်တတ်သော၊ အဒ္ဓပ္ပိဏိ၊ ကျေးဇူးကိုမသိတတ်သော၊ သောပေါသော
 ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဘဒ္ဒိန္ဒါ၊ ကောင်းသောအကျိုးတို့ကို၊ နပသထိနပိန္နဲတိ၊
 မရ၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ မာရိသ၊ အချင်းတို့၊
 အဟံ၊ ငါကို၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿေနဝါ၊ လူသည်
 လည်းကောင်း၊ ဣသပရိယေနဝါ၊ တန်ခိုးရှိသောနတ်လူသည် လည်းကောင်း၊
 နပ္ပသဟော၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် ခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ အဟံ၊ ငါကို၊ အပ္ပသ
 ဟော၊ အပ္ပဝံထိယော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ မာရိသ၊ အချင်းတို့၊ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ ပရမိဒ္ဓိပက္ခော၊ မြတ်သောနတ်၏တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ နုရဂီ
 မော၊ တခဏ ခြင်းဖြင့် ဝေးသော အရပ်သို့လည်း သွား ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်
 သော၊ ဝဏ္ဏဗလုပပန္နော၊ အဆင်းထွခြင်းခွန်အားကြီးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။
 ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ တေ၊ သင်၏၊
 သဗ္ဗသောဝဏ္ဏော၊ အသုံးစုံရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသော၊ ပါဏိ၊
 ထက်ရှာထက်သည်၊ ပဗ္ဗဝေရော၊ ငါးရသော ထက်ချောင်းတို့ဖြင့်သူတပါးတို့
 သည်အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုဆောင်ခြင်းရှိ၏၊ မရဿာပေါ၊ ချိုမြိန်ကောင်း
 မြတ်သောအရသာကို ယိုစီးစေတတ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိ၊ ထက်ရှာ
 ထက်ရှာနာနာရသာ၊ အချိုအခါးအဖန်စသော အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်
 သောအရသာတို့သည်၊ ပဗ္ဗဒ္ဓန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုရိန္ဒုဒံ၊ ရှေးဘဝ၌အလျှူကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကံ
 ဣတိ၊ ထိကြားမင်းဟူ၍၊ မညေမညာမိ၊ မှတ်ထင်၏၊ အင်္ဂီရ၊ အင်္ဂီရမင်း
 သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝေါ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသော ထင်ရှားသောနတ်
 သည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ဂဗ္ဘဗ္ဗော၊ ဂဗ္ဘဗ္ဗမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်လည်း၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်
 ပုရိန္ဒုဒေါ၊ ရှေးဘဝ၌ အလျှူကို ပေးတတ်သော၊ သက္ခော၊ ထိကြားမင်း
 သည်လည်း၊ နအမ္ဘိ၊ မဟုတ်၊ အင်္ဂီရ၊ အင်္ဂီရမင်းသား၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ရောဂူ
 ဝံမှာ၊ ရောဂူဝမြို့မှာ၊ ဣဓ၊ ဤပညောင်ပင်သို့၊ အာဂတံ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်
 ထာရောက်သော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာဟူ၍၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာတိ၊ သိလော၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ရောဂူဝသို့၊ ရောဂူဝမြို့၌၊

ဝသန္တော၊ နေသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ သိလော၊ အဘယ်သို့ သိလော
 သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ၊ သမာစာရော၊ အဘယ်သို့သောကောင်း
 မြတ်သောအကျင့်ရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊
 အဘယ်သို့သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိမိ၊ ထက်ျာထက်
 နှိုး၊ ပညံပညာဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ။
 အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ရောဂူဝတ္ထိံ၊ ရော
 ရှပ်မြို့၌၊ တုန္ဒ၊ ဝါယော၊ အပ်လျှင်၊ သမားသည်၊ အာထိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထို
 အပ်လျှင်၊ သမား၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ သုကိစ္ဆဝတ္ထိ၊ အလွန်ပြိုင်ဆင်းရဲသဖြင့်အ
 သက်မွေးရသော၊ ကပဏော၊ အထီးကျန်သောသူသည်၊ အာထိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါ
 တဝေ၊ ရဟန်း၊ ပုစ္ဆားတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတခု မှသောလှူ
 ဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ မေ၊ ငါ၏၊ နိဝေသနု၊ အိပ်သည်
 ထည်း၊ သဒ္ဓဿ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော၊ ဒါနပတိနော၊ အလှူ
 ကြောင့်လူအပေါင်း၏အရှင်သာဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကတပညဿ၊ ပြုအပ်
 သောကောင်းမှုရှိသော၊ ထဇ္ဇိနော၊ မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်းသဘောရှိ
 သော၊ အသဟ္မဿ၊ အသဟ္မအမည်ရှိသောသူဌေး၏၊ ဥပန္နိကေ၊ အနီး၌၊
 အာထိံ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါ၏နေရာအိမ်၌၊ နာနာဂေါတ္တာ၊ အထူးထူးသော
 အနွယ်ရှိကုန်သော၊ ယာစကာ၊ သူတောင်းစား တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဝ
 ဏိဗ္ဗကာ၊ ပေးလှူသူ၏ကျေးဇူးကောင်းမှု၏ အကျိုးစသည်ကို မြီးမွမ်း၍
 တောင်းထတ်ကုန်သောသူတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ယန္တိ၊ လာရောက်ကုန်
 ၏၊ တေစ၊ ထိုသူတောင်းစား အစရှိကုန်သော သူတို့သည်ထည်း၊ ဘဒ္ဒံ၊
 ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကတ္ထ၊ အ
 တယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားရကုန်အံ့နည်း၊ ကတ္ထ၊ အတယ်အရပ်၌၊ အသဟ္မ
 သေဋ္ဌိနာ၊ အသဟ္မသူဌေးသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဗိယူတိ၊ ပေးအပ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ အသဟ္မဿ၊ အသဟ္မသူဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်ကို၊
 ပုန္နိန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ။ အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၊ တေယံ၊ ထိုသူထောင်း
 စားစသောသူတို့သည်၊ ပုန္နိထေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမှေ၊ သင်တို့
 သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားထေကုန်၊ အသဟ္မသေဋ္ဌိနာ၊ အသဟ္မ
 သူဌေးသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဗိယူတိ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 အသဟ္မဿ၊ အသဟ္မသူဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်ကို၊ အက္ခာမိ၊ ကြား၏၊ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိ၊ ထက်ျာထက်သည်၊ ကာမဒဒေါ၊ အလိုရှိ
 အပ်သမျှသောဝတ္ထုကိုပေးတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊

မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက် သည်၊ မုရုဿဝေ၊ ကောင်းမြတ်သော ဝတ္ထု
ကိုယိုစီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနုဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုသို့သော
မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်၌၊ ပုညံပုညဗလံ
ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ။ ထန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊
တွံ၊ သင်သည်၊ သကပါဏိယံ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
သော သူအား၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ နအဒါ၊ မပေးလှူပရဿ၊ သူတပါး၏ ခါနံ၊ အလှူ
ကို၊ အနုမေဓမာနေ၊ ဝမ်းမြောက်လျက်၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်ကို၊ ပဂ္ဂဟာ၊
ချီးမြှောက်၍၊ ပါဝဒိ၊ သူတောင်းစားစသည်တို့အား ပြောဆို၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်သည်၊ ကာမဒေ၊ အလိုရှိအပ်သ
မျှသော ဝတ္ထုကိုပေးတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊
သင်၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်သည်၊ မုရုဿဝေ၊ ကောင်းမြတ်သော ဝတ္ထု
ကိုယိုစီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနုဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုသို့သော
မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်၌၊ ပုညံပုည
ဗလံ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရ၊ ငါ
ကြားရပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ ယောသော၊ အကြင်အသဟ္မသုဋ္ဌေးသည်၊
ပဿန္တေ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်လျက်၊ သကပါဏိယံ၊ မိမိလက်တို့
ဖြင့်၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ သော၊ ထိုအသဟ္မသုဋ္ဌေးသည်၊ မနုဿံ၊
လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဟိတွာ၊ ဝှံ့၌၊ ကိန္နုဒိသတံ၊ အဘယ်အ
ရပ်သို့၊ ဂတော၊ ထားထေသနည်း၊ အကံ၊ အကံ၊ မင်းသား၊ အင်္ဂီ
ရဿ၊ ခိုလှုံထွက်သော အရောင်ရှိသော၊ အသဟ္မသဟိနေ၊ ပေးကမ်း
စွန့်ကြဲခဲ့ဝေခြင်းတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝန်ကိုရှက်ဆောင်
နိုင်သော အသဟ္မသုဋ္ဌေး၏၊ ဂတိံ၊ ဤလူ့ပြည်မှ သွားရာ ဘဝသစ်ကို
လည်းကောင်း၊ အာဂတိံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့ လာရောက်သော ဘဝသစ်ကို
လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဇာနာမိ၊ မထိ၊ အထပေတော၊ အသဟ္မသုဋ္ဌေး
သည်၊ သက္ကဿ၊ ထိကြားမင်း၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏ အဖြစ်သို့၊
ဂတော၊ ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဿဏဿ၊
ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတဇ္ဇသုတံ၊ ဝေ၊
ကြားဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဣမဿ၊ ဤနတ်သား
၏၊ ကာမဒေ၊ အလိုရှိအပ်သမျှသော ဝတ္ထုကိုပေးတတ်သော၊ ပါဏိ၊
ထကျာထက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကဏ္ဍာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ အထမေဝ၊ သင့်သည် သာလျှင်တည်း၊ ယထာရဟံ၊ မိမိ၏စည်းစိမ်

ဥစ္စာရှိပါသည်အထောက်၊ ခါနံ၊ အလ္လုကို၊ ခါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ အထမေဝ၊
 လျှောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့
 သော၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ ပုညံ၊ သံသရာ၌မိမိ၏တည်ရာဖြစ်
 သောကောင်းမှုကို၊ နကရိဿတိ၊ မပြုဘဲရှိထည့်ငြားအံ့နည်း၊ သောဟံသော
 အဟံဝေ၊ ထိုငါသည်သာလျှင်၊ နန္ဒ၊ အကြံရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤသဲကန္တာရမှ၊ ဂတံ
 သွား၍၊ ဣရကံ၊ ဣရကံတိ၊ မြို့သို့၊ အနုပုတ္တန၊ ရောက်၍၊ ယံခါနံ၊ အကြင်အ
 လ္လုသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုခါဝဘံ၊ ချမ်းသာကိုရှက်ဆောင်သည်၊ အထ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ တံခါနံ၊ ထိုအလ္လုကို၊ ပဉ္စပယိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ အနုပါနုဉ္စ၊ ထမင်းအပျော်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာနေရာတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဉ္စု၊ ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း၊ ဥဒပါနုဉ္စ၊ ရေတွင်း
 ရေကန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗေ၊ ရေညွှန်ရှိသဖြင့် ကူးခက်သော အရပ်
 ၌၊ သကံ၊ မာနာနိစ၊ တံတားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့၊ ဘော
 ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကော၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထေ၊ သင်၏၊ အဂီလိ၊ လက်
 ချောင်းခြေချောင်းတို့သည်၊ ကုဗ္ဗာ၊ ကောက်ကုန်သနည်း၊ ရခဉ္စ၊ မျက်နှာ
 သည်လည်း၊ ကုဏလိကတံ၊ တွန့်ကောက်သနည်း၊ အက္ခိနိစ၊ မျက်စိတို့
 သည်လည်း၊ ပဉ္စရန္တိ၊ မျက်ချေးမျက်ရည်ယိုစီးကုန်သနည်း၊ ဘောပုရိသ၊
 အိုယောကျ်ား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ပါဝံ၊ အထယ်မ
 ကောင်းမှုကို၊ ပကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်းအင်္ကျီမင်းသား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ စာရံ၊ စာရမဇ္ဈေ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူတို့၏ဘောင်၌၊ ဧဝိ
 နောအာဝသန္တဿ၊ နေသော၊ သဒ္ဓဿ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော၊
 အဂီရဿ၊ ကိုယ်မှထွက်သောအမြှေးငါးစင်း၊ တဿဂဟပတိနော၊ ထိုအ
 သယံသုဋ္ဌေ၏၊ ခါနံ၊ ဝိဿာဂ္ဂေ၊ တွန့်ကြဲရာအရပ်၌၊ ဒါနေ၊ ပေးလှူတွန့်ကြဲသောသူ
 ၏အရာ၌၊ အမိဂယောဋ္ဌိတော၊ ထားအပ်သောသူသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိသ
 အချင်းအင်္ကျီမင်းသား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပေးလှူတွန့်ကြဲရာအရပ်
 သို့၊ အာဂတာဂတေ၊ လာရေဝံသာရောက်ကုန်သော၊ ဘော၊ ဇနတ္ထိကေ၊ အသုံး
 အဆောင်ဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ ယာစနကေ၊ သူထောင်းစား စသည်တို့ကို
 ဒိက္ခာ၊ မြင်၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ အပတ္တမ၊ ဖဲ၍၊
 ကုဏလိရခံ၊ တွန့်ရှုပ်သောမျက်နှာကို၊ အကာထိ၊ ပြုခဲ့မိ၏၊ စက္ခုကာလုသိ
 ယံ၊ မျက်စိ၏နှောင့်ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေထိံ၊ ဖြစ်စေခဲ့ဘူး၏၊ မာရိသ၊ အချင်း
 အင်္ကျီမင်းသား၊ ထေနံ၊ ထိုမဇ္ဈေ၏အစွမ်းဖြင့်ပေးလှူတွန့်ကြဲရာမှဖွဲ့ခြင်းမိမိ
 ထက်ဖြင့်မပေးမလှူမတွန့်ကြဲခြင်းမျက်နှာတွန့်ရှုပ်ခြင်း မျက်စိ၏နှောင့်ရှက်

ခြင်းကိုဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏။ အင်္ဂုလိယော၊ ထက်ချောင်း ခြေချောင်း တို့သည်၊ ကုဏ္ဍော၊ ကောက်ကုန်၏။ ရခဉ္ဇ၊ မျက်နှာသည်လည်း၊ ကုဏလိက တံ၊ ကောက်ထွန်း၏။ အက္ခိန္ဒိစ၊ မျက်စိတို့သည်လည်း၊ ပဋ္ဌရန္တိ၊ မျက်ချေး မျက်ရည်ဖိုထွက်ကုန်၏။ မာရိသ၊ အချင်းအင်္ဂုရမင်းသား၊ မယော၊ ငါသည်၊ တံပါပံ၊ ထိုသို့မကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ကာပုရိသ၊ ယုတ် မာသောယောကျ်ား၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဝှံ၊ သင်သည်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဒါနဿ၊ ခါနထို့၊ အယုန္တိ၊ ကုဏလိရခံ၊ တွန့်ရှုံ့သောမျက်နှာကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ စက္ခုကာထုသိယံ၊ မျက်စိ၏နှောင့်ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေ ထိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဇ္ဇေနယုတ္တေနောကာရဏေန၊ သင့် သောအကြောင်းဖြင့် သာသျှင်၊ တေ၊ သင်၏။ ရခဉ္ဇ၊ မျက်နှာ သည်လည်း၊ ကုဏလိကတံ၊ ကောက်ထွန်း၏။ အက္ခိန္ဒိစ၊ မျက်စိတို့သည်လည်း၊ ပဋ္ဌရန္တိ၊ မျက်ချေးမျက်ရည်ဖိုထွက်ကုန်၏။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဒါနံ၊ အလှူကို ဒဓမာနေ၊ ပေးလှူသော၊ အသယော၊ အသယာသူဌေးသည်၊ ကထံဟိကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရပတ္တိယံ၊ သူတပါး သည်ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုတိသနည်း၊ အနုဉ္ဇ၊ ထမင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္ဇ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာနေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဟတ္ထေနော၊ မိမိထက်ဖြင့် သာသျှင်၊ ဒဓေယျ၊ ပေးရာ၏။ သယံဝါဗျာဝဇော၊ မိမိလိုလှ ပြုအပ်သည်မူ လည်း၊ ဘေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့သောဟိသော ဝေအဟံ၊ ထို ငါသည်သာသျှင်၊ နူနု၊ အကြံရှိ၏။ ဣတော၊ ဤထဲကန္တာရမှ၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ခွါ ရကံ၊ ခွါရာဝတီမြို့သို့၊ အနုပထွာနု၊ ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ မမ၊ ငါ၏။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာသည်ရှက်ဆောင်တတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပဋ္ဌပဟိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ အနုဉ္ဇ၊ ထမင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ပါနဉ္ဇ၊ အပျော်ကိုလည်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ် ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပဉ္ဇ၊ ရေအိုးစဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥဒပါ နုဉ္ဇ၊ ရေတွင်းရေကန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂေ၊ ညွှန်ရှိ၍ကူးခက်သောခရီး၌၊ သင်္ဂါမာနာနိစ၊ တံထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ သော အင်္ဂုရော၊ ထိုအင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ တထောဟိယထောဝေ၊ ထိုထဲကန္တာ ရမှသာသျှင်၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ခွါရကံ၊ ခွါရာဝတီမြို့သို့၊ အနုပထွာနု၊ ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ သုခါဝဟံ၊ မျက် မှောက်၍ချမ်းသာ နောင်အခါ၌ချမ်းသာကို ရှက်ဆောင်တတ်သည်၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ တံဒါနံ၊ ထိုသို့သော အတ္တ ကို၊ ပဋ္ဌတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူး
 သဖြင့်ကြည်ညိုသော၊ စေတသ၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ အန္တဂ္ဂ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပါနုဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိုင်
 ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပဉ္စ၊ ရေအိုးစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓပါနုဉ္စ
 ရေတွင်းရေကန်ကို၎င်း၊ အဒါ၊ ပေးခဲ့ဘူး၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဘာ
 တော၊ ထမင်းအာဟာရငတ်သနည်း၊ သော၊ ထိုထမင်းအာဟာရဖြင့်ငတ်
 သောသူသည်၊ အာဂတ္တံ၊ အထံသို့လာ၍၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ သုဉ္စတု၊
 စားစေသတည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ တသိတော၊ ရေအပျော်မွတ်သ
 နည်း၊ သော၊ ထိုအရေအပျော်ဖြင့်မွတ်သော သူသည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊
 ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပိဝတု၊ သောက်စေသတည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူ
 သည်၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်အရုံကို၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်ရုံထုတ်၍နည်း၊ သော၊ ထိုအ
 ဝတ်အရုံလိုသောသူသည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍ပရိဒဟတု၊ ဝတ်ရုံစေသတည်း၊
 ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ယောဂ္ဂါနံ၊ တွင်းယဉ်တို့သည်၊ သန္တာနိ၊ ပင်ပန်းခြင်း
 သို့ရော်သနည်း၊ ဣတော၊ ဤယဉ်အပေါင်မှ၊ ဝါဟနံ၊ ယဉ်ကို၊ ယောဒန္တု၊
 ကစေကုန်သတည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဆတ္ထိံ၊ ထီးကို၎င်း၊ ဂန္ဓဉ္စ၊
 နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ သော၊ ထိုအလို ရှိသော
 သူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူထာထုဉ္စ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မာယံ၊ ပန်းကို၊
 ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူထာ
 ထုဉ္စ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဥပါဟနံ၊ ထိနပ်ကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊
 သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူထာထုဉ္စ၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဘယ်
 သူသာမွတ်သနည်း၊ တတ္ထအင်္ဂါရနိဝေသနေ၊ ထိုအင်္ဂါရမင်းသား၏အိမ်၌၊
 ကပ္ပကာ၊ ဆတ္တာသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဒါ၊ စေတနာသည်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပရဝါ၊ နံ့သာသည်တို့လည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊
 သာယဉ္စ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပါတဉ္စ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊
 စောသန္တိ၊ ကြွေးကြော်လှန်၏။ ထိန္ဒု၊ က၊ ထိန္ဒု၊ ကလုလင်၊ အင်္ဂါရော၊
 အင်္ဂါရမင်းသားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင့်
 ကြောင်း၊ ယာစကော၊ သူထောင်းစားတို့ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့
 မမြင်သောကြောင့်၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သုပါမိ၊ အိပ်ရ၏။ အင်္ဂါရော၊ အင်္ဂါရ
 မင်းသားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနော၊ လူသည်
 မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဏိဗ္ဗကော၊ ကျေးဇူးကိုပြီးပွမ်း၍

တောင်းစားထတ်သောသူသည်၊ အပ္ပကောနည်းသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 စွာ၊ သုပါမိ၊ အိပ်ရ၏။ အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံ
 သာနတ်တို့၏ ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဿ လောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောလူ၏
 ထည်းကောင်း၊ ဣဿဇော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တေ
 သင်မင်းသားအား၊ ဝရံ၊ တောင့်တအပ်သောဆုကို၊ စေဒဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ပေး
 ပြားအံ့၊ ဝရမာနော၊ ဆုကိုအလိုရှိသော၊ ထံ၊ အရှင်မင်းသားသည်၊ ကိဿာကီ
 ဒိဝံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝရေ၊ အလိုရှိမည်နည်း။ ။
 သိန္ဒု၊ က၊ သိန္ဒု၊ ဘဏုလင်၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဣဿ
 ဇော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မေ၊ ငါ၊ အား၊ ဝရံ၊
 ဆုကို၊ စေဒဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ပေးပြားအံ့၊ ကာထေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဥဗ္ဗိတဿ၊ အ
 ယ္ဇခံတို့အားအရိုအသေပြုခြင်းလုပ်ကျွေးခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ထကြွ
 လုံ့ထရှိသည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သူရိယဂ္ဂမံနံပတိ၊ နေ
 တက်သောအခါ၌၊ ဒိဗ္ဗာဘက္ခာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောအစအာဟာရတို့သည်၊
 ပါတုဘဝေယျံ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်အံ့၊ သီထဝန္တော၊ သီထရှိကုန်သော၊ ယာစကာ
 စ၊ သူတောင်းစားစသော သူတို့သည်ထည်း၊ ပါတုဘဝေယျံ၊ ထင်စွာဖြစ်
 ကုန်အံ့၊ ဓဒတော၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသောသူတို့အားပေးလှူသော၊ မေ၊ ငါ၏
 ဓေယျ၊ ဓမ္မောစ၊ ယ္ဇာဘွယ်ဝတ္ထုသည်ထည်း၊ နဒိယေထ၊ ကုန်ခြင်းသို့မရောက်
 အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓတော၊ ပေးလှူရသောကြောင့်၊ နာနုတပေယျံ၊ နောင်တာနံ
 မပူပန်ရာ၊ ဓဒံဓဒန္တော၊ ပေးလှူသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္တံ၊ ငါ၏ပိတ်ကို၊ ပသာ
 ဒေယျံ၊ ကြည်ထင်စေအံ့၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၏၊ တေတိပိဝံ၊ ဤယူဘွယ်ဝတ္ထု
 ၏ပြည့်စုံခြင်းအလှူခံ၏ပြည့်စုံခြင်း အလှူပေး၏ပြည့်စုံခြင်း ဟုဆိုအပ်သော
 သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဓေဟိ၊ ပေးလေစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝရေဝရေယျံ
 တောင်းယူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်မင်းသား
 သဗ္ဗဝိက္ခာနိ၊ အလုံးစုံသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရေပရဿ၊ သူတပါးအား
 နပဝစ္ဆေ၊ မပေးလှူရာ၊ ဒါနုဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဝိဘဝါနုဉ္စပံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိပါ
 သည်အထောက်၊ ဒေဓေယျ၊ ပေးလှူရ၏။ ဓနုဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်း၊ ရက္ခေ၊ စောင့်
 ရှောက်ရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်၊ ဓနုဉ္စ၊ ထက်၊
 ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ ထသ္မာဟိထသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနာ၊ ပေး
 လှူခြင်းတက်၊ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ အပ္ပ
 ဒါနေန၊ အလှူအလှူပေးခြင်းဖြင့်၊ ကုထာနိ၊ အမျိုးအနွယ်တို့သည်၊ နဟောဏိ
 မဖြစ်ကုန်၊ အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊ အဒါနုဉ္စ၊ အချင်းခပ်သိမ်းမပေးမလှူခြင်း

ကိုလည်းကောင်း၊ အတိဒါနဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်၍ပေးလှူခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပသံသန္တိ၊ မမြီးမွမ်းကုန်၊ ယသ္မာ
အကြံငဲ့ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ နေမူလက်၊ ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ တ
သ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနာ၊ ပေးလှူခြင်းထက်၊ နေမေဝ၊
ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊
သမေနဉ္စာယေန၊ အသင်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောအကျင့်သည်၊ ဗီရဝဓ္မော၊ နိတ်နည်း၌လိမ္မာကုန်သောပညာရှိတို့၏အ
ကျင့်တည်း၊ အယျ၊ အရှင်ထိန္ဒုကလုထင်၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ
အား၊ အဟောဝတ၊ ဩကောင်းစွတကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ခန္ဓ
ဝေ၊ ပေးလှူသည်၊ သာလျှင်တည်း၊ တသ္မိံ၊ ဒါနေ၊ ထိုငါးပေးသောအလှူ၌၊ သန္တော
ပြည်သက်သောကိုယ်နှုတ်နှုလုံးရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့
သည်၊ ဘဇေယျ၊ ကပ်ကုန်ရာ၏၊ အယျ၊ အရှင်ထိန္ဒုကလုထင်၊ မေစော၊
မိလားသည်၊ နိန္ဒနိန္ဒဋ္ဌာနံ၊ နိဋ္ဌာရိုင်းချိုင်းရာအစုရပ်သို့၊ ပရိပူရယန္တော၊ ပြည့်
စေလျက်၊ ဝဿဇယဝိယ၊ ရှာသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဝဏိဗ္ဗကာနံ၊
ကျေးဇူးကိုပြီးမွမ်း၍ တောင်းစားသောသူအစရှိကုန်သော ခပ်ထိမ်းသော
အလှူခံတို့၏၊ အဗိပ္ပာယံ၊ အလိုကို၊ ပူရယန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ သတ္တိပ္ပဟေ
သန္တပ္ပေယျ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေအံ့၊ အရေ၊ လုလင်၊ ယာစနကေ၊ သူ
တောင်းစားစသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ဗု
ခဝဇ္ဇော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်လင်အံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး
၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊
ဗာရံ၊ စာရေးအိမ်၌၊ ဝသတောဝသန္တဿ၊ နေသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ထံ၊ ထို
မျက်နှာ၏ကြည်လင်ခြင်းနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိခြင်းသည်၊ သုခံ၊
ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဘည်း၊ အရေ၊ လုလင်၊ ယာစနကေ၊ သူတောင်း
စားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ဗုခဝဇ္ဇော၊ မျက်
နှာအဆင်းသည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်လင်အံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သော
ဤမျက်နှာအဆင်းကြည်လင်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ယညဿ၊
အလှူ၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ အရေ၊ လုလင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
ဒါနာ၊ ပေးလှူသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အဖို့၌သာလျှင်၊ သုမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒဒံဒန္တော၊ ပေးလှူသောသူသည်၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ပဿဒယေ၊ ကြည်လင်စေအံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍တည်း၊ သုမနော၊

နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတီးဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။ သော၊ ဤသို့
သောပြည့်စုံခြင်းသည်။ ယညဿ၊ အလှူ၏။ သစ္စဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ ၊
ပုညပေက္ခံ၊ သာ၊ အလှူပေးခြင်းကို အလိုရှိသော၊ အကံ၊ ရသော၊ အကံ၊ ရမင်းသား
၏၊ နိဝေသနော၊ အိမ်၌၊ နိစ္စံ၊ ဒီဝေဒီပဝေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဇန္တု၊ နေ့၊ သတ္တ
ဝါအပေါင်းအား၊ သမ္ဘိဝါဟသဟဿာနိ၊ အတင်းနှစ်ဆယ်ဝင်ကုန်သော
ထွန်းတို့၏၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်စား
ဘွယ်ကို၊ ဒီယုကော၊ ပေလှူအပ်၏။ ယညဿ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒါနော၊ ပေးလှူပူ
ဇော်ရာ၌၊ ဝါဝဇ္ဇာ၊ ထိုထပြုကုန်သော၊ အာရတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပတ္တမြားနား
ရောင်းဝတ်ကုန်သော၊ တိသဟဿာနိတိသဟဿာ၊ သုံးထောင်အတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ သုဒ္ဓါ၊ သတ္တကာရကာစ၊ စရိသည်တို့သည်ထည်း၊ အကံ
ရံ၊ အကံ၊ ရမင်းသားကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ ငြိ၍အသက်ပွေးကုန်၏။ ၊ အာရတ္တမဏိ
ကုဏ္ဍလာ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဝတ်ဆင်ကုန်သော၊ မာဏဝါ၊ ပျိုလှယ်ကုန်
သော၊ သမ္ဘိပုရိသသဟာဏာနိသမ္ဘိသဟဿပုရိသာ၊ ခြောက်သောင်းကုန်
သောယောကျ်ားတို့သည်၊ အကံ၊ ရသော၊ အကံ၊ ရမင်းသား၏၊ မဟာဒါနော၊ အ
လှူကြီးကိုပေးရာ၌၊ ပစနာယ၊ ချက်မိမ့်သောငှါ၊ ကဗ္ဗံ၊ ထင်းကို၊ ဗာလေန္တိ၊ ရွဲ
ကုန်၏။ သဗ္ဗာလကံ၊ ခုဘုထိတာ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့် ထန်ဆာဆင်
အပ်ကုန်သော၊ နာရိယော၊ ငယ်စဉ်ကာလကမိဘစသောသူတို့သည်ဆောင်
အပ်သောကြောင့်နာရိဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သောဇ္ဇထိတ္ထိသဟဿာနိသော
ဇ္ဇဿသဟဿဣတ္ထိယော၊ တသောင်းခြေဝထောင်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်
အကံ၊ ရသော၊ အကံ၊ ရမင်းသား၏၊ မဟာဒါနော၊ အလှူကြီးကိုပေးရာ၌၊ ပိဝာပိ
မာတဗ္ဗာနိ၊ အလုံးအခဲပြုလုပ်အပ်ကုန်သောခဲဘွယ်တို့ကို၊ ပိဏ္ဏေန္တိ၊ လုံးကုန်
၏။ သဗ္ဗာလကံ၊ ခုဘုထိတာ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့် ထန်ဆာဆင်အပ်
ကုန်သော၊ သောဇ္ဇထိတ္ထိသဟဿာနိ သောဇ္ဇဿသဟဿဣတ္ထိယော၊ တ
သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊ အကံ၊ ရသော၊ အကံ၊ ရမင်း
သား၏၊ မဟာဒါနော၊ အလှူကြီးတို့ကိုပေးရာ၌၊ ဝေဗ္ဗိဂါဟာ၊ ယောင်းမောင်းမျှ
ကိုင်စွဲကုန်လျက်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ အနည်း၌တည်ကုန်၏။ ခတ္ထိယော၊ မင်းမျိုးဖြစ်
သော၊ အကံ၊ ရော၊ အကံ၊ ရော၊ အကံ၊ ရမင်းသားသည်၊ ပိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
ကာလပတ်လုံး၊ ဗဟုန္တံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့အား၊ ဗဟု၊ များစွာသောလှူ
ဘွယ်ဘတ္တုတို့ကို၊ ဝါဒါထိ၊ အပြားအားဖြင့်ပေးလှူ၏။ သက္ကဂ္ဂဗ္ဗ၊ အရိုအသေပြု
၍ထည်းကောင်း၊ သဟတ္တာ၊ သဟတ္ထေနစ၊ မိမိ၏ထက်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊
ပိတ္ထိကတ္တာစ၊ အထေးအမြတ်ပြု၍ထည်းကောင်း၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အကြိမ်းများစွာ၊

ပါဒါထိ၊ အပြားအားဖြင့်ပေးယူ၏။ အကံရော၊ အကံရမင်းသားသည်၊ ဗဟုမာ
 သေစ၊ များစွာသောလတို့ပတ်လုံးသည်၊ ကောင်း၊ ပက္ခေဗဟုပက္ခေစ၊ များစွာ
 သောပက္ခေဘို့ပတ်လုံးသည်၊ ကောင်း၊ ဥတုသံဝတ္ထရာ၊ နိဗဟုဥတုသံဝတ္ထရာ၊ နိဗ
 များစွာသောဥတုဘို့ပတ်လုံး၎င်း၊ ဒိဗမန္တရေဒိဗမန္တရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောအ
 ပိုင်းအခြားရှိသောကာလပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝက္ခေ
 ထိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ သောအကံရော၊
 ထိုအကံရမင်းသားသည်၊ ဒိဗမန္တရေဒိဗမန္တရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောအပိုင်း
 အခြားရှိသောကာလပတ်လုံး၊ ကောသန္တိဒက္ခိဏေယျာနံ၊ အချို့သောအလှူခံ
 တို့အား၊ ဧကစ္စဿဗေယျဓမ္မဿ၊ အချို့သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိဝဇ္ဇနဝ
 သေန၊ စွန့်သည်၏။ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒတွာစ၊ ပေးယူ၍သည်၊ ကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်
 သိမ်းသောအလှူခံတို့အား၊ ယထာဏ္ဏံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ဒါနဝသေန၊ ပေးယူ
 သည်၏။ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယဇိတွာစ၊ ပူဇော်၍သည်၊ ကောင်း၊ မနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်
 သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသုပဂေါ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်သို့ထားသည်၊ အဟုအဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဝ
 တိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၌၊ ယောဇ္ဇန္ဒကော၊ အကြင်ဇန္ဒကနတ်သား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဇ္ဇန္ဒကော၊ ထိုဇန္ဒကနတ်သားသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးတဝ၌
 အနုရုဒ္ဓါဿ၊ အနုရုဒ္ဓါအား၊ ကဿု၊ ထိက္ခံ၊ တပင်းချိုမျှသောဆွမ်းကို၊ ဒတွာ
 န၊ ပေးယူ၍၊ မနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသု
 ပဂေါ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ထားသည်၊ အဟုအဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ သော
 ဇ္ဇန္ဒကော၊ ထိုဇန္ဒကနတ်သားသည်၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အကံရံ၊ အကံရမင်းသားကို၊ အတိရောစတိ၊ ထွမ်းမိုး၍
 တင့်တယ်၏။ မနောရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်သွယ်ရှိသော၊ ရူပေစ၊ ရူပါရုံ၏၊ ပြည့်
 စုံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ သဒ္ဓေစ၊ သဒ္ဓါရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ရသေစ၊ ရသာ
 ရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်သည်၊ ကောင်း၊ ဝဇ္ဇေစ၊ ဝဇ္ဇာရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
 ထည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊
 အာယုနာစ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ယသသာစေတိ၊ အခြံအရံ
 ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏေနစ၊ သဏ္ဍာန်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ အဓိပဗ္ဗနာစ၊ အပိုးရသော အဖြစ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဇန္ဒကော၊ ဇန္ဒက
 နတ်သားသည်၊ အကံရံ၊ အကံရမင်းသားကို၊ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍
 တင့်တယ်၏။ ဟဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝုရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားတူကာတို့

ထက်မြတ်သော ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ထာဝက်သေ၊ တာဝက်သေနတ်
 ပြည်မှ၊ ပါရိဆတ္တကမူယမ္ဘိ၊ ပင်လယ်ကသစ်၏အနီး၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မဇေ၊ ပဏ္ဍု
 ကမ္မဇာအမည်ရှိသော၊ ထိသာယ၊ ကျောက်နေရာ၌၊ ဝိဟာယိ၊ နေတော်မူ
 ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒသသုဇော၊ ဟောတုသု၊ တသောင်းသောသောကဓာတ်
 တို့၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်တော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သဒ္ဓိပတိတွာ
 န၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ နဂဓဒ္ဓိနိ၊ မြင့်မိုရ်ကောင်ထိပ်၌၊ ဝသန္တာ၊ နေတော်မူ
 သော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိမူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ကောဗိ
 ၊ တရံတယောက်သော၊ ဒေဝေါ၊ နတ်ဗြဟ္မာသည်၊ ဝဏ္ဏနု၊ အဆင်းအရောင်
 ဖြင့်၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ နအတိဝိရောစတိ၊ သာလွန်၍မတင့်တယ်၊ သမ္မု
 ဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဒေဝေ၊ ခင်ထိမ်းသောနတ်ဗြဟ္မာ
 တို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟ၊ သာလွန်၍၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ
 အင်္ဂုရော၊ ဤအင်္ဂုရနတ်သားသည်၊ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏၊ နိယိန္ဒုဌာနတော၊
 ထိုင်နေတော်မူရာအရပ်မှာ၊ ဒသယောဇနာနိ၊ ဆယ်ယူဇနာတို့ကို ထည်း
 ကောင်း၊ ဧစ္စယောဇနာနိ၊ ရှစ်ယူဇနာ တို့ကို ထည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊
 အခြားပြု၍၊ နိယိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကနတ်
 သားသည်၊ သမ္မုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဇ္ဇရေ၊ အနီး၌၊ နိယိန္ဒော၊ ထိုင်
 နေသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကနတ်သားသည်၊ အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂု
 ရနတ်သားထက်၊ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂုရနတ်သားကို ထည်းကောင်း
 ဣန္ဒကဗ္ဗာဒိ၊ ဣန္ဒက နတ်သားကို ထည်းကောင်း၊ ဩယောကေတွာ၊ ဩညံ
 တော်မူ၍၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အလှည့်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သမ္ဘာဝေန္တာ၊ ထင်စွာပြ
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံစခံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြေဝိ၊ ဆိုတော်မူ
 ၏၊ အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရနတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဗမန္တရေဒိဗမန္တရံ၊ ကြာ
 မြင့်စွာအပိုင်းအခြား ရှိသောကာလပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူ
 ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတိဇ္ဇရေ၊
 အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ နိယိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မမ၊
 ငါဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂစ္ဆ၊ လာခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြေဝိ၊
 ဆိုတော်မူ၏၊ ဘာဝိဟတ္တေန၊ ပါရမီသည် ထုန်အပ်သောအရိယမဂ်ဘာဝ
 နာဖြင့်ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ သမ္မုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ အင်္ဂုရေ၊ အင်္ဂုရနတ်သားသည်၊ ဣဒံစ
 ခံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြေဝိ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာ

တုနား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ဒက္ခိဏေယျေန
 အလှူကိုခံထိုက်သောသူမှ၊ သုညတံ၊ ဆိတ်၏၊ ဘောဒါနေန၊ ထိုအလှူဖြင့်၊
 မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဟိ၊ အထယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကအမည်ရှိ
 သော၊ အယ်သောယက္ခော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော၊
 ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဓမ္မဓဇ္ဈိတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တာရဂဏေ၊ ကြယ်အပေါင်း၌၊ စန္ဒော၊
 ထသည်၊ အဘိဝိရောစတိယထာ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့၊ အဓေ
 ဟိ၊ အကျွန်ုပ် ဘို့ထက်၊ အဘိဝိရောစဟိ၊ အလွန်သာ၍တင့်တယ်၏၊ ဥဇ္ဈင်္ဂီလေ
 အလွန်ကြမ်းသောမြေအဖို့ရှိသော၊ ခေတ္တေ၊ ထယ်၌၊ ရောပိတံ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်
 သော၊ ဝိနံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ ဗဟုပိ၊ များသော်လည်း၊ ဝိပုလဖလံ၊ များမြတ်သော
 အသီးရှိသည်၊ နဟောကိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကဿကံ၊ ထယ်ရှင်ကို၊
 နာဝိဏောသေတိယထာ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင် သကဲ့သို့၊ တ
 ထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဒုသိဏေသု၊ ဝီထမရှိကုန်သောအလှူခံတို့၌၊ ပတိ
 မ္ပိတံ၊ တည်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ဗဟုကံပိ၊ များသော်လည်း၊ ဝိပုလဖလံ၊
 ပြန်ပြောကောင်းမြတ်သောအကျိုးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒါယကံ၊ အလှူ
 ရှင်ကို၊ နာဝိဏောသေတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင်၊ ဘဒ္ဒကော၊
 ကောင်းမြတ်သော အဖို့ရှိသော၊ ခေတ္တေ၊ ထယ်၌၊ ရောပိတံ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်
 သော၊ ဝိနံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ အပ္ပန္နိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝေရံ၊ ခိုခင်း
 ချည်အယဉ်သည်၊ သမ္မာပဝစ္ဆန္တေ၊ ကောင်းစွာရှာသည်ရှိသော်၊ ဖလံ၊ အ
 သီးသည်၊ ကဿကံ၊ ထယ်ထုတ်သောယောကျ်ားကို၊ တောသေကိယထာပိ၊
 နှစ်သက်စေနိုင်သကဲ့သို့လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝီထဝန္တေ၊ သ
 ဝီထရှိကုန်သော၊ ဂုဏဝန္တေ၊ သု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ တာဒိသု၊
 ဣဋ္ဌာရုံစသည် ဘို့၌လည်းခံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောအလှူခံတို့၌၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်သော၊ ကာရံ၊ ကျေးဇူး ဥပကာရသည်၊ အပ္ပကံပိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်
 သော်လည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကောင်းသော ထယ်မြေခေတ်နှင့်တူထ
 သော အလှူခံ၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းသောထယ်မြေခေတ်နှင့်တူသော အလှူခံ၌၊ ဝိစေယျ၊ ပ
 ဉာဖြင့်စူးစမ်း၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဝိစေယျ၊ ပညာဖြင့်၊
 ဆင်ခြင်စူးစမ်း၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဒါယကော၊ ပေး
 လှူတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သင်္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရကုန်၏၊ ဝိ
 စေယျ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်စူးစမ်း၍၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းကို၊ သဂထပသတ္ထံ၊ မြတ်

စွာထုရားသည်ပြီးပွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဣဇိဝဇောကော၊ ဤသတ္တဇောက
 ဌ၊ ယေဒက္ခိဏေယျာ၊ အကြင်အရွှေကိုခံထိုက်ကုန်သော ရဟန္တာသေခက
 ထျာဏပုထုဇဉ်အရွှေခံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော
 ထယ်မြေခေတ်၌၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဝိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော၊ ဗိဇာနိ၊ မျိုးစေတို့သည်၊
 မဟပ္ပဏာနိ၊ များမြတ်သောအထီးရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သ
 ကဲ့သို့၊ တေသု၊ ထိုအရွှေခံခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သောရဟန္တာ သေက္ခကထျာ
 ဏပုထုဇဉ်အရွှေခံတို့၌၊ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော အရွှေတို့သည်၊ မဟပ္ပ
 ထာနိ၊ အကျိုးကြီးမြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဝမ်၊ ကိုးခု
 မြောက်သော၊ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၊ အင်္ဂုရမင်းသား၏ပြိတ္တာ၏အကြောင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂၂) ဗုဗ္ဗန္တာ၊ မထုသောအရေအဆင်းရှိသော၊ ဘိရုဒသ နာ၊ ကြောက်
 ထန်ဘွယ်ကိုပြုတတ်သော၊ ပေတီ၊ ပြိတ္တာမသည်။ ခုပ္ပါသာဘိဘုတော၊ ဆာ
 ထောင်မွတ်ခြင်းသည်ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါတီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်
 နား၌၊ ဒိဝါဝိ၊ သေရဂထံ၊ နေ့နေရာသို့ကပ်၍၊ နိသိန္ဒကံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘိက္ခု၊
 ကင်္ဂါရေဝထအမည်ရှိသော ရဟန်းသို့၊ ဥပသင်္ဂမီ၊ ကပ်လေ၏၊ အဿာ၊
 ထိုပြိတ္တာမ၏၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်။ ဒိဏာ၊ စ၊ ရှည်ကုန်သည်လည်း၊ အ
 ဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာဝဘုမာ၊ မတ်ထတ်ရစ်ထျက် နေသော်မြေတိုင်
 အောင်၊ ပထမ္မရေ၊ တွဲရ ရွဲကျကုန်၏။ သာပေတီ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ကေသေ
 ဟိ၊ မိမိ၏ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ပဒိုန္နန္တာ၊ ကိုယ်ကိုဖုံးထွင်းလျက်၊ ဥပသင်္ဂမ၊ ကပ်
 ပြီး၍၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြိဝိ၊ ဆိုလေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယထော၊ အကြင်အခါမှ၊ ကာထင်္ဂီတာ၊ သေ
 လွန်သည်။ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထိုသေလွန်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယာ၊ စ၍၊
 ပဉ္စပဏ္ဏာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆဲ့ ငါးနှစ် တို့ပတ်လုံး၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သော၊
 ဘောဇနိယံဝါ၊ စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝီတံ၊ သောက်
 အပ်သော၊ ပါနီယံဝါ၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တံ၊ အရှင်ကောင်းသည်။ တသိတာတသိတာယ၊
 ရေထေမှတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါနီယာယ၊ သောက်ရေအဖို့ငှါ၊ အဟိန္ဒန္တိယာ၊
 တွည့်သာသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါ
 ထော၊ ဘောဇနိ၊ အိုမိန်းမ၊ ဘိတောဒိကာ၊ ချမ်းအေးသောရေရှိသော၊
 အယံဂင်္ဂါ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ဟိမဝန္တာဝ၊ ဆီးနှင်းရှိသောကြောင့်ဟိမဝန္တာ
 ဟုဆိုအပ်သော ထောင်မှသာလျှင်၊ သန္တတိ၊ စီး၏။ ဧတ္တော၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်မှ၊

ပါနိယံ၊ သောကံရေကို၊ ဂဟေတွာယု၍၊ ဝိဝါသောကံလော၊ ကိံကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပါနိယံ၊ သောကံရေကို၊ ယာစထိ၊ တောင်းတိသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂင်္ဂါ ဂင်္ဂါဖြစ်၍၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပါနိယံ၊ သောကံရေကို၊ သစေဂဏ္ဍာမိ၊ အကယ်၍ယူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဤ သို့ယူသည်ရှိသော်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပါပကမ္မပထေန၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ သန္ဓမာနံ၊ စီးဘော၊ ဥဒကံ၊ မေသည်၊ ထောဟိတံ၊ သွေးဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဥတ္တတံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါနိယံ၊ သောကံရေကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပါ၏၊ ဘောဇ္ဇတ္ထိ၊ ဒိုမိန်းမ၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သထော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကရံ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သထော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ သူတပါးစည်စိပ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သထောဘောဇ္ဇတ္ထိ၊ ဒိုမိန်းမ၊ ကိံသာကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်သို့သောမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ ထော၊ သင်အား၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါဖြစ်သည်၊ ထောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဘောကိ၊ ဖြစ်ထေသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝုက္ကော၊ သားဖြစ်သော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရထုထင်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ရထနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ရထနာသုံးပါးတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်သောသူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ သားဖြစ်သော ဥတ္တရထုထင်သည်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အကာမာယ၊ အလိုမရှိဘဲ၊ သမတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဏပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယဉ္စ၊ သူ့နာအားထောက်ပတ်သော ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပဝေစ္ဆထိ၊ ပေးထူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မဒ္ဓေရေန၊ မိမိဥဂ္ဂာကိုမပေးမထူရက်နုရောရံမက် ထျှိုဝှက်ခြင်းသဘောရှိသော မဒ္ဓေရသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဒ္ဓုတာ၊ အမြဲမပြတ်ကပ်၍နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရ၊ ချစ်သားဥတ္တရ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အကာမာယ၊ အလိုမတူဘဲ၊ သမတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ယံစိဝရဉ္စ၊ အကြင်သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံဝိဏ္ဏပါတဉ္စ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံပစ္စယဉ္စ၊ အကြင်သူ့နာအားထောက်ပတ်သော ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ ယံသယနာ

သနုဉ္စ၊ အကြင်ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုထည်းကောင်း၊ ပဝေန္တထိ၊ ယူ၏၊ ဧတံ၊ ဤသင်ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးသည်၊ ပရဏောကတ္ထိံ၊ တမလွန်လောက၌၊ တေ၊ သင်အား၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သားဥတ္တရဇထုထင်ကို၊ ပရိဘာသာမိ၊ ရေရွတ်ကျိန်ဆိုမိ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တဿကမ္မသဝိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည်၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒသဓံ၊ သတ်ချမြောက်သောဥတ္တရဇမာတုပေတဝတ္ထု၊ ဥတ္တရဇထုထင်၏အမိဖြစ်သောပြိတ္တာမ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။ ။

(၂၃) အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဥပသင်္ကမ၊ အကျွန်ုပ်အိပ်သို့ကပ်၍၊ ယာဝိတာ၊ အရိယာတို့၏တောင်းခြင်းဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည်ထောင်းအပ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ကာမဂုဏ်စသော အညစ်အကြေးတို့ကိုမိမိသန္တာန်မှ အကြွင်းမဲ့စွန့်ပစ်တတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန်းအား၊ သုတ္တံ၊ ဝါချည်ကို၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူ၏၊ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန်းအားဝါချည်ကိုပေးလှူခြင်း၏၊ ဝိပုလဖလော၊ များမြတ်သောပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပလတ္တတိ၊ ရအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဝတ္ထကောဗုဒ္ဓိယောစ၊ အဝတ်တို့၏ကုဋေတို့သည်လည်း၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုပ္ပာဘိကိတ္တံ၊ ပန်းမျိုးတို့ဖြင့်အလွန်ဖြန်းထသော၊ အနေကစိတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်သောပန်းချီအမှုရှိထသော၊ နရနာရိသေဝိတံ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားမိန်းမတို့သည်ဖြစ်အပ်ထသော၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာနံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုဝိမာနံကို၊ တုဂ္ဂာမိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ အနေကာသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထကောဗုဒ္ဓိသု၊ ကုဋေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောအဝတ်တို့တွင်၊ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတံ၊ အလိုရှိအပ်အလိုရှိအပ်သမျှသောအဝတ်ကို၊ နိဝါသေမိစ၊ ဝတ်ထည်းဝတ်၏၊ ပါရုပါမိစ၊ ရုံထည်းရုံ၏၊ ဗဟုတ္တဝိတ္တာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်ပေ၊ များစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာသည်လည်း၊ နစတာဝဗီယဟိ၊ မကုန်နိုင်သည်သာ ထွင်တည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုဝါချည်ကို ပေးလှူခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ အန္ဓယာပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိပါ

ကံဝိပါကဘုတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာကို ထည်း
 ကောင်း၊ သာတဉ္စ၊ သာယာအပ်သောအရာတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဣဝါဤ
 ဝိမာနံ၊ ဥပထမ္ဘတိ၊ ရအပ်ခံစားအပ်၏၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဒ္ဓ
 ဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်၊ မာနုသံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ န
 ယနယာဟိ၊ လူ့ပြည်သို့ပို့ဆောင်စေစေ၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ ဣဝါဤဝိမာန
 သို့၊ အာဂထာအာဂတာယ၊ ရောက်လာသော၊ တုဝံ၊ လင်အား၊ သတ္တဝသ
 သဘာ၊ အနှစ်ချနစ်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဟိ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝုဇာ
 စ၊ အရှယ်ကြီးရင့် သည်ထည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏာစ၊ အိုမင်းကြခြင်းသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာ
 ယှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာကကာစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်ထည်း၊ ကာလကံ
 တာ၊ သေကုန်ပြီ၊ တယျာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ တတ္ထ၊ ထိုလူ၊
 ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ကံ၊ ကရိဿထိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း၊ အယျ
 ပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဣဝါ၊ ဤသင်၏ဝိမာနံသို့၊ အာဂထာယ၊ လာရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗဉ္စ၊ သုခဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗနုသုခေ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်၊ သမပ္ပိ
 တယသမာပီဘုတာယ၊ ပြည့်စုံသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သတ္တေဝဝသ
 နိ၊ အနှစ်ချနစ်ရာ တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တာနိ၊ လွန်ကုန်သေး၏၊ သာဟံ၊ ထိုအ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဒ္ဓဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်၊ မာနုသံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဝံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ နယေနယာဟိ၊ လူ့ပြည်သို့ပို့ဆောင်စေစေ၊ သော၊ ထိုဝိမာန
 ပြိတ္တာသည်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ပသယံပသဟန္တောပိယ၊ အနိုင်အထက် မူ
 သကဲ့သို့၊ ဗာဟာယံ၊ လက်၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပစ္စနယံတွာ၊ ဖွားရာချက်
 မြှုပ်ရွာသို့တဖန်ဆောင်၍၊ ထေရိံ၊ အိုမင်းကြီးရင့်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ သု
 ဒုဗ္ဗသံ၊ အိုမင်းကြီးရင့်ခြင်းကြောင့်အလွန်အားနည်းသော၊ တံ၊ အတ္ထိံ၊ ထိုမိန်း
 မကို၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ တွစ္စိ၊ သင်သည်ထည်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ က
 ရေယျာသိ၊ ပြုစေစေ၊ တဝ၊ သင်ကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ ဣဝါဤအရပ်
 သို့၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ အညန္တိဇနံ၊ တပါးသောလူအပေါင်းကိုထည်း၊ ပုညာ
 နိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေထာ၊ ပြုကုန်စေစေ၊ ပုညေ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတေ၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဥပထမ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဇ္ဇေထိ၊ ဆိုလေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မှာဆိုလိုက်၍၊ ဂတော၊ သွားလေ
 ၏၊ ဘောန္တော၊ အိုလူများတို့၊ သာရနာ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အကတေန၊ မပြု

ခြင်းကြောင့်၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဝိဟညန္တိ ယထာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝိဟညမာနာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ မနုဿာစ၊ လူတို့ကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ သုခဝေဒနိယံ၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ တေနကုသလကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ သုခေချမ်းသာ၌၊ ဌိတာ၊ ထည်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်၌အကျိုးဝင်ကုန်သော၊ ပဇာစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ လူ၌အကျိုးဝင်ကုန်သော၊ ပဇာစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှမှ၊ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ကုန်လျက်၊ ပုညကိရိယာ၊ အလှူပေးခြင်းစသောကောင်းမှု၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အတန်ထလဲလဲလုံ့လအားထုတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကောဒသင်္ခ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သော၊ သုတ္တပေတဝတ္ထု၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဝါချည်လှူသော ပြိတ္တာမ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂၄) ထဇ္ဈေ၊ ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသောနတ်သွီး၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ သောဏ္ဏာသောပါနုပထကာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောစောင်းတန်းပျဉ်ပျားရှိ၏၊ သောဏ္ဏဝါလကသန္တတာ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသောသဲတို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ခင်းအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်၌၊ သောဂဗ္ဗိယာ၊ တင့်တယ်သောအနံ့ရှိကုန်ထသော၊ ဝဂ္ဂ၊ ကောင်းမြတ်သော အနံ့ထည်းရှိကုန်ထသော၊ သုစိဂန္ဓာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအနံ့ထည်းရှိကုန်ထသော၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်သောအနံ့ထည်းရှိကုန်ထသော၊ ဝါတာ၊ လေတို့သည်၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာလာကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ နာနာရုက္ခေဟိ၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့ဖြင့်၊ သဉ္စန္ဒာ၊ ကောင်းစွာဖုံးထွင်းခြင်းရှိ၏၊ နာနာဂန္ဓသမေရိတာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကောင်းမြတ်သောအနံ့ တို့ဖြင့်ထုံအပ်သော အနံ့ရှိသော လေဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှလာခြင်းရှိ၏၊ သာပေါက္ခရဏီ၊ ထိုရေကန်သည်၊ နာနာပဒုမသဉ္စန္ဒာ၊ အထူးထူးအပြားပြားပျားကုန်သော ကြာနီပဒုမ္မာတို့ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော ရေအပြင်ရှိ၏၊ ပုဏ္ဏရိကသမောဟတာ၊ ကြာဖြူပုဏ္ဏရိကတို့ဖြင့်ပွင်း၏၊ မာဇုတေရိတာ၊ လေထွင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မနုညာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ သုရထိ၊ တင့်တယ်သောအနံ့သည်၊ သမ္ပဝါယတိ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်ပျံ့ထိုင်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ ဟံသာကောဉ္ဇာဘိရုဒါ၊ ဟင်း

သာကြီးကြာတို့သည်တွန်အပ်သော၊ ရမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်သော အသံ
 ရှိ၏။ စက္ကဝါကာဘိက္ခုတော၊ စက္ကဝတ်ဌက်မျိုးတို့သည် တွန်အပ်သော၊
 ရမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်သော အသံလည်းရှိ၏။ နာနာဒဇကဏာကိဏ္ဍာ၊ အ
 ထူးထူးသောဌက်မျိုးတို့၏အပေါင်းဖြင့်ဖြွမ်း၏။ နာနာသရဂဏယုတာ၊ အ
 ထူးထူးသောဌက်မျိုးတို့သည်တွန်အပ်ကုန်သော အသံတို့၏အပေါင်းနှင့်
 ယှဉ်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသောနတ်သို့။ တဝ၊ သင်အား။
 နာနာဗလဓရာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အသီးတို့ကိုဆောင်ကုန်
 သော၊ ရုက္ခာစ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာနာဗလဓရာနာစ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားကုန်သောအပွင့်အသီးတို့ကိုပေးတတ်ကုန်သောဥယျာဉ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဣဒံနဂရံ၊ ဤမြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 နဂရံ၊ မြို့သည်။ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်
 သော၊ ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့်လည်းပြီးကုန်သော၊ ဗဟုကား၊ များကုန်သော၊ တုဟံ
 သင်၏။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်၊ ဒဒ္ဒထမာနာ၊ အလွန်ထွန်းလင်းကုန်လျက်
 သမန္တာထေက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုရောဒိသာ၊ အရပ်ထေးလျက်နှာတို့ကို၊ အာတ
 န္တိ၊ ထင့်ထယ်ကုန်၏။ တုဟံ၊ သင်၏။ ပရိစာရိကား၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်
 ကုန်သော၊ ယာထေမာယာထေမာပဉ္စဒါထိသတာ၊ အကြင်ငါးရာကုန်
 သောကျွန်မတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ကာကမ္မူ၊ ကာယူရဓရာ၊ ခရုသင်းကွင်
 ထက်ကောက်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ကဉ္စနာဝေဠုတုထိတာ၊ ရွှေ
 ဆုပ်ဆောင်းပန်းဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်ကုန်သောဆံပင်ရှိကုန်သော၊ တာ၊
 ထိုအလုပ်အကျွေး ကျွန်မတို့သည်၊ ကာ ကတရဒေဝမရိယာပန္နံ၊ အဘယ်
 နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်သောနတ်သို့တို့နည်း၊ ကဒထိဒိဂသဉ္စန္ဒာ၊ ဝံပိုင်
 ရေအခင်းဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သော၊ ဂေါထကသန္တတာ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိ
 သောကောဇောဖြင့်လည်းကောင်း၊ စွာခင်းအပ်ကုန်သော၊ သဇ္ဇာ၊ အိမ်ခြင်းငှါ
 ထောက်ပတ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်
 သော၊ ပလ္လက္ခာစ၊ ပလ္လင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရူပိယာမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီး
 ကုန်သော၊ ပလ္လက္ခာစ၊ ပလ္လင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တုဟံ၊ သင်အား၊
 ဗဟုကား၊ များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဘော၊ ထင့်ထယ်သောအ
 ဆင်းရှိသောနတ်သို့၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပလ္လင်၌၊ ဝါသုပတတာ၊ အိမ်
 ၏အိမ်ခြင်းငှါ၊ အပရတု၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါသည်၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်သည်

ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုအိပ်ရာပလ္လင်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဥယျာ
နဘူမိ၊ ဥယျာဉ်ရောက်ရာ မြေအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာန၊ ရောက်၍၊ ပေါက္ခဏေ၊
ရေကန်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ ဟရိတေ၊ စိမ်းညိုသော၊ သဒ္ဓဇေ
မြက်နုကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သုဘော၊ ထင့်တယ်သော၊ တဿာ၊ ထိုရေကန်
၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်၏၊ တတော၊ ထိုရပ်ပြီးသောနောင်မှ၊ က
ဏ္ဍရဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊ သုနခေါ၊ ခွေးနက်တခုသည်၊ တော၊
သင်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ ထံ့၊ သင့်ကို၊ သုနခေါ၊ ခွေးနက်သည်၊ ခါယိတာ၊ စားအပ်ပြီးသည်၊ အဋ္ဌ
သင်္ဂဏိကာကတာ၊ အရိုးဆက်ခြင်းသာရှိကာမျှကိုပြုအပ်ပြီးသည်၊ အာယိ၊
ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပေါက္ခဏေ၊ ရေကန်သို့၊ ဩဂါဟထိ၊ သက်၏၊ ဩ
ဂါဟနန္တရေ၊ ရေကန်သို့ သက်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ ထေ၊ သင်၏၊ ကာယော၊
ကိုယ်သည်၊ ပုရေယထော၊ ခွေးနက်မစားမီ၌၊ အဋ္ဌိန္ဒကွဲသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထံ့၊ သင်သည်၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံ
သည်၊ သုစာရ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်သောအဆင်းရှိသည်၊ ဒိယဒဿနာ၊
ရှာဘွယ်သောအဆင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်၊ ပါရုပိတွာ
န၊ ဝတ်ရုံ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာယာသိ၊ ထာ၏၊ သုဘော၊ ကောင်း
သောအဆင်းရှိသောနတ်သိုး၊ ကိန္နု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊
ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိ
သောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊
မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော
မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ သူ၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုမိမိသို့၌၊ ကြံခြင်းအ
စရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ သုဘော၊ ကောင်းသောအ
ဆင်းရှိသောနတ်သိုး၊ ကိဿကမ္ဘပိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်
ကံအကျိုးအားဖြင့်၊ ထေ၊ သင်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ကဏ္ဍရ
ဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊ သုနခေါ၊ ခွေးသည်၊ ခါဒတိ၊ စားသနည်း။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ကိဗိယာဟံ၊ ကိဗိယအမည်ရှိသေးပြည်၌
သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ ဩညံ၊ ညိုခြင်းကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းရှိ
သော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍သည်၊ ကပ်တတ်
သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ အာယိ၊ ဖြစ်၏၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တ
ဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ဒုသိယာ၊ သိလမရှိသော၊ အတိစာရာနိ၊ လင်ကိုလှန်
ကျူး၍ကျင့်လေ့ရှိသော၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အာယိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိပရ-

မာနာယလွန်ကျူး၍ကျင့်တတ်သော၊ မယျံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သောသာမိကော
ထိုထင်ဖြစ်သောသူကြွယ်သည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤသို့သောစ
ကားကို၊ အဖြေ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဖြေ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊
ငါ့ကို၊ ယံ၊ အတိစာရာထိ၊ အကြင်လွန်ကျူး၍ ကျင့်၏၊ ဇေတံ၊ ဤလွန်ကျူး၍
ကျင့်ခြင်းသည်၊ နန္ဒန္တံ၊ ယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဇေတံ၊ ဤလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းသည်၊
နပတိ၊ ရှုပ်၊ မလျော့ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဖြေ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ ဗာရာဏသီပြည့်
ရှင်အရှင်မင်းကြီး၊ သာယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သာမိ၊ အရှင်သူကြွယ်၊ အ
ဟံ၊ ငါသည်ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထို
ဌတပါး၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နအတိစရာမိ၊ လွန်ကျူး၍မ
ကျင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုဌတပါး၊
စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ သစေအတိမာရာမိ၊ အကယ်
၍လွန်ကျူး၍ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကဏ္ဍရဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊
အယံ၊ သုနခေါ၊ ဤရွေးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ခါဒ
တု၊ စားစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဝိတံ၊ တည်သော၊ ကဏ္ဍရ
ဏ္ဍသုနခံ၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသောရွေးနက်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ စောရံ
ပြင်းစွာသော၊ သပတဉ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိံ၊ ပြုမိ၏၊ ရသာဝါဒဉ္စ၊
မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ အဘာထိသံ၊ ဆိုမိ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
ကြီး၊ တထာ၊ ကမ္မဿ၊ ထိုထင်ကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသောမိန္ဒာ
ဝီရကံ၏လည်းကောင်း၊ ရသာဝါဒဿစ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းတည်းဟူ
သောမုသာဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယံ၊ ဥဘယဿ၊ ရှစ်ပါးသောအကု
သိုလ်ကံ၏ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ သတ္တေဝဝဿသတောနိ၊ အနှစ်ချနစ်ရာတို့
ပတ်လုံးသာလျှင်၊ ယတောဟိယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်၏၊ တတောတသ္မာကာရဏာ
ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ကဏ္ဍရဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊ အယံ၊ သုန
ခေါ၊ ဤရွေးနက်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ ဤအင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊
ခါဒတိ၊ စား၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်အား၊ ဗဟူကာရောစ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဣ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂတော၊ ထာတော်မူ၏
အဟာဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကဏ္ဍရဏ္ဍဿ၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော
ရွေးနက်မှ၊ သုရတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အသောကာ၊ မိုးရိပ်ခြင်း
မရှိသည်၊ အကုတောတယာ၊ တေးမရှိသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း

ကြီး၊အဟံ၊အက္ခန္ဓာနိဗ္ဗာန်သည်။ တံ၊သင်မင်းကြီးကို၊နမဿာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။အဇ္ဇလိကတာ၊ ထက်အုပ်ချီထွက်၊ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊အမနုဿော၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ထုဇ္ဈ၊သုံးဆောင်တော်မူလော့၊မယာ၊အက္ခန္ဓာနိဗ္ဗာန်၊သဟ၊တက္ခ၊ရမ၊မွေ့လျော်တော်မူလော့၊ ၊သုတဂေ၊တင့်တယ်သောအဆင်းရှိသော နတ်သွီး၊မယာ၊ငါသည်၊မနုဿာ၊လူ၌ဖြစ်ဟုန်သော၊ ကာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ထုတ္တာ၊ခံစားအပ်ကုန်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်။ တယာ၊သင်နတ်သွီးနှင့်၊သဟ၊တက္ခ၊ရမိတော့၊ မွေ့လျော် စံပျော်ရသည်၊အဓိ၊ဖြစ်၏။ သုဘဂေ၊တင့်တယ်သောအဆင်းရှိသောနတ်သွီး၊အဟံ၊ငါသည်၊တံ၊သင်နတ်သွီးကို၊ ယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏။ဝံ၊ငါ့ကို၊ နဂရမေဝ၊ငါ၏နေရာဗာရာဏသီမြို့သို့သာလျှင်၊ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ပရိနုယာဟိ၊ပို့ဆောင်တိလော့၊ ဣဟိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ ဒွါဒသံ၊တဆဲ နှစ်ခုမြောက်သော၊ကဏ္ဍရဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊နားရင်းပြတ်သောပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၂၅) ပဉ္စာထံနံ၊ပဉ္စလ တိုင်သားလူအများတို့၏။ ဣဿရော၊အရှင်ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌေသဘော၊တိုင်တကာတို့တွင် မြတ်သောမိမိဥစ္စာဖြစ်သောတိုင်းလည်းရှိထသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဟံ၊ဖြစ်၏။သောရာဇာ၊ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊အာဟာရတ္တာနံ၊များသောနေ့ညဉ့်တို့၏။ အဓ္မယာအစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်၊ကာလံ၊သေခြင်းကို၊အကြိဗ္ဗထ၊ပြု၏။တဿ၊ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ဘရိယာ၊မယားဖြစ်သော၊ဥပရိ၊ဥပရိအမည်ရှိသော မိဖုရား၊မြတ်သည်။ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ အပဿန္တိ၊မမြင်သည်ရှိသော်၊အာဇ္ဇာဟနံ၊သုသာန်သို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ဗြဟ္မဒတ်ဟုခေါ်ဝေါ်ထွက်၊ ကန္ဓတိ၊ငိုမြည်တမ်း၏။ သမ္ပန္နစရဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောထိလ၏ ပြည့်စုံခြင်း၊အခြေတို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအစရှိသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရနိ၊မိမိစီးပွား၊သူတပါး၏စီးပွားကိုလည်း ထိတတ်သော။ ဣထိ၊ရသေ့သည်။ အာဂန္တိစ၊လာလည်းလာ၏။အာဂတ္တာ၊လာပြီး၍၊ယေမနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်။ တတ္ထဟတ္ထိ၊သုသာနေ၊ထိုသုသာန်၌၊ သမာဂတာ၊အညီအညွတ် ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုသုသာန်၌၊ဥပတေ၊တည်ကုန်သော၊တေမနုဿော၊ထိုလူတို့ကို၊ဘောဇ္ဇော၊အိုလူများတို့၊နာနာဂန္ဓသမေရိတံ၊အထူးထူးသောအမွှေးအနံ့တို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှ လှိုင်သော အနံ့ရှိသော၊ ဣဒံအာဇ္ဇာဟနံ၊ ဤသုသာန်သည်။ ကဿ၊အဘယ်သူ၏။ အာဇ္ဇာဟနံ၊သုသာန်နည်း၊ ဣတော၊ဤလူ၊ပြည်မှ။

ဒုဂ္ဂတံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့ သွားသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ပတိံ၊ ထင်ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟု ခေါ်ဆိုလျက်၊ အယံ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဟဿ၊ အတယ်သူ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပုစ္ဆိတ္ထစ၊ မေးလည်းမေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသူသာနှင့်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသူသာနှင့်၊ တေစ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း၊ မာရိသ၊ အရှင်ရသေ၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းခြင်းသည့်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တေတဝစ၊ ထိုအရှင် ရသေ့ အားလည်း၊ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မာရိသ၊ အရှင်ရသေ့၊ နာနာ ဝန္တသမေရိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြား သောအမွှေး အနံ့တို့ဖြင့်ထက်ဝန်း ကျင်မှလှိုင်သောအနံ့ရှိသော၊ ဣဒံ အာဠာဟနံ၊ ဤသူသာန်သည်၊ တဿ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ သခင်ဗြဟ္�ဒတ်မင်း၏၊ အာဠာဟနံ၊ သူသာန် ပေတည်း၊ ယာ ဣတ္ထိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ တမလွန်သောကကို သွားထေသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ပတိံ၊ ထင်ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟုခေါ်ဆိုလျက်၊ ကန္ဓတိ၊ ငိုမြည်တမ်း၏၊ အယံ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ သခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ ဥပရိ၊ ဥပရိအမည်ရှိသောမိဖုယာမြတ်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယာကံသု၊ ဖြေကြားကုန်၏၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဖုယား၊ ဆဠာသိတိ၊ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေ အတွက်ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿနာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူသောအမည်ချည်ရှိကုန်သော၊ ရာဇာနောမင်းတို့ကို၊ ဣမသ္မိံ အာဠာဟနေ ဤသူသာန်နှင့်၊ ဒဇာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့တွင်၊ ကံဗြာဟ္မဒတ္တံ၊ အဘယ်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တံ၊ ဝင်သည်၊ အနုသောစထိ၊ အပန်တလဲလဲပိုးရိမ်ဘိသနည်း။ တန္တေ၊ အရှင်ရသေ့၊ ပဉ္စာလာနံ၊ ပဉ္စာလတိုင်း သူလူအပေါင်းတို့၏၊ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရဠေသဘော၊ တိုင်းတကာတို့ထက်မြတ်သောတိုင်းတည်းဟူသော၊ ဥက္ခာလည်းရှိထသော၊ ဝုဠေနိဝုက္ခော ဝုဠေနိအမည်ရှိသော မင်း၏သားလည်း ဖြစ်ထသော၊ ယောရာဇာ၊ အကြင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ကာထကံ၊ တာ၊ သေလွန်ခဲ့၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ရသေ့၊ သဗ္ဗကာမဒံ၊ အလိုရှိအပ်သမျှသော ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုပေး ဖတ်သော၊ ဘတ္တာရံ၊ အကျွန်ုပ်၏လင်ဖြစ်သော၊ တံရာဇာနံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်

မင်းကို၊ ပရိစ္ဆာ၊ စွဲ၍၊ အနုသောစသိ၊ အဖန်တလဲလဲပိုးရိပ်ပေ၏။ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဗျယား။ သဗ္ဗေဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိ ကုန်သောခပ်ထိမ်းသောမင်းတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဗြဟ္မဒတ္တသနာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူသောအမည်သာရှိကုန်သည်။ အဟောသျှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သော ခပ်ထိမ်းသောမင်းတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဗြဟ္မဒတ္တသနာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူသောအမည်သာရှိကုန်သည်။ အဟောသျှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သောမင်းအပေါင်းတို့သည်ပင်လျှင်၊ ပဉ္စာထာနံ၊ ပဉ္စာထာရိုင်းသူလူအပေါင်းတို့၏။ ဣဿရာ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခုထေသဘာ၊ တိုင်တကာတို့တွင်မြတ်သောတိုင်းတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိကုန်သော၊ ဝုဇ္ဇနိပုတ္တာစ၊ ဝုဇ္ဇနိအမည်ရှိကုန်သောမင်း၏သားတို့သည်လည်း၊ အဟောသျှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဗျယား၊ တွံ၊ သင်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ရှေးစဉ်နောက်ဆက်မပြတ်သဖြင့် သဗ္ဗေဝံ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သောခပ်ထိမ်းသော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့၏။ မဟေထိတ္တံ၊ မိဗျယားမြတ်၏အဖြစ်ကို၊ အကာရယိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောသင်၏ထင်ရှင်းဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့သည်၊ ဝုရိမကော၊ ရှေးမင်းတို့ကို ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတယောက်ကိုသာလျှင်၊ ပရိစ္ဆာ၊ အကြောင်းပြု၍ အနုသောစသိ၊ အဖန်တလဲလဲပိုးရိပ်ဘိနည်း။ ။ မာရိသ၊ အရှင်ရသေ့၊ သံသာဓေ၊ သံသရာ၌၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မဟေထိဘာဝံ၊ မိဗျယားမြတ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ တွံ၊ သင်ရှင်ရသေ့သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဘာသထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မာရိသ၊ ရှင်ရသေ့၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အထုမေအတ္တနိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ ဒိဗာရတ္တာယဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မိန်းမသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ထေသထေ့။ ။ မာရိသ၊ ရှင်ရသေ့၊ တုမောသယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အာအနုဿရိတံ၊ ထိအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဗာရတ္တာယဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မိန်းမဖြစ်သည်သာလျှင်၊ အပရာဝရုပ္ပတ္တိ၊ အဆက်ဆက်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသျှ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဗျယား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ ဣတ္ထိဒိ၊ မိန်းမသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ ပုရိသောဒိ၊ ယေဝကျားသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ ပသုယေ-

နိစ္စိတိရတ္တနံ၏အဖြစ်သို့လည်း၊ အာဂမာ၊ရောက်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊
 တေံ၊ ထိုမိန်းမယောက်ျားတိရတ္တနံစသော အဖြစ်သို့၊ ဥပေတာနံ၊ ကပ်ကပ်
 သော၊ တဝ၊ ဝင်၏။ အတိတာနံ၊ လွန်လေကုန်ပြီးသော ကိုယ်အဖြစ်တို့
 ၏၊ ပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြားသည်။ နဒိဿတိ၊ မထင်နိုင်။ ၊ မဟာရနိ၊
 ရသေ့မြတ်၊ တံ၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ စာတထိတ္တံ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်း
 ထောင်းအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊
 ဩထိပ္ပိဝိယ၊ သွန်းထောင်း၍ ငြင်းစေတိသကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 တည်းဟူသောမီးဖြင့် ထောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝေံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံရုံသော၊ ဒရံ၊ စိတ်၏ ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 နိဗ္ဗာပယေ၊ ငြင်းစေပြီ၊ မဟာရနိ၊ ရသေ့မြတ်၊ ယောတံ၊ အကြင်ရှင်ရသေ့
 သည်၊ သောကဗရေတယံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ ပတိသောကံ၊ ထင်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောစိုးရိမ်ပူပန်
 ခြင်းကို၊ အနုပါဒိ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏၊ သောတံ၊ ထိုရှင်ရသေ့သည်၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယနိဿိတံ၊ စိတ်၌ရှိသော၊ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူ
 သော၊ သလ္လံ၊ ပြောင့်ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဗ္ဗုပ္ပံ၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ မဟာရနိ၊ ရသေ့
 မြတ်၊ သာဟိသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အဗ္ဗုပ္ပုသလ္လံ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော
 စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောပြောင့်ရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ သိတိဘူတာ၊ စိတ်၏
 ငြင်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ ရှင်ရသေ့၏၊ ဝစနံ၊ တရားစ
 ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ စိတ်၏ငြင်းခြင်းသို့ရောက်သော၊
 သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ဟရအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်၊ နရော
 ဓါမိ၊ မငို၊ ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမ၊ တဿသမဏဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ သု
 ဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား
 ၍၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိယာ၊ သည်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
 ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာထောင်သော ရသေ့ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရသေ့
 ရဟန်းပြုလေ၏၊ သာ၊ ထိုဥပရိမိယာ၊ သည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရသေ့ရဟန်း
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ကပ်သည်၊ သန္တာသမာနာစ၊
 ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါ၊
 မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ အဘာဝေထိ၊ ပွားစေ၏၊ သာ၊ ထို
 ဥပရိမိယာ၊ သည်၊ ဂါမာ၊ ရွာမှ၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း၊ နိဂမေ၊ နိဂုံး
 တို့သို့လည်းကောင်း၊ ရာဇဋ္ဌာနိယော၊ မင်းနေပြည်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိစ

ရန္တိ၊ ဟုညံထည်သွားထာထျက်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွာ၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊
 အကြ၊ ဗြူထ၊ ပြု၏၊ သောဂါမော၊ ထိုရွာသည်၊ ဥရုဝေထာနာမ၊ ဥရုဝေထအ
 မည်ရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါထိကော၊ ဥပါထိကာမ၊ သာ၊ ထိုဥပရိမိ
 ဖုယားသည်၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မပြည်၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါ၊
 မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ အတာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဣတ္ထိ
 စိတ္တံ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်၌စိတ်ကိုထည်း၊ ဝိရာဇေတွာ၊ ထပ်ခြင်းကင်းစေ၍၊ ဗြဟ္မ
 လောကူပဂါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို
 ၏၊ ၊ တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သော၊ ဥပရိပေတဝတ္ထု၊ ဥပရိမိ
 ဖုယား၊ ပြိတ္တာမ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

တဿ၊ ထိုဥပရိဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ပန္န၊ ရွာတံခါးခရီး၌ကစား
 သောမိန်းမဝယ်မှဖြစ်သောပြိတ္တာမ၊ မာတာစ၊ ငါးဘဝမြောက်၌ရှင်ဇီသာဂိ
 ပုတ္တရာ၏ အမိဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာမ၊ တိဿာစ၊ တိဿာသူကြွယ်မ၊ နန္ဒာ၊
 နန္ဒာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမ၊ ကုဏ္ဍလိနာ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍထိနတ်သားနှင့်၊ စာ
 ဝေ၊ ဘီသုဒ္ဓေဝမင်း၏ စိုးရိမ်ခြင်းကိုပျောက်စေတတ်သော စာဗုဇလ္လိတ၊
 န္ဒေသမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သုဋ္ဌေးပြိတ္တာ၊ တုန္ဒဝါယောစ၊ အပ်လျှိုသ
 မားပြိတ္တာ၊ ဝိဘာရ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌နေသောကင်္ဂါရေဝသ ထေရ်၏အထံသို့
 ကပ်သောပြိတ္တာမ၊ သုတ္တ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုချည်လှူသောမိန်းမ၊ သောပါ
 န၊ ရွှေးစောင်းတန်းရှိသောဝိမာနပြိတ္တာမ၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဖုယား၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်သျှင်ထည်း၊ ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဥပရိဝဂ္ဂေ၊ ဥပရိဝဂ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-ဗုဒ္ဓဝဂ်၊

(၂၆) ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျား၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂေ၊ အဝတ်အ
 ချည်းစည်း၊ ပုဗ္ဗန္ဒပေတောဝပုဗ္ဗန္ဒေါ၊ အပေတောဣဝ၊ ကိုယ်၏ရှေ့ထက်ဝက်
 ရှိသည်နတ်သားကဲ့သို့၊ မာလာဘာဂိ၊ အထကီတော၊ ပန်းတည်းဟူသော
 ထန်သာဖြင့်ကန်သာဆင်ထျက်၊ ဣဇ၊ ဤအရပ်၌၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အ
 ဘိစ္ဆမာနေ၊ ခြေချသဖြင့်မပျက်သော၊ ဝါဂိမ္ဘိ၊ ရေအပြင်၌၊ ဂဇ္ဇထိ၊ သွား၏၊
 ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျား၊ ပေတောပေတဘူတော၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 သောထွံ၊ ထိုသင် သည်၊ ကုတိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့
 နည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်ရပ်ရွာ၌၊ တုဟံ၊ သင်၏၊ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်၊ ဘ
 ဝိဿဘိ၊ မြစ်ထွက်နည်း၊ ။ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဝါသတင်ဂါ

မဉ္ဇ၊ ဝါသတရွာ၏လည်းကောင်း၊ ဗာရာဏသီစ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏
လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ ဗာရာဏသီစ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏
လည်း၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဝုဗ္ဗဗြဟ္မံ၊ ဝုဗ္ဗဗြဟ္မအမည်ရှိသော
ရွာသို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊
ဆို၏။ ကောဋိတောဣတိ၊ ကောဋိတဟူ၍၊ ဝိသယတော၊ ကျော်စောထင်
ရှားသော၊ မဟာမတ္တောစ၊ အမတ်ကြီးသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သတ္တုဉ္စ၊ ရှံလုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝိတကံ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသော၊ ယုဂဉ္စ၊ ယုဆိုးအရံကိုလည်း
ကောင်း၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏။ ကဒါ၊
အဘယ်အခါ၌၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူသနည်း၊ နာဝါယ၊ ထေ့သည်၊ တိဋ္ဌမာနာယ၊
တည်စဉ်၊ ဥပါသကဿ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍လည်း
ကပ်တတ်သော၊ ကပ္ပကဿ၊ ဆတ္တာသည်အား၊ အဒါပယိ၊ ပေးလှူစေ၏။
ကပ္ပကဿစ၊ ဆတ္တာသည်ဥပါသကအားလည်း၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊ ဗန္ဓုမ္ပိ၊
ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဋ္ဌာနေ၊ ပေးသောခဏ၌၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာ၏၊ သရိ
ရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒိဿထ၊ ထင်စေ၏၊ တတော၊ ထိုသို့အဝတ်အရုံ၏ပြည့်စုံ၊
ခြင်းကြောင့်၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ သုဝတ္ထဝသနေ၊ ကောင်းစွာ
ဝတ်ရုံအပ်သောအဝတ်ရှိသည်၊ မာဿဘာရီ၊ အလင်္ကာတော၊ ပန်းတန်ဆာ
တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဋ္ဌာနေ၊ အလှူခံတည်းဟူသောအရာ၌၊ ဌိတာ၊ တည်သော၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူ
သည်၊ အဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ ဥပကပ္ပထ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပေတာနံ၊
ပြိတ္တာတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊
ဒဇ္ဇေထ၊ ပေးလှူရာ၏။ ကော၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊
သာဟုဗ္ဗဝါသိနေ၊ ဝတ်ပြတ်သောပုဆိုးညစ်ကိုဝတ်ရကုန်လျက်၊ ဒ၊ ဧည၊
အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ကေသနိဝါသိနေ၊ မိမိဆံပင်တို့
ဖြင့်သာလျှင်အင်္ကျီကြီးဝယ်ရှက်ကြောက်ဖွယ်ဖုံးအုပ်ကုန်လျက်၊ ဗာတ္တာယ၊
ထမင်းအစာအာဟာရအလိုငှါ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်တ
ပါးမှသည်အရပ်တပါးသို့၊ ပက္ကမန္တိ၊ ပြောင်းသွားကုန်၏။ ကော၊ အချို့ကုန်
သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ခုရေ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ စာသတ္တာယ၊
အစာအာဟာရအလိုငှါ၊ ပဓာဝိတွာ၊ ပြေးသွားကုန်၍၊ အလဒ္ဓါဝ၊ အစား
အရေကိုမရကုန်သည့်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ သာတာ၊ သာသောငင်တော်မူတ်ကုန်

ကျက်၊ နိဝတ္တဓရ၊ ပြန်ကုန်၏။ ကော၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ သရဗ္ဗိတာ၊ ဆာထောင်တော်မူတ်ခြင်းဖြင့်မူးရှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တန္တပရိန္ဒ မန္တ၊ ချာချာလည်ကုန်လျက်၊ ဘုမ်ယံ၊ မြေ၌၊ ပဒိုသုန္ဒိတာ၊ လည်းကုန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊ ကေနဝိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ ပဒိုသုန္ဒိတာ၊ ရှေးရှုတွန်းလှဲအပ် ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘုမ်ယံ၊ မြေ၌၊ ပပတိတာ၊ လည်းကုန်သည်၊ ဧဘန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကတကဝျာ တာ၊ ကုသိုလ်ကိုမပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဒါဗာကာဝေ၊ နွေအခါ၌၊ အာကပေ၊ နေပူသောအရပ်၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဒဗ္ဗာဝဒဗ္ဗောဏ္ဏဝရုပ္ပါသဂ္ဂိနာ၊ ယောင်အပ် သကဲ့သို့ဆာထောင်တော်မူတ်ခြင်း တည်းဟူသောမီးသည်၊ ဒဗ္ဗာ၊ လောင် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဒက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစား ရရှာကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စာရဂေါယော၊ အိပ်ရှင် မတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလမာတဓရာ၊ အမျိုးသမီးအမျိုးသားတို့၏အမိ တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်၊ ပါပဓမ္မာ၊ ပြုရုခြင်းဝန် တိုခြင်းပိတ်ပင်ခြင်းစသော အဖြစ်ဖြင့်ယုတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ ဒေယျ ဓမ္မေသု၊ ယူတွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဒီပံ၊ တမလွန်သောကသုဂတိဘဝ၌ ရပ်တည်ကြောင်းဖြစ်သောကောင်းမှု ကိုးခုအကမ္မာ၊ မပြုမိကုန်၊ အနုပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်၌၊ ပဟုတံ၊ များသည်ဖြစ် ၍၊ အဝိဿုအဝင်္ကီရတိ၊ အကယ်၍သွန်းကြံစွန့်ပစ်ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေသန္တေ ဝိ၊ ဤသို့သွန်းကြံစွန့်ပစ်ရသော်လည်း၊ သမဂ္ဂဟေသမာပဒိုပန္နာယ၊ ကောင်း သောအကျင့်ရှိပေသော၊ ပဗ္ဗဇိတောပဗ္ဗဇိတာယ၊ ခဟန်းသူတော်ကောင်း အား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသောယူတွယ်ဝတ္ထုကိုမျှလည်း၊ နအဒမ္ပသေ၊ မပေးမ လှူမိကုန်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အကမ္မကာမာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်မပြု အပ်သောအကုသိုလ်ကံကို အလိုရှိကုန်၏။ အထသာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၌ပျင်းရိကုန်၏။ သာရကာမာ၊ ကောင်းမြတ်သောစားဘွယ် သောက်ရာကိုအလိုရှိကုန်၏။ မဟာဠ သာ၊ အစားအသောက်ကြူးကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာထောပဝိဏ္ဏံ၊ တလုပ်မှုသော ဆွမ်းပိုင်ကိုလည်း၊ ဒါတာဓရာ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒိုဂ္ဂဟေ၊ အလှူ ခံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘာသိတာ၊ နှိပ်စက်၍ထိတတ်ကုန်သည်၊ အမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နော၊ ငါတို့၏၊ တေဗာရာတာနိဗာရာနိစ၊ ထိုအိမ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ တာစဒါသိယော၊ ထိုကျွန်မတို့သည်လည်းကောင်း။

ကာနေဝါဟရဏာနိစ၊ ထိုကန်သာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂ္ဂိကုန်၏၊
 ဘေ၊ ထိုအိမ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အညော၊ ဘဝါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိစာ
 ရယန္တိ၊ စမ္ပယ်သုံးဆောင်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါဘို့မူကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆာထောင်
 ငတ်ခြင်းဆင်းရဲ ဘျိ၊ ဘာဂိနော၊ ခံစားသောအဖို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ၊ ဘေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာပိ၊
 ဖြစ်သကုန်သော်လည်း၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဝေဒိဝါ၊ နှိုးသည်မျိုးတို့
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝညာစ၊ မထိခဲခြင်အောက်မေ့အပ်ကုန်
 သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရထကာရာစ၊ သားရေနှင့်
 စပ်သောအမှုကိုပြုလုပ်ကုန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဒုန္တိကာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုပြစ်မှား နှိပ်စက်တတ်ကုန်သောသူတို့
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စဏ္ဍာထိစ၊ စဏ္ဍာလမျိုးတို့သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပဏာစ၊ သူတပါးတို့အလွန်သနားအပ်သောအဖြစ်
 သို့ရောက်ကုန်သောအထီးကျန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ကမ္မကာဇ၊ တုန်ထုပ်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အညာနိပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိယာနိ၊
 အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဟိနာနိ ယုတ်ညံ့ကုန်သော၊ ကုလာ
 နိစ၊ မူဆိုးတံငါပန်းခြံကံသွန်စသောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ အညာနိပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိယာနိ၊
 အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဟိနာနိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော၊ ကုလာ
 နိစ၊ မူဆိုးတံငါပန်းခြံကံသွန်စသောအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကပဏာ
 နိ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ကုလာနိစ၊ အမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဧတ ဘုတေသွေဝကုလေသု၊ ထိုထိုယုတ်ညံ့ကုန်သောအမျိုးတို့၌
 သာလျှင်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေ၊ ဤသို့ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်သည်၊ မစ္ဆ
 ရိနော၊ ဝန်တိုဆိုပိတ်မစ္ဆေရပိတ်ရှိသောသတ္တဝါ၏၊ ဂတိ၊ ထားရာတည်း၊ ၊
 ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝ၌သာလျှင်၊ ကတကဏှာဏာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ရှိ
 ကုန်သော၊ ခါယကား၊ ပေးလှူလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသောဝန်တို
 ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတ
 သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊
 နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ ဩဘာသန္တိစ၊ မိမိကိုယ်ရောင် အဝတ်တန်ဆာ
 ရောင်တို့ဖြင့်ထွန်းလင်းစေကုန်၏၊ ဝေဇယန္တေ၊ ဝေဇယန္တေ အမည်ရှိသော
 ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်တို့၌လည်း၊ ရမိတွာ၊ မြေလျော်စံဖျော်ကုန်၍၊ ကာမကမ

မိနော၊ အလိုရှိအပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို အလိုအတိုင်းခံစားခြင်းရှိ
 ကုန်သော၊ တေသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ဂုတော၊
 ဂုထေမနေသေလွန်သည်ရှိသော်၊ သဘောဂေသု၊ များမြတ်သောစည်းစိမ်
 ဥစ္စာရှိကုန်သော၊ ဥစ္စကုထေသု၊ မင်းမျိုးပုတ္တားမျိုးအစရှိကုန်သောမြင့်မြတ်
 သောအမျိုးတို့၌၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဇာ
 တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကုရုဂါရေ၊ အ
 ထွတ်တပ်သောအိမ်၌လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်၌လည်းကောင်း
 ဂေါဏသန္တတေ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသော ကော်ဇောဖြင့်ခင်းအပ်သောအ
 ခင်းရှိသော၊ ပလ္လကေဝါ၊ ပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ မောရဟတ္ထေဟိ၊ ဥဒေါင်းမြီး
 တို့ဖြင့်ထန်ဆာဆင်အပ်သောယပ်စွဲကုန်သောလက်တို့ဖြင့်၊ ဗိဇတင်္ဂါ၊ ယပ်
 ဖြင့်ယပ်အပ်သောကိုယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရကုန်၏၊
 ဒဟရကာလေပိ၊ ငယ်သောအခါ၌လည်း၊ အင်္ဂီတော၊ တဦးသောအဆွေအ
 မျိုးအထိန်းအယတို့၏ရင်ခွင်မှ၊ အင်္ဂီ၊ တဦးသောအဆွေအမျိုးအထိန်းအ
 ယတို့၏ ရင်ခွင်သို့၊ ဂန္တန္တိ၊ ပြောင်းသွားရကုန်၏၊ သုခမေသိနော၊ ထိုသူ
 ငယ်၏ချမ်းသာကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဘတိယော၊ အထိန်းအယတို့သည်၊ မာ
 လဘာရိအလင်္ကာတာ၊ မင်းထန်သောတို့ဖြင့်ဆင်ယင်ကုန်လျက်၊ သာယံပါတံ၊
 ညဉ့်နံနက်၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ ခစားကုန်၏၊ အသေကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိထသော၊
 ရမ္မိန္နလုံးမွေ့လျော်တွယ်လည်းရှိထသော၊ တိဒသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
 ၏၊ မဟာဝနံ၊ မြတ်သောဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဣဒံနန္ဒနံ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်သေးကု
 သိုလ်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံနန္ဒနံ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥ
 ယျာဉ်သည်၊ ကတပုညာနမေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်သေးကုသိုလ်
 ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဣဓေ၊ ဤပဋုပြန်ဘဝ၌၎င်း၊ ပရတ္ထစ၊ တမ
 လွန်ဘဝ၌၎င်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကတပုညာနုပ္ပ၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အားသာလျှင်၊ ဣဓေဝေ၊ ဤပဋုပြန်
 ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထစ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဘံတေဟိဒေဝေဟိ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ ကုန်
 ပြီးသောနတ်တို့နှင့်၊ သဟဗျာကာမာနံ၊ တကွဖြစ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဗဟို၊ များစွာ၊ ကတ္တမ္ပိ၊ ပြုအပ်၏၊
 ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ကတပုညာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော

တ္တဝါတို့သည်၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ နတ်ပြည်၌၊ တောဂယမင်္ဂါနော၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော
 စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မြေထောက်စံပျော်
 ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အထိ
 ဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု၊ ဝန်တိုဆိုပိတ် မဏ္ဍေရပိတ်ရှိသောပြိတ္တာ၏အကြောင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ကုဏ္ဍိနာဂဓိယော။ ကုဏ္ဍိန္ဒြိယျင်ဗွားချာရှိသော၊ သာဏဝါထိ နိဝါထိ
 ကော၊ သာဏဝါထိအမည်ရှိသောတောင်၌နေသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပေါဋ္ဌပါဒေါတိ၊ ပေါဋ္ဌပါဒဟူသော အမည်ရှိ၏၊
 ဘာပိတိန္ဒြိယော၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ဘာဝနာဖြင့် ပွားစေအပ်ပြီး
 သောသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြိရှိသော၊ သမဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ အဟောစထိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသာဏဝါထိထေရ်၏၊ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဘာသာစ၊ အစ်ကိုညီတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂ
 တိသို့လားကုန်သော၊ ယမထောကိကာ၊ ယမထောကဟုဆိုအပ်သောပြိတ္တာ
 သံဃ်အကျုံးဝင်သဖြင့်ထိအပ်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ အဟောသုံ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို သာဏဝါထိထေရ်၏မိဘစသောအဆွေအမျိုးတို့သည်
 ပါပကန္တံ၊ သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော အကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတွာ
 ပြုကုန်၍၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာသံဃ်၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေ
 အားဖြင့်ဖြစ်ထွေရှိကုန်၏၊ ကုရန္တိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဒုဂ္ဂဘာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လားကုန်သော၊ ထေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သူပိက
 ဋ္ဌာ၊ အပ်ကဲ့သို့ထိုးဆွဲတတ်ကုန်သောသေထောင် ငတ်မွတ်ခြင်းသည်ဖြင့်၊
 စွာနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ပိတ်ရှိကုန်သည်၊
 နဂ္ဂိနော၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ကိသာ၊ အရိုးအရေမျှသာဖြစ်သောအလွန်
 ကြိုလှီသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပိတ္တာ၊ ထိုပြိတ္တာ
 တို့သည်၊ ဥတ္တသန္တာ၊ ဤငါ၏သားသည်ရဟန်းဖြစ်ပေသည်တကားဟုထိတ်
 ထန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတ္တုဘာ၊ ရှေ့ပြုအပ်သောနှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို
 စွဲ၍ဖြစ်သောကြီးစွာသောကြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်
 သာဏဝါထိထေရ်အား၊ နဒဿေန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကိုမပြင် ကုန်၊ တဿ၊ ထိုအ
 ရှင် သာဏဝါထိထေရ်၏၊ ဘာဘာ၊ အစ်ကိုသည်၊ ပိတရိတွာ၊ ထိတ်ထန်ခြင်း
 ကိုလွန်၍၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိဘဲ၊ ဧကကော၊ ဘယောက်အထည်းထည်း၊
 ဧကပထေ၊ တေးယောက်ခြေဖြင့်သွားရာခရီး၌၊ စတုကုဏ္ဍိကော၊ လေးဘက်
 သွားသွား၍ ပုဆစ်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် သွားသည်ရပ်သည်၊ ဘပိတွာန၊ ဖြစ်၍၊

ထေရသ၊ သာဏဝါသီထေရ်အား၊ တုမံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒသယိ၊ ပြု၏။
ထေရောစ၊ အရှင်သာဏ ဝါသီထေရ်သည်ထည်း၊ အမနုထိကတွာ၊ ဤအ
မည်ရှိသောသူဟုနှလုံးမမူဘဲ၊ အတိက္ကမိ၊ လွန်သွား၏။ သောစပေတော၊ ထို
ပြိတ္တာသည်ထည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
၏၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုပင်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍၊
အာဂတော၊ အရှင်ဘုရားထံသို့လာသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ မာတာစ၊ အမိသည်၎င်း၊ ဝိတာစ၊ အဘသည်၎င်း၊
ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့ကားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယမထောကိကာ၊ ယမထောကဟု
ဆိုအပ်သောပြိတ္တာတံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်ထိအပ်ကုန်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာ
တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏မိဘအစရှိကုန်သော
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှု
ကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုကုန်သောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာ
လူထံမှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂတာ၊ ပမိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊
ကုရုဗ္ဗိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိပြိတ္တာ
တံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေပေတော၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏ မိဘအစရှိကုန်သော
ပြိတ္တာတို့သည်၊ သုစိကန္တာ၊ ဆာလောင်ဝတ်မှုတ်ခြင်းသည်ပြင်းစွာနှိပ်စက်
အပ်ကုန်သည်၊ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ နဂ္ဂိနော၊ အ
ဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ကိဿ၊ အချိုးအရေရသဖြစ်သောကြိုတိသောကိုယ်ရှိ
ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပေတော၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဩတ္တပန္န
ဝါဘိဇိဇိသားဖြစ်သော ဤသူကားရဟန်းပေးတည်းဟုထိတ်လန့်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ မဟတ္တသာ၊ ရှေးဘဝ၌အရှင်ဘုရားကို နှင့်ထုတ်ဘူးသောအမှုကိုစွ
၍ဖြစ်သောကြီးစွာသောကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားအား
နဒေသန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကိုမပြုပုံကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့ကို၊ အနုကမ္မထု၊ သနားပါလော၊ ကာရုဏိကော၊ သနားခြင်းရှိတော်မူ
သော၊ ဟံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့အား၊ အနာဒိသာဟိ၊ အရှုပေးဝေပါလော၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဒိန္နေန၊
ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊ ကုရုဗ္ဗိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြု
ဘူးကုန်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ယာပေသန္တိ၊ မျှရကုန်ထတ္တံ၊
ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်သည်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရိတ္တာ၊
သွား၍၊ အညေ၊ အရှင်သာဏဝါသီမှတပေးကုန်သော၊ စ္စါဒသတိက္ကမံ၊ တ
ကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သောအတူနေ ရဟန်းတို့သည်ထည်း၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း

အလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ သွားကုန်၍၊ ဘတ္တဿ၊ ဝံကော၊ ရဏာ၊ သွမ်းစားခြင်းကိစ္စဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧကမန္တံ၊ ထင်္ဂအပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 သန္နိပတိံ သု၊ တပေါင်းတထည်းစည်းဝေးကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါ
 သီလထင်္ဂသည်၊ ထေသဗ္ဗေစ၊ ထိုအလိုစုံသော ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ တုဋ္ဌေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ယထာ၊ လ၌၊ ရတိုင်သော ဆွမ်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော မိဘစသောအဆွေ အမျိုးတို့ကို၊
 အနုကမ္မာ၊ သနားသဖြင့်၊ သံစာဘတ္တံ၊ သံစာအားလှူအပ်သောဆွမ်းကို
 ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ထေတိက္ခ၊ ထိုတကျိပ်
 နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဏ ဝါသီထေရ်
 အား၊ နိယာဒယီံ သု၊ ပေးကုန်၏၊ ထေရော၊ သာ ဏဝါသီထေရ်သည်၊
 သံစံ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့၏အပေါင်းဖြစ်သောသံစာကို၊
 တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူအပ်သောငှါ၊ နိမန္တယိံ၊ ပင့်ဖိတ်၏၊
 ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီ ထေရ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤ
 ဆွမ်းဟူသောအလှူသည်၊ မေငါ၏၊ ဒိတုစ၊ အဘအားလည်း ကောင်း၊ မာ
 တုစ၊ အမိအား လည်းကောင်း၊ ဘာဝုနောစ၊ အစ်ကိုအားလည်းကောင်း၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းဟူသောအလှူသည်၊ မေငါ၏၊
 ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ဥာတယော၊ မိဘအစရှိကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊
 ဣဒံ၊ နပယံ၊ ဤအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စယာ နုဘောန္တေ၊ ဝမ်းကုန်လျက်၊
 သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနု၊ ဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာ၊ အနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေ
 သည်၏အခြားမဲ့၌၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော၊ ပဏီတံ၊ ကောင်းမြတ်
 သော၊ သမ္ပန္နံ၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော၊ အနေကရသဗျဉ္ဇနံ၊ အထူးထူးသော
 အရသာရှိသောဟင်းလျာနှင့်ဟဉ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်၊ ဥဒပဇ္ဇ
 ထာ၊ ဖြစ်ထေ၏၊ ဘတော၊ ထိုဘောဇဉ်ကိုရပြီးသောနောင်မှ၊ ဘာတာ၊ သာဏ
 ဝါသီထေရ်၏ အစ်ကိုဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာသည်၊ ဝဏ္ဏဝါ၊ အဆင်းတူသည်၊
 ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်အား၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿတိ၊
 ပြုပြန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဒါနာနုဘာဝေန၊ ဒါန၏
 အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထန္တံ၊ ရအပ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဿ၊ ရှုပါလော့၊ မယံ

အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဂါးငွေ့၊ အဝတ်မရှိကုန်သေး။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ လတာမသေ၊ ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်သည်၊ သင်္ဘောရကုဋတော၊ ထိုထိုသို့သောထမြက်ချေးရရာအရပ်မှာ၊ နန္ဒကေ၊ ပုဆိုးကြမ်းတို့ကို၊ ဥပ္ပိနိတွာန၊ ရှာပွေကောက်ယူ၍၊ ဝိသောတိကပဋံ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်ပြီးသောသင်္ဘောကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စာတုန္ဒြိ၊ သ၊ အရပ်စေးများနှာတို့မှသော၊ သံစောစ၊ သံစာအားလည်း၊ အခါပေးလှူ၏၊ ဗတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်သည်၊ ဣဒံခါနံ၊ ဤသင်္ဘောကို၊ ဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတုစ၊ အဘအားလည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုယ်အားလည်းကောင်း၊ ဥာတိနဉ္စ၊ မိဘအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော ဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသလည်း၊ ဥာတယော၊ မိဘအစ်ကိုကုန်သော ငါ၏ဆွေမျိုးပြိတ္တာမျိုးသည်၊ ဣဒံခါနုပလံ၊ ဤသင်္ဘောလှူသော အကျိုးကို၊ ပစ္စာနုဘောန္တော၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုဒိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနွာဒိထိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာအနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည် ဥဒပဇ္ဇိံ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအဝတ်အရုံကိုရပြီးသည်နောက်မှာ၊ ဘာတာ၊ သာဏဝါသီထေရ်၏အစ်ကိုဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာသည်၊ သုဝတ္ထဝသနော၊ ကောင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်အား၊ တုမံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယိ၊ ပြုပြန်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နန္ဒရာဇဿ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိတထိံ၊ နိုင်ငံ၌၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလေခံကုန်သော၊ ပရိစ္ဆာခါ၊ အဝတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနန္ဒမင်း၏နိုင်ငံ၌ရှိကုန်သောအဝတ်တို့ထက်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝတ္ထုဒနာနိ၊ အဝတ်အရုံတို့သည်၊ ဗဟုတရာဗဟုတရာနိ၊ များမြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိပုလ္လာစ၊ အလျားရှည်ခြင်းအပ်ပြန်ခြင်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ မဟုတ္တာစ၊ များမြတ်သော အသိုးလည်းထိုက်ထသော၊ ကောသေယျကမ္မဿာနိစ၊ ဝိုးချည်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုး သားမွှေးဖြင့်ပြီးကုန်သောပုဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခေါမကပ္ပာသိကာစ၊ ခေါမမည်သောချည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ပုဆိုးဝါချည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ပုဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုပုဆိုးအဝတ်တို့သည်လည်း၊ အာကံ

သေဝအာကာသေဝေ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ထမ္မဓရေ၊ တွဲရ၍ တွဲ ကုန်၏၊
ဘန္တေ အရှင်ထုရား၊ ယံယံဝတ္ထုတ္တဒန္တံ၊ အကြင်အကြင် သို့သော အဝတ်အရုံ
ကို၊ မနုဿောဝိယံ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိတ်သည် ချစ်နှစ်သက် အပ်၏၊ တေ၊ ထိုအဝတ်
အရုံတို့ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပရိဒဟာမ၊ ဝတ်ရုံကုန်၏၊ ဘန္တေ အရှင်
ထုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဂေဟာမုသေ၊ အိမ်မရှိပါကုန်၊ ယထာ၊ အ
ကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်တို့ကို၊ ထာ၊ မ
သေ၊ ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ပရက္က
မ၊ ထို့ထပြုပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ပြန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်
သာဓဝါထိထေရ်သည်၊ ပဏ္ဍကုဗို၊ သက်ရွက်ရိုးသော ကုဗိုကို၊ ကတွာ၊
ဆောက်လုပ်စေ၍၊ စာတုန္ဒိးသ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ ထာသော၊ သံဗော၊
သံဗောတော်အား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဓဝါထိထေရ်
သည်၊ ဒတွာစ၊ ပေလှူပြီး၍လည်း၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤကျောင်းဟူသော အလှူသည်၊
မေ၊ ငါ၏၊ ပိတုစ၊ အဘအားလည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊
ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း၊ ဥာတိနုဗ္ဗ၊ အမိအဘအစ်ကိုမှ
ကြွင်းကုန်သော ပြိတ္တာတုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဥာတယော၊ ဝိဘအစရှိကုန်သော ငါ၏ ဆွေမျိုး
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံဒါနပထံ၊ ဤကျောင်းဟူသော အလှူ၏ အကျိုးကို၊ ပဗ္ဗာနု
တောန္တော၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိထာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥန္ဒိထိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာ
အနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဝိဘတ္တာဝိဘတ္တာနိ၊ လေးထောင်
အထူးအဝန်းသဏ္ဍာန်အစရှိသော အားဖြင့် ဝေဟန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဂ
သော၊ အဖို့အားဖြင့်၊ ဝိတာဝိတာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ကုဗုဂါရနိပေ
သာနော၊ ရလစ်ပွန်းချွန်လည်းတပ်ကုန်သော၊ စာရာနိ၊ အိမ်တို့သည်၊ ဥဒပဇ္ဇ
ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤပြိတ္တာတုံ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်
ယာဒိသာ၊ အကြင်သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာဒိသာ၊ ထို
သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ နုသန္တိ၊ မ
ရှိကုန်၊ ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်၊ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သ
ဘောရှိကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤပြိတ္တာတုံ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ စာရာ၊ အိမ်တို့
သည်လည်း၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒဗ္ဗ
လမာနာ၊ အရောင်ဖြင့် ထွန်းပကုန်လျက်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတု
နရာဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အာတန္တိ၊ တင့်တယ် စေကုန်၏၊

ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မယံ၊ အက္ခန္ဓိတိတိ၊ နဝိဝါမသော၊ ရေမသောကံ
 ဓကုန်သေး၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ မယံ၊ အက္ခန္ဓိတိတိ၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ လတာမသော၊
 ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုလော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါထိထေရ်
 သည်၊ ကရဏံ၊ ဓမ္မကရိုက်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ စာတုန္ဒိသေ၊ အရပ်
 လေးမျက်နှာတို့မှလာသော၊ သံစော၊ သံစာအား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ထေ
 ရော၊ အရှင်သာဏဝါထိထေရ်သည်၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍လည်း၊ ဣဒံ၊
 နံ၊ ဤရေဟူသော အလှူသည်၊ မော၊ ငါ၏၊ ဝိတုစ၊ အဘအားလည်းကောင်း၊
 မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုစ၊ အစ်ကိုအားလည်းကောင်း၊ ဥာ
 တိနန္ဓု၊ မိဘအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သော ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး
 တို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဥာတယော၊ အမိအဘ
 အစရှိကုန်သော ငါ၏ အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံ၊ နပထံ၊ ဤရေအလှူ
 ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စာနူဘောန္တော၊ ခံစားရကုန်ထျက်၊ သုဒိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္ဓာဒိယံ၊
 အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာ အန္ဓာဒိန္ဓု၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ပါနိယံ၊
 သောက်ရေသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သေဒကော၊ ပြုသောထံ၌ဖြင့်ထက်
 ဝန်းကျင်ဖြင့်သည်ဖြစ်၍ ပြုသောရေလည်းရှိကုန်ထသော၊ သပတိတ္တာစ၊
 ကောင်းသောဆိပ်လည်း ရှိကုန်ထသော၊ သိတာစ၊ ချမ်းအေးသောရေ
 လည်းရှိကုန်ထသော၊ အပ္ပဒိဂန္ဓိယာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အနံ့မှလည်း
 ကင်းကုန်ထသော၊ ပရုရပ္ပထသပ္ပန္နာစ၊ ကြာပရမာကြာညှိစသောကြာ
 မျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဝါရိကိဗ္ဗိကပူရိတာ၊ ကြာပရ
 မာကြာညှိစသော ကြာမျိုးတို့၏ဝတ်ဆံဘို့ဖြင့် ပြည့်သောရေလည်းရှိကုန်
 ထသော၊ ဂန္တိရာစ၊ နက်လည်းနက်ကုန်ထသော၊ စထုရသာစ၊ လေးထောင့်
 လည်းရှိကုန်ထသော၊ ပေါက္ခရေညော၊ ရေကန်တို့ကို၊ သမာပိတာ၊ ဖန်းဆင်း
 အပ်ကုန်၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ နှုတွာစ၊ ရေမျိုးကုန်၍လည်းကောင်း၊ ပိ
 ဝိတွာစ၊ သောက်ကုန်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါထိ
 ထေရ်အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဗ္ဗိဒဿယံ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထု
 ရား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဒါနာနူဘာဝန၊ အလှူ၏အားနူဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတံ၊ များ
 သော၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊ အက္ခန္ဓိတိတိသည်၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီ၊
 နော၊ အက္ခန္ဓိတိတိ၏ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ကျင်နာကုန်၏၊ ဗာလေန္တိ၊

ပနောင့်အပိုင်းအခြားစသည်တို့၌ပြတ်ကွဲကုန်၏။ အာဟိန္ဒမာနာ၊ ဝှဉ်ထည်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ သက္ကဋေ၊ ကျောက်ပြုတ်ရှိသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊
ကုသကထူကေး၊ သူးပြောင့်ရှိသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာမ၊ ခွင်သဖြင့်
သွားလာရကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအ
ရာဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယာနံ၊ ယာဉ်
ကို၊ ထဘာမသေ၊ ရကုန်၏။ ငထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်
ဘုရားသည်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့ထပြုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါရံ၊ ငျှောက်ကုန်
၏။ ဝေရော၊ အရှင်သာဏဝါထိထေရ်သည်၊ သိပါဠိကံ၊ တထင်သာရှိသော
ဘိနပ်ကို၊ ဣဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ စတုန္ဒိးသ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတို့မှထာသော၊ သံစော၊ သံ
စာအား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏။ ဓတုာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါထိ
ထေရ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဘိနပ်ဟူသောအလှူသည်၊ ငမေ၊ ငါ၏၊ ပိတုစ၊ အထအား
လည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအား
လည်းကောင်း၊ ဥာတိနံ၊ မိဘအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်
သောဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဥာတ
ယော၊ မိဘအစ်ကိုကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံဒါနုပထံ၊
ဤဘိနပ်လှူသောအကျိုးကို၊ ပဗ္ဗာနူဘောန္တော၊ ခံစားကုန်ထုက်၊ သုခိတော၊
ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အန္တာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ သမန္တရာအန္တာဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အ
ကြားမဲ့၌၊ ပေကာ၊ အရှင်သာဏဝါထိထေရ်၏ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါထိထေရ်
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတို့၊ အာဂမံ၊ သာယတ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ဘက္ကေစ၊ ဆွမ်းကိုလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဒနောစ၊ အဝတ်အရုံ
ကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာဒရနစ၊ ကျောင်းကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပါနိယဒါနေနစ၊ သောက်ရေကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ယာဒုဒါနေနစ၊ ယာဉ်ကိုလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥာယံဥာ
ယော၊ ယာဉ်ကိုပေးလှူခြင်းဆွမ်းစသောပစ္စည်းထေးပါးကို ပေးလှူခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသောပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အန္တကစ္စိတာ၊ သနားပြီးမြောက်အပ်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယောကေ၊ သတ္တဝေသာကန္တံ၊ ကာရုဏိကံ၊ သ
နားခြင်းရှိပေသော၊ ရနိံ၊ မိမိကောင်းကျိုးသူတပါးတို့၏ကောင်းကျိုးကိုသိ
သတ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္တိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့

သည်။ အာဂတာ၊ ယာပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ငွေ့ဘက်ကုန်၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သာတာဝါထိထေရပေတဝတ္ထု။ သာတာဝါထိထေရ်၏အမျိုးဖြစ်သော ပြိတ္တာတို့၏အကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၂၀) မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ၊ နတ်သိီး။ ဝေဠုရိယထက္ကံ၊ ကျောက်မျက်ခွဲဖြင့်ပြီးသော သီတိုင်ရှိထသော၊ ရုစိရံ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ဖွယ်ရှိထသော။ ပဘာသာရံ၊ ပြီးပြီးပြတ်ထွက်သောအရောင်တို့ဖြင့်တပြောင်ပြောင်ထွန်းပခြင်းလည်းရှိထသော။ အနေက ဗိတ္တံ၊ ရွှေငွေအစရှိသောများစွာသော ရထနာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်ခြင်းလည်းရှိထသော။ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သို့။ အာရုပ္ပာ၊ ထက်၍။ သပန္နတော၊ ခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သောအစွန်၌။ ပန္နရသေ၊ တဆဲ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ပြည့်၍ဝန်းသော။ စန္ဒောဣဝ၊ ထကဲ့သို့ဝိဇောတမာနာ၊ တင့်တယ်ထွန်းပထျက်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိမာန်၌။ အတ္တတိ၊ နေ၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝဠောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ ကနာဿသန္နိဘောဦး၊ သစ်သောသိင်္ဂီရွှေနှင့်တူသောထွန်းပခြင်းရှိ၏။ ဥတ္တတ္ထဗူပေါ၊ ဦးသစ်သောသိင်္ဂီ။ ရှုတိုင်ကဲ့သို့တင့်တယ်သော အဆင်းသဏ္ဍာန်လည်းရှိ၏။ သုဒဿနေယျော၊ အလွန်လျှင်ရှုခြင်းငှါထိုက်သော အဆင်းအရပ်လည်းရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ၊ နတ်သိီး။ တုဝံ၊ သင်သည်။ အတုဒထ၊ မြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော။ သေဠေ၊ အထူးသဖြင့်ချီးမွမ်းအပ်သော။ ပလ္လင်္ဂေ၊ ပလ္လင်၌။ ဧကောစကောဝေ၊ တယောက်လည်းသာလျှင်နိထိန္နာ၊ ထိုင်နေ၏။ တုယံ၊ သင်အား။ သာမိကော၊ သင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၏။ သမန္တာ၊ ဝိမာန်၏ထက်ဝန်းကျင်မှာဦးတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဗဟုတ္တမထျာ၊ ကြာနိကြာပြုကြာညီစသောရေပန်းတို့ဖြင့်များသောပန်းရှိကုန်ထသော။ ဗဟုပုဏ္ဏရိကာ၊ များသော ကြာပုဏ္ဏရိက်လည်းရှိကုန်ထသော။ သုပုဏ္ဏရဠေဟိ၊ ရွှေသဲတို့ဖြင့်။ သမန္တာဒမာတ္တတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာဖြည်းခြင်းလည်းရှိကုန်ထသော။ တေ၊ သင်၏။ ဣမာပိပေါက္ခရဏီ၊ ဤရေကန်တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုရေကန်တို့၌။ ပကောစ၊ ညွှ့်သည်လည်းကောင်း။ ပဏကောစ၊ ရေညှိသည်လည်းကောင်း။ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဒဿနိယာ၊ ရှုဘွယ်ရှိကုန်ထသော။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ဘွယ်လည်းရှိကုန်ထသော။ ဣမေဟံသာစ၊ ဤဟင်းသာတို့သည်လည်း။ ဥဒကသိဉ္စိ၊ ရေ၌။ အနု၊ ရိယန္တိ၊ ထည့်ထည့်သွားထာကုန်၏။ ဗိဗ္ဗု၊ သရာ၊ ထခဲနက်သောအသံရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း။ ကုန်သောဟံသာ၊ ဟင်းသာတို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သမယ၊ ပေါင်းရုံး

၍ ဝတ္ထု၊ သာယာစွာသောအသံကို ဥပနဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ ခုဒြိဘိနံ၊ စည်းကြီး
တို့၏၊ စောသောဣဝ၊ အသံကဲ့သို့၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ ရေကန်၌၊ ယံ
သာနံ၊ ဟင်းသာတို့၏၊ စောသော၊ အသံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသသာ
အခြံအရံဖြင့်၊ ယသိနိ၊ အခြံအရံရှိသော၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ဓဒ္ဒထမာနာ၊ အ
လွန်ထွန်းပေလျက်၊ နာဝါယစ၊ ငွေ၌လည်း၊ အဝလမ္မ၊ တကဲပျဉ်းကံမြှုပ်စည်း၊
တိဋ္ဌထိ၊ တည်၏၊ အနောမဒဿနေ၊ ပြည့်စုံသောရှုထုတ်ရှိသော၊ နာရိ၊ နတ်
ထီး၊ အာဠာရပဓေဝေလိတသရခါ၊ ကော့သောမျက်ထောင်ရှိထသော၊ ဟထိ
ထေဟထိထရခါ၊ ရွှင်ပြိုးသောမျက်နှာလည်းရှိထသော၊ ဝိယဝဓေဝိယဘာ
ဏိနိ၊ ချစ် ဖွယ်သောစကားကိုလည်းဆိုထသော၊ သဗ္ဗဏိကလျာဏိ၊ အလုံးစုံ
သောအင်္ဂါတို့ဖြင့်ကောင်းခြင်းလည်းရှိထသော၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ဘုသံ၊ လွန်
စွာ၊ ပိရောစကိ၊ တင့်တယ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံပိမာနံ၊ ဤပိမာနံသည်လည်း၊
ဝိရဇံ၊ ကင်းသောမြူရှိ၏၊ သမေ၊ ညီညွတ်သောမြေအဖို့၌၊ ဗြိတံ၊ တည်၏၊ ဥယျာ
နဝနံ၊ နွဲ့ဥယျာ၌နှင့်တကွဖြစ်၏၊ ရတိနန္ဒိဝစနံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းနှစ်သက်ခြင်း
ကဲ့ပွားစေတတ်၏၊ အနောမဒဿနေ၊ မယုတ်သောရှုထုတ်ရှိသော၊ နန္ဒနေ၊
နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ နာရိ၊ နတ်ထီး၊ ဣဝ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာ၌၊
တယာ၊ သင်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မောဒိတံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣ
စ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ မာဏဝ၊ လှသင်၊ ဣဝ၊ ဤပိမာနံ၌၊ ဝေဒနိယံ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
သာကိုခံစားရခြင်းလည်းဟူသောကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကု
သိုလ်ကံကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုထေထော၊ ဣဝ၊ ဤပိမာနံ၌၊ ဝေဒနိယံ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
သာကိုခံစားရခြင်းလည်းဟူသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို
ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း၊ ဣဝ၊ ဤငါ၏ပိမာနံ
သို့၊ နတဉ္စနုတံဝေ၊ ညွတ်သည်သာသျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေထေ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ကု
သိုလ်ကံကိုပြု၍စိတ်၏ညွတ်ခြင်းဖြစ်ထတ်သည်ရှိသော်၊ ကာမကာမိနံ၊ အလို
ရှိအပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကိုအလိုအတိုင်းခံစားရသော၊ မဝံ၊ ငါကို၊
ထံ၊ သင်သည်၊ လစ္ဆာထိ၊ ရလတ္တံ့။ သောမာဏဝေ၊ ထိုလှလင်သည်၊ သာဓူ
တိ၊ ကောင်းပြီးဟူ၍၊ တဿာ၊ ထိုပိမာနံပြုတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဗ္ဗံသု
ဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တဟိံ၊ ထိုပိမာနံ၌၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်းလည်းဟူသော
ကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အကောထိ၊ ပြု၏၊ တဟိံ၊
ထိုပိမာနံ၌၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်းလည်းဟူသောကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေ
တတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သောမာဏဝေ၊ ထိုလှလင်
သည်၊ တဿာ၊ ထိုပိမာနံပြုတ္တာမ၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဥပ္ပန္နိ၊ ဖြစ်

လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာသီ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြော်သော၊ ရထကာရပေတ
ဝတ္ထု၊ ရထကာရအိုင်၏အနီး၌ဖြစ်သော ပြိတ္တာမ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂၉) တော့အုတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကော၊ တယောက်သော ယောက်ျား
သည်။ သဒ္ဓထိံသာလိနော၊ သလေးစပါး၏။ ဘဿနိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်
တောက်ကုန်သောစပါးပျင်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီသော၊ ဥက္ခောင်း၌၊
အဝကိရယတိ၊ ကြဲဖြန့်၏၊ အပရေအပရော၊ ထိုမှတပါးသောယောက်ျားတ
ယောက်သည်၊ အယောရဂ္ဂရေဟိ၊ သံဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သီသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိံ၊ ရိုက်ခွဲရာ၏၊ အယံစနာဒိ၊ ဤမိန်းမသည်လည်း၊ သ
ကဓံသယောဟိတံ၊ မိမိ၏ကြောသားကြောသွေးကို၊ ပရိဘုဂ္ဂတိ၊ ထက်သည်း
တို့ဖြင့်ခြစ်၍ခြစ်၍သုံးဆောင်စားသော်ရ၏၊ ထုဝဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း၊ အသုပိံ
မစင်ကြယ်သော၊ အကန္တံ၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ ဂုထံ၊ ကျင့်ကြီးကို၊ ပရိဘုဂ္ဂ
တိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ဘောအုတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ အယံဝိပါကော၊ ဤမကောင်းကျိုး
သည်။ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကော၊
အကျိုးနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အယံပုရိသော၊ ဤသံဆောက်ပုတ်နှစ်
ခုတို့ဖြင့်မိမိဥက္ခောင်းကိုကိုယ် အလိုလိုရိုက်ခွဲသော ယောက်ျားသည်။
ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မာတရံ၊ မိမိ၏အမိကို၊ ဟိံ၊ သတိ၊ ရိုက်ပုတ်ဥဉ်းဆဲခဲဘူး၏။
အယံပနပုရိသော၊ ဤသလေးစပါး၏ ပြောင်ပြောင် တောက်သော စပါး
ပျင့်တို့ကိုမိမိဥက္ခောင်းထက်၌ကြဲဖြန့်ရသောယောက်ျားကား၊ ကုဗ္ဗဝါဏိ
ဇော၊ စဉ်းလဲစဉ်းစား သူတပါးတို့ကို ထုညှပ်တတ်သော ကုန်သည်
လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အယံအုတ္ထိ၊ မိမိကြောသားကြောသွေးကိုထက်
သည်းတို့ဖြင့်ခြစ်ဖြတ်၍စားတတ်သောမိန်းမသည်။ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝံသာ
နိ၊ အက္ခန္တိတို့ အိမ်းသားအားလုံးတို့၏ အလို၊ ဌါထားအပ်သောအမဲသား
တို့ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ရသာဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဉ္ဇေ
ထိ၊ ထုညှပ်တတ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အယံ၊ အက္ခန္တိသည်။ မနုဿေသု၊
လူတို့၌၊ မနုဿဘုတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗကုလဿ၊ အိမ်၌နေ
သောလူအင်အိမ်းကို၊ ဣဿရာ၊ စိုးအုပ်ရသော၊ အဂါရိနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်။
အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပကရဏေသု၊ သူတပါးဌားတောင်းအပ်သောအဆောက်အဦ
တို့သည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ပရိဂုဟာမိ၊ ဣဉ္ဇကံ၊ သူ၏၊ ဣ
တော၊ ဤအက္ခန္တိဥစ္စာ၌၊ ကိဉ္ဇိ၊ ထရံတရုဇုကိုလည်း၊ ပရဿ၊ အလိုရှိသော
သူတပါးအား၊ မာအဒံနုဒ္ဓာဒိထိံ၊ မဝေးစဘူး၊ ထေံ၊ ဤသင်တို့အလိုရှိအပ်

သောအသောက်အဦးဥဏ္ဍာသည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေဟော၊ အိမ်၌၊ နုတ္ထိ၊ မ
 ရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓုဿဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဆာဒေမိ၊ ဗုံး
 ထွမ်းထူး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိသောဥဏ္ဍာကို၊ သစေန
 ဂု ဘာမိ၊ အကယ်၍ ဣတ္ထိ ဘာသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၊ ဘဝတိုင်း၊ ဘဝတိုင်း၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အစားသည်၊ ဂုဇထာ၊ ကျင်ကြီးသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပတဉ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုဘူး
 ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဿကမ္မတဿာကမ္မသာစ၊ ထိုသို့ဣတ္ထိ ဝန်တို
 ခြင်းဟူသောကံ၏လည်းကောင်း၊ ဓုဿဝါဒဿစ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းဟူ
 သော ဓုဿဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယဿ၊ နှစ်ပါးသော၊
 ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ သုဂန္ဓံ သာလိနော၊
 ကောင်းသော သလေးဆံ၏၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂုထံ၊
 ကျင်ကြီး သည်၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ညွတ်ပါ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘု
 ရား၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်၊ အဝဏ္ဏာနိ၊ အမေဗာသာနိ၊ အချည်းနှီးမရှိချေကုန်၊
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ဆည်းဘူးသောကံသည်၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊
 အဒေတွာ၊ မပေးမူ၍၊ နုပိနဿတိ၊ မပျောက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဂ္ဂန္ဓံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အနံ့ဖြင့်ထိုင်သော၊ ကိမိနံ၊ ပိုး
 ထောက်အတိအပြည့်ရှိသော၊ မိဠံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ဘုဇ္ဈာမိ၊ စားလည်းစားရ
 ၏၊ ဝိဝါမိ၊ သောက်လည်းသောက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝျောက်၏၊
 စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဘုသပေတဝတ္ထု၊ ပြောင့်ပြောင်တောက်သော
 သလေးစပါးပျင်းတို့ကို မိမိဥက္ခောင်း၌ကြသော ပြိတ္တာမဇ္ဈိ အကြောင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၀) သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
 သည်၊ အန္တေရရပံ၊ အံ့ဩဘွယ်သောသဘောရှိ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗျာ၊ ကာသိ၊ ဟော
 ကြားတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုဟောကြားထော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဥဿန္တုညာပိ၊ များမြတ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သော်လည်း၊
 တဿပုညဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ အလဒ္ဓပဂ္ဂဟတာယ၊ အထောက်အပံ့
 ကိုမရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနာ၊ အမျိုးစည်းစိပ်စသည်ဖြင့် ယုတ်ညံ့
 ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပ
 ရိတ္တပုညာပိ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိကုန်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ

၏။ မဟာဇုဘိကတာယ၊ ခေတ်၏ပြည့်စုံခြင်းစသည်ဖြင့် အာရုံတော်ကြီး
 မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဋ္ဌာရ၊ အမျိုးစည်းစိမ်စသည်ဖြင့်ဖြင့်မြတ်မြန်
 ပြောကုန်သည်။ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိဝထိကာယ၊ သုသာန်၌၊ ဆန္ဒိတော၊
 စွန့်ပစ်အပ်သော၊ အယံကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်၊ ရက္ခိ၊ ညဉ့်၌၊ အင်္ဂုဋ္ဌ
 သေ့ဟောန၊ လက်မရှုရှင်သောအစေးရွေးဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှရာ၏။ ယက္ခသူ
 တာဝါ၊ ဘီလူးဂုဏ်တို့သည်လည်ကောင်း၊ သရိသပါဝါ၊ မြွေကင်းသန်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ကကဗုညံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော၊ ကုမာရ
 တံကုမာရံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ နဒိဟောဋ္ဌးယယျံ၊ မညဉ်းဆဲကုန်၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့
 သည်၊ ဣမဿ၊ ဤသူငယ်၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေဘဝါအပြင်းတို့၌၊ အတ္တဇော၊ မိမိ၏
 ဇိဝါယ၊ ယျာဖြင့်၊ ပထိတိံ သု၊ လျှက်ကုန်၏၊ ဝေကာ၊ ကျီးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ သိင်္ဂါလာ၊ မြေခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ နံကုမာရံ၊ ထိုသူငယ်
 ကို၊ မာဝိတိံ သေယျန္တိ၊ ရန်သူတို့ မညဉ်းဆဲစေကုန်သတည်းဟု နှလုံးပြု
 ကုန်၍၊ ပရိဝတ္တယန္တိ၊ ထိုမှဤမှ ပြန်သွားတွည့်လည်ကုန်၏။ ပက္ခိဂဏာ၊
 လင်းတစွန်ရဲအစရှိကုန်သောဌာနအပေါင်းတို့သည်၊ ဂဟ္တာသယံ၊ ကိုယ်ဝန်
 အညှစ်အကြေးကို၊ ဟရန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏၊ ကာကာပန၊ ကျီးတို့မူကား၊
 အက္ခိမလံ မျက်ချေးကို၊ ဟရန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏။ ဧကစိ၊ တရံတယောကံ
 သောသူတို့သည်၊ ဣမဿ၊ ဤသူငယ်အား၊ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ န
 ဝံဝိဒတိံ သု၊ မစိရင်ကုန်၊ ဩသဓံဝါ၊ အနာကိုပျောက်စေတတ်သောဆေး
 ကိုလည်းကောင်း၊ သာသပဇူပနံဝါ၊ ရုံညင်းဆန်ဖြင့်အခိုးခံခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ နက္ခတ္တယောဂစ္ဆိ၊ ဤမည်သောနက္ခတ်၌ဖွား
 သည်ဟူ၍နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုလည်း၊ နဥ္စဂ္ဂဟေသံ၊ မယုကုန်၊ သဗ္ဗဓညာ
 နိပိ၊ ဆီနှင့်ရောအပ်ကုန်သော ခပ်ထိမ်းသောစပါးတို့ကိုလည်း၊ နအာကိရိံ
 သု၊ မကြံဖြန့်ကုန်၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့ပင်တောရှိသော အလွန်ပြုငြင်ဆင်းရဲ
 ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ရတ္တာဘတံ၊ ညဉ့်အခါ၌သုသာန်သို့ရောက်သော၊ ထိ
 ဝထိကာယ၊ သုသာန်၌၊ ဆန္ဒိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော၊ နဝနိတဝိက္ခိဝါ၊ ဆီးဦးပိုင်
 ကဲ့သို့၊ ပဝေဓမာနံ၊ အားနည်းသဖြင့် တုန်ထွပ်ခြင်းရှိသော၊ သံသယံ၊ အ
 သက်ရှိ၏လောမရှိလောဟုတွေးတောသွယ်ရှိသော၊ ဇိဝိတယာဝသေသံ၊
 အသက်မျှသာအကြွင်းရှိသော၊ တံကုမာရံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဒေဝမနုဿေဟိ
 နုတ်လူတို့သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူရိပညော၊ မြေကြီးအထူးနှင့်
 တူသောပညာရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဗဿ၊ မြင်
 တော်မူလေ၏၊ ဒိသ္မာစ၊ မြင်တော်မူပြီး၍လည်း၊ အယံကုမာရော၊ ဤသူငယ်

သည်။ ဣမဿနဂရဿ။ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌၊ အဂ္ဂကုလိကော၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်
 ဖြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်။ တာဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဘောဂဝါစ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဣဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာက
 ရိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တန္တေ၊ ထိုနည်းတော်ကြီးတော်မူသောအရှင်တရား၊ အဿ
 ကုမာရဿ၊ ဤသူငယ်၏၊ ဝတံ၊ ဆော်တည်အပ်သောအကျင့်သည်။ ကိံ၊ အ
 ဘယ်နည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း၊ အ
 ယံကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်၊ ဧတောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပြည်တန်
 ဆာမဇ္ဈိဝင်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသုသာန်၌ စွန့်ပစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗျ
 သနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ပဂ္ဂန္ဓဘောဿတိ၊ ခံစားရထက္ကံ၊
 အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿံသုစိဏ္ဏဿ၊ အတယ်ဆောက်
 ထည်သောအကျင့်အဘယ်မြတ်သောအကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊
 ဥပါထိကာ၊ ဥပါထိကာတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓပရ
 ခဿ၊ တရားအမှူးရှိသော၊ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ပူ
 ဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တတြ၊ ထိုသို့လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၌၊ အဿ၊
 ထိုသူငယ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်၏၊ အညထက္ကံ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်သည်။ အ
 ဟု၊ ဖြစ်၏၊ အသတ္တံ၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်သောသူတို့သာဆိုအပ်သော၊ ဗ
 ရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုဘူး၏၊ သော၊ ထိုသူ
 ငယ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝိတက္ကံ၊ ထိုမကောင်းသောအကြံကို၊ ဝိနောဓ
 ယိတွာ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ပီတိပဿဒံ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 ကို၊ ပဋိဝေဒံ၊ ပဋိဝေဒိယဘိတွာ၊ ရပြန်၍၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ဝသန္တံ၊
 နေတော်မူသော၊ တထာဂတံ၊ ငါတရားကို၊ သတ္တရက္ကံ၊ ခုနစ်ညဉ့်ပတ်ထုံး၊
 ယာဂုဿ၊ ယာဂုဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ တံ၊ ထိုစိတ်၏ကြည်ညိုနှစ်
 သက်ခြင်း၊ ယာဂုကိုပေးလှူခြင်း သည်ပင်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ ဝတံ၊
 ဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်တည်း၊ တံပန၊ ထိုစိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းနှစ်
 သက်ခြင်း၊ ယာဂုကိုပေးလှူခြင်း သည်ပင်လျှင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအ
 ကျင့်တည်း၊ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်၊ ဧတောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗျသနံ
 ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ တံတာ
 ဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ပဂ္ဂန္ဓဘော
 ဝဿတိ၊ ခံစားရထက္ကံ၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ တဿ သုစိဏ္ဏဿ၊
 ထိုဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်မြတ်သောအကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး

ပင်စည်း၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာတို့ပတ်လုံး၊ ဣဇေဝ၊ ဤလူ့ ပြည်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဟိကဗေဟိ၊ ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်၊ သမင်္ဂီဘုတော၊ ပြည့်စုံလျက်၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဝေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အဘိသမ္ပရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဝါသဝဿ၊ ထိကြားမင်း၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ သူသာန်၌စွန့်ပစ်အပ်သော၊ ပြည်ထန်သာမ၏သား၊ သူငယ်၏အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

(၃၁) ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကော၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကော၊ အမိုးအရေအကြောမျှသာအကြွင်းရှိသောအလွန်ကြိုတိသော၊ ကိယံရှိသော၊ ဘောတိ၊ ဣတ္ထိအိုမိန်းမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂ၊ အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍရူပါ၊ မထုသောအဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြိုတိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဒိသန္တတာ၊ အကြောတည်းဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်ခင်းအပ်သောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာဗူ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣဇေ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌထိ၊ တည်သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့ထားသော၊ ယမဇ္ဇောကိကာ၊ ယမဇ္ဇောကဟုဆိုအပ်သောပြိတ္တာထံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်ထိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အမိဖြစ်၏၊ သာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘောတိပေတိ၊ အိုပြိတ္တာမ၊ ကိ နူ၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓက္ခံ၊ သူ၏ ယက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါဝာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓက္ခံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓက္ခံ၊ သူတပါး၏စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿကမ္မဗိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရာထေသနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ အဟံ၊ အ

ကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အနာဝဇေသျှ၊ တစုံတယောက်သူသည်မျှမ
 ဖြစ်အပ်ကုန်သော၊ တိဋ္ဌေသျှ၊ မြစ်ရေကန်အစရှိကုန်သောဆိပ်တို့၌၊ မနုဿေ
 ဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဝိဿရိတံ၊ မြေရစ်အပ်သောတစုံတခုသောဝတ္ထုကို၊ လ
 ဘေယျန္တိ၊ ရပြားအုံ့လည်းမထိဟုလုံးပြု၍၊ အစုမာသကံ၊ ဝဲဝက်မျှသော
 ဥဂ္ဂာကိုလည်း၊ ဝိဝိနိံ၊ ရှာဗ္ဗေလည်းထူး၏၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ ဒေယျဒေဗ္ဗေသျှ၊ ဣဗ္ဗယံဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသျှ၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဝံ၊ တမလွန်ထောကသုဂတိဘဝ၌ တည်ခြင်းအကြောင်း
 ဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နာကာယိံ၊ မပြု၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုဘဝ၌၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တသိတာ၊ ရေမွတ်သည်ဖြစ်၍၊ နဒိံ၊ မြစ်
 တို့ပါနိယာယ၊ ရေသောက်ခြင်းငှါ၊ ဥပေမိ၊ ကပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ပါပကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နဒိံ၊ မြစ်သည်၊ ရိတ္တကာ၊ ရေမရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ညွတ်၏၊ ဥဏှေသျှ၊ နေပူသောအခါတို့၌၊ သာယံ၊ အရိပ်သို့၊
 ဥပေမိ၊ ကပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပိ
 ဝဏ္ဏော၊ မီးပူနှင့်တူသော၊ ဝါတောစ၊ လေသည်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒ
 ဟန္တော၊ ထောင်ထွက်၊ ဥပါဝါယတိ၊ ကပ်လာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊
 အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ရေမွတ်ခြင်းစ
 သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုထက်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မကြမ်း
 ကြုတ်သော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘ
 ဝိတံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရဟာမိ၊ ထိုက်ပချေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ တံ။
 သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဟတ္ထိနိဂရံ၊ ဟတ္ထိနိပြည်သို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မဟိံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာထရံ၊ အမိကို၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ပြောဆိုပါ
 လော၊ အယျ၊ အရှင်မ၊ ဒုပ္ပတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ထားရာအ
 ပါယ်၌ဖြစ်သော၊ ယမလောကိကာ၊ ယမလောကဟုဆိုအပ်သော ပြိတ္တာ
 ဘုံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်ထိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေ၊
 သင်၏၊ ဝိဘာ၊ သွီးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာစ၊ မြင်လည်းမြင်ခဲ့၏၊ ပါပကမ္မံ၊
 ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု
 လေသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာ
 ဘုံ၌၊ ဝတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှာလေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ တေ၊
 သင်၏၊ ဝိဘာ၊ သွီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပလ္လင်္ဂီယ
 အိပ်ရာပလ္လင်၏၊ ဟေဋ္ဌထော၊ အောက်မှ၊ နိက္ခိတ္တာနိ၊ မြိုင်ထားအပ်ကုန်
 သော၊ စက္ကာရိသကသဟဿာနိ၊ လေးထိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ မေ၊

အကျွန်ုပ်၏ နေရာမှစ၍ ဥစ္စာတို့သည် ထည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံခနံ၊ ထိုဥစ္စာကို
 ဧတ္ထေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ မြှုပ်ထားအပ်ယူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 မာတုယာ၊ အမိအား၊ အနက္ခာတဉ္စ၊ ကြားစွမ်းမကြားအပ်ခဲ့၊ တတော၊ ထို
 မြှုပ်ထားအပ်သော ဥစ္စာမှ၊ ဧကေဒေသံ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတု၊ ပေးပါစေ၊ တဿ၊ စ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်အမိအားလည်း၊ ဇီဝိတာ၊ အသက်ပွေးကြောင်းသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်ပါစေ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ
 ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အန္ဓာဒိသာတု၊ အမျှပေးလည်းအမျှပေးပေးပါစေ၊ တ
 ဒါ၊ ထိုအမျှပေးဝေသော အခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်
 သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သဒိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ ဝတ္တာ၊ ငါ့ကို မှာလိုက်၏ဟူ၍
 ထည်း၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ပြောဆိုပါထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မှာလိုက်၏၊ သော၊ ထို
 ဥပါသကာသည်၊ သာဂူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဟတ္ထိနိဝရံ၊ ဟတ္ထိနိပြည်သို့၊ ဝတ္တာနု၊
 ရောက်၍၊ တဿာ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ အဝေါစ၊ ပြောဆို
 ထေ၏၊ အယေ၊ ရှင်မ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏ ဖြစ်ရာ အပါယ်
 သို့လားသော၊ ဟမလောကိကာ၊ ပြိတ္တာထံ၌ အကျူးဝင်သဖြင့် ထိအပ်သော၊
 ပေတိ၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတာ၊ သွီးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဒိဋ္ဌာစ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်၏၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမ
 ကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုလေခြင်းကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလှ၊
 ပြည်မှ၊ ပေထလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဝတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ရှာလေသ
 တည်း၊ သာစ၊ ထိုသင်၏ အမိသည် ထည်း၊ ဝတ္ထ၊ ထိုထွေမြင်ရာ အရပ်၌၊ ဖံ၊ ငါ့
 ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေထိ၊ သတင်းစကားကို ယူစေ၏၊ စာန္တေ၊ အရှင်ဥပါ
 ကာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤပစ္စန္တရစ်မြို့မှ၊ ဝတ္တာနု၊ သွား၍၊ ဟတ္ထိနိဝရံ၊
 ဟတ္ထိနိပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရေဝံ၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဝဇ္ဇေထိ
 ပြောဆိုပါထေ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏ ဘေးရာ အပါယ်၌ ဖြစ်
 သော၊ ဟမလောကိကာ၊ ပြိတ္တာထံ၌ အကျူးဝင်သဖြင့် ထိအပ်သော၊ ပေတိ၊
 ပြိတ္တာမဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတာ၊ သွီးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာစ၊
 မြင်လည်း မြင်အပ်၏၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှု
 ကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုလေခြင်းကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလှ၊ ပြည်မှ၊ ပေ
 ဟလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဝတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ရှာလေ၏၊ စာန္တေ၊ အ

ရှင်ဥပါသကာ၊ ဝိကာ၊ သင်္ဃာတိတို့သည်၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဗ္ဗကံ၊ သာ၊ အိပ်ရာပလ္လင်၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ နိက္ခိတ္တာနိ၊ မြှုပ်ထားအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိသတသဟဿာနိ၊ ထေးထိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝနာနိ၊ ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံဝနံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သည်ဟု၍၊ အနက္ခတဥ၊ ကြားလည်းမကြားခဲ့မိ၊ တတော၊ ထိုဥစ္စာမှ၊ ဧကဒေဝံ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတု၊ ပေးပါစေ၊ တဿာစ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အမိအားလည်း၊ ဇီဝိကာ၊ အသက်မွေးကြောင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေစေ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒေက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ အန္ဓာဒိသတုစ၊ အမျှပေးဝေလည်းအမျှပေးဝေပါစေ၊ တဒါ၊ ထိုအမျှပေးဝေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်ထိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ပြောဆိုပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေထိ၊ သတင်းစကားပါးလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပြောဆိုလေ၏၊ သာ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဧကသံ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဟု၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ပြောဆိုပါစေဟူ၍၊ သမာဒပေထိ၊ သတင်းစကားပါးလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အမိသည်၊ တဿ၊ ထိုပါသကာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တတောဟိတတောဝေ၊ ထိုဥစ္စာမှသာလျှင်၊ ကိပ္ပိ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောသေရိနိပြိတ္တာမကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောသေရိနိပြိတ္တာမအား၊ ဒေက္ခိဏံတံဒေက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိထိစ၊ အမျှပေးဝေလည်းအမျှပေးဝေ၏၊ ပေတိစ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမသည်လည်း၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာစ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏ အမိအားလည်း၊ သုခဇီဝိကာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်အသက်မွေးရသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခု၊ မြောက်သော၊ သေရိနိပေတဝတ္ထု၊ သေရိနိပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၂) ဘောပုရိသ၊ အိုသောကျား၊ ယုဂါ၊ ပျိုလှယ်သောအရွယ်ရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တိသံ၊ ညဉ့်၌၊ နရနာရီပုရက္ခတော၊ နတ်သားနတ်သို့တို့ဖြင့် ခြံရံထုက်၊ ရန္တနိယေ၊ ရန္တနိယေဟိ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊ ကာမဂု

ကောဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့နှင့်၊ သမင်္ဂီဘာဝနေ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ သောသတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဒီဝသံ၊ နေ့အတို၌ကား၊ ကာမဂုဏ်စာတန်၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသောသတ်ခြင်းကို၊ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏၊ ဘော
 ပုရိသ၊ အိုဗောသကဗျား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုရိမဇာတိယာ၊ ဂြှေးဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ နာရဒ၊
 အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ဂြှေးဘဝ၌၊ ရမဏိယေ၊ နှစ်သက်
 အပ်သော၊ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ဝေဘာပရဝေပုထပဏ္ဍဝ ဣထိဂီလိဂိဣဟုရီဟုဆိုအပ်
 သောငါးလုံးသောတောင်အရံထည်းရှိထသော၊ ရမ္မေ၊ ထာလာ သသုရှင်လူ
 အပေါင်းတို့၏ နှလုံးမွေ့လျော်ထွယ်ရှိသော၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌၊ လှူဒါန၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ထောဟိတပါဏီ၊ နေ့တိုင်းမပြတ်သူ အသက်
 ကိုသတ်သဖြင့် သွေးအလိမ်းအလိမ်းကပ်သော ထက်ရှိသော၊ ဒါရုဏော၊
 ပြင်းထန်စွာ သတ္တဝါတို့ကို ညည်းဆဲသတ်ဖြတ် တတ်သော၊ မိဂလုဒ္ဒေါ၊
 သားမူဆုံးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အတိဒါရုဏော၊
 အလွန် ကြမ်းကြုတ်သော သဘောရှိသော၊ ပရဟိံသာယ၊ သူတပါးကို
 သတ်ပုတ်ညည်းဆဲခြင်း၌၊ ရထော၊ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသော၊ အသညတော
 ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံးသုံးပါးကို မစောင့်သော၊ သောဟိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အပိ
 ရောဓကဓေသု၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကိုမပြုတတ်ကုန်သော၊ ပါဏီသု၊ သမင်ဒရယ်
 ယုန်လေ အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၌ထည်းကောင်း၊ ပုထုသက္ကေသု၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ဈာန်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၌ထည်းကောင်း၊ ပဒုဗ္ဗမာနသော၊ ဗျက်
 ဆီးသတ်ခတ်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သဒါ၊ အခါခပ်စိမ်း၊ ဝိစ
 ရိံ၊ ထည့်လည်သွားထာ၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ ပုရေ၊ ဂြှေးဘဝ၌၊ တဿမေ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ သုဟဒယော၊ ကောင်းမြတ်သောနှလုံးရှိသော၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံ
 ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းထည်းရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးတို့
 ကိုကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်တတ်သော၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းသည်၊ အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သောဟိသောဝေသဟာယော၊ ထိုဥ
 ပါသကာဖြစ်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်သာလျှင်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
 ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်၊ ဒုဂ္ဂ
 တိံ၊ ဒုဂ္ဂတိအပါယ်သံသို့၊ မာအဂါ၊ မထားထေထင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပေစ္စ၊ တမ
 လွန်သောကမ္ဘီ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သစေဣစ္ဆထိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်
 အံ၊ အသံသမ်၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံးသုံးပါးကိုမစောင့်စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
 ပါထဝုံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းကို၊ ဝိရမ၊ ကြဉ်ရှောင်ထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့

မံ၊ ဝါ၊ ကျိ၊ အနုကမ္မန္တော၊ သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်အ
 ဘန်ဟန်၊ နိဝါရေထိ၊ မြစ်ပေ၏။ သုရကာမဿ၊ အကျွန်ုပ်၏ချင်းသာ
 ခြင်းကိုအလိုရှိပေသော၊ ဟိတာနုကမ္မိနော၊ အကျွန်ုပ်ကို အကျိုးစီးပွားဖြင့်
 ငြီးမြှောက်ပေတတ်သော၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောအဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာထုတ်လည်း၊ ဝိရံ၊ ကြားမြင်စွာ
 သောကာလပတ်လုံး၊ ပါပါဘိရုတော၊ မကောင်းမှု၌အလွန်မွေ့လျော်သော
 နှလုံးရှိသော၊ အဗျန္ဓိမာ၊ အထိပညာနည်းတွစွာသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော ဥပါသကာ၏။ သကထာနုဿ၊
 သနိုး၊ ခပ်သိမ်းသောအဆုံးအမကို၊ နာကာထိ၊ လိုက်နာ၍မပြုမိချေ၊ နာရဒ၊
 အရှင်နာရဒ၊ ဘူရိ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ထူးထပ်ကြယ်ပြောသောပညာရှိထသော
 သုမေဓသော၊ ခိုဗမ်းကြိုးစက်ကဲ့သို့မောဟဟူသောအရအခဲကိုခွဲဖောက်
 တတ်သောကောင်းမြတ်သောပညာလည်းရှိထသော၊ သော၊ ထိုအဆွေခင်
 ပွန်းကောင်းဖြစ်သောဥပါသကာသည်တာဝါချစ်သား၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ပါဏီနော
 ပါဏော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သစေဟနတိ၊ အကယ်၍မကြဉ်ရှောင်နိုင်၍ သတ်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့နေ့၌မကြဉ်ရှောင်နိုင်၍ သတ်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တိံ
 ညဉ့်အတို၌၊ တေ၊ သင့်အား၊ သံယမော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်
 စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ သမေ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်
 ကံ၌၊ နိဝေသယိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏။ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊
 ဒိဝါ၊ နေ့အတို၌၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟနိတွာန၊ သတ်၍၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အ
 တို၌၊ ဝိရေတာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သည်ဖြစ်၍၊ သံယ
 တော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်သည်၊ အဟောထိ၊ မြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနေ့အ
 တို၌သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းညဉ့်အတို၌ စောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသောကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အတို၌၊ ပရိစာရေခါ၊ စမွတ်ရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို၌ကား၊ ဒုဂ္ဂ
 တော၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လျက်၊ သုနခေဟိ၊ ခွေးတို့သည်၊
 ခဗ္ဗာဒိ၊ ကိုက်ခဲစားသောက်အပ်၏။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ကုသထဿ၊ ကောင်းသောအကျိုးပေးခြင်းထက္ကတာရှိသော၊ တဿ
 ကမ္မဿ၊ ထိုညဉ့်အတို၌သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ အမာနုထိ၊
 နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အတို၌၊ အနုဘောမိ၊ ဝံစားရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို၌

ကား၊ ကုက္ကု၊ ရား၊ ရွေးတို့သည်၊ သမ္ပဒိဟတာစ၊ ဖွဲ့အပ်သောရန်ပြုပြီးရှိကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သင်္ဂရို၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ အနီးသို့ပြေးထာကုန်၏။ နာ၊ ရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရုက္ခိယံ၊ ညဉ့်အဘိဋ္ဌိ၊ ပါဏဝေဝိရမဏမတ္တေန၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ကာမျှဖြင့်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ စံစားရ၏၊ သတတာယောဂိနော၊ မပြတ်လုံးလအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေစတေပုရိသာ၊ အကြင်ယောက်ျားမြတ်တို့သည်ကား၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာထောင်၌၊ အဓိတိဿဒိကေ၊ အဓိတိထအစရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား၌၊ ခဝံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ပယုတ္တု၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေပုရိသာ၊ ထိုယောက်ျားမြတ်တို့သည်၊ ဧကေဝံ၊ ထောက်ချမ်းသာနှင့်မရောသော၊ အသင်္ဂတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ ပဒံ၊ မဂဉ္ဇာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ အမတမေဝ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဝုတ္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ အကျွန်ုပ်မှတ်ထင်၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ မိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု၊ သားရတ်ဆိုးပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၃) ဘောပုရိသာ၊ အိုယောက်ျား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ရုက္ခိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ကုဇာဂါရေ၊ ရသစ်မွန်းချွန်ထပ်သော၊ ပါသာဒေစ၊ ပြဿာန်၌လည်းကောင်း၊ ဂေါဏသန္တတေ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသော ကော်စောဖြင့်ခင်းအပ်သော အခင်းရှိသော၊ ပလ္လကေဝ၊ အိပ်ရာပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂိကေန၊ အင်္ဂါငါးရှိသော၊ တူရိယေန၊ စည်မျိုးတူရိယာဖြင့်၊ သုပ္ပဝါဒိတေ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ်အပ်သော၊ သဘာယေစ၊ သတင်၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မထိ၊ ဓမ္မလျော်စံပျော်ရ၏၊ တတော၊ ထိုနေောင်မှ၊ ရတျာဝိဝသာနေ၊ ညဉ့်ခါကင်း၍ရိမ်းလင်းရိမ်းလင်းသော၊ အခါ၌၊ သူရိယဿ၊ နေ၏၊ ဥဂ္ဂမနုပတိ၊ ဥဂ္ဂမနုဝေလာယ၊ တက်သောအခါ၌၊ သုသာနသ္မိံ၊ သုသာန်သို့၊ အပဝိဇ္ဇေ၊ ဝင်လျက်၊ ဗဟုဒုက္ခံ၊ များသောဆင်းရဲကို၊ နိဝုတ္တထိ၊ ခံရ၏ဘောပုရိသာ၊ အိုယောက်ျား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဉံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းစသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဉံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဉံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ကိံ၊ သကမ္မကိံ၊ သကမ္မသ၊

အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ခံရဘိသနည်း၊ ၊ နာရဒ၊ အရှင်နာ
 ရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ရမဏီယေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဝိဒိဗ္ဗဇေ၊ ဝေဘာရဝေပုဏ္ဏပဏ္ဏဝ ဣသိဂိလိဒိဣကုဋ်
 တည်းဟူသောတောင်ငါးလုံးအရံရှိသော၊ ရမ္မေ၊ နေနေသမျှသူရှင်လူရဟန်း
 တို့၏နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇပြုတ်ပြည်၌၊ ဝိဂလုဒ္ဓေါ၊
 သားရဲဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ လုဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်၊ အသည
 တော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်စည်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿမေ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်၏၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံ
 ကြည်ထူးသာ၊ ပဿန္ဓော၊ ထုရားစသော ရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုမြတ်နိုး
 သော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်တတ်သော
 သူသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောဥပါ
 ကာ၏၊ ကုလုပကော၊ အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာထုရား၏၊ သာဝ
 ကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ သောဝိဘိ
 က္ဗု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ တာတ၊ ဒါယက၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္ပံ၊
 အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကာသိ၊ မပြုထင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိအပါယ်ဘုံသို့၊ မာအ
 ဝါ၊ မထားထေထင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပေဇ္ဇ၊ တမလွန်လောက၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို
 သစေဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အသံယဓံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမ
 စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပါဏဝဓံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းကို၊
 ဝိရမ၊ ကြဉ်ရှောင်ဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မန္တော၊ သ
 နားသည်ဖြစ်၍၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ နိဝါရေယိ၊ မြစ်ပေ၏၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ
 သောကာလပတ်လုံး၊ ပါပါဘိရတော၊ မကောင်းမှု၌သာမွေ့လျော်သောနှ
 လုံးရှိသော၊ အဗုဒ္ဓိမာ၊ အထိပညာမရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုခကာ
 မဿ၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိစွပေသော၊ ဟိတာနုကန္တိနော၊ အကျိုးစီးပွား
 ဖြင့်မြီးမြောက်တတ်သော၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာလျက်လည်း၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပါပါဘိ
 ရတော၊ မကောင်းမှု၌အလွန်မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိသော၊ အဗုဒ္ဓိမာ၊ အထိ
 ပညာနည်းစွစွာသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သက
 ထာနုသာနိံ၊ အလုံးစုံသောအဆုံးအမကို၊ နာကာသိံ၊ လိုက်နာ၍မကျင့်မိ
 ချွေ၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ သူရိ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ထူထပ်ပြန့်ပြောသော ပညာရှိ

ထသော၊ သုမေဝတော၊ ချမ်းကြိုးစက်ကဲ့သို့ မောဟဟူသော အရအခဲကိုခွဲ
 ဖောက်ထက်သော ကောင်းမြတ်သော ပညာထည်းရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုချာနန်းသည်၊ တာထ၊ ဒါယကာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို၌၊ ပါဏီ
 နော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သစေဟနထိ၊ အကယ်၍ အလျှင်း မလွတ်ကင်းစေနိုင်
 သောကြောင့် သတ်သည် ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့အလျှင်း မလွတ်ကင်းစေနိုင်
 သောကြောင့် သတ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်အား၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သံယ
 မော၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ စောင့်ရှောက်သည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့် ပြီးမြောက်
 ခြင်းငှါ၊ ပုန၊ တဖန်၊ သမေ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၌၊ နိပေသယိ၊ နှလုံးသွင်းစေ
 ၏၊ သွာထံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို၌၊ ပါဏီနော၊ သတ္တ
 ဝါတို့ကို၊ ဟနိတွာ၊ သတ်ပြီး၍၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သံယမော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
 ကို စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိရတော၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်
 ရှောင်သည်၊ အဟောထိံ၊ ဖြစ်၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုနေ့အတို၌ သူ့အသက်
 ကို သတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ ညဉ့်အတို၌ စောင့်စည်း
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပရိစာဓေမိ၊ စမ္ပယ်ရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့
 အတို၌ ကား၊ ဒုပ္ပတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်လျက်၊ သုနခေဟိ၊ ခွေးတို့
 သည်၊ ခစ္ဆာမိ၊ ကိုက်ခဲအပ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ကုသလဿ၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ပေးခြင်းထက္ခဏာရှိသော၊ တဿ
 ကမ္မဿ၊ ထိုညဉ့်အခါ၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ စောင့်စည်း ကြဉ်ရှောင်
 ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ အမာနုထိံ၊ နတ်၌ ဖြစ်
 သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို၌ မူကား၊
 ကုက္ကု၊ ချားခွေးတို့သည်၊ သမ္ပဒိ၊ ဟာတာစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့အပ်ကုန်သော စိတ်ရှိကုန်
 သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍ သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တာ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ ခါဒီတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ၊ ဥပခါဝန္တိ၊ အနီးသို့ ပြေးလာကုန်
 ၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္ထိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပါဏဝေ
 ဝိရမထမတ္တေန၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ကာမှ ဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇဝံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ သတတာနု
 ယောဝိနော၊ အခါခပ်ထိမ်းလုံ ထအား ထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေစတေပုရိ
 သာ၊ အကြင်သောကျားမြတ်တို့သည် ကား၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာ၊ သနော၊ သာသနာတော်၌ အဓိဝိသာဒိကေ၊ အဓိဝိသအစရှိကုန်သော

ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ခဝံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ပယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုယောက်ျားမြတ်တို့သည်၊ ကေဝလံ၊
 လောကီ ချမ်းသာနှင့်မရောသော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်
 မပြုပြင်အပ်သော၊ ပဒံ၊ မဂဉ္ဇာထပ်ဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့်ထိအပ်သော၊ အမတမေဝ၊
 အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာ
 မိ၊ အကျွန်ုပ် မှတ်ထင်၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒုကိယဝိဂုဏ်ဒွါရ
 ပေတဝတ္ထု၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောသားမူဆိုးပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၄) ဘောပုဂ္ဂိုလ်၊ အိုယောက်ျား၊ တဝံ၊ သင်သည်၊ မာလိနိ၊ နတ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိ၏။ တိရိမ္မိ၊ ဥရစ် ပေါင်းသော
 ဥက္ကောင်းလည်းရှိ၏။ ကာယုဂ္ဂိုလ်၊ လက်ကောက်စသော လက်ထန်ဆာတို့
 ထည်းရှိ၏။ တေ၊ သင်အား၊ စန္ဒနူ၊ သဒါ၊ စန္ဒကုန်း၊ သာဓေဖြင့်လိမ်းကျံအပ်
 ကုန်သော၊ ဝတ္ထာ၊ ကိုယ်အစိတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပသန္တု၊ မုခဝဇ္ဇော။
 ကြည်ညိုတွယ်သောမျက်နှာအဆင်းသည်လည်း၊ အထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ တွံ၊
 သင်သည်၊ သူရိယဝဇ္ဇော၊ ပသူရိယဝဇ္ဇော။ တက်သစ်သောနေလုလင်နှင့်
 တူသောအဆင်းရှိသည့်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သောဘထိ၊ တင့်တယ်၏။
 ဘောပုဂ္ဂိုလ်၊ အိုယောက်ျား၊ ပါရိသတ္ထာ၊ ပရိသတ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊
 တေ၊ သင်၏။ ယေဣမေပရိစာရိကာ၊ အကြင်အခြွေအရံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏။ တေပရိစာရိကာ၊ ထိုအခြွေအရံတို့သည်၊ အမာနုဿ၊ နတ်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ သင်၏။ ပါရိစာရိကာ၊ အခြွေအရံမိန်းမဖြစ်ကုန်
 သော၊ ယာဣမာဒသကညာသဟဿာနိ၊ အကြင်တသောင်းအတိုင်းအ
 ရှည်ရှိကုန်သောနတ်သွီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ကမ္မု၊ ကာယုရဓရာ၊ ခရု
 သင်းလက်ကောက်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ကဉ္စနာဝေဇ္ဇဝိဘူထိတာ၊ ဣဒ္ဓရပ်
 ဆောင်းပန်းတို့ဖြင့် ဆင်ယင် အပ်သော ဆံပင်ရှိကုန်သော၊ တာ၊ ထိုတ
 သောင်းကုန်သောနတ်သွီးတို့သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်
 သောနတ်သွီးတို့နည်း၊ ဘောပုဂ္ဂိုလ်၊ အိုယောက်ျား၊ တဝံ၊ သင်သည်၊ မဟာ
 နုဘာဝေ၊ ကြီးမြတ်သော ထန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဗမ
 ပတိသနုပဝါ၊ ရှုကုန်သောသူတို့၏ ကြက်ထီးမွေးဉှင်း ထခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သောအဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ သောတွံ၊ ထိုသို့သ
 သောအဆင်းသဏ္ဍာန်ကြွေရံပရိသတ်နတ်၏ထန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသင်သည်
 အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ ပိဗ္ဗိမံသာနိ၊ ကျွောက်ကုန်းသာတို့ကို၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊

ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြစ်၍ ခြစ်၍၊ ခါဒထိ၊ စားရ၏၊ ဘောပုဂ္ဂိုလ်၊ အသိုယောဂျီ၊ ကိန္နု၊ အသို
နည်း၊ တွံ၊ သင်သည်။ ပုဇွန်၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယထေရ်၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခခံ၊ သူ့အ
သက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊
ဝါစာ၊ သန္တု၊ ဖြင့်၊ ဒုက္ခခံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းအစရှိ
သော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခခံ၊
သူစည်းစိမ်ကို မိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊
ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿကမ္မပိပါကေန၊ အထုတ်မကောင်းမှု အကုသိုလ်
ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဝိဗ္ဗိမံသာနိ၊ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊
ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြစ်၍ ခြစ်၍၊ ခါဒထိ၊ စားရ၏၊ သနည်း၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဇွန်၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဇီဝလောကေ၊ လူပြည်၌၊ ပေသုညရသာဝါ
ဒေနစ၊ သူ့နှစ်ဦးတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို ပျက်ဆီးတတ်သော ဂုံးတိုက်သော
စကားမဟုတ်မမှန် ညွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်သော စကားဖြင့် ထည်းကောင်း၊
နိကတိဝဉ္စနာယစ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းသူကပါးကို ထုတ်ပတ်ခြင်းဖြင့်
ထည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမရှိမိမ့်သောငှါ၊ အာစ
ရိသံ၊ ဘုရားဘုရား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလူပြည်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရိသတ်၊ ပရိ
သတ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သပ္ပကာယေ၊ အမှန်ဆိုခြင်းငှါ ကျောက်ပတ်သော အ
ခါသည်၊ ဥပဗ္ဗိတေ၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊
အကြောင်းကို ထည်းကောင်း၊ နိရုက္ခာယေ၊ အနတ္တ၊ စွန့်ပစ်၍၊ အဓမ္မံ၊ အ
ကြောင်းမဟုတ်သည်သို့၊ အနုဝတ္တိသံ၊ လိုက်ခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုမ
ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဗ္ဗိမံသာနိ၊
ကျောက်သားတို့ကို ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြစ်၍ ခြစ်၍၊ ခါဒထိ၊ စားရ၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ
ယောသတ္ထော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ဝိဗ္ဗိမံသိကော၊ သူ့နှစ်ဦးတို့၏ ညီညွတ်
ခြင်းကို ပျက်တတ်သော ဂုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်း အစရှိသော အ
ကုန်ဖြင့် သူတပါးတို့၏ ကျောက်သားကို ခြစ်၍ ခြစ်၍ စားသကဲ့သို့ ပြုတတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသတ္ထော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ အတ္ထု၊ ယခုအဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဗ္ဗိမံသာနိ၊ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို ဥက္ကဋ္ဌ၊
ခြစ်၍ ခြစ်၍၊ ခါဒထိ၊ သထာ၊ စားရသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခါဒိတော၊ စားရသည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ နာရဒ၊ အ
ရှင်နာရဒ၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမိမိ၏ ကျောက်သားကို ကိုယ်တိုင်
ခြစ်၍ ခြစ်၍ စားခြင်းဆင်းရဲကို၊ တထာ၊ အရှင်နာရဒ သည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်
တိုင်ပင်လျှင်၊ ဝိဗ္ဗိမံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားတတ်

သောအလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုသလာ၊ သူတပါးတို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကြောင်း
 ကောင်းသောအကျင့်၌ လိမ္မာကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါဒေသော၊ အကြင်ထူးရား
 အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝ
 ဒေယျု၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုထူးရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏
 တံပစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ထုဝံ၊ အရှင်နာ
 ရဒသည်၊ ပေသုကံ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို ပျတ်တတ်သောဝုး
 တိုက်သောစကားကို၊ မာအဘာဏိ၊ မဆိုဆင့်၊ ရသုစာ၊ မဟုတ်မမှန်ချွတ်
 ယွင်းဖောက်ပြန်သောစကားကိုလည်း၊ မာအဘာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ အဟံဝိယ၊
 အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ဝိဗ္ဗိမံထိကော၊ ကျောက်ကုန်းသားကို ခြစ်၍ခြစ်၍စားရ
 သောပြိတ္တာသည်၊ မာခေါအထိ၊ မဖြစ်ဝေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ သျှောက်
 ၏၊ နဝမံ၊ ကိုးရူးမြောက်သော၊ ကုဗုဒ္ဓိ၊ ဗုဒ္ဓိယိကပေတဝတ္ထု၊ တရားကို
 ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ၍ဆုံးဖြတ်တတ်သောပြိတ္တာ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၅) ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အန္တလိက္ခတ္ထိံ၊
 ကောင်းကင်၌၊ တိဗ္ဗန္ဓော၊ တည်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်း
 သောအနံ့ရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ရာတော၊ ခံတွင်းမှ၊
 ပူဘိ၊ ဝပ်သောအနံ့သည်၊ ဝါယထိ၊ လှိုင်၏၊ ပူတိဂန္ဓံ၊ ဝပ်သော အနံ့ဖြင့်လှိုင်
 သော၊ ပော၊ သင်၏၊ ရာဇ္ဇ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ကိမိယော၊ ပိုးလောက်တို့သည်
 ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကန္တံ၊ အစာဟ်သို့သ
 ဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ။ ဘောပုရိသ၊
 ဒိုယောကျား၊ ကမ္မသဗ္ဗောဒိတားကံသည် တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊ သ
 ဣ၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သတ္တံ၊ ထက်စွာ
 သွေးအပ်သောသန်လျက်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍ထိုအုပ်အနံ့၏လှိုင်
 ခြင်းကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပုနုပ္ပု၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ရခံ၊
 ခံတွင်းကို၊ ဩက္ကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏၊ ပုနုဝိ၊ တဘန်လည်း၊ တသ္မိံ၊ အဝက
 န္တိ၊ ထမ္ဘာနေ၊ ထိုရှေ့ထိုးဖြတ်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ခါမေန၊ ဆားငန်ရေဖြင့်၊ ပရိ
 ဖေါသိတွာ၊ ပျန်းကုန်၍၊ ပုနုပ္ပု၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ဩက္ကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏၊
 ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျား၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာ
 ယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့ဘူး သထော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မ
 ဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊

ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿာဓိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါးစီးစည်းစိမ်ကို ရှေးရှု
 ကြံခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး သလော၊ ကိဿ
 ကမ္မဝိပါ ကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ခံရသနည်း။ ။
 မာရိသ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
 ဓမ္မဏီယေ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ဝေတာရဝေပုဏ္ဏပဏ္ဍဝဏ္ဏထိ
 ဂိလိဂိဏ္ဏကုဋ်တည်းဟူသော တောင်ငါးလုံးအရံရှိထသော၊ ရမ္မေ၊ ထာလာ
 သသူရှင် လူအပေါင်းတို့၏ နှလုံးမွှေ့လျော်ဘွယ်လည်း ရှိထသော၊ ရာဇဂ
 ဟေ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်၌၊ သုပဟုတဿ၊ အလွန်များသော၊ ဓနုဥညသ၊ ရွှေငွေ
 ကျောက်သံစပါးဆန်စသော သက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာ၏၊ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်
 သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ မာရိသ၊ အရှင်မဟာက
 သပ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ အယံ ဘရိယာစ၊ ဤမ
 ဟားသည်လည်းကောင်း၊ အယံ ဝိတာစ၊ ဤသို့သည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ အယံ သုဏီသာစ၊ ဤချွေးမသည်၎င်း၊ ပသန္နံ ဝိဏ္ဏာ၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဗ္ဘုဗ္ဗာဒိဒိ၊ နံ၊ သာပန်းအစရှိဟုန်သောပူဇော်ဘွယ်
 ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ ဓာတုဋ္ဌာနံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာအရပ်
 သို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အာရုဏ္ဏန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ထူပံ၊ စေတီထောင်ကို
 ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ မာလဉ္စု၊ ပန် ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပသဉ္စာပိ၊ ကြာကို
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စန္ဓံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ပိယေပနဉ္စု၊ နံသာပျောင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဟရန္တိယော၊ ဆောင်ကုန်သော၊ တာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏သွီးမဟား
 ချွေးမတို့ကို၊ ဝါရေထိ၊ မြစ်ဘူး၏၊ တံပါပံ၊ ထိုဓာတ်တော်ထားရာစေတီကို
 ပူဇော်ခြင်းကိုကဲ့ရဲ့သဖြင့် မြစ်ခါခြင်းတည်းဟူသော မကောင်းမှုကံကို၊ မ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဟန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊
 ပစ္စက္ကဝေဒနာ၊ အထီးအထီးမိမိတို့ခံစားအပ်သော ကြီးစွာသောဆင်းရဲဝေဒ
 နာရှိကုန်သော၊ ခဉ္စာဝိတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထူပပူဇံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာ
 စေတီကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ပိဝဏ္ဏေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၍၊ နိရယံ၊ ပြင်းစွာဆင်းရဲ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရေနှင့်တူသောပြိတ္တာထံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘုသံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲကို၊ ဗစ္စာမ၊ ခံရကုန်၏၊ ဟန္တေ၊ အရှင်
 မဟာကဿပ၊ ယေစခေါပုဂ္ဂတာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ အရဟ
 တော၊ ကိုလေသာတို့မှအလွန်ဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏ထုတ်တော်ထားရာစေတီကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ မဟော၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုန္တေဝတ္ထုမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟိဝိယ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ထုပပူဇာယ၊ ဝတ်တော်ထားရာ စေတီကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ နေပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ စတတော၊ ထိုမကောင်းမှုမှ၊ ဝိဝေစရေထ၊ ကြဉ်ပါစေကုန်သော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ မာဇာယာရိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ပန်းတို့ကိုပန်ဆင် ကုန်လျက်၊ အလင်္ကာဘာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုဝတ်ဆင်ကုန်လျက် အာယန္တိယော၊ လာကုန်သော၊ ဣမာစက္ကတ္တိယော၊ ဤအကျွန်ုပ်၏မယား ချွေးမထီး ဖြစ်ဘူးကုန်သော နက်ထီးတို့ကိုလည်း၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူထောတာဇ္ဈတ္တိယော၊ ထိုနတ်ထီးတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မာဇာယာရိပါကံ၊ ပန်းဖြင့် ဝတ်တော်ထားရာစေတီကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုးကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓါ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယသသိနိယော၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အစ္ဆေရံ၊ အံ့တွတ်ရှိသော၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးဖြစ်သော၊ ထောမဟံ၊ ဘန်၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေဘတ်သော၊ တဗ္ဗတံ၊ ဝေဝိပါကံ၊ ထိုသို့သော အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဒိတ္ထံ၊ ဥာဏ်ပျက်မိဖြင့်မြင်ကြကုန်၍၊ သပ္ပညာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဣမာဇ္ဈတ္တိယော၊ ဤအကျွန်ုပ်၏မယားထီး ချွေးမဖြစ်ဘူးကုန်သောနတ်ထီးတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တံမဟာရနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဝတ်တော်ထားရာစေတီကို၊ ဝန္ဒန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ နုနု၊ အကျွန်ုပ်အကြံရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤပြိတ္တာ၏အဖြစ်မှ၊ ဝတိံ၊ ဝုတေ၍၊ မာနုဿိ၊ လူပြည်၌ဖြစ်သော ယောနိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ထဒ္ဓါနု၊ ရ၍၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မဝေမလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ပုနုပျံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ထုပပူဇံ၊ ဝတ်တော်ထားရာစေတီကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ဓာတုဝိဝဇ္ဇာ ပေတဝတ္ထု၊ ဝတ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်း၏ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်းကြောင့်ပြိတ္တာဖြစ်သော သူလွယ်၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထက္က၊ ထိုပုဇွန်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ အတဇ္ဇာမာန၊ ခြေချသဖြင့် မပြတ်သောဝက်၊ ရေအပြင်၌အညာသို့ဆန်သွားသောပြိတ္တာ၊ ကောဏ္ဍိကော ကုဏ္ဍိမြို့လျှင်ဗွားရာရှိသောသာဏဝါသီထေရ်၊ ရုထကာရိ၊ ရုထကာရအိုင်၏အနီး၌ဖြစ်သောပြိတ္တာမ၊ သုသေနာစ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောသုလေး

စပါးပျင်းတို့ကိုမိမိဥက္ကောင်းထက်၌ကြပျန်ရသောကုန်သည်စဉ်းလဲပြိတ္တာ
 နှင့် သဟ၊ တက္ခ၊ ကုမာရော၊ သုသာန်စွန့်ပစ်အပ်သောပြည်တန်ဆာမဇ္ဈိသား
 သူငယ်၊ ပဏိကာစေဝ၊ ဇနပုဒ်မြို့၏ ကျုံးပြင်၌ပြိတ္တာဖြစ်သော သေရိနိပြည်
 တန်ဆာမ၊ နွေထုဒ္ဓါ၊ သားမူဆိုးပြိတ္တာနှစ်ယောက်တို့၊ ဝိမ္ဗိ၊ မိမိကျောက်ကုန်သား
 ကို ဆိုယ်ဘိုင့်ခြစ်၍ခြစ်၍စားရသောတရားသူကြီးစဉ်းလဲပြိတ္တာ၊ ပုဇကော၊
 ဓာတ်ထော်ကိုပူဇော်ခြင်း၏ကျေးဇူးမဲ့ ကိုဆိုခြင်းကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်သော
 သူကြွယ်၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊
 ရူဇဝဂ္ဂေါ၊ ရူဇဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၄-မဟာဝဂ်)

(၃၆) ဝေသာလီနာမ၊ ဝေသာလီ အမည် ရှိသော၊ ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိမင်း
 တို့၏နဂရံ မြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီမြို့၌၊ အဗ္ဗသက္ကဗော၊
 အဗ္ဗသက္ကဗုအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းသည်၊ ဧဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောရာ
 ဇာ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကဗုလိစ္ဆဝီမင်းသည်၊ နဂရဿ၊ ဝေသာလီမြို့၏၊ ဗာဟိရံ၊
 အပ၌ဖြစ်သော၊ ပေတံ၊ ကုန်သည်ပြိတ္တာကို၊ နိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ကာရနတ္ထိ
 ကော၊ ဇီဝတော ဇီဝိတမေဝ သေယျောဟု ပြိတ္တာသည်ဆို အပ်သောစ
 ကားအကြောင်းဖြင့်အလိုရှိ သည်ဖြစ်၍၊ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ တက္ကေဝ၊
 ထိုမြင်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပုန္နိတ္ထံ၊ မေး၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဣမဿ၊ ဤတံ
 ကျင့်၌ထင်လျှင်အပ်သော ယောကျ်ားအား၊ သေယျောဝါ၊ ကြောကိုဆန့်၍
 အိပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇဝါ၊ တင်ပျဉ်ခွေခြင်းအစရှိသည်ကိုပြု
 ၍ထိုင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဘိက္ကမောဝါ၊ ရှေ့သို့
 တက်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိက္ကမောဝါ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဘိတဝီတခါယိတ ဝတ္ထုဘောဝါ၊ စားဖွယ်
 သောက်ဖွယ်ခဲဖွယ်အဝတ်အရုံတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယာ
 ပရိစာရိယာ၊ အကြင်စမွယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သာပိ၊ ထိုစားဖွယ်
 သောက်ဖွယ်တို့ကိုသုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖွယ်ခြင်းသည်လည်း၊
 ဣမဿ၊ ဤတံကျင့်၌တင်လျှင်သောယောကျ်ားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ကာသ၌၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားဦးမြှောက်တတ်ကုန်သော၊ ယေဥာတကာ၊
 အကြင်အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဒိဋ္ဌသုတာ၊ အကြင်မြင်
 ထူးကြားထူးကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေသုဟဇ္ဇာ၊
 အကြင်နှလုံးအကျွမ်းဝင်ကုန်သော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။

အဿန္တမဿ၊ ဤတံကျင်၌တင်ယျှိအပ်သောယောကျ်ားအား၊ အဟေသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ ဂေဟိ၊ ထိုအဆွေအမျိုးအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုတကျင်၌တင်ယျှိအပ်သောယောကျ်ားကို၊ ဗဒ္ဓါ၊ ရှိခြင်းငှါလည်း၊ နုလတန္တိ၊ မရကုန်၊ အယံပုရိသော၊ ဤတံကျင်၌တင်ယျှိအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ ဧကနဇနေန၊ ထိုအဆွေအမျိုးအစရှိသောသူသည်၊ ဝိရာဇိတက္ကောဟိ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဩဂ္ဂတက္ကဿ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသောသူအား၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နဘဝန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဧကဝထံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်မျှတသည်ကို၊ ဝိဒိက္ခာ၊ ထိကုန်၍၊ ဇီဝန္တိ၊ အသက်ရှိသောသူကိုပင်လျှင်၊ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အတ္ထဂ္ဂ၊ စည်းစိမ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပရိစာရယန္တိ၊ ခြံရံကုန်၍၊ ဥဂ္ဂတက္ကဿစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်မြင့်မြတ်သော သဘောရှိသောသူအား၊ ဗဟုမိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းများကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ ထောက်ယသဘာဝေါ၊ သက္ကထောက၌ဖြစ်သူလူအပေါင်းတို့၏သဘောတည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ အယံပုရိသော၊ ဤတံကျင်၌တင်ယျှိအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗဘောဂေဟိ၊ အတွင်းအပသုံးဆောင်အပ်ကုန်သောခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ၊ နိဟိနက္ခော၊ ယုတ်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိစ္ဆော၊ အလွန်ပြုပြင်ဆင်းရဲ၏၊ သဗ္ဗက္ခိတော၊ သွေးတို့ဖြင့်လိမ်းကျသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သပရိကိဏ္ဍဂက္ကော၊ တံကျင်ထိုးယျှိသဖြင့်ပေါက်သောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ ဥဿာဝဇိန္န၊ ဝပထိဗ္ဗမာနော၊ မြက်ဖျားလိမ်းကျသောဆီနှင်းပေါက်နှင့်တူသောကိုယ်၌လိမ်းကျသောသွေးပေါက်လည်းရှိ၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၌လည်းကောင်း၊ သုဝေဝါ၊ နက်ဖြန်၌လည်းကောင်း၊ ဣမဿ၊ ဤတံကျင်၌ယျှိအပ်သောယောကျ်ားအား၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၏၊ ဥပရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တာဒိတံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥက္ကမကိစ္ဆပ္ပတ္တံ၊ အလွန်ပြုပြင်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပုရိမန္ဓဿ၊ တမာပင်၏၊ ဗဒ္ဓောနု၊ အရိုးဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ သူလေ၊ တံကျင်၌၊ ဥက္ကာထိတံ၊ ထင်ယျှိအပ်သော၊ ဣဝံပုရိသံ၊ ဤယောကျ်ားကို၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ဧကနဝဇ္ဇန္တနု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘော၊ အချင်းယောကျ်ား၊ ဇီဝ၊ အသက်ရှင်သလော၊ ဧတေ၊ သင့်အား၊ ဇိဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဒေထိ၊ ဆိုထိုသနည်း၊ ၊ လိစ္ဆဝိ၊

အဗ္ဗသက္ကဋ္ဌရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရိမဇာတိ၊ ရှေးဘဝ၌၊
 သရာဗိ၊ အောက်ခေု၏၊ ဧသောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သော
 ယောကျ်ားသည်၊ ဝုရိမဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာယော
 ဟိတော၊ အဆွေအမျိုးသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ဣမံ၊ ဤတံကျင်
 ၌တင်လျှီအပ်သောယောကျ်ားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ပါပဓမ္မော၊
 ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ အယံ၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှီအပ်သော
 ယောကျ်ားသည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ မာပတိ၊ မဆင်းစေထုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်အား၊ ကာရုညဗ္ဗ၊ သနားခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လိစ္ဆဝိ၊
 အဗ္ဗသက္ကဋ္ဌရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ဒုက္ကဋ္ဌကမ္မကာရီ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိ
 သော၊ ဧသဧသောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သော ယောကျ်ား
 သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ဝုတော၊ ဝုတေသည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ သာဒံ၊
 မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သောသတ္တဝါတို့ဖြင့်များသော၊ ဗောဓိရူပံ၊ ပြင်းထန်
 သောသဘောရှိသော၊ မဟာဘိထဝံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကဗျ
 ကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ နိရ
 ယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်သတည်း၊ တေနနိရယေနတတောနိရယတော၊
 ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သောယောကျ်ား၏ဖြစ်ရာထိုငရဲထက်၊ အနေက
 ဘာဝေန၊ များသောအဖိုရှိသော၊ ဝုဏေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အယမေဝသု
 လော၊ ဤတံကျင်သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗ
 သက္ကဋ္ဌရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အယံဝုရိသော၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှီအပ်သော
 ယောကျ်ားတည်း၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ဝုတော၊ ဝုတေသည်ရှိသော်၊
 ဧကန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ကဗျကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ဧကန္တတိဗ္ဗံ၊ စင်စစ်
 ထက်မြက်သောဆင်းရဲဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ပတိ၊ ဆင်းရဲလိမ့်သ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သော၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒ္ဓဝစနံ၊ ဤစကား
 ကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဧသောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သော
 ယောကျ်ားသည်၊ ဒုက္ကဗုဒ္ဓိတော၊ ဤအကျွန်ုပ်၏စကားဖြင့်ငရဲ၌ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲကိုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါတံ၊ မိမိအသက်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်
 ကြောင့်၊ ဝိဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ကတော၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ ဣမဿ၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှီအပ်သော
 ယောကျ်ား၏၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၏၊ ဥပရောဓော၊ သန့်ချင်ဘက်ဖြစ်
 သည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေထုံး၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊
 အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သန္တိကေ၊ တံကျင်၌တင်လျှီအပ်သော ယောကျ်ား၏

အထံ၌၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဆင်းရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောစကားကို၊ နာတာထာမိ၊ မဆို၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘော၊ အချင်းယောက်ျား၊ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိသလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဇီဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည် သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ဣတိ ဣဒမေဝဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား မှုကိုသာလျှင်၊ ဘာထာမိ၊ ဆို၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ပုရိသဿ၊ တံကျင်၌ ထင်လျှ် အပ်သောယောက်ျား၏၊ ဧသေ၊ အတ္ထော၊ ဤအကြောင်းကို၊ အဂ္ဂေယိ၊ ငါတို့သည်၊ အန္တိ၊ တော၊ သိအပ်ပြီ၊ ဝပံ၊ သင်ကို၊ အညန္တိ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ပုန္တိ၊ ဝံ၊ မေးခြင်း၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣန္ဒြာမသေ၊ အလိုရှိပါကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဩကာသကမ္ပံ၊ အခွင့်ပြုသောအမှုကို၊ သစေကရောထိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုန္တိ၊ မ၊ မေးကုန်အံ့၊ နော၊ ငါတို့အား၊ နစကုန္တိ၊ တဗ္ဗံ၊ အမျက်မထွက်အပ်၊ လိန္တိ၊ ဝိ၊ အမွှာသက္ကလုလိန္တိ၊ မင်းမြတ်၊ တဒါ၊ ထိုရှေးဦးစွာ မြင်သောအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ပဒိညာ၊ မေးထောဟုဝန်ခံလိုခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ နာစိက္ခနာ၊ မဖြေကြားလိုခြင်းသည်၊ အပ္ပသန္နဿ၊ မကြည်ညိုသောသူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခု၌မူကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အကာမာ၊ မဖြေကြားလိုသော်လည်း၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သန္ဓေယျဝစော၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသောသူသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ကတွာ၊ ဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာဝံ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပုန္တိ၊ သူ၊ မေးလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိသယံ၊ ဖြေခြင်း၌၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တ၊ နော၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏဗလာနုဉ္စပံ၊ ဥာဏ်စွမ်းအလျောက်၊ ကထေဿာမိ၊ ဖြေပေအံ့၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အကြင်အလုံးစုံသော အရာကို၊ စက္ခု၊ နာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိဿာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသော အရာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထေဝ၊ ထိုမြင်တိုင်းပင်လျှင်၊ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အကြင်အလုံးစုံသော အရာကို၊ စက္ခု၊ နာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိဿာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသော အရာကိုလည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒိဋ္ဌသုတံ၊ မြင်အပ်ကြားအပ်သော အရာကိုလည်း၊ ကောင်း၊ အညံ့ဝါဝိ၊ တပါးသော အရာကိုလည်း၊ ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အရာကို၊ ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်း၊ ကောင်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာစ၊ ကြား

၍လည်းကောင်း၊ အတံ၊ ဝါသည်။ နေဝိစသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယံကြည်လည်းမယံ
 ကြည်၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ဝါအား၊ နိယဿကမ္ပံ၊ နှိပ်သော
 အမှုကို၊ ကရေယျာယိ၊ ပြုရာ၏။ ။ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တဝ၊
 သင်၏။ သောပဗ္ဗိညာ၊ ဤ သဗ္ဗိဝိတာဟံ အဘိသဒ္ဓေယျံ ဟူသော ဝန်ခံခြင်း
 သည်းမေ၊ အက္ခန္တိအား၊ သစ္စပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဟောထု၊ ဖြစ်စေ၊ အတံ၊ အက္ခန္တိ
 သည်၊ သုတဗ္ဗ၊ သင်ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတဗ္ဗာပိ၊ မသင်
 မကြားအပ်သေးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗန္ဓါ၊ အလုံးစုံသည်လည်းဖြစ်ထ
 သော၊ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ယထာပဇာနံ၊ ယထာပဇာနန္တော၊ ကိုယ်ထိ
 သည်အလျောက်၊ တေ၊ သင်အား၊ အက္ခိသံ၊ ကြားလတ္တံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊
 အညတ္ထိကော၊ ထိခြင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေဝပဒုဋ္ဌဝိက္ကော၊ ပြစ်မှားလို
 သောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ဝုဗ္ဗာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့
 သော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊
 ထာဘဿု၊ ရစေသတည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ အထကံ
 ဘေ၊ မြင်းတို့၏တန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သေတေန၊ ပြုသောအ
 ဆင်းရှိသော၊ အသေန၊ မြင်းဖြင့်၊ သူလာဝုတကဿ၊ တံကျင်၌လျှိုအပ်သော
 ယောကျ်ား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ ဥပယာယိ၊ သွား၏၊ အတ္တ၊ တံ၊ မဖြစ်စဘူး
 ဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣဒံယာနံ၊ ဤမြင်းယာဉ်သည်၊
 ကိဿကမ္ပဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပယံ၊ အကျိုးနည်း၊ အယံပိပါကော၊
 ဤမြင်းယာဉ်တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္ပဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်
 ကံ၏၊ ပိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ဝေသာလိယာ၊
 ဝေသာလီအမည်ရှိသော၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ စိက္ခလ္လမဂ္ဂေ၊
 ရွှံ့ညွန့်ရှိရာခရီး၌၊ နရကံအာဝါဉံ၊ တွင်းသည်၊ အ၊ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အ
 က္ခန္တိသည်၊ ပဿန္တဝိက္ကော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ ထရ
 သော ဂေါထိသံ၊ နွားဥက္ခောင်း ရိုးဖြင့်ပြီးသော၊ သေတံ၊ တံတားကို၊ ဂ
 ဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နရကတ္ထိံ၊ တထွံ၊ စိက္ခလ္လဝါဒေ၊ ထိုရွှံ့ညွန့်ရှိရာတွင်း၌၊ နိက္ခိဝိ
 ခင်းထားဘူး၏၊ ဧတသ္မိံ၊ ထိုနွားဥက္ခောင်း ရိုးတံတား၌၊ ပါဒါနံ၊ မြေတို့ကို၊
 ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ ထောက်၍၊ မယဗ္ဗ၊ အက္ခန္တိတို့သည်၎င်း၊ အညေစ၊ ဟပါး
 ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတိတ္တမိဒ္ဓာ၊ ရွှံ့ညွန့်ကိုလွန်ရကုန်၏၊
 အတ္တ၊ တံ၊ မဖြစ်ဖူးဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣဒံယာနံ၊ ဤ
 မြင်းယာဉ်သည်၊ တသေဝကမ္ပဿ၊ ထိုရွှံ့ညွန့်ရှိရာတွင်း၌ နွားဥက္ခောင်းရိုး
 ဖြင့်ပြီးသောတံတားကို ခင်းခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကံ၏သံသယျင်၊

ပထမအကျိုးတည်း၊ အယံဝိပါကော၊ ဤခြင်းယောဉ်တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုအမှုတို့ရှိရာတွင်း၌ နှားဥက္ခောင်းရိုးတံကားကိုခင်းခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တော၊ သင်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်ဘို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းထင်းစေနိုင်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာဘို့ကို၊ ပဝါယတိ၊ ပျံ့ထိုင်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယက္ခိပက္ခော၊ နတ်၌ဖြစ်သောတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ နဂ္ဂေါစနဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မူကားမရှိအလျှင်းကင်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အတယ်ကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ အက္ခော၊ ဝေဇော၊ အမျက်မာန်နည်းသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ နိစ္စပသန္နစိက္ခော၊ မပြတ်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်လည်း၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ သဏ္ဍာတိ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော၊ ဝါစာတိ၊ စကားဘို့ဖြင့်၊ အနံ၊ လူတကာသို့ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းပ၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအဆင်းအရောင်ထွန်းပခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုအမျက်မာန် နည်းခြင်းအစရှိသောလူလိုက်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ ဝေဇ္ဇ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူး၌၊ ဝိတာနံ၊ တည်ကုန်သော သူတို့၏၊ ယသဗ္ဗ၊ ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ ကိတ္တဗ္ဗ၊ ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာနံ၊ ထိမြင်၍၊ ပသန္နစိက္ခော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္တေသိကထေဝိ၊ ပြောဆိုခြင်းပွင်းတတ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်လည်း၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ပဝါယတိ၊ ပျံ့ထိုင်၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ကျေးဇူးရှိသော သူတို့၏ကျေးဇူးကိုမြီးပွင်းပြောဆိုခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ ကိတ္တဝိ၊ ရေခိပ်၌၊ နာယန္တနံ၊ ရေချိုးကုန်သော၊ သဟာယာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ထလေ၊ ကုန်၌၊ ဣပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ဒုဿံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို၊ ဝိဒ္ဓတ္ထိ၊ ကော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောစပဒုဗ္ဗစိက္ခော၊ ပျက်ဆီးလိုသောစိတ်

မရှိဘဲသာသျှင်၊ နိဒဟိသယံ၊ ဝှက်ထားဘူး၏။ ထေရ်၊ ထိုသို့ဝှက်ထားခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိသည်ထည်း၊ အမှီဖြစ်၏။ ကထိရာဂုတ္တိစ၊ ပြုပြင်ဆင်းရဲသဖြင့်အသက်မွေးနေသည်ထည်း၊ အမှီဖြစ်၏။

ထက္ခ၊ နုတ်သား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကိဇ္ဇမာနော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပကဏေတိ၊ ပြု၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးသည်၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား အကိဇ္ဇမာနော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့်အလိုမရှိဘဲ ၊ ပဒုဋ္ဌဗိက္ခော၊ ယောစာအစရှိသောအကုသိုလ်မှုထည်ပျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကဏေတိ၊ ပြု၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကိံ အဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။

လိစ္ဆဝိ၊ အဓမ္မသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ယေမနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဒုဋ္ဌသကံ၊ မနာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုကြိုခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌာ၊ သူ့အသက် ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်မဟုတ်မရှင်ဖြင့်ခြင်းအစရှိသောဝစ်ဒုစရိုက်ဖြင့်ညစ်ညူးကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရနောကံန္တိ၊ သဗ္ဗရာယံ၊ တမလွန်ထောကန္တိ၊ အသံသယံ၊ ယုံမှားမရှိ၊ နိရယံ၊ ရေဲယုံဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ အပရေ၊ ထိုမှထပါးကုန်သော၊ မနုဿာပန၊ လူတို့သည်၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ ဖြစ်ရာသုဂတိထုံကို၊ အာသနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်၊ ခါနေ၊ အတ္တပေးခြင်း၌၊ မုတာ၊ မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိကုန်သည့်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဂဟိတတ္ထဘာဝါ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့် ကိုယ်ကိုကဲ့သို့သူတပါးတို့ကို ခြီးမြှောက်တတ် သောသဘော ရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရနောကံန္တိ၊ အသံသယံ၊ ယုံမှားမရှိ၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ ဖြစ်ရာသုဂတိထုံကို၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။

ထက္ခ၊ နုတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကဏှာထဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ထည်းကောင်း၊ ပါပဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏ထည်းကောင်း၊ ယောအယံဝိပါကော၊ အကြင်ကေခင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို၊ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ခွဲဝေ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏

ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ကိန္တိကေနကာဇေတေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ အဝေစွာစွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနေယျံ၊ သိအံ့နည်း၊ ကိံ ဝါနိ ဒဿနံ၊ အဘယ်သို့သောသက်သေကိုမူလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရအံ့နည်း၊ ကောဝိပဏ္ဍိတော အဘယ်ပညာရှိသည်မူလည်း၊ ဇေံ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်၏အကျိုးကို၊ နံ၊ ငါ့ကို၊ သဒ္ဓဟာပေယျံ၊ ယုံကြည်စေပါရအံ့နည်း၊ ဇေံ၊ ထိုကုသိုလ်အကု သိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုယုံကြည်အံ့သောအကြောင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ က ထေဟိ၊ ဆိုဘိလော့၊ ၊ လိန္တုဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကဓုလိန္တုဝိမင်းမြတ်၊ ကဇျာဏ ပါပဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒိသ္မာစ၊ မျက်မှောက် ထင်ထင်မြင်၍လည်းကောင်း၊ သုတ္တာစ၊ တရားကိုနာ၍လည်းကောင်း၊ အယံ ဝိပါကော၊ ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ အယံဝိပါကော၊ အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိသဒ္ဓဟ သျ၊ ယုံကြည်ထော၊ ကဇျာဏပါပေါ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥတယေ၊ နှစ်ပါးသောကံသည်၊ အသန္တေ ၊ မရှိသည်ဖြစ်လတ်သော်၊ သတ္တဝ သတ္တဝါတို့ သည်၊ သုဂတာဝါ၊ သုဂတိသို့ထားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဒုဂတာဝါ၊ ဒုဂတိသို့ထားကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သိယာနု၊ ဖြစ်ရာ သလော၊ ၊ လိန္တုဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကဓုလိန္တုဝိမင်းမြတ်၊ ဇေဗ္ဗမနုဿလောကော၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ မဂ္ဂာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဇျာဏပါပါနိ၊ ကုသိုလ်အကု သိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ နောစေကဓေယျံ၊ အကယ်၍ မပြုကုန်ငြားအံ့၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်၌၊ သုဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့်ကြွယ်ဝကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဥစ္စာပစ္စည်း မရှိဘဲဆင်းရဲကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဟိနာပဏီတာ၊ အမျိုးအဆင်းသဏ္ဍာန်အချွေအရံ စသည်တို့ဖြင့် ယုတ်ကုန်မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း၊ နာဟောသုံ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ယသ္မာစ၊ အကြင့်ကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿ လောကော၊ လူ့ပြည်၌၊ မဂ္ဂာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဇျာဏပါပါနိ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ က ခောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုသို့အကုသိုလ်ကံတို့ကို ပြုကုန် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်၌၊ သုဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့်ကြွယ်ဝကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဥစ္စာပစ္စည်းမရှိဘဲ ဆင်းရဲ

ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဟိနာပဏီတာ၊ အမျိုးအဆင်း
သတ္တဝါအစုံအတိအစရှိသည်တို့ဖြင့်ယုတ်မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တာစ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းမရှိဘဲ
ဆင်းရဲကုန်သော၊ သတ္တာစ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊
ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ အဇ္ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကမ္ဘာနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်
ကံတို့၏။ သုခဿစ၊ ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿစ၊ ဆင်းရဲကို
လည်းကောင်း၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်း၌ ထိုက်ထျောက်သော၊ န္ဇယံပိ၊ ပါကံ၊ နှစ်
ပါးသောအပြားရှိသောကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ
တို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ န္ဇယံ၊ ကံကံ၏အကျိုးနှစ်
ပါးကို၊ ပဿိနော၊ သဒ္ဓဟန္တာ၊ ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝထော၊ နတ်
ပြည်၌၊ ပရိစာရယန္တိ၊ စွယ်ရကုန်၏။ ဗာဿ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ န္ဇယန္တိ၊
ကံကံ၏အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ အပဿိနော၊ အသဒ္ဓဟန္တာ၊ မယုံကြည်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နိရယာဒိသု၊ ငဲ့အစရှိသည်တို့၌၊ ပစ္စန္တိ၊ ခံရကုန်၏။ ယိစ္ဆာပိ၊
အဗ္ဗသက္ကရထိစ္ဆာပိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယေဟိက၊ မွေဟိ၊ အ
ကြင်ကုသိုလ် ကံတို့ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္ထာဒနံ၊ အဝတ်အရုံကို
လည်းကောင်း၊ သယနံ၊ အိမ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အနုပါနံ၊ ထမင်း
အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘောယျ၊ ရရာ၏။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သယံ၊ မိမိ
သည်၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကာနိ၊ ကမ္ဘာနိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ မမ
အကျွန်ုပ်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သမထ၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒေါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥဒ္ဓိသေ
ယျ၊ အမျှပေးဝေရာ၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယိစ္ဆာပိ၊ အဗ္ဗသ
က္ကရထိစ္ဆာပိမင်းမြတ်၊ ဘောနု၊ ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ
အကျွန်ုပ် သည်းနဂ္ဂေါစ၊ အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ကထိရ၊ ဝုတ္တိစ၊
ငြိုငြင်ဆင်းရဲသဖြင့်အသက်မွေးရသည်လည်း၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်
သား၊ ယေနကာရဏေ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ထုဝံ၊ သင်သည်၊ အတ္ထာဒ
နံ၊ အဝတ်အရုံကို၊ လဘောထ၊ ရရာ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ထံကာရထံ၊ ထို
အကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ရှိသည်ဖြစ်ချေအံ့သော၊ တံကာရထံ၊ ထိုအ
ဝတ်အရုံကိုရခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ယဒိ၊ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ၊ သင်
သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာပိက္ခ၊ ကြားထတ်သော၊ သဒ္ဓါယိကံ၊ ယုံကြည်အပ်
သော၊ ဟေတု၊ ဝေသာ၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော စကားကို၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ သုဏောမ၊ နာပါကုန်အံ့။ ယိစ္ဆာပိ၊ အဗ္ဗသက္ကရထိစ္ဆာပိမင်းမြတ်၊

ဈာယိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ဖွဉ်သောချာန်ရှိသော၊ သုဝဏ်ထော၊ကောင်း
သောအထေ့အကျင့်သိထရှိထသော၊ အရဟာမိရက္ခော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သ
မာပတ်ဖြင့်အလို အဇ္ဈာသယထည်းရှိထသော၊ ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊ လုံခြုံသော
စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယခြောက်ပါးထည်း ရှိထသော၊ သံဂုတပါတိမောက္ခော၊
စောင့်စည်းအပ်သော ပါတိမောက်ဟု ဆိုအပ်သော မြတ်သော သီလ
ထည်းရှိထသော၊ သီတိဘုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ
ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်သို့ထည်း ရောက်ပြီးထသော၊ ဥတ္တမဒိဋ္ဌိပုတ္တော၊အရ
ဟတ္တဖိုလ်သမ္ပာဒိဋ္ဌိသို့ ထည်းရောက်ပြီးထသော၊ သဒိထော၊ပြေပြစ်နူးညံ့
သောသဘောထည်းရှိထသော၊ ဝဒညျ၊အလုံးစုံသောကရားတို့ကို ထည်း
ထိတော်မူထသော၊သုဝစော၊ဆိုခုံးမလွယ်သော အဖြစ်ထည်းရှိထသော၊
သုရခေါ၊ ကြည်ထင်ရွှင်လန်းသော မျက်နှာထည်းရှိထသော၊ သွာဂ်မော၊
ကောင်းစွာနှုတ်သို့ ဟက်သောပါဠိပိဋကတ်ထည်း ရှိထသော၊သုပဒိရက္ခ
ကောစ၊ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သော စကားထည်းရှိထသော၊ ပုညစေတ္တံ၊
ကောင်းမှုထည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏ပျက်ပျိုးရာ ထယ်တာမြေကောင်းသ
ဖွယ်ထည်းရှိထသော၊ အရုဏာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာကိုပွားစေ၍နေထေ့ထည်း
ရှိထသော၊ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဒက္ခိဏေယျာစ၊အတ္ထုကိုထည်း
ခံယူထိုက်ထသော၊ သန္တော၊ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာ ထည်းရှိထသော၊
ပိရုမော၊ကင်းပြီးသောမိစ္ဆာပိတက်ထည်းဟူသောအခိုးထည်းရှိထသော၊
အနိဏော၊ ဆင်းရဲမရှိထသော၊နိရာ၊သော၊ တဏှာထည်းမရှိ ထသော၊ရ
က္ခော၊ခပ်ဆိမ်းသော ဘဝတို့မှထည်းလွတ်ပြီးထသော၊ ပိသလ္လော၊ရာဂအ
စရှိသောပြာင့်တံသင်းတို့မှထည်းကင်းပြီးထသော၊ အမမော၊ငါဟူ၍ကျူး
ဝါးခြင်းထည်းမရှိထသော၊အဝင်္ဂော၊ကိုထိနှုတ်နှုတ်လုံးတို့ဖြင့်ကောက်ကျစ်
ခြင်းထည်းမရှိထသော၊ နိရူပမိ၊ကိလေသာသင်္ခါရအစရှိသော ဥပမိတို့ကို
ထည်းပယ်ပြီး ထသော၊ သဗ္ဗပပဉ္စစီ ကော၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
ထည်းဟူသောခပ်ဆိမ်းသောပပဉ္စတရားရှိထသော၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ပုဗ္ဗေနိ
ဝါသာနုဿတိဒိဗ္ဗမက္ခု၊အာသဝက္ခယဥာဏ် တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့
သို့၊အနုပုတ္တော၊ ရောက်ပြီးထသော၊ ဇုတိမာ၊ထောက္ခတ္တရာ ဥာဏ်ထည်း
ဟူသောအရောင်ဖြင့်ထွန်းပသော အရောင်ထည်းရှိထသော၊ ကုပ္ပိတကော
နာမ၊ကပ္ပိတကအမည်ရှိသော၊ထိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ဣ၊ဤဝေသာထီပြည်
၏အနီး၌၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သောဘိက္ခု၊ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊
အပညာတော၊အလွန်အလိနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ်ကို ဖုံးထွင်းသည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိသွံ၊မြင်၍ထည်း၊ နသုဇာနော၊ ဤသို့သောသီလဤသို့
သောသမာဓိဤသို့သော ပညာရှိသည်ဟူ၍ သိခြင်းငှါမလွယ်၊ ဝဇ္ဇိသု၊ ဝဇ္ဇိ
တိုင်းတို့၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နံ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကကို၊ ရနိတိ၊ ရဟန်း
ဟူ၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ ယောကော၊ သတ္တဝေယကန္တံ၊ ဝိစရန္တံ၊
ကျဉ်လည်သော၊ ကထာ၊ တစံ၊ ကောင်းမြတ်သောသီလ သမာဓိတည်း
ဟူသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသော
ရဟန်းကို၊ ယက္ခဘူတာ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အနေဇံ
အနေဇံဣတိ၊ တဏှာတည်းဟူသောမြူမှကင်းသောရဟန္တာဟူ၍၊ ဇာနန္တံ၊
သိကြကုန်၏၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်အား၊
ဧကယုဝံ၊ ပုဆိုးတစ်စုံကို၊ ဝေဝေ၊ ပုဆိုးနှစ်စုံတို့ကို၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်
ကို၊ ဥဗ္ဗိသိတွာ၊ ညွှန်၍၊ သစေဒဒေထ၊ အကယ်၍လျှင်လည်းဖြစ်အံ့၊ တာနိစ၊ ထို
ပုဆိုးစုံတို့ကိုလည်း၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ
အလှူခံအပ်ကုန်သည်၊ ဝေအသျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သန္ဓုဒဿံ၊ ပုဆိုး
ဖြင့်၊ ဗ္ဗိအပ်သော၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဿေထ၊ မြင်လတ္တံ့၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊
ယောသမဏော၊ အကြင်ကပ္ပိတကအမည်ရှိသော ရဟန်းမြတ်သည်၊ အဇ္ဇ၊
ယခု၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကန္တံ၊ သို့လောသို့လောဟု တွေးတောယုံမှားခြင်းတည်းဟူ
သော၊ ဝိစိကိန္တိတဗ္ဗ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိပိသုကာနိ၊ မှားသော
မိစ္ဆာ အမြင်တည်းဟူသော အကျင့်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိနောဒယေ၊
ပျောက်နိုင်ရာ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝတီာန၊ သွားကုန်၍၊
ကတ္ထိံ၊ ပဒေသေ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသန္တံ၊ နေသော၊ တံသမဏံ၊ ထိုကပ္ပိတက
အမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်ကို၊ ပဿေရ၊ ဖူးမြင်ရကုန်အံ့နည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊
အမွသတ္တရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ယံသမဏံ၊ အကြင်ကပ္ပိတက
အမည်ရှိသော ရဟန်းကို၊ ပသိတု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိ၏၊
ဧသေသမဏော၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယ
ခုအခါ၌၊ ဗဟူယိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကပိနုဗ္ဗာနာယံ၊ မျောက်တို့ ကစားမြူးချန်ရာ အရပ်၌၊
နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဂ္ဂနာမော၊ ဈာယိသုသိလောအ
စရှိသော ဂုဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော အမည်တို့ဖြင့် မှန်သော အမည်ရှိသော၊
သကတ္ထိံ အာစေရကော၊ မိမိ၏ဆရာထူးမြတ်စွာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သောတရား၌၊
အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသော၊ ဧသောသမဏော၊ ထိုကပ္ပိတ
ကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့

အား၊ ဓမ္မကထံ၊ ကရားစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော၏။ ယက္ခ၊ နတ်
သား၊ ထယျာ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြွင်းအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿာမိ၊ ပြီးအံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဥဒ္ဓိထိတွာ၊ ညွှန်၍၊ သမဏံသမဏဿ၊ ကပ္ပိ
တကအမည်ရှိသော ရဟန်းအား၊ ယဂေနယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို၊ အတ္ထာဒယိထံ
ယူအံ့၊ တာနိစ၊ ထိုအဝတ်တို့ကိုလည်း၊ တော၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသော
ရဟန်းမြတ်သည်၊ ပဒိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်ကုန်သည်၊ စေအထာ၊ အကယ်၍ဖြစ်
ကုန်အံ့၊ သန္တုဒ္ဓဗ္ဗသံ၊ ဝတ်ရုံအပ်သော ပုဆိုးရှိသော၊ တုဝဠာ၊ သင်ကိုလည်း၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဿေရ၊ ရှုကုန်အံ့၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ၊ လိစ္ဆဝိမင်း
မြတ်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ အက္ခဏေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ကပ္ပိ
တကရဟန်းမြတ်သို့။ မာဥပါဂမိ၊ မကပ်စေထင့်၊ သေဇေသ၊ ဤအခါမ
ဟုတ်သည်၌ကပ်ခြင်းသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်၊ နဟော
တိ၊ မဟုတ်ပါ၊ ဟိတောစကဒထေ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်
၍၊ တက္ကေဝ၊ ကပ္ပိနဂ္ဂန အမည်ရှိသော အရပ်၌သာလျှင်၊ နဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်၌၊ နိထိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ တံကပ္ပိတကံ၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသော
ရဟန်းမြတ်ကို၊ ပဿာဟိ၊ ဗူးမြင်စေလော့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒါသဂ
ထေန၊ ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိထော၊ ခြံရံ့ထုတ်၊ နိထိန္နော၊ ထိုင်နေသော၊
လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ တထာဟိ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဂမာသိ၊ သွားထေ၏၊ သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်း
သည်၊ တံနဂရံ၊ ထိုဝေသာထိ၌သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ သကေနိဝေ
သနေ၊ မိမိနန်း၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ ဥပဂပ္ပိတ္ထ၊ ရောက်၏၊ တတောစ၊ ထိုသို့
နေပြီးသော နောင်မှလျှင်၊ ကာယေ၊ နံနက်ရိုးသောက်နံနက်၊ ရောက်သောအ
ခါ၌၊ ဂိဟိကိစ္စာနိ၊ လူတို့သည်ပြုအပ်သော အမှုကိုပွတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုထုတ်ပြီး
၍၊ နတွာစ၊ ရေချိုး၍လည်းကောင်း၊ ဖိပိတွာစ၊ ရေသောက်၍လည်းကောင်း၊
ခဏံ၊ သွားခွင့်ခဏကို၊ လဘိတွာ၊ ရေ၍၊ ပေဠတောစ၊ ပုဆိုးထည်ပါသေတ္တာ
မှလျှင်၊ ပိစေယု၊ ရွေးစိစစ်၍၊ အဠယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို၊ ဂါဟာပယံ၊
ယူစေ၏၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍၊ သောလိစ္ဆဝိ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိ
မင်းသည်၊ ဒါသဂထေန၊ ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိထော၊ ခြံရံ့ထုတ်၊ တံပဒေ
သံ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတက နေရာကပ္ပိနဂ္ဂနအမည်ရှိသော အရပ်သို့၊ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ကပ်စေပြီး၍၊ သန္တဝိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သော်စိတ်ရှိသော၊ ဝေါစရထော၊
ဆွမ်းခံရွာမှ၊ နိဝတ္တံ၊ ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒိက္ကန္တံ၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲသွားသော၊

ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒိ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘိတိဘုတံ၊ ကိလေသာတို့
 မှပြင်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော၊ တံသမဏံ၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသောရ
 ဟန်းကို၊ အဗ္ဗုသ၊ မြင်ထေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တမေခံ၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိ
 သောရဟန်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အပ္ပါဗာဓဉ္စ၊ အနာကင်းသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာသုပိဟာရဉ္စ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်၏ အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတည်း၊ ဓံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ အမ္မသက္ကဓော၊ အမ္မသက္ကဓအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိလိစ္ဆဝိဇ္ဇတိ၊
 လိစ္ဆဝိမင်းဟူ၍၊ ဇာနန္တိ၊ လူတို့ထိကြကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ ဣမာနိအဋ္ဌယုဂါနိ၊ ဤပုဆိုးရှစ်ပုတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှ၊ ခံတော်မူလော၊
 တုဟံ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဒေါမိ၊ ပေးလှူ၏၊ တေနေဝအတ္ထေန၊ ထိုပေးလှူလို
 သောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဝ၊ ဤအရပ်သို့၊
 အာဂတော၊ ထာရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊ အ
 ကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္ထမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်း
 မြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
 ကရောထ၊ ပြုတော်မူလော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အဂေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမဏာ၊ ပြာဟူကာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗုရထော
 စ၊ အဝေးမှပင်လည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယန္တိ၊
 ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌၊ ပတ္တာနိ၊ သပိတ်တို့
 သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲကုန်၏၊ သံဃာမုဒိယောစာဝိ၊ သင်္ကန်းတို့သည်လည်း၊ ပါ
 တယန္တိ၊ ကျွတ်ကျကုန်၏၊ အထာပရေ၊ ထိုနောင်မှ တပါးကုန်သော၊
 သမဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဝံထိရာ၊ ဥက္ခောင်း၊ ပိုက်ဆိုက်ရှိကုန်
 အောင်၊ ပါဒကုခာရိကာဟိ၊ ခြေဟုဆိုအပ် ကုန်သော ဓားမ တို့ဖြင့်၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ ပါတယန္တိ၊ ကြောက်ကန် အပ်ကုန်၏၊ တယာ၊ သင်
 သည်၊ ထောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိဟေသံ၊ ရဟန်း
 သူတော်ကောင်းတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သမဏာ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ဝိဟေသံ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တံ၊
 သင်သည်၊ တိဏေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်၊ တေထဒ္ဓိ၊ ဆီကိုလည်း၊ နအဒါထိ၊
 မပေးမလှူစဖူး၊ ရဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ္ဂမ္ဘိ၊ ခရီးကိုမျှလည်း၊ တံ၊
 သင်သည်၊ နပါဒေါထိ၊ မကြားစဘူး၊ အဗ္ဗုဿ၊ သူကုန်၏၊ ဒဏ္ဍမ္ဘိ၊ တောင်
 ဝှေးထွန်ကန်ကိုပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အတ္ထိန္ဒိတွာ၊ လှ၍၊ အာဒိယာထိ၊

ယူတတ်၏။ တုဝံသင်သည်။ တောဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ကဒ
ရိယော၊ ကြမ်းတန်းသောမစ္ဆေ ရှိ၏။ အသံယတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
ကိုမစေင့်၊ အထ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ တံ၊ သင်သည်။ ကေန
ဝဇ္ဇန၊ အတယ် အကြောင်းကြောင့်၊ ကိမေဝ ကာရထံ၊ အတယ်အ
ကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ အငှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သံဝိ
သာဝံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကရောထိ၊ ပြုတိ သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေထိ၊ ဆို၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ပဇ္ဇေမိ၊
ဝန်ခံ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမထေစ၊ ရဟန်းတို့ကို ထည်းကောင်း၊
ဗြာဟ္မဏေစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓတ္ထိကော၊ ကစားရယ်မြူး
ခြင်းဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟေသယံ၊ ညှဉ်းဆဲဘူးပေ၏။ နောစဒဗ္ဗ
စိက္ကော၊ ဒေါသသည်ပျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိ၍ကားမဟုတ်၊ သန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ တေမ္ပိ၊ ဤကစားရယ်မြူးလိုသဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်ထည်း၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ယက္ခော၊ နတ်သားသည်။ ဝိဒ္ဓာယ၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းကိုအလိုရှိသ
ဖြင့်၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ အပမတ္တဘောဂိ၊ မပြည့်
စုံသောစည်းစိမ်ချင်းသာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား
ရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒဟာရော၊ ပျိုငယ်သော၊ ယုဝံ၊ အရွယ်အဆင်း
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်သားသည်။ နုဂ္ဂနိယထာ၊ အဝတ်မရှိ
သောအဖြစ်၏။ ဘာဂိ၊ အတို့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနတ်သား
အား၊ တဟော၊ ထိုအဝတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ထက်၊ ဒုက္ခတရံ၊ လွန်စွာသော
ဆင်းရဲသည်၊ ကိံ သုကိံ နာမဟောတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်တော့အံ့နည်း။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံဝေ
ဝံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အထတ္ထံ၊ ရပြီ။ တပ္ပတ္တယာဝါပိ၊ ထိုသံဝေဝရခြင်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေါမိ၊ ပေးလှူပါ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဗ္ဗဝတ္ထယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို၊ တံ၊ အ
ရှင်ဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဗျာ၊ ခံတော်မူလော့၊ ဣမာဒက္ခိဏာယော၊ ဤအဝတ်အ
လှူတို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ နတ်သားအား၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။ မ
ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဒ္ဓါတိ၊ အဒ္ဓါဝေ၊ မရွတ်သာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိ
တိ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ပဿတ္ထံ၊ မြီးပွင်းအပ်၏။ ဒေတော၊
ပေးလှူသော၊ တေစ၊ သင်အားလည်း၊ အက္ခယဓမ္မံ၊ မကုန်နိုင်သောသဘော
ရှိသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ အဗ္ဗဝတ္ထယုဂါ

နိ၊ ပုဆိုးရှစ်ရုံတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂတ္ထာမိ၊ ခံရ၏။ ဣမာဒက္ခိကာယော၊ ဤအဝတ်အလှူတို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ နတ်သားအား၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။ ။ တထောဟိတထောဇေ၊ ထိုနှောင်မှသာလျှင်၊ သောလိစ္ဆဝိ၊ ထိုအမွေသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်။ အာစမယိတွာ၊ လက်ခြေတို့နှင့်မြက်နှာကိုဆေးသစ်၍၊ ထေရုဿ၊ အရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်အား၊ အဋ္ဌယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှစ်ရုံတို့ကို၊ ဒတွာန၊ ပေးလှူ၍၊ ထာနိစ၊ ထိုပုဆိုးရှစ်ရုံတို့ကိုလည်း၊ တေန၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်ကုန်သည်။ အထာ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သန္ဓုဒ္ဓဗုဿံ၊ ဝက်ရုံအပ်သော အဝတ်ပုဆိုးရှိသော။ ယက္ခဿ၊ နတ်ပြိတ္တာကိုလည်း၊ ပသယိတ္ထ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုအမွေသက္ကရလိစ္ဆဝိ မင်းသည်။ စန္ဒနသာရလိတ္ထံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ထိမ်းကျိုအပ်သောကိုယ်ရှိသော။ အာဇည်း၊ အာဇာနည်နတ်မြင်းသို့တက်စီးသော။ အာရုဠံ၊ တက်စီးသော။ ဥဇ္ဇာရဝဏ္ဏံ၊ ကောင်းမြတ်သော အဆင်းသဏ္ဍာန် လည်းရှိသော။ သာရနိဝတ္ထဗုဿံ၊ ကောင်းသော အဝတ်အရုံကိုဝတ်ရုံခြင်းလည်းရှိသော။ ပရိဝါရိတံ၊ ဝေျောက်ပတ်သော အခြေအရံဖြင့်ခြံရံခြင်းလည်းရှိသော။ မဟိဒ္ဓိပတ္တံ၊ မြတ်သောနတ်ဒွိဖြစ်သောတန်ခိုးနှင့်လည်းပြည့်စုံထသော၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်စေ၏။ သော၊ ထိုအမွေသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်။ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ဟု ဆိုအပ်သောကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟဠစိတ္တောစ၊ ရှင်ဆန်းသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်၍၊ သုဘဂ္ဂုပေါ၊ တင့်တယ်သောအရပ်အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဉ္ဇ၊ ကံကိုလည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သန္နိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ မဟာဝိပါကဉ္ဇ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးကံလည်း၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ တမေနံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ယက္ခံ၊ နတ်သား၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော လှူတွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နာစာဝိအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိငြားအံ့။ ဇေဝ္ဗိ၊ ဤသို့ပင်မရှိငြားသော်လည်းအဟံ၊ ငါသည်၊ သမထ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဂဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့။ တုဝဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးကိုပြုပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ ဆိုလေ၏။ လိစ္ဆဝိ၊ အမွေသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တုဝဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဧကေဒေသံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့တွင်တစ်စုံဖြစ်သော၊ ဒါနာနိ၊ အဝတ်အလှူတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပေ၏။ ဧတံဒါနံ၊ ဤအဝတ်ဟူသောအလှူသည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနီးမရှိ၊ ။ သွာဟံသောအ

ဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ တယာစ၊ သင်နှင့်ထည်း၊ သက္ခိံသက္ခိတာဝံ၊သက်
 သေ၏အဖြစ်ကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊ဆို၍၊အမာနုသော၊
 နတ်ပြိတ္တာသည်၊ မာနုသကေန၊လူ၌ဖြစ်သော အဗ္ဗသက္ကရထိစ္ဆဝိမင်းနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ထကူ၊သက္ခိံ၊သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊အကာထိ၊ပြု၏။ယက္ခ၊နတ်သား
 ထုဝံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ငါ၏၊ဂတိစ၊လားရာသည်ထည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဒ၊စ၊အ
 ဆွေအမျိုးကိုသည် ထည်းကောင်း၊ပရ၊ယနဉ္စ၊ ငြိမိထည်းလျောင်းရာသည်
 ထည်းကောင်း၊ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည် ထည်းကောင်း၊
 အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ထိုမှတပါး၊ မမ၊ငါ၏၊ ဒေဝတာ၊သေဒေဝတာစ၊
 ကိုးကွယ်ရာနတ်သည်ထည်း၊ အာထိ၊ဖြစ်၏၊ယက္ခ၊နတ်သား၊ တံ၊သင့်ကို၊
 အဂ္ဂလိကောဘဝိတွာ၊ လက်ဆုပ်ချီသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ယာစာမိ၊
 ကောင်းပန်ပါ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တံ၊သင်ကို၊ ပုန၊ပ၊တဘန်လည်း၊ဒဗ္ဗု၊
 ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊အလိုရှိ၏၊ ဣဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တံ၊သင်
 သည်၊ဣတော၊ဤနေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အသဒ္ဓေါ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုမယုံကြည်
 သည်၊ကဒရိ၊ယဂ္ဂပေါ၊ဝန်တိုဆို၊ဝိတ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ဝိပုဗ္ဗိပန္နစိတ္တော၊
 ဘောက်ပြန်သဖြင့်ကျင့်လိုသောနှလုံးရှိသည်၊သစေဘဝိဿတိ၊အကယ်၍
 ဖြစ်ပြန်အံ့၊ ဧံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဇံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ဒဿနာယ၊ရှုခြင်း
 ငှါ၊နေဝထစ္ဆထိ၊မရလတ္တံ့၊ ဒိသ္မာစ၊မြင်၍ထည်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တံ
 သင့်ကို၊နေဝရိစအာလိယံ၊ခေါ်ထည်းမခေါ်လတ္တံ့၊ တံ၊သင်သည်၊ဓမ္မဂါ
 ရပေါ၊တရားခွဲရှိသေခြင်းရှိသည်၊ခါနေ၊အလှူပေးခြင်းခွဲ၊နိရုတော၊ဓမ္မလျော်
 သောနှလုံးရှိသည်၊သင်္ဂဟိတတ္တဘာဝေါ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်ကိုယ်ကိုကွ
 သို့သူတပါးတို့ကိုမြီးဖြောံခြင်းသဘောရှိသည်၊သမထ၊ဗြဟ္မတာနံ၊ ရဟန်း
 ပုစ္ဆားတို့၏၊ဩပါနဘူတော၊ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ထည်းဖြစ်သည်၊သစေ
 ပနဘဝိဿထိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လေအံ့၊ ဧံ၊ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဇံ၊အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ဒဿနာယ၊ရှုခြင်းငှါ၊လစ္ဆထိ၊ရလတ္တံ့၊ ဒိသ္မာစ၊မြင်၍ထည်း၊တံ
 သင့်ကို၊ပုန၊တဘန်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အာလိယံ၊ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို
 လတ္တံ့၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ ယဘောနိဒါနံ၊အကြင်တံကျင်၌တင်လျှီ
 အပ်သောယောကျာ်း၏အထံသို့ထာခြင်းသည်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သက္ခိံ၊သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊အကရိဒ္ဓာ၊ပြုကြ
 ရကုန်အံ့၊ဣမဉ္စ၊ဤယောကျာ်းကိုထည်း၊ သူလတော၊တံကျင်မှ၊ ထဟုံ၊
 ဟျင်္ဂိစ္စာ၊ ထုံး၊သင်သည်၊ ပရဉ္စ၊လွတ်ဘိထော၊ သူထာဝတဿကရဏာ၊
 တံကျင်၌ တင်လျှီ အပ်သော ယောကျာ်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်

တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အညံ့မညံ့အညောအညာသ၊ ထယောကံ
သည်ထယောကံအား၊ သက္ခိံ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊ အကရိဋ္ဌာ၊ ပြုကြရ
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ အကျွန်ုပ်မှတ်ထင်၏၊ အဟဉ္ဇသုဏာဝတော၊ ဤ
တံကျင်၌ တင်လျှီအပ်သော ယောကျ်ားသည်လည်း၊ ထဟုံ၊ လျှင်စွာ၊ ပ
ရက္ခော၊ လွတ်သည်၊ သစေတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အတိဘဝိ
တံ၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား
တို့ကို၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ သမာစရန္တော၊ မဘောက်မပြန် ကုင့်သည်ဖြစ်၍၊
တမ္ဘာနိရယာဝ၊ ထိုရေမှသာလျှင်၊ ရဉ္ဇေယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနိယံ၊ ထတ်ယ
ဘဝမှစ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော အထပ်
ဇောငါးချက်စေတနာကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ကမ္မံ၊ အန္တရာဘဝ၌ခံစားအပ်
သော အကျိုးရှိသော ဥပပဉ္စဝေဒနိယကံသည်၊ အဟောသိကမ္မံ၊ အဟောသိ
ကံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ကာထေ၊ လျှောက်ပတ်
သော အခါ၌၊ ကပ္ပိတုကပ္ပ၊ ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သို့လည်း၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ဆည်းကပ်၍၊ ဘေဒ၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်နှင့်၊ သဟ၊ ထကွ၊ သံဝိဘ
ဇိတွာန၊ ဝေဘန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အလျှင်ပေးခြင်းကိုပြု၍၊ တုဇ္ဇ၊ သုံး
သောင်းထေထော၊ အညော၊ တပါးကုန်သော သူတို့ကို၊ အပေသေတွာ၊ မစေ
ခိုင်းမူ၍၊ ဥပနိသန္တ၊ ကိုယ်တိုင်အနီးသို့ကပ်နေ၍၊ သမ္ပ၊ နေ၊ မျက်မှောက်အား
မြင့်သာလျှင်၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ထေထော၊ သော၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်
သည်၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥက္ခိံ၊ သတိ၊ ဖြေကြားထက္ကံ၊
တွံ၊ သင်သည်၊ တမေဝဘိတျံ၊ ထိုကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်သို့သာလျှင်၊ ဥပ
သကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပုညတ္ထိကော၊ ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေဝ
ပရဋ္ဌမိက္ခော၊ ဒေါသသည်ပျက်အပ်သော ဗိတ်ကားထားထားမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပုစ္ဆဿ၊ မေးလျှော်ထေထော၊ သေဝံ၊ ထိုကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်သည်၊ သုတဉ္ဇ
ကြားအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတဉ္ဇာပိ၊ မသင်ကြားအပ်သေး
သည်လည်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကိုလည်း၊ ယထာပ
ဇာနံ၊ သထာပဇာနန္တော၊ သူထံသည်အလျှောက်၊ တေ၊ သင်အား၊ အက္ခယိသ
တိ၊ ဟောကြားထက္ကံ၊ သောလိစ္ဆပိ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆပိမင်းသည်၊
တတ္ထ၊ ထိုကပ္ပိတုန အမည်ရှိသော တောအရပ်၌၊ အမာနုဓောန၊ ကုန်သည်
ပြိတ္တာနတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ရဟသံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ သရတ္ထပိတွာ၊
ပြောဆိုကြ၍၊ သက္ခိံ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ကရိတွာန၊ ပြုပြီး၍၊ ပက္က

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

မိ၊ ဖဲသွားလေ၏။ သော၊ ထိုအမွှာသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ လိစ္ဆဝိနံ၊ မိမိမှတစ်ပါး ကုန်သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့ကို၊ သကာသံ၊ မိမိ၏နရာနန်း၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ အထ၊ ထိုသို့စည်းဝေးစေပြီးနောင်မှ၊ သန္နိသိန္နံ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေသော၊ ပရိသံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းပရိသာတ်ကို၊ ဘောန္တေ၊ အိမ်(များ)တို့၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဧကဝါကျံ၊ တစ်ခုခုသောစကားကို၊ သုဏန္တု၊ နာကြကုန်လော့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝရိသံ၊ ယူပါအံ့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣန္ဒြိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ယဘိသာမိ၊ ရပါထက္ကံ၊ လုဒ္ဓကဇ္ဈော၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိသော၊ ပဏိတဒဏ္ဍော၊ ထားအပ်သော ဒဏ်ရှိထသော၊ အနုပ္ပတ္တဂ္ဂပေါ၊ မင်းအာဏာဖြင့်ကွပ်ညှပ်ဆုံးမအပ်သော သဘောရှိသော၊ သုဿာဂတော၊ တံကျင်၌ တင်လျှိုအပ်သော၊ ဝရိသော၊ ယောက်ျားသည် ဧညောဝကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိသတိရက္ခိမတ္တာ၊ အရက်နှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ အကိဝတ္တတိ၊ လှူ၍၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာဂတော၊ တံကျင်၌ထိလျှိုအပ်သည်၊ ဧဟတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သောဝရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည် နေဝဇီပတိ၊ အသက်ရှင်သည်လည်းမမည်၊ နမတော၊ သေသည်လည်းမမည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဓါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ မောစယိသာမိ၊ လွတ်စေအံ့၊ သံဇော၊ လိစ္ဆဝိမင်းအပေါင်းသည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ယထာမတိ၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုစေတတ်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆိုလေ၏၊ လိစ္ဆဝိ၊ အမွှာသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧတေ၊ ထိုယောက်ျားကိုလည်းကောင်း၊ အညဂ္ဂ၊ မင်းအာဏာဖြင့်ထားအပ်သော သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ယဟံ၊ လျှင်စွာ၊ ရဗ္ဗ၊ ဣတိထော၊ ထာယကရောန္တံ၊ ထိုတရားနှင့်လျော်သော အမှုကိုပြုသော၊ တံ၊ သင်ကို၊ မာတိမာမောစေတိ၊ ဣတိ၊ မထွတ်လင့်ဟူ၍၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ၊ ဤငြိတိုင်း၌၊ ဝဿန္တေ၊ နေသော၊ ကော၊ အထက်မည်သောသူသည်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာအံ့နည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာသိ၊ သိ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောဟိ၊ ပြုစေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဇော၊ လိစ္ဆဝိမင်းအပေါင်းသည်၊ ယထာမတိ၊ အမွှာသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်း၏ အလိုအတိုင်း၊ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြု၏။ သော၊ ထိုအမွှာသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ သုဿာဂတံ၊ တံကျင်၌ထိလျှိုအပ်သော၊ တံဝရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ စောစယိ၊ ဣတိစေ၏။ သမ္မ၊ အချင်းယောက်ျား၊ မာထာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ ဣတိစ၊

ဤသို့လည်း၊ အဝေါစ၊ သီဇ္ဇ၊ တိကိစ္ဆကာနဉ္စ၊ ဆေးသမားတို့ကိုလည်း၊ ဥပဋ္ဌ
 ပေသိ၊ စောင်မစေ၏။ သောလိစ္ဆဝီ၊ ထိုအမွေသက္ကရလိစ္ဆဝီမင်းသည်၊ ကာထေ
 ဂျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ကပ္ပိတကဉ္စ၊ ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သို့လည်း၊ ဥပ
 သင်္ကံမိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 သံဝိဘဇိတွာန၊ ခွဲဝေပေးလှ၍၊ ထုပ္ပိ၊ သုံးဆောင်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော
 သူတို့ကို၊ အပေသေတွာ၊ မစေပဲ။ သံရဇေန၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်သာလျှင်
 ဥပနိသဇ္ဇ၊ ဆည်းကပ်နေ၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုကပ္ပိနဉ္စ အမည်ရှိသောတောအ
 ရပ်၌သာလျှင်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသောနံကပ္ပိတကံ၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်
 ကို၊ ကာရဏတ္ထိကော၊ အကြောင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုန္နိတ္ထ၊ မေးလျှော်
 ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ လုဒ္ဒကဗ္ဗော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိသော၊ ပဏီတ
 ဒဗ္ဗေသာ၊ ထားအပ်သောဒဏ်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တရူပေါ၊ မင်းအာဏာဖြင့်ကွပ်
 ညှပ်ဆုံးမအပ်သောသဘောရှိသော၊ ဒုလ္လာဝုဒေတာ၊ တံကျင်၌ သိလျှိုအပ်
 သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊
 ဝိသတိရတ္ထိမက္ကာ၊ အရက်နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ ဝိတိဝတ္တတိ၊ လွန်
 ၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သုလ္လာဝုဒေတာ၊ တံကျင်၌ တင်လျှို
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထော၊ ထိုအခါမှ၊ ပထုတိ၊ စ၍။ သောဝုရိသော၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ နေဝဇိဝတိ၊ ရှင်ဆည်းမရှင်၊ နမတော၊ သေလည်းမသေ
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
 ကို၊ မေစိဟော၊ တံကျင်မှလွတ်စေအပ်ပြီ၊ တန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတဿယက္ခဿ၊ ထိုပြိတ္တာနတ်၏၊ ဝစောဟိ၊ စကားကိုပင်
 လျှင်၊ အနုဝတ္ထန္တေ၊ လိုက်နာ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာထိ၊ ပြု၏၊ တန္တေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ ယေနကာမုဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
 သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ နောဝဇေယျ၊ မလားရ၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ
 ၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်အား၊ အာစိက္ခ၊ ကြားတော်မူသော၊ သဒ္ဓါယိကံ၊ ယုံကြည်ထိုက်သော၊
 ဟေတုဝစော၊ အကြောင်းနှင့်အကွသောစကားကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 သုကောမ၊ နာပါကုန်အံ့။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေသံကမ္မာနံ၊ ထိုကံ
 တို့၏၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အဗ္ဗမက္ခော၊ မမေ့မထော့၊ ဝု
 ဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ အဘိဘဝိတု၊ နှိပ်နင်း
 ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊

သက္ကစွံရိုးသစ္စာ၊ သဝေမာစရေယျ၊ အကယ်၍မဟောက်မပြန်ဖြည့်ကျင့်နိုင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ သောဝရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တဌာနိရယာဝ၊ ထိုငရဲ
မှသာလျှင်၊ ရစေယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနိယံ၊ တတိယဘဝမှစ၍အဆက်
ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသောအပရာအပရိယဝေဒနိယ
ကံကို၊ အညတြိယာ၊ ကမ္ဘာအနန္တထဝ၌ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော
ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်၊ အဟောသိကမ္မံ၊ အဟောသိကံသည်၊ သိယာ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ တာန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဧသောအ
က္ကော၊ ဤအကြောင်းကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အညာထော၊ သိအပ်ပြီ။
ဘုရိပည၊ မြေကြီးကဲ့သို့ ထူထပ်ကျယ်ပြောသော ပညာရှိတော်သောအရှင်
ဘုရား၊ မဝံပိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ အနုကမ္မ၊ သနားခြီးမြှောက် တော်မူပါ
သော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲ
သို့၊ နောဝဇေယျံ၊ မလားရာ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
အနုသာသ၊ ကမြစ်တော်မူလော့၊ ဩဝါဒ၊ အကျိုး အကြောင်းကိုပြ
၍ဆုံးမတော်မူပါလော့၊ မဟာ၊ နာမင်းမြတ်၊ အဇ္ဈေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊
ပသန္နစိက္ကော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ သဇဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရား
တော်ကိုလည်း၊ သဇဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့၊
သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း၊ သဇဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်း
ကပ်လေလော့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ကျင့်ဆောက်
တည်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်၏ အဖို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသီလါနိ၊ ငါးပါးသော
သီလတို့ကို၊ အက္ခဏာ၊ ဖုလ္လာနိ၊ မကျိုးမဖျက်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာ
ဗိယသဿ၊ ဆောက်တည်လော့၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
မှ၊ ဝိပု၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရမဿ၊ ကြဉ်လော့၊ ထောကော၊ ထောကန္တံ၊ အနိန္နံ၊ အရှင်
သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာကို၊ ပရိဝိဇ္ဇယသဿ၊
ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်လော့၊ အမစ္စပေ၊ သေအရက်စသော ယစ်မျိုးမ
သောက်စားသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ ရုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို
လည်း၊ နောစအဘာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ သကေနဒါ၊ ရေန၊ မိမိမယားဖြင့်သာ၊ တု
ဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ အရိယံ၊ ဖြူစင်သော၊ အဠာ
ဝရဉ္စပေတံ၊ ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းအစရှိကုန်သော အင်္ဂါရှစ်ပါး
တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ သုဂုဏိယံ၊
ကောင်းသောအကျိုးကို ပွားစေထတ်သော၊ ဣမဉ္စဉ္စပေါသထသီလံ၊ ဤဥ

ပုသ်သီလကိုထည်း၊ သမာဒိယာဟိ၊ ဆောက်တည်လော။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဥဇာဘုတေသုဥဇာဘုတာနံ၊ ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့
 ရောက်ကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုထည်းကောင်း၊
 ဒိဏ္ဍာပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုထည်းကောင်း၊ ပစ္စယဉ္စ၊ သူနာအားလျှောက်ပတ်သော
 ဆေးကိုထည်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်သော ကျောင်းကိုထည်း၊
 ကောင်း၊ အန္ဓပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအပျော်ကိုထည်းကောင်း၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲဘွယ်
 ကိုထည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အ
 စရှိကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဒဒါဟိ၊ ပေးလှူလော၊
 တေ၊ သင်အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇ္ဇတိ၊ ပွား
 များ၏၊ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောရာ
 ဂရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ အန္ဓပါနေန၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တပေတိ၊ ရောင့်ရဲစေလော၊
 တေ၊ သင်အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇ္ဇတိ၊ ပွား
 များ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း
 ဖြင့်ထည်း၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အပ္ပမတ္တော၊
 မမေ့မလျော့၊ ရတ္တိံ၊ ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့မပြတ်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ သမာစရန္တော၊
 မဖောက်မပြန်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဝေဗ္ဗာနိရထာဝ၊ ထိုအပါယ်ဆင်းရဲ ငရဲ
 မှသာလျှင်၊ ရစ္စေယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနိယံ၊ ထတိယဘဝမှစ၍ အဆက်
 ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊ အည
 ဩ၊ ထား၍၊ ကမ္မံ၊ အနန္တ၊ ရာဘဝ၌အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောကံသည်၊ သီ
 ယာ၊ အကျိုးမပေးသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဝေဇ္ဇေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ အန္တေဝ၊ ယနေ့၌ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုထည်း၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုထည်း၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 လျှင်၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ကျင့်အပ်ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏အစိတ်
 အပိုဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသီလနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊ အေဏ္ဍာဗုဒ္ဓာနိ၊
 မကျိုးမပျက်သည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏၊
 ပါဏာတိပါဏာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိဟရာမိ၊
 ကြည့်ပါ၏၊ ထောကေ၊ ထောက၌၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
 အပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ပါ

၏ အမဇ္ဈပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကို မသောက်စားခြင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ရသား၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နှောစဘဏာမိ၊ မဆိုပါ။ သကောနဒါနေနစ၊ မိမိမယားဖြင့်သာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ အရိယံ၊ ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂီ၊ ရံဥပေတံ၊ ပါဏာတိပါတမှကြဉ်ခြင်းအစရှိသော မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သုရုဒြိယံ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဣမဉ္ဇပေါသထသိယံ၊ ဤဂုဏ်သိသကိုထည်း၊ သမာဒိ၊ ဘာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုထည်းကောင်း၊ ပိဗ္ဗုပါဘဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုထည်းကောင်း၊ ပစ္စယဉ္စ၊ ဆေးပစ္စည်းကိုထည်းကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်သောကျောင်းကိုထည်းကောင်း၊ အန္ဓုပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအပျော်ကိုထည်းကောင်း၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲဘွယ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ညောင်စောင်းအင်းယှဉ်းအစရှိကုန်သောအိပ်ရာတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူဆံ့၊ သိထသမ္ပန္ဓေ၊ သိသနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတံရာဂေ၊ ကင်းသောရာဂရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောကြွေးအမြင်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ စ၊ ရဟန်းတို့ကိုထည်းအန္ဓုပါနေန၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တပွေမိ၊ ရောင့်ရဲစေဆံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာတုရားတို့၏၊ သာသနော၊ သာသနာဘော်၌၊ ရတော၊ မွေ့ထောင်သော၊ သောအဟံ၊ ယိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဤအထုံးစုံသော ကျင့်ဝတ်ကို၊ နပိ၊ ကပ္ပာမိ၊ မပျက်၊ တောဒိ၊ သော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော လိမ္မာမင်းသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓေါ၊ စ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းတုရားစသောရတနာသုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရုစ၊ နူးညံ့ထိပ်မွေ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာရကရောစကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သိက္ခူ၊ သံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုထည်း၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသောစွား၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကြွေး၏။ သုသာဝတကော၊ တံကျင်၌တင်၍ အပ်သောယောက်ျားသည်လည်း၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေရိသုဒိပဗ္ဗန္တံ၊ မိမိအလိုအတိုင်းနေခြင်းလျှင်ချမ်းသာရှိသောရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ ဥပါဂန္တိ၊ ကပ်၏။ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ ကပ္ပိတကံ၊ ကပ္ပိဘကအမည်ရှိသော၊ သိက္ခူ၊ စ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ အာဂမ္မ၊ အမှီပြု၍၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ သာမညဖထာနိ၊ သာမညဖိုလ်တို့သို့၊ အဇ္ဈင်္ဂံ၊ ရောက်ကုန်၏။ သတံ၊ သန္တာနံ၊ ငြိမ်သက်သောကိလေသာရှိကုန်သော၊ ပိဇာနတံပိဇာနန္တာနံ၊

လောကီလောကုတ္တရာ ဥာဏ်ရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်း တို့ကို၊ သေဝနာ၊ ခြိတ်ခြင်းသည်၊ ကောဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မဟာဗ္ဗ ယာ၊ မြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သူလာဂုတော၊ တံကျင်၌ထိ လျှီအပ်သေယောကျ်ားသည်၊ အဂ္ဂဗလံ၊ အရဟတ္တဖိုသို့၊ အရဿယိ၊ ရှေ့၏ အဗ္ဗသက္ကဇောပန၊ အဗ္ဗသက္ကဇုလိစ္ဆဝိမင်းသည်ကား၊ ကနိဋ္ဌိဗလံ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုသ်သို့၊ အဗုဿယိ၊ ရောက်၏၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဗ္ဗသက္ကဇု ပေဘဝတ္ထု၊ အဗ္ဗသက္ကဇုလိစ္ဆဝိမင်း၏ပြိတ္တာ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၇) ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘယာမ၊ ဆိုကြကုန်အံ့၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဏာ ထ၊ နာထင့်ကုန်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ မဂ္ဂရဋ္ဌာ ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ထဲအထိရှိသောခရီး၌၊ အဂမံသု၊ သွား ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုခရီးမှား၍သွားသောအခါ၌၊ ယက္ခဿစ၊ သေရိသကနုတ် သား၏ ထည်းကောင်း၊ ဝါဏိဇာဝါဏိဇာနုဋ္ဌ၊ ကုန်သည်တို့၏ ထည်း ကောင်း၊ သမာဝမော၊ အစည်းအဝေးသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုထဲအထိရှိသောခရီး၌ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအစည်းအဝေး၏ဖြစ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ တေ ဟိ၊ ထိုသေရိသကနုတ်သားကုန်သည်တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သု ဘာထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ကတံပဝတ္ထိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယ ထာဣတရိတရေန ယံဣတရိတရဗ္ဗာဝိ၊ အကြင်ထိုစကား ဤစကားသည် ထည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုစကားကိုထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန် သော၊ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဏထ၊ နာထင့်ကုန်၊ ပါယာထိနာမ၊ ပါယာထိ အမည်ရှိသော၊ ယောသောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောရာ ဇာ၊ ထိုပါယာထိအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ ဘုဋ္ဌာနံ၊ ထုဋ္ဌပိုးဖြစ်ကုန်သောစ တုမဟာရာဇိနုတ်တို့၏၊ သဟဗျဂတော၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့ရောက် သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ယသသိ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောအဂမာနု သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ သကေဝိမာနော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဗိမာန်၌၊ မောဒ မာနော၊ မြေစေ့စေ့လျက်၊ မာနုသေ၊ လူတို့ကို၊ အတ္တဘာသိ၊ ဆိုလေ၏။ ၂၀ ကော်၊ အသက်ရှင်ပါကုန်အံ့သော သေရကုန်အံ့သောဟုတွေးထောဖွယ်ရှိ သော၊ အမနုဿာဋ္ဌာနော၊ မြေထုတ်ဘီလူးအစရှိသည်တို့၏သွားလာရာအရပ် ဖြစ်သော၊ အရညော၊ တော၌၊ ခင်္ဂေဘယာ၊ ကန္တာရသို့မဝင်မီရှေးအဖို့၌ကား၊ တို့ကြောင့်ဖြစ်သောကြောက်ထန်ခြင်းရှိကုန်လျက်၊ ကန္တရေ၊ ရေကိုဆောင်

၍သွားရာဖြစ်သော၊ အပွေခကော၊ ရေမရှိသော၊ အပ္ပဘက္ခေ၊ အစာလည်းမရှိသော၊ သုဒ္ဓဂ္ဂမေ၊ အလွန်ကူးခပ်ပေါက်မြောက်ကမ်းတပက်သို့ရောက်နိုင်ခဲ့သော၊ ဝဏ္ဏပထသ၊ ထဲအတိရှိသောခရီး၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ ဝဏ္ဏန္တာ၊ သွားကုန်သော၊ နဋ္ဌမနာ၊ ခရီးမှားသော အားဖြင့်ပျက်သောနှလုံးရှိကုန်သော၊ မနုဿ၊ အိုလူအများတို့၊ ဣဓ၊ ဤရေကိုဆောင်ယူ၍သွားရာဖြစ်သော ထဲအတိရှိသောခရီး၌၊ ဖလဗစ၊ ဥပရက်သပြေတိန်အုန်း အစရှိကုန်သော သစ်သီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မူလပယာစ၊ အုန်းမွှန်းတံတွေးကြွေးသင်အုန်းအစရှိကုန်သော အမြစ်ခဲတွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နယိသန္တိ၊ မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဥပါဒါနံ၊ တရံတရသော ရိက္ခာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒါရုဏာဟိစကြမ်းလည်းကြမ်းကုန်ထသော၊ ဥဏှာဟိစ၊ ပူလည်းပူကုန်ထသော၊ တတ္တာဟိစ၊ ထောင်လည်းထောင်ကုန်ထသော၊ ပံသုဟိ၊ မြေမှုန့်တို့ကို၎င်း၊ ဝါလုကာဟိစ၊ ထဲဘို့၊ နို၎င်း၊ အညတြိ၊ ထား၍၊ ဘက္ခေ၊ လူတို့ရွာနှင့်တို့၏အစာသည် ဣဓ၊ ဤထဲကန္တာရ၌၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ မနုဿ၊ လူအများတို့၊ ဥဇ္ဇင်္ဂိယံ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော၊ တတ္တံ၊ လောလောပူးသော၊ ကပါယံ၊ အုတ်သံအိုးခင်းနှင့်တူသော၊ အနာသယံ၊ ချမ်းသာမရှိသည်ဖြစ်၍အသက်ဇိဝိတိန္ဒြေကိုပျက်ဆီးတတ်သော၊ ပရလောကေန၊ စင်စစ်သတ္တဝါတို့၏အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်ပရလောက ဟုဆိုအပ်သော ဝေဒတွင်းနှင့်၊ တုဏျံ၊ တူသော၊ ဣဒဋ္ဌာနံ၊ ဤထဲကန္တာရအရပ်သည်၊ လုဒ္ဓါနံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောမြေထုတ်ဘီးလူးအစရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝုရာဏံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ အာဝါသံ၊ အာဝါသတူတံ၊ နေရာဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ အယံတူမိပဒေသော၊ ဤမြေအရပ်သည်၊ ဥဇ္ဇင်္ဂိယော၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏေဟိ၊ ရှေ့သူတော်ပဟောင်းတို့သည်၊ အဘိသတ္တရူပေါ၊ ကျိန်ဆဲအပ်သည်နှင့်တူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကိမာသံ၊ သနာမာ၊ အဘယ်ကိုထောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဤအရပ်သို့သာလျှင်၊ အနုပဓိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်ဘိသနည်း၊ သဟ၊ သာ၊ အဆောတလျှင်အပြစ်အကျိုးတို့ကိုမဆင်ခြင်ဘဲ၊ သမေဗ္ဗညိဗ္ဗတံ၊ ခြင်းကိုစွဲ၍၊ အနုပဓိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သထော၊ ထောဘာယာ၊ ထောဘကြောင့်တရံတယောက်သောနေသူသည်လိုက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဘေးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဓိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သထော၊ အထဝါ၊ ထိုမှဘေး၊ သမ္ပရုဋ္ဌ၊ ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဓိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သထော။ 'ယက္ခ၊ နတ်သား၊ မဂ္ဂ၊ သေဝ၊ မဂ္ဂတိုင်းတို့၌၎င်း၊ အင်္ဂေ၊ သုစ၊ အင်္ဂတိုင်းတို့၌

ရင်း၊ အာတသံဝံစာ၊ ဖွားမြင်ကြီးမြောက်ကုန်သော၊ သတ္တဝါဟာ၊ ထွန်း
ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဟုတံ၊ များစွာ
သော၊ ပဏိယံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ အာရောပယိတွာ၊ ထွန်း၌ဝင်ကုန်၍၊ ဓနတ္ထိကာ
ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒယံ၊ အမြတ်ဥစ္စာကို၊ ပတ္တယနာ၊ တောင့်
တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သိန္ဓု၊ သောဝိရဘူမိ၊ သိန္ဓုအမည်ရှိသောအရပ်သော
ဝိရအမည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ယာမသေ၊ သွားကုန်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ သဗ္ဗေ
ဝိ၊ အသုံးစုံထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဝိပါ
သံ၊ ရေပွတ်ခြင်းကို၊ အနုဗိဝါယယန္တ၊ သည်းမခံနိုင် ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
ယောဂ္ဂါနုကမ္မဉ္စ၊ နွားအစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ကိုမြီးမြောက်ခြင်းကိုထည်း
သမက္ခမာနာ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဧတေနဝေ
ဂေန၊ ဤသို့သောထွင်ခြင်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ သင်ကိုထွေမြင်သည်မှ ရှေးအတိုင်း၊
အာယာမ၊ သွားကြကုန်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဝိကာလေ၊ အခါမဟုတ်သော၊
ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဗ္ဗိပန္န၊ သွားကုန်သော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ အရညေ၊ ဘီးလူးတို့၏သွားသာရာတော၌၊ ဒုပ္ပမေ၊ တပက်သို့ရောက်
ပေါက်ကူးမြောက်ခြင်း၌၊ သော၊ ဝတ္ထုပထသ၊ သဲအတိရှိသော ခရီး၏၊
မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဒုပ္ပယာတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သွားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အပရစ္ဆမဂ္ဂါ၊ ချွတ်ထွေးသာခရီးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓာကုလ၊ သူကန်းကဲ့သို့
နှောင့်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမနုဠာ၊ ခရီးမှားသဖြင့်ပျက်သော မိတ်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ သံရုဠစိတ္တာ၊ တွေဝေသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိသံ၊ သိန္ဓု
မည်သောအရပ်သောဝိရမည်သောအရပ်ကို၊ နဒနာမ၊ မထိနိုင်ကုန်၊ ယက္ခ
နတ်သား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အဒိဋ္ဌ
ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မမြင်ဘူးသော၊ ဝိမာနသေဠု၊ မြတ်သောဗိမာန်ကိုလည်းကောင်း၊
တုဝဠု၊ သင်နတ်သားကို ထည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္စဣဒံဝသဗ္ဗံ၊ ဤအစုံစုံကို
သာထွင်၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်ကုန်၍၊ တထော၊ ထိုသင်ကိုမမြင်မီရှေးကာလထက်၊
ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ အာသမာနာ၊ ဟောင့်တကုန်သည်၊ အမှ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိသ္မာ၊ သင်နတ်သားကိုထွေမြင်ခြင်းကြောင့်၊ ပတိတာ၊ ရွှင်လန်း
ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒါ၊ ဝိထိဖြင့်ထက်သောမိတ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊
အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ တုရှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဘောဂဟေ
တု၊ ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သရဒ္ဓသာ၊ သရဒ္ဓရာ၏၊ ပါရံ၊ တပက်
ကမ်းသို့လည်းကောင်း၊ ဣမဉ္စဝနံ၊ ဤသဲကန္တာရရှိသော တောသို့လည်း

ကောင်း၊ ဝေတ္တာစာရုံ၊ ကြိပ်နွယ်ခက်၍သွားအပ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ခရီးသို့လည်း
ကောင်း၊ သင်္ကသထံ၊ သစ်တုတ်ခလုတ်နှက်၍သွားအပ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ခရီးသို့
လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ နဒိယော၊ မြစ်ကြောင်း၊ ခရီးတို့သို့လည်း
ကောင်း၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏၊ ဝိသမပဒေဝံ၊ မညီညွတ်သော အရပ်သို့
လည်းကောင်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒုဂ္ဂါ၊ ကူးမြောက်ရောက် ပေါက်ခြင်းဌာနကုန်
သော၊ ပုထုန္နိသာ၊ များကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်၏။ ၊
ပရာဇ္ဇနံ၊ တပါးကုန်သောမင်းတို့၏၊ ဝိဇိတံ၊ တိုင်းနိုင်ငံဖြစ်သော၊ ပဒေသံ၊ အ
ရပ်သို့လည်း၊ ပက္ခန္ဓိယာဝ၊ ဝင်ကုန်၍သာလျှင်၊ ဝေရဇ္ဇကော၊ တိုင်းတပါး၌နေ
ကုန်သော၊ မနုဿော၊ လူတို့ကို၊ ပေက္ခမာနာ၊ ရှုကုန်လျက်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်၏
ဝေံဘုတေဟိ၊ ဤသို့အထူးထူးသော အရပ်တို့သို့ရောက်ပေါက် ကုန်သော၊
ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သုတံဝါ၊ ကြားဘူးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ အထဝါပိ၊
ထိုမှတပါးလည်း၊ ဒိဋ္ဌိဝါ၊ မြင်ဘူးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ ယံအစ္ဆေရကံ၊ အ
ကြင်အံ့ဩဘွယ်၍အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ တံ၊ ထိုသင်တို့ကြားဘူးမြင်ဘူး
သောအံ့ဩဘွယ်ကို၊ ကထေထ၊ ဆိုကုန်လော့၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သန္တိကော၊ အ
ထံ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုတောမ၊ နာကုန်အံ့။ ၊ ကုမာရ၊ ပျိုငယ်သောနတ်
သား၊ ဣတော၊ ဤဗိမာန်နှင့်သင်နတ်သားထက်၊ အစ္ဆေရတရံ၊ ထူးမြတ်လွန်
ကဲသောအံ့ဩဘွယ်ကို၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နသုတံဝါ၊ ကြားလည်းမ
ကြားဘူး၊ အထဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဒိဋ္ဌိဝါ၊ မြင်လည်းမမြင်ဘူး၊ မာနုဿ
ကမေဝ၊ လူတို့၌ဖြစ်သောအဆင်းသဏ္ဍာန်ထက်လျှင်၊ အတိတံ၊ လွန်ကဲသော
အနောမဝတ္ထံ၊ ပြည့်စုံသော အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ သင်နတ်သား
သင့်ဗိမာန်နှင့်စပ်သောအလုံးစုံကို၊ ဒိဿန၊ မြင်ကုန်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ နတပ္ပါမ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်၊ ဗဟုတမလျာ၊ များသောပန်းရှိကုန်သော
ဗဟုတပုဏ္ဏရိကား၊ များသော ကြာဖြူပုဏ္ဏရိကလည်းရှိကုန်ထသော၊ တဝ၊
သင်၏၊ ပေါက္ခရညော၊ ရေကန်တို့သည်၊ ဝေဟာယသံ၊ ကောင်းကင်၌၊ သ
ဝန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ နိဂ္ဂုဗလူပပနာ၊ အခါခပ်သိမ်းအသီးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောတေ
သင်၏၊ ဒုမာစ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ အတိဝဂ္ဂဉ္စ၊ အလွန်လျှင်ကောင်း
မြတ်သောအနံ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ တေဟိဒုမေဟိ၊ ထိုသစ်ပင်
တို့မှ၊ သုရတိ၊ တင့်တယ် လျောက်ပတ်သောအနံ့တို့သည်၊ ဗဝါယန္တိ၊ မွေး
ကြိုင်ထိုင်ဖျံ့ကုန်၏။ တဝ၊ သင်၏ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ သတရသိတာသော၊ အ
တောင်အရာမြင့် ကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇုရိယထမ္ဘာစ၊ ကျောက်မျက်ခွဲဖြင့်ပြီး
သောသီတိုင်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ သိသာသိထမယာ၊ ပတ်ကျောက်သ

ထင်းဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္မာစ၊ သီတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝါဠသ
 ပဝါဠမယာ၊ သန္တာဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္မာစ၊ သီတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း
 အာယတံတသာ၊ ရှည်သော အမြောင့်ရှိကုန်သော၊ မသာရဂဏ္ဍာ၊ ပတ္တမြား
 ပြောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္မာစ၊ သီတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောဟိ
 တဂီ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္မာစ၊ သီတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေထမ္မာ၊ ဤသီ တိုင်းတို့သည်။ ဇောတိရသမယာသေ။
 ထွန်းပခြင်း ကိစ္စဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ကုမာရ၊ ပျိုပယ်သော အရွယ်ရှိသောနတ်
 သား၊ တေသံ၊ ထိုသီတိုင်းတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိတံ၊ ထည်သော။ သဟသာ
 ထမ္မံ၊ တထောင်သော သီတိုင်းရှိသော၊ အတုထာနုတာဝံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်
 သော အာနုဘော်ရှိသော၊ သာရသုန္ဒရံ၊ ကောင်းမွန်စွာသော၊ တဝ၊ သင်၏။
 ဣဒိဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်။ ရဟန္တာရံ၊ နံရံသီတိုင်းစောင်းတန်းအစရှိသည်တို့
 ၏အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ရတနာတို့နှင့်ယှဉ်၏။ ကဉ္စဒဝေဒိဗိသံ၊
 ရွှေဖြင့်ပြီးသောပွတ်တိုင်းဖြင့်ခြံရံအပ်၏။ တပနိယပရေဟိစ၊ ထွန်းပသော
 အခေရာင်ရှိကုန်သောရွှေပြား ငွေပြားအစရှိကုန်သော တပါးမက များကုန်
 သောရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသော အဖျိုဘို့ဖြင့်လည်း၊ သာရ၊ ကောင်းစွာ၊ ဆန္ဒ၊ မိုး
 အပ်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ဣဒိဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်။ ယေတုယျေ၊ များသော
 အားဖြင့်၊ ဇမ္ဗောနုဒတ္တကံ၊ ဦးသစ်သောဇမ္ဗူရစ်၌အဆင်းကဲ့သို့ တပြောင်
 ပြောင်ထွန်းပ၏။ တသာစ၊ ထိုဗိမာန်၏လည်း၊ သောသောပဒေသော၊ ထိုထို
 သို့သောအခပ်သည်။ သုမဇ္ဈော၊ အလွန်ချောမောပြေပြစ်၏။ ပါသာဒေသာပါ
 နုပလူပပန္နော၊ ထိုထိုသို့သောနှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သော ပြဿာဒ်စောင်းတန်း
 ပျဉ်အထုတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဒဠောစ၊ ခိုင်လည်းခိုင်ခံ့၏။ ဝဂ္ဂ၊ စ၊ ကောင်းမြတ်
 လျောက်ပတ်သော အမြင်လည်းရှိ၏။ သုသင်္ဂတောစ၊ အချင်းချင်းလျောက်
 ပတ်သောပြဿာဒ်အစိတ်လည်းရှိ၏။ အတိဝနိနက္ခမော၊ အလွန်လျှင်ရှုခြင်း
 ငြိမ် ၏။ မနုညော၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်လည်းရှိ၏။ ရတနန္တရထို့ ၊ ရတ
 နာဖြင့်ပြီးသောဗိမာန်၌၊ ဗဟုအန္ဓပါနံ၊ များသောထမင်းအဖျော်သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏။ အတ္တရာသင်္ဂဏေ၊ နတ်ဦးတို့၏အပေါင်းသည်။ တံ၊ သင်ကို၊ ပရိဝါရိ
 တော၊ ခြံရံအပ်၏။ ရရဇအာထမ္မရတုရိယသက္ကဋ္ဌော၊ ရရိုးစည်ထက်စည်
 စသောတုရိယာ မျိုးတို့၏အသံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော်ခြင်းရှိ၏။ တံ၊ သင်ကို၊
 ထုတိဝန္နနာယ၊ မြီးမွမ်းခြင်းရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ အတိဝန္ဒိတော၊ ရှိခိုးအပ်မြီးမွမ်း
 အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်အ
 မည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ စတုမဟာရာဇ်နှစ်မင်းကြီးသည်။ နာဠိန္ဒေ၊ နာဠိန္ဒ

မည်ရှိသောနတ်တို့မွေ့လျော်ရာ၌၊ မောဒတိယထာ၊ မွေ့လျော်စံပျော်သကဲ့
 သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဗိန္ဒိယော၊ ကြံခြင်းငှါမတတ်နိုင်သောအာနုဘော်
 ရှိသော၊ သဗ္ဗဂုဏုပပန္နော၊ နတ်တို့၏ ခပ်ထိမ်းသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော
 သောထုံ၊ ထိုသင်သည်၊ မနောရဗ္ဗော၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ဝိမာနပါ
 သာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြာသာန်ဗိမာန်၌၊ နာရိဂဏပဗောဓနော၊ နတ်သိဗ္ဗိတို့
 ၏အပေါင်းဖြင့်နိုးကြား ပွင့်လန်းသောပီတိသောမနဿ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မော
 ဒသိ၊ မွေ့လျော် စံပျော်၏ထုံးသင်သည်၊ ဒေဝေါစ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသော
 စတုမဟာရာဇ်နတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒဝါဗိ၊ ထိုမှထပါးသည်၊
 ယက္ခော၊ နတ်တို့လူးသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊
 ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်းသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊
 မနုဿဘူတော၊ လူတို့၌ဖြစ်သောလူဇာတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ တံ၊
 သင့်ကို၊ သတ္တဝါဟာ၊ ထွန်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့
 သည်၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးပါကုန်၏၊ ပုစ္ဆိတော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်မေးအပ်သော၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အာစိက္ခ၊ ကြားထတ်ထော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကောနာမ၊ အ
 ဘယ်အမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ၊
 တာထာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကန္တာရိယော၊ ကန္တာရ၌ပွဉ်
 သော၊ ဝတ္ထုပထမိ၊ သဲအတိရှိသောခရီး၌၊ ဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်သော၊ သေ
 ရိသကောနာမ၊ သေရိသကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ စတု
 မဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး၏၊ ဝစနကရော၊ စကားကိုလိုက်နာ၍၊ ဣဝံပဒေသံ၊
 ဤသဲအတိရှိသောအရပ်ကို၊ အဘိပါယယာမိ၊ စောင့်ရှောက်ရ၏။ ၊
 ကုမာရ၊ ပျိုငယ်သော အရွယ်ရှိသောနတ်သား၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ အဓိဂ္ဂလဒ္ဓံ၊ အလိုအတိုင်းရအပ်သလော၊ တေ၊ သင်အား၊
 ပရိဏာမဇံ၊ ဆောင်သဖြင့် ညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သလော၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိ
 မာန်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သယံသယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဒေ
 ဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်တန်ခိုးဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ဒေ
 ဝေဟိ၊ သင်နှစ်သက် စေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ပသာဒဝသေန၊ ကြည်ညို
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သလော၊ သတ္တဝါဟာ၊
 ထွန်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆ
 န္တိ၊ မေးပါကုန်၏၊ မနုဿံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊
 ကံထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ တယာ၊ သင်

သည်။ ထင်္ခါရအပ်သနည်း။ ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ ဣဒ္ဓိမာနံ၊ ဤဗိ
မာန်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်။ အာဓိစ္စထင်္ခါရအလိုအတိုင်းရအပ်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပရိတာမန္တံ၊ ညွတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်။ ဣဒ္ဓိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်သာ
လျှင်၊ ဒေဝိဗ္ဗိယာ၊ နတ်တန်ခိုးဖြင့်၊ ကထံ၊ ပြုအပ်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
မေ၊ ငါအား၊ ဒေဝေဟိ၊ ငါနှစ်သက်အပ်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ ပသာဒဝ
သေန၊ ကြည်ညိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သည်လည်း၊ နဟိဟောတိ၊
မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပုညေဟိ၊ မိမိ၏ဖြစ်ရာ စိတ်ကိုဖြူစင်စေတတ်
ကုန်သော၊ အပါပကေဟိ၊ မယုတ်မာကုန်သော၊ သကေဟိ၊ ကမ္မေဟိ၊ မိမိဥစ္စာ
ဖြစ်ကုန်သောကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်။ မနုဉ္ဇံ၊ နှစ်သက်ဗွယ်ရှိသော၊ ဣဒ္ဓိမာ
နံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ထင်္ခါရအပ်၏။ ကုမာရ၊ ပျိုငယ်သောအ
ရွယ်ရှိသောနတ်သား၊ တေ၊ သင်၏။ ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်
သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကြံသည်။ ကိံပန၊ အ
ဘယ်နည်း။ အယံပိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်။ ကိံဿသုပိဣဿ၊ အဘယ်
ဆော်တည်အပ်သောအကျင့်အဘယ်မြတ်သောအကျင့်၏။ ဝိပါကော၊ အ
ကျိုးနည်း။ သတ္တဝါ၊ ဟာ၊ တွည်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ပါဏိဇာ၊ ကုန်သည်
တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးပါကုန်၏။ ကထံကေနသုပိဣဿ၊ အဘယ်
သို့သောအကျင့်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်။ ထင်္ခါ
ရအပ်သနည်း။ ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ အတံ၊ ငါသည်။ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ ကောသထာနံ၊ ကောသထတိုင်းသားလူအများတို့၏။ ရန္တံ၊ မင်း၏အ
ဖြစ်ကို၊ အကာရယံ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါယာသိတိ၊ သမညာ၊ ပါယာသိ
ဟူသောအမည်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ နုတ္တိကဒိဗ္ဗိစ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အ
ကျိုးမရှိသုံးအပ်သော သီလသီတင်း၏ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်
သောနုတ္တိကဒိဗ္ဗိစအမြင်ရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒရိယောစ၊
သုတပါးကိုလည်း မြစ်တားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမစ္ဆေ
ရရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပဓမ္မောစ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ
သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္ဆေဒဝါဒိစ၊ သတ္တဝါတို့သည်ထိုထိုဖြစ်
ဆဲဘဝ၌သာလျှင်မြတ်၏ဟူသော အယူရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဋ္ဌာရော၊ မြတ်သော၊ ဝိကြာတီ၊ ဆန်းကျယ်စွာသောတ
ရားစကားကို ဟောတတ်သော၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပအ
မည်ရှိသော၊ သမဏောစခေါ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။

သော။ ထိုကုမာရကဿပ အမည်ရှိသောရဟန်းသည်လည်း၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ အကားထိ၊ ပြောဟော၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဒိဗ္ဗိဝိသုကာနိ၊ မှားသောမိစ္ဆာအမြင် တည်းဟူသော အကျင့်တို့ကို၊ ဝိနောဒယိ၊ ပယ်ပျောက်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တံဓမ္မကထံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုဏိတွာ၊ နာ၍၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပရိဝေဒယိဿံ၊ ကြားပြောပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှာ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ အဟောထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ယောကော၊ ယောကန္တံ၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူ့ဘဝါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝေဒယိဿံ၊ နိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်၏။ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကို သောက်စားခြင်းမရှိသည်။ အဟောထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ရဿ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နောစအဘာဏိံ၊ ဆိုသည်မဆို၊ သကေနဒါ၊ ရေနစ၊ ကိုယ်မယားဖြင့်သာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ အဟောထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ တံ၊ ထိုသရဏဂုံယူခြင်းငါးပါးသော၊ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်ပင်တည်း။ တံပန၊ ထိုသရဏဂုံယူခြင်းငါးပါးသောသီလကို ဆောက်တည်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဗြာဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ပင်တည်း။ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ တဿ သုစိန္တဿ၊ ထိုဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်မြတ်သော အကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ ပုညေဟိ၊ မိမိ၏ဖြစ်ရာစိတ်ကိုဖြုတ်စေတတ်ကုန်သော အပါပကေဟိ၊ မယုတ်မာ ကုန်သော၊ တေဟေဝကဗ္ဗေဟိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်ကို၊ မေမယာ၊ ဝါသည်၊ ထဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ။ အယံပုရဏသမညာ၊ ဤရှေးသူတော်ဟောင်းတို့၏ ပညာပေါဟာရသည်၊ သစ္စံကိရ၊ မှန်သည်သာတည်း။ ပဏှိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်။ အနုညထာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ ပုညကမ္မော၊ ကုသိုလ်ကံရှိသောသူသည်။ ယဟိံယဟိံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ရောက်အံ့၊ တဟိံတဟိံ၊ ထိုထိုရောက်ရာအရပ်၌၊ ကာမကာမိ၊ အလိုရှိတိုင်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်စံးပျော်ရ၏။ ယဟိံယဟိံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ သောကပရိဒေဝေါ၊ သူ၏စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဒေဝေါ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တိထေသောစ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သတ္တဝါတို့ကိုနှိပ်စက်ပူပန်စေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကရိယသော၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါပကမ္မော၊ မကောင်းမှုရှိသော

သူသည်။ ဖာဏိံ တဟိံ။ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ ခုဂ္ဂတိယာ၊ မကောင်းသော အလား၊ ငှာကဒါပိ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ နုရုပ္ပတိ၊ မလွတ်၊ ။ ကုမာရ၊ ပျိုငယ် သော အရွယ်ရှိသောနတ်၊ ဇနော၊ နတ်အပေါင်းသည်၊ သံရဋ္ဌဂ္ဂပေါဝ၊ တွေ ဝေသောသဘောရှိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္ထိံ ရဟုတ္တေ၊ ဤငါတို့ ပြောဆိုကြသောခဏ၌၊ ဣမဿဇနဿ၊ ဤသင်၏အချွေအရံဖြစ်သောနတ် အပေါင်းအား ထည်းကောင်း၊ တုပ္ပုဂ္ဂ၊ သင်နတ်သားအား ထည်းကောင်း၊ ကလထီကမထယံပိယကတော၊ ညွှန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ကေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ အပစ္စယော၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းသည်၊ အဟောသိ နူခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ။ တာတာ၊ ဒိုကုန်သည်တို့၊ သိရိသဝနာ၊ ကုက္ကိ၊ ကောမ္မ၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုရဘိ၊ တင့်တယ် ကုန်သော၊ ဣမေစ ဝဉ္ဇာ၊ ဤအနံ့တို့ သည်သာလျှင်၊ သံပဝန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ ပျံ့လှိုင်ကုန် ၏။ တေ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်ကုန်သောတင့်တယ်သောအနံ့ရှိကုန်သော ကုက္ကိပင် တောတို့သည်၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ည၌၌ လည်းကောင်း၊ တမံ၊ အရိက်ကိုးနိဟ တွာ၊ ပျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံပိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ပျံ့လှိုင်စေကုန်၏။ ဣမေသဉ္ဇခေါ၊ ဤကုက္ကိပင် တို့၏လည်း၊ ဧကမေကာ၊ တခုတခုကုန်သော၊ သိပါဒိကာ၊ အဘိုးအိမ်တို့ သည်၊ ဝဿသတစ္စယေန၊ အနှစ်တရာတို့၏လွန်သဖြင့်၊ ပထန္တိ၊ ပြတ်၍အညှာ ဖြုလွတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာသည်၊ အတိတံ၊ လွန်ပြီ၊ ဟဒဂ္ဂေယတောပဋ္ဌာယ၊ အ ကြင်အခါမှစ၍၊ ဣကောယမ္ပိ၊ ဤနတ်တို့၏အပေါင်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ပပိုသဉ္ဇေ အားဖြင့်ဖြစ်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ အတ္ထိံ ပိမာနေ၊ ဤ ဗိမာန်၌၊ ဋ္ဌတွာန၊ တည်ပြီး၍၊ အာယုက္ခယာ၊ အသက်၏ အပိုင်းအခြားကုန် ခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ပုညက္ခယာ၊ ဇနကကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင်း ကြောင့်ထည်းကောင်း၊ စပိသံ၊ ဝတေရလတ္တံ၊ တေနေဝသောကေန၊ ထိုရ တေရလတ္တံ သည်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အ ဟံ၊ ငါသည်၊ ရန္တိတော၊ တွေဝေသည်၊ အတ္ထိံဖြစ်၏။ ။ ကုမာရ၊ ပျိုငယ် သော အရွယ်ရှိသောနတ်သား၊ ယေစာပိခေါသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် ထည်း၊ ဥပပန္နော၊ ပပိုသဉ္ဇေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣတ္ထရံ၊ မကြာမဖြင့်၊ စဝေယံ၊ စုံတေကုန်၏။ မရိတ္တပုညာ၊ နည်းသောကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ တောသတ္တာ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာ၊ မရကံ၊ သေခြင်းကို၊ ပပိုစွာ၊ စွဲ၍၊ သောစေယျ၊ နှုန၊

စိုးရိမ်ကုန်ရာသည်မဟုတ်လော၊ ယောသက္ကော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ဤဒီ
သံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ အတုထံ၊ မြတ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၏၊
စိရာယစိရုံကာထံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဒိဗ္ဗသမ္ဘတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်
သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝေယျံ၊ ခံစားရအံ့၊ တထာပိဓော၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ သောသက္ကော၊ ထိုသက္ကဝါသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်
မရကံ၊ သေခြင်းကို၊ ပဒိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သောစေယျံ၊ စိုးရိမ်အံ့နည်း၊ ။
တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ယံပေယျဝါစံ၊ အ
ကြင်ကထံနုသောစေယျအစရှိသည်ဖြင့်ချစ်ဖွယ်သောစကားကို၊ ဝဒေထ၊
ဆိုကုန်၏၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဩဝါဒိယံ၊ ဆုံးမသည်၏အ
စွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သော၊ ထဉ္စဝစနံ၊ ထိုစကား သည်ထည်း၊ အနုစ္ဆရိကံ၊
ဈေးကံပတ်၏၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ပေယျဝါစံ၊ ကထံနုသောစေ
ယျစသည်ဖြင့်ချစ်ဖွယ်သောစကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အနုစ္ဆရိကံ၊ ဈေးကံပတ်သော၊ ဩဝါဒိယဉ္စ၊ အဆုံးအမအားလျော်
သောအမှုကိုထည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ကိုထည်း
အမနုဿပရိဂ္ဂဟေ၊ ဘီလူးတို့သည်သိမ်းစည်းအပ်သော၊ ဣမသ္မိံ၊ မရကန္တာ
ရေ၊ ဤသဲအတိရှိသောကန္တာရ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနုဂုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်
အပ်ကုန်၏၊ ယေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့
အား၊ ဣစ္ဆရိပုစိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊
သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပဒေထ၊ သွားကုန်လော၊ ။ ကုမာရ၊ ပျိုငယ်
သောအရွယ်ရှိသောနတ်သား၊ ဝေနတ္ထိကာ၊ အမြတ်ဥစ္စာဖြင့် အလိုရှိကုန်သော
ဥဒယံ၊ အမြတ်ဥစ္စာကို၊ ပတ္တယာနာ၊ တောင့်တကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ အခေမေန၊ ဘေးမရှိသဖြင့်၊ ထိန္ဒ၊ သောပိရတုဒိံ၊ ထိန္ဒ၊ အရပ်သောပိရ
အရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွားကုန်ပြီး၍၊ ယထာပယောဂါ၊ ဤယခုအခါ၌ဝန်ခံခြင်း
အားလျော်ပတ်သောလိုထရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏစာဂါ၊ ပြည့်စုံသော
စွန့်ကြဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ များမြတ်သော၊ သေရိသမဟံ၊ သေရိ
သကနတ်အားသဘင်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကဟာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ။ တာတာ၊
အိုကုန်သည်တို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သေရိသမဟံ၊ သေရိသကနတ်သား
အား သဘင်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို၊ မာဟေဝ အကတ္ထ၊ မပြုလင့် လေကုန်၊
တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပစ္စာသိသန္တာ၊ ဘေးမရှိသဖြင့်ထိန္ဒ၊ သောပိရအရပ်သို့
ရှောက်ခြင်းအမြတ်ဥစ္စာကိုရခြင်းအမြတ်ဥစ္စာကို ရခြင်းကိုတောင်းတကုန်
၏၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်ဂတံ့မယံ စသောစကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊

သဗ္ဗညု၊ ထိုဘေးမရှိသဖြင့် လိုရာအရပ်သို့ရောက်ခြင်း အမြတ် ဥစ္စာကိုရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အထုံးစုံသည်လည်း၊ ဝေါ၊သင်တို့အား၊ ထထေဝ၊ ထိုကောင့်ထပြောဆိုသောစကားအတိုင်းပင်လျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ထုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယာထ၊ ကြဉ်ရှောင်ထေကုန်၊ ဓမ္မာနုယောဂဉ္စ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မကို အားထုတ်ခြင်း လုံ့ထကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌဟထ၊ ဆောက်တည်ထေကုန်၊ ဣဒံ၊ ဤကုသိုလ်ဓမ္မ၌လုံ့ထ အားထုတ်၍ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည်၊ သေဝိသကမယံ၊ သေဝိသကနတ်ကို ပူဇော်ခြင်းပင်တည်း၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ဣမတ္ထိံ သံဇော၊ ဤလူအပေါင်း၌၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဘိထဝတုပပန္နောစ၊ ဘိထအကျင့်နှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓေါစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းလည်း ရှိသော၊ စာဂိစ၊ ပေးကမ်း၊ လှူဒါန်းခြင်းလည်းရှိသော၊ သုပေသထောစ၊ ဘိထကိုအလွန်မြတ်နိုးခြင်းလည်းရှိသော၊ ဝိစက္ခထောစ၊ ထိုထိုသို့သော ပြုအပ်သော အမှု၌လည်းလိမ္မာသော၊ သန္တု၊ သိတောစ၊ နေရာနှင့်လွယ်ခြင်းလည်းရှိသော ရုတိမာစ၊ ကမ္မသက ထည့်ထပ်စသည်ဖြင့်ပစ္စုပ္ပန် စီးပွားသံသရာစီးပွားတို့ကို သိထတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏သော ဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ သဗ္ဗာနမာနော၊ မဆိုမိရှေးအနှံ၌ဆိုစဉ် ဆဲဆဲ၌ထိလျက်၊ ရသ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နဘဏေယျ၊ မဆိုရာ၊ ပရူပဗာတာယ၊ သူတပါးကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ နစေတယေယျ၊ လုံ့ထမပြုရာ ဝေဘုတိယံ၊ အပေါင်းအဖော်တို့၏ မြဲမြံခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုထတ်သော၊ ဝိ သုဏံ၊ ရုံးတိုက်စကားကို၊ နောကဓေယျ၊ မလိုက်နာရာ၊ သတ္ထံ၊ သိပ်မွေ့သော၊ ဝါဒဉ္စ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ သဒိယံ၊ ပြေပြစ်ချောမောသော၊ ဝါဒဉ္စ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဏေယျ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ သဂါရဝေါ၊ ရှိသေအပ်သောသူတို့ကိုလည်း၊ အရိအသေပြုခြင်းရှိ၏၊ သပ္ပတိသော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော သူတို့၌ထေးမြတ်ခြင်းနှင့် တကူဖြစ်၏၊ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်သော ကိုယ်နှုတ် နှလုံးရှိ၏၊ အဓိဘိထေ၊ ဥပါသကာသည်စောင့်အပ်သောမြတ်သောဘိထ၌၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်၏၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ယောဇန္တု၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ မာတရဉ္စ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတရဉ္စ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ပေါသေတိ၊ မွေးကြွ၏၊ သောဇန္တု၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ အရိယဂုတ္တိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

မညေမညာမိ၊ ငါမှတ်ထင်၏။ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ မာ
တာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဘောဂါနိ၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ အတ္တဟေတု၊ မိမိဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ယောဥပါသကော၊ အကြင်
ဥပါသကာသည်၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိဘတို့၏၊ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်၊
နေက္ခမ္ပပေါတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရိယတိ၊ ကျင့်ထုတ်၊ ဥဇျာဖြောင့်မတ်သော၊
အဝကော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်းမရှိသော၊ အဝထော၊ စဉ်းလဲစဉ်းစား
မပြုတတ်သော၊ အမာယော၊ မတွင်္ဂပတ်တတ်သော၊ သောဥပါသကော၊
ထိုဥပါသကာသည်၊ ထေသကပ္ပေန၊ အမြွက်မျက်ကြိသဖြင့်၊ ဝစနံ၊ တုည့်ပတ်
ခြင်းစဉ်းလဲကော်ကျစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ နပေါဟရေ
ယျ၊ မမြွက်ဆိုရာ၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုကထကမ္မကာရီ၊
သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံကို ဖြုလေ့ရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ် တရား၌၊ ဌိတော၊
တည်သော၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ကိန္တိကေန၊ ကာရေန
အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ လထေထ၊ ရရာအံ့နည်း။
တံကာရဏာ၊ ထိုဥပါသကာတို့အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနာ
ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်
သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ တုမှာကံ၊
သင်တို့အား၊ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ စရိတမ္ပံ၊ ကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ပဿာထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ တေန၊ ထိုဥပါသကာ
ကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ဖေအာဂတာ၊ အကယ်၍ လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အရ
ညော၊ ကောဋ္ဌံ၊ အန္ဓာကုလ၊ သူကန်းကဲ့သို့နှောင့်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပန္နဋ္ဌာ
ခရီးမှားသဖြင့်ပျက်သောနှလုံးရှိကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဟ၊ ဤ
ထဲကန္တာရ၌၊ တံခိပ္ပမာနေန၊ ထိုကန္တာရ၌ဖြစ်သော ဘေးရန်၏နှိပ်စက်ခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရေန၊ တပါးသော ဘေးရန်၏နှိပ်စက်ခြင်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ လဟုံ၊ လျှင်စွာ၊ ဘသ္မံ၊ ဘသ္မဘာဝံ၊ ပြာဇ်အဖြစ်သို့၊ ဘဝေထဂစ္ဆေ
ယျာထ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ သပ္ပ၊ ရိသေန၊ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂဟေ၊
ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ သုခေ၊ ချမ်းသာ၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊
တုံ၊ သင်သည်၊ ယသ္မာဥပါသကာသ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ အနုကမ္မာယ၊
သံနားသဖြင့်မြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ ဣဝ၊ ဤထဲကန္တာရသို့၊ အာဂတော၊ လာရော်

သည်။ အထိ ဖြစ်၏။ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ နာမသော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကိံကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ ကထိဝါဏိဇာဒိသု၊ ယယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိကုန်သောအမှုတို့တွင်၊ ကိဗ္ဗိကမ္ဘ၊ အဘယ်သို့သောအမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြုထုပ်သနည်း၊ တိသောတျာဒိသု၊ တိသဟူသော အမည်အစရှိသည်တို့တွင်၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ ကိန္နာမဓေယျံ၊ အဘယ်အမည်နှင့်စပ်သနည်း၊ မယစ္စိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ နံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ဓဒ္ဓုကြာမာ၊ မူးမြင်လိုကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယဿဥပါသကဿ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဝိဟေထိ၊ ချစ်၏။ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုဥပါသကာသည်။ ဟိတသုခ၊ စီးပွားချမ်းသာတို့ကို၊ ယာဘာဟိယာတာဇေ၊ ရတော်မူကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့ကော၊ ဣပလုပဇိဝိ၊ ကျိုအစရှိသည်တို့၏ပမာဏကိုနှိုင်းယှဉ်ခြင်းအမှုကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကိုဖြစ် အသက်မွေးသော၊ သမ္ဘဝနာမဓေယျံ၊ သမ္ဘဝဟူသောအမည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ကပ္ပကော၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော၊ ယောဥပါသကော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ ဇာနာထ၊ သိထင့်ကုန်သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ တုမှ၊ သင်တို့၏၊ ပေသိယေပေသနကာရကော၊ စေခြင်းဖြင့်အမှုကိုပြုလုပ်တတ်သောသူတည်း၊ ယော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ သုပေသထော၊ သိထကိုအလွန်ချစ်မြတ်နိုး၏။ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ မာစခေါဟိန္ဒိတ္ထံ၊ မရိုမသေမပြုကြကုန်ထင့်။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယံဥပါသကံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ နာမာဒိနာ၊ သမ္ဘဝဟူသောအမည်အစရှိသည်ဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဝဒေထိ၊ ပြောဆို၏။ နံ၊ ထိုဥပါသကာတို့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဇာနာမသေထိကုန်၏။ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မူကား၊ ဒေသောတိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏ဟူ၍၊ နခေါဇာနာမသေ၊ မထိပါကုန်၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊ ကြားကုန်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ပူဇေထိ၊ သာမ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ဣမတ္ထိံ၊ သတ္တေ၊ ဤထည်း၌၊ နဝါ၊ အလယ်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ မဟန္တာ၊ အရှယ်အားဖြင့်ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မဇ္ဈိမာ၊ အရှယ်အားဖြင့် အလယ်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ယေကေဗိမနုဿာ၊ အကြင်ခပ်သိမ်းကုန်သောလူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ထေသဗ္ဗေဝ၊ ထိုခင်

သိမ်းကုန်သောလူတို့သည်ပင်လျှင်၊မမ၊ငါ၏၊ဝိမာနံဗိမာနံသို့၊အာရောဟန္တ၊
 တက်ကုန်ထော၊ကဒရိယာ၊ဝန်တိုဆိုဝိတ်တတ်သောမစ္ဆေရရှိကုန်သောသူ
 တို့သည်၊ပုညာနံ၊ကောင်းမှုတို့၏၊ပထံ၊အကျိုးကို၊ပဿန္တု၊ရှုကုန်သော၊ ။
 ထတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဝါဏီဇာ၊
 ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ အဟံပုရေတိ၊ငါရှေးငါရှေးဟူ၍၊ဝတွာ၊ဆိုကုန်၍၊
 တက္ကေဝ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ထံကပ္ပကံ၊ ထိုသတ္တဝါသည်ဥပါသကာကို၊
 ပုရက္ခိတွာ၊ရှေးသွားပြုကုန်၍၊ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ထေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ဝါသဝဿ၊ထိကြားမင်း၏၊ မသတ္တသာရိပိယ၊
 နေရာဗိမာန်ကဲ့သို့၊ သောဘမာနံ၊ထင့်တယ်သော၊ ဝိမာနံ၊သေရိသကနတ်
 သား၏ဗိမာန်ကို၊အာဘိရုဟိံ သု၊တက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဗိမာန်၌၊သဗ္ဗေဝ၊
 အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ထေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊အဟံပုရေတိ၊
 ငါရှေးငါရှေးဟု၊ဝတွာ၊ဆိုကုန်၍၊ ဥပါသကတ္တံ၊ဥပါသကာ၏ အဖြစ်ကို၊
 ပဗ္ဗိဝေဒယိံ သု၊ကြားကုန်၏၊ပါဏာတိပါတာ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ
 ပဗ္ဗိပိရတာ၊ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ လောကေ၊လူ၌၊
 အဒိန္နံ၊အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥပွာကို၊
 ပရိဝဇ္ဇယိံ သု၊ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏၊ အမဇ္ဇပေ၊ သေအရက်စ
 သောယစ်မျိုးကိုမသောက်စားကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သကေနဒါ
 ရေနစ၊ကိုယ်မယားဖြင့်သာ၊တုဋ္ဌာ၊ရောင့်ရဲကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏
 သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံကုန်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊
 အဟံပုရေတိ၊ငါရှေးငါရှေးဟု၊ဝတွာ၊ဆိုကုန်၍၊ဥပါသကတ္တံ၊ဥပါသကာ၏
 အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗိဝေဒယိံတွာ၊ကြားကုန်ပြီး၍၊ သတ္ထေ၊ထည်းကုန် သည်အ
 ပေါင်းသည်၊ယက္ခိဒ္ဓိယာ၊သေရိသကနတ်သား၏ တန်ခိုးဖြင့်၊ပုနပ္ပုနံ၊အဘန်
 တလဲလဲ၊အနုမောဒမာနော၊ဝမ်းမြောက်ထွက်၊ အနုမတော၊အလိုအားဖြင့်၊
 ပက္ကမိံ၊သွားထေ၏၊နေတ္ထိကာ၊ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ဥဒ္ဓယံ၊အမြတ်ဥစ္စာ
 ကို၊ပတ္တယာနာ၊တောင့်တကုန်သော၊တေဝါဏီဇာ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်
 သိန္ဓု၊သောပိရဘူမိံ၊သိန္ဓု၊အရပ်သောပိရအရပ်သို့၊ ဂတ္တာနု၊ရောက်ကုန်၍၊
 ယထာပယောဂါ၊မိမိတို့၏အလိုအတိုင်းပြုအပ်သောထို ဇုရိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ပရိပုတ္တုထာဘာ၊ပြည့်စုံသောထာဘာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အက္ခတံအနုရူပံ
 ထျော၊နတ်ပတ်သော၊ပါဠိလိပုတ္တံ၊ပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိံ သု၊တတန်
 ဖြန်လေကုန်၏၊ထေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊သောတ္ထိဝန္တော၊ ချမ်းသာသော
 အဖြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗာရံ၊မိမိအိပ်သို့၊ဂတ္တာနု၊ရောက်ကုန်၍၊ပုတ္တေဟိ

သားသမီးတို့နှင့် ထည်းကောင်း၊ ဒါရေဟိ၊မယားတို့နှင့် ထည်းဟောင်း၊ သမင်္ဂီသူတာ၊တကွဖြစ်ကုန်ထျက်၊ အာနန္ဒမိတ္တာ၊အလွန်နှစ်သက်သောမိတ် ကုန်ထျက်၊ သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်ထျက်၊ပတိတာ၊ ရွှင်ကုန်ထျက်၊ဥဠာရုံ၊ ကြီးမြတ်သော၊သေရိသမဟံ၊သေရိသကနုတ်သားအား သတင်ဖြင့်ပူဇော်၊ ခြင်းကို၊အကံသု၊ပြုကုန်၏၊ သေရိသကံ၊သေရိသကအမည်ရှိသော၊ပရိဝေ ထအာဝါသံ၊ပြာသာဒ်စုထစ်မွန်းချွန်ထစ်သောအိပ်စသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော နေရာကို၊မာပယိံသု၊ဖန်ဆင်းပြုကုန်၏၊သပ္ပုရိသာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့ ကို၊သေဝနာ၊မြှီဝဲခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂုဏာနံ၊ တရားထေဝ်၏မ ဘောက်မပြန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သေဝနာ၊မြှီဝဲခြင်းသည် ထည်း ကောင်း၊ တောဒိသာ၊ဤသို့အကျိုးမဲ့ ကိုပျောက်၍ ကောင်းကျိုးကိုပြီးစေ ခြင်းသဘောရှိသော၊မဟိဒ္ဓိယာ၊များမြတ်သော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်၊ အဟောထိ၊ဖြစ်၏၊ဧကဿ၊တယောက်သော၊ဥပါသကဿ၊သမ္ဘဝအမည် ရှိသောဥပါသကာ၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာထွင်ဖြစ် ကုန်သော၊ သတ္ထဝ၊ထည်းကုန်သည်နှင့် အကျိုးဝင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည်၊သဒိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ သေရိသကပေထ ဝတ္ထု၊ကုတ္တိ၊ပင်ရှိသောဗိမာန်၌ဖြစ်သောပါယာထိနတ်သား၏ အကြောင်း သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထက်ထံသုံးခုမြောက်သော၊ တာယဝါရုံ၊ဘာထာဝါရုသည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၈) ပိင်္ဂလောနာမ၊ပိင်္ဂလအမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊သုရဋ္ဌာဗိပ တိ၊သုရဋ္ဌတိုင်း၏အရှင်သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊သောရာဇာ၊ထိုပိင်္ဂလမင်းသည် မောရိယာနံ၊မောရိယမင်းတို့ကို၊ဥပဋ္ဌာနံ၊ခစားခြင်းငှါ၊ ဂတိံ၊သွား၍၊သုရ ဋ္ဌံ၊သုရဋ္ဌတိုင်းသို့၊ပုန၊တဘနံ၊အာဂမာ၊ပြန်သွား၏၊ရာဇာ၊ပိင်္ဂလမင်းသည် ဥဏှော၊ပူပြင်းသောအကာထဖြစ်သော၊ မဇ္ဈိနိကေကာထေ၊မွန်းတည့်သောအ ခါဋ္ဌံ၊ဝက်မရုံထုနွဲ့မဂ္ဂံ၊ ထုနွဲ့ပိုးနတ်တို့၏နေရာအရပ်သို့ သွားသောခရီးသို့၊ ဥပါဂမိ၊ကပ်စေ၏၊ဥပဂတိံ၊ကပ်ပြီး၍၊ ပေတာနံ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊ဝတ္ထပ ထံ၊ဖန်ဆင်းအပ်သော၊ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့ထွေ်ဘွယ်ရှိသော၊ တံမဂ္ဂံ၊ထို ခရီးကို၊ အဒ္ဓဿ၊မြင်စေ၏၊ ဒိသ္ဗာ၊မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်း သည်၊သာရထိံ၊ရထားထိန်းကို၊အာမန္တယိ၊ခေါ်ဆို၏၊ ဘိံအာမန္တယိ၊အ ဘယ်သို့ခေါ်ဆိုသနည်း၊ သာရထိံ၊ရထားထိန်း၊ အယ်မဂ္ဂေါ၊ဤခရီးသည်၊

ရမကိယော၊ နှလုံးမွေ့ထျော်တွယ်ရှိ၏။ ခေမော၊ဘေးမရှိ၊ သောတ္ထိကော၊
ချမ်းသာသောအဖြစ်ကို ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ထိဝေါဥပန္ဒမရှိ၊မယံ၊ငါတို့
သည်၊ဣဓိနာမဂ္ဂေန၊ဤခရီးဖြင့်၊ ဣတော၊ဤအရပ်မှ၊ သုရဋ္ဌသန္တိကော၊သု
ရဋ္ဌတိုင်း၏အနီးသို့၊ယာမ၊သွားကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တယိ၊ခေါ်ဆို၏
စတုရိနိယာ၊အင်္ဂါဂေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊စစ်သည်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊
သောရဋ္ဌော၊သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ရာဇာ၊ဝိင်္ဂီလမင်းသည်၊ တေနမဂ္ဂေ
န၊ထိုပြိတ္တာသည်ဖန်ဆင်းအပ်သောခရီးဖြင့်၊ ပါယာသိ၊သွားထေ၏၊ဥဗ္ဗိဂ္ဂဓ
ပေါ၊ထိတ်ထန်သောထဘောရှိသော၊ပုရိသော၊ထောက်ျားသည်၊သောရဋ္ဌ
သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ရာဇာနံ၊ ဝိင်္ဂီလမင်းကြီးကို၊တေဝစနံ၊ဤသို့သော
စကားကို၊ အဗြိ၊ဈေျာက်၏၊ ကိံအဗြိ၊အဘယ်သို့ဈေျာက်သနည်း၊
ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘိသနံ၊ကြောက်လန့်ခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော၊ထောမဟံသနံ၊ကြောက်လန့်သဖြင့်ကြက်ထီး ပွေးညှင်း
ထခြင်းရှိသော၊ ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်းသောခရီးကို၊ ပဋိပန္နာ၊ သွားကုန်သည်၊
အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ပုရတော၊ရှေ့မှ၊ မဂ္ဂေါ၊ခရီးသည်၊
ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ပစ္ဆိတောစ၊နောက်မှကား၊နဒိဿတိ၊မထင်၊ မယံ၊အကျွန်
တော်မျိုးတို့သည်၊ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်းသောခရီးကို၊ပဋိပန္နာ၊သွားမိကုန်သည်
အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ယမပုရိသနံ၊ပြိတ္တာတို့၏၊ သန္တိကော၊အထံ၌၊ ဝတ္ထာမ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ဧတ္ထ၊ဤခရီး၌၊အမနုဿေ၊ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှဖြစ်သော၊ဂဇ္ဇော
အနံ၊သည်၊ဝါယတိ၊ ထိုင်၏၊ခါရုတော၊ကြမ်းကြုတ်သော၊ဗောသော၊ငရဲ
၌စီရင်အပ်သောသတ္တဝါတို့၏ အသံကို၊အမှေတိ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်၊
သုယျတိ၊ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဗြိ၊ ဈေျာက်၏၊သောရဋ္ဌော၊ သုရ
ဋ္ဌတိုင်းတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ဝိင်္ဂီလမင်းသည်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ထိပ်ထန်
သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊သာရထိံ၊ ရထားထိန်းကို၊တေဝစနံ၊ဤသို့သောစ
ကားကို၊အဗြိ၊ဆို၏၊ကိံအဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊သာရထိံ၊ရထား
ထိန်း၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဘိသနံ၊ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
ထောမဟံသနံ၊ကြောက်လန့်သောအားဖြင့်ကြက်ထီးပွေးညှင်းထခြင်းရှိထ
သော၊ကုမဂ္ဂံ၊ မကောင်းသောခရီးကို၊ ပဋိပန္နာ၊သွားကြကုန်သည်၊အမှာ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊သာရထိံ၊ ရထားထိန်း၊မဂ္ဂေါ၊ခရီးသည်၊ ပုရတော၊ရှေ့မှ၊ဒိဿ
တိ၊ထင်၏၊ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်မှကား၊နဒိဿတိ၊မထင်၊ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်း
သောခရီးကို၊ပဋိပန္နာ၊သွားကြကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မယံ၊ငါတို့သည်
ယမပုရိသနံ၊ပြိတ္တာတို့၏၊သန္တိကော၊ အထံ၌၊ဝတ္ထာမ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧတ္ထ၊ဤ

ခရီး၌၊ အမနုဿော၊ ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှဖြစ်သော၊ ဂဇ္ဇော၊ အနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ ထိုင်၏၊ ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ စောဉ္ဇသော၊ ငရဲတို့၌စီရင်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏အသံကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိတိ၊ ဆို၏၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ သောဇုဇာ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်သည်ဘင်းသို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်၍၊ စတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတို့ကို၊ ဩဇောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဆာယာသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသောအရိပ်ရှိသော၊ နိလမ္ဘဝဏ္ဏသဒိသံ၊ ညိုသောတိမ်၏အဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃဝဏ္ဏထိရိနိဘော၊ တိမ်၏သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သောသဏ္ဍာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သော၊ ပါဒပံ၊ အမြစ်ခြေဖြင့်ရေကို သောက်တတ်သောကြောင့်ပါဒဟုဆိုအပ်သော၊ နိဂြောဓရုက္ခံ၊ ပညောင်ပင်ကို၊ အဒ္ဓသစ၊ မြင်သည်းမြင်ထေ၏။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီးစွာသော၊ နိလမ္ဘဝဏ္ဏသဒိသော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃဝဏ္ဏထိရိနိဘော၊ တိမ်၏သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော သဏ္ဍာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သော၊ ယောရုက္ခော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သောရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်၊ ကိံကောနာမရုက္ခော၊ အဘယ်မည်သောသစ်ပင်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၍မေး၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ယောရုက္ခော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဆာယာသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသောအရိပ်ရှိသော နိလမ္ဘဝဏ္ဏသဒိသော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃဝဏ္ဏထိရိနိဘော၊ ရိမ်းတိမ်သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော သဏ္ဍာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သော၊ ပါဒပေါ၊ အမြစ်ခြေဖြင့်ရေကို သောက်တတ်သောကြောင့် ပါဒဟုဆိုအပ်သော၊ သောရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်သည်၊ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်မည်၏။ ဣတိ ဤသို့၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်၊ အဗြိတိ၊ ငျှောက်ကြား၏။ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီးစွာသော၊ နိလမ္ဘဝဏ္ဏသဒိသော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့် တူသော၊ မေဃဝဏ္ဏ ထိရိနိဘော၊ တိမ်၏သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သောသဏ္ဍာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သော၊ သောနိဂြောဓော၊ ထိုပညောင်ပင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တေန၊ ထိုပညောင်ပင်ရှိရာသို့၊ ပယာသိ၊ သွားထေ၏။ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းမြတ်သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော။ ဆင်သည်ဘင်းမှ၊ ဩရုပ္ပာ၊ သက်၍၊ ရုက္ခံ၊ ပညောင်ပင်၏အနီးသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ သမဂ္ဂော၊ အမတ်တို့ပြုလုပ်သောပရိဇနော၊ အဖြေအရံနှင့်တကွ၊ ရုက္ခ

မူလသတ္တိ၊ ပညောင်ပင်၏အနီးနီးနိဿိဒါ၊ ထိုင်နေ၏၊ ပုဂံ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော၊
 ပါနီယသရက်၊ ရေခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တေ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ပူဝေ၊ မှုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လည်းမြင်
 ထေ၏။ ဒေဝဝတ္ထု၊ နတ်၏အဆင်း၊ သဗ္ဗာန်နှင့်တူသော သဗ္ဗာန်ရှိသော။
 သဗ္ဗာသရတဘူသိတော၊ ခပ်ထိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်
 သော၊ ပုဂံသောစ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း၊ သောရဋ္ဌ၊ သုရဋ္ဌ တိုင်းရှင်ဖြစ်
 ဖြစ်သော၊ ရာဇာနံ၊ ဝိဂံထမင်းသို့၊ ဥပသကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ယျောက်၏၊ ကံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောထာ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊
 အရုရာဂတံ၊ မကောင်းသောထာခြင်းမဟုတ်၊ အဂိန္ဒမ၊ ရန်သူကိုဆုံးမတော်
 မူတတ်သောမင်းမြတ်၊ ဒေဝေါ၊ မင်းမြတ်သည်၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊
 ဝိဝတု၊ သေခံတော်မူသော၊ ပူဝေ၊ မှုံတို့ကိုလည်း၊ ခါဒ၊ ခဲတော်မူသော၊ ဣတိ။
 ဤသို့၊ အဗြိ၊ ယျောက်၏၊ အဂိန္ဒမော၊ ရန်သူကိုဆုံးမထတ်သောအထေ့ရှိ
 ရှိသော၊ ရာဇာ၊ ဝိဂံထမင်းသည်၊ သာမဓ္ဓော၊ အမတ်နှင့်တကွ၊ သပရိဇနော၊
 အခြေအရံနှင့်တကွ၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ပူဝေ၊
 မှုံတို့ကို၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၏၊ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ ဝိဂံ
 ထမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နှတွာစ၊ ရေချိုးပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝိဝိတွာ
 စ၊ ရေသောက်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြိ
 ဝိ၊ ဆို၏၊ ကံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ယံ၊ ကွ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဒေဝဟာ၊ ဝေသဝဏ်အစရှိသော ထင်ရှားသော စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်း
 သည်လည်း၊ အထိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သော နတ်သည်
 လည်း၊ အထိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အဒု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ပုဂံ၊ ဝေ၊ ငှေးဘဝ၌အလှူ
 ကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်လည်း၊ အထိနု၊ ဖြစ်သလော
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဇာနန္တော၊ မထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊
 မေးကုန်၏၊ ကထံကေနကာမုထေနု၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တံ။
 သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာနေရ၊ သိရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ
 ဝိ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝေါ၊ ဝေသ
 ဝဏ်အစရှိသော ထင်ရှားသော စတုမဟာရာဇ် နတ်သည်လည်း၊ နအဒ္ဓိ၊
 မဖြစ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သော နတ်သားသည်လည်း၊ နအဒ္ဓိ၊ မဖြစ်၊ ပုဂံ
 ဝေ၊ ငှေးဘဝ၌ အလှူကိုပေးတတ်သော သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်

လည်း၊ နအဋ္ဌိ၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား၊
 သုရဋ္ဌ၊ သုရဋ္ဌတိုင်းမှ၊ ဣဝ၊ ဤပညောင်ပင်သို့၊ အာဂတော၊ ပရိသန္ဓေအား
 ဖြင့်သာရောက်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အံဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်
 သား၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သုရဋ္ဌတ္ထိ၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ ထုဝံ၊
 သင်သည်၊ ကိံ၊ ထိလော၊ အဘယ်သို့သော၊ ထိလရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ကိံ၊ သမာစာရေ၊ အဘယ်သို့သော၊ အကျင့်ကိုကျင့်သည်၊ အထိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ကောနု၊ ဖြစ်ပစ္စုရိယော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော
 မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်၊ အယံ၊ အာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့သော ထန်ခိုးအာနု
 ဘော်သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဋ္ဌိန္ဒြ၊ ရန်သူတို့ကို
 ဆုံးမတတ် ထသော၊ ရဋ္ဌဝဏ္ဏ၊ တိုင်းသားပြည်သူ ရဟန်းရှင်လူတို့၏အ
 စီးအပွားကို ရွက်ဆောင်တတ်ထသော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဂ္ဂမာနံ၊ ဆိုအပ်ထက္ကံ၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို တွဲ၊ သင်မင်းမြတ်၊ သည်၊ သုကောဟိ၊ နာ
 တော်မူလော၊ အမဂ္ဂ၊ ပါရိသစ္စာ၊ မှူးမတ်ကြွေရံ၊ ပရိသတ်တို့သည်လည်း၊ သု
 ဝေန္တ၊ နာကုန်လော၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သုဏာတု၊ နာလော၊ ခေဝ၊ လူတို့သင်အရှင်မင်းမြတ်၊
 အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သုရဋ္ဌတ္ထိ၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၌၊ ဝါပစေထ
 သော၊ ယုတ်မာသောအကြံရှိသော၊ မိစ္ဆာ၊ မိစ္ဆာ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အ
 ကျိုးမရှိသုံးအပ်သော၊ ထိလထိတင်း၏ အကျိုးမရှိစသည်ဖြင့် ဖြစ်သော၊
 နုသထိလော၊ ထိလည်းမရှိသော၊ ကဓရိယော၊ သူတပါးတို့ပေးလှူသည်ကို
 ထည်းမြစ်တားသည် အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမရွှေ့ရလည်းရှိသော၊
 ပရိဘာဝဂော၊ ရဟန်း သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆဲရေးတတ်သော၊ ဗါပု
 သော၊ များသောမကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒန္တန္တံ၊ ဒန္တန္တံ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကို၎င်း၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တန္တံ၊ ကရောန္တန္တံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့ကို၎င်း၊ ဝါရယိသံ၊
 မြစ်ဘူး၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒန္တန္တံ၊ ပေးလှူကုန်သော၊ အညေထံ၊ တပါးကုန်
 သောသူတို့၏အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုဇ္ဇ
 နံ၊ များစွာသောသူကို၊ ဝါရယိသံ၊ မြစ်ဘူး၏၊ ဒါနုဿ၊ အလှူ၏၊ ဝိပါကော၊
 အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သံယမဿ၊ စောင့်စည်းသောထိလ၏၊ ပထံ၊ အကျိုး
 ကား၊ ထုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အာစရိယောနာမ၊ အာ
 စရိယမာစာရေကိုသင်တော်ကောင်းရာမည့်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အန္တန္တံ၊

မယဉ်ကျေးသောသူကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဒမိဿတိ၊ ဆုံးမထတ္တံ၊
နည်း၊ တူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမတုထျာနိ၊
အညီအညွတ်တူမျှကြကုန်၏၊ ကုလေ၊ အပျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာ ဟိကော၊ ကြီး
သူတို့အားအရှိအသေပြုခြင်းဟူသောကုသိုလ်ကံသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပလံဝါ၊
လုံ့လဖြင့် ရောက်အပ်သော အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယံဝါ၊ လုံ့လ
သည်လည်းကောင်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥဋ္ဌာနပေါရိသံ၊ ယောကျ်ား၏ ထကြွလုံ့လ
ဖြင့်ရောက်အပ်သောအကျိုးကား၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိဆံ့နည်း၊ ၊
ဒါနပလံနာမ၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဝေရိနံ၊ ဝေရိယဟု ဆိုအပ်သောပါဏာတိပါတစသော မကောင်းမှု
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ နဝိသော၊ ခေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ မစ္စော၊ သတ္တဝါ
သည်၊ လဇ္ဈေယျံ၊ ရအပ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိ
သော်၊ နိယတိပရိတာမံ၊ ဆောင်သဖြင့် ညွှန်းခြင်းကြောင့်ဖြင့်၍သာလျှင်၊
ထဘတိ၊ ရ၏၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊ ကတာနိနာ၊ ပြုခြင်း
စသော အကြောင်းကြောင့်၊ နထဘတိ၊ မရ၊ မာတာ၊ အမိလည်းကောင်း၊
ပီတာ၊ အဘလည်းကောင်း၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေသု၊ ထို
အမိအဘအစရှိသောသူတို့၌၊ ပလံ၊ ကောင်းသောအကျင့် မကောင်းသော
အကျင့်၏အကျိုးသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောကမှာပရံ၊ တပါး
သော၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိန္ဒံ၊ အလှူကြီး၏အကျိုးသည်၊
နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်သက္ကရ၏အကျိုးသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုနိတံ၊ ရဟန်း
သူတော်ကောင်းတို့အား၊ ပေးလှူသည်၏အစွမ်းဖြင့် သိဋ္ဌိ၊ မြှုပ်ထားအပ်
သောကောင်းမှုသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယောဝိ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပုရိသံ၊
သတ္တဝါကို၊ ဟနေထိ၊ သတ်ဆံ့၊ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သိရံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊
သိန္ဓေသိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ပြားအုံ၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကောဝိ၊ တရံ
တယောက်သောသူသည်၊ ကိဋ္ဌိ၊ တရံတယောက်သောသတ္တဝါကို၊ နဟနေ
တိ၊ သတ်သည်မမည်၊ သတ္တန္တံ၊ ပထဝီကာယအစရှိကုန်သောရုနစ်ပါးသော
ကာယတို့၏၊ ဝိဝရမန္တရေ၊ အပေါက်အကြား၌၊ သတ္တံ၊ ဝေးလက်နက်သည်၊
ပဝိသတိ၊ ဝင်နိုင်၏၊ ဖိဝေါ၊ သတ္တဝါတို့၏အသက်ဖိဝိဇ္ဇေသည်၊ အတ္ထေ
ဇ္ဇာသိဇ္ဇော၊ ဝေးလက်နက်စသည်တို့ဖြင့်မဖြတ်အပ်မခွဲအပ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်
၏၊ သောဖိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက်ဖိဝိတိဇ္ဇေသည်၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အဋ္ဌ
သော၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ဂုဇ္ဇပရိ မဏ္ဍထော၊
အခဲအဝန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဖိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဖိ

ဝိတိန္ဒြေသည်။ ယောဇနာနံ၊ ယုဇနာတို့၏၊ ပဉ္စသတ္တာ၊ ငါးရာတို့တိုင်အောင်
 အထက်သို့တက်သဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်
 ဇိဝံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဆေတုံ၊ မြတ်ခြင်းငှါ၊ အဟရတိ၊ ထိုက်အံ့၊ နည်း၊ သုတ္တဂု
 ဋ္ဌေ၊ ရစ်၍ပြုအပ်သောချည်လုံးကို၊ ဝိတ္တော၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တံ၊
 ပြေသမှုသောအံ့၊ တိုင်းအတိုင်းရှိရုံသာလျှင်၊ ပဿယတိ၊ ယထာ၊ ပြေးသွားသ
 ကဲ့သို့၊ ဝေမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇီဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက်
 ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ မဟာကပ္ပ၊ နောမဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ဂူဠာသီတိ
 သတသဟဿာနိ၊ ရှစ်သန်းလေးထိန်းတို့ပတ်လုံးသာလျှင်၊ အတ္တဘာဝဂုဋ္ဌံ၊
 ကိုယ်တည်းဟူသောအထုံးကို၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တော၊ ဖြေလျက်၊ ပဿယတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဘော၊ ထိုမဟာကပ်၏ရှစ်သန်းလေးထိန်းတို့မှ၊ ဥဇ္ဈံ၊ အထက်၌၊ နပဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ ကောစိ၊ စရံ၊ တယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ခိ၊ သည်၊ ဂါမ
 ထော၊ မိမိရွာမှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ယ
 ထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇီဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါ
 တို့၏အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့၊ ပဝိသ
 တိ၊ ဝင်၏။ ကောစိ၊ စရံ၊ တယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ခိ၊ သည်၊ ဂေ
 ဟဘော၊ မိမိအိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂေတိ၊ အိမ်သို့၊ ပဝိ
 သတိ၊ ယထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇီဝေါ၊ ထို
 အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဗောဇိန္ဒိ၊ ကိုယ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်
 ၏၊ မဟာကပ္ပ၊ နော မဟာကပ္ပာနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ယာနိဂူဠာသီတိသ
 ဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးထိန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရှစ်
 သန်းလေးထိန်းတို့သည်၊ သံသာရဿ၊ သံသရာ၏၊ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်
 တည်း၊ ယေဗာထာစ၊ အကြင်သူမိက်တို့သည်၎င်း၊ ယေဝပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်
 ပညာရှိတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေဗံ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသူ
 တို့သည်လည်း၊ သံသာရံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိသောသံသရာ
 ကို၊ ခေပယိတွာန၊ ကုန်စေကုန်၍၊ ဗုက္ခဿ၊ ဝင်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ က
 ရိဿရေ၊ ပြုကုန်ထွက်၊ တိထတဏှု၊ ထာဒိနိ၊ နှမ်းဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ခေါ
 ကေဟိစပိဓုကေဟိ၊ ဇထားအစရှိသောချင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာနဘာ
 ဇနေဟိစ၊ အိုးခွက်အစရှိသောထည့်စရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိထာနိဝိယ
 နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သုဗုက္ခာနိ၊ ချမ်းသာ
 ဆင်းရဲတို့မည်သည်တို့ကို၊ ယထာဂုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခါကုန်၏။ သန္တိ၊ ရှစ်သန်းလေးထိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော

ကာသဖြင့်၊ မိတာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ဖိနော၊ ဖိနတုံ၌ထည်သောပညာရှိသည်။ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ဣတရာ၊ ဖိနတုံ၌ထည်သောပညာရှိမှထပါးသော၊ အယံပဇာ၊ ဤသက္ကဝါအပေါင်းသည်၊ သံရဠာ၊ တွေဝေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝေံဒိဗ္ဗိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပေးအပ်သောအလှူ၏ အကျိုးအဝရှိသောသုံးအပ်သောထိထင်တင်း၏အကျိုးမရှိစသည် ဖြင့်ဖြစ်သောမှားသောအမြင်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ မောဟပါရုတော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနိဗ္ဗိအကြောင်းဖြစ်သောမောဟသည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သရဠော၊ ပြင်းစွာတွေဝေသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ဝိစ္ဆာဒိဗ္ဗိစ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အကျိုးမရှိသုံးအပ်သောထိထင်တင်း၏ အကျိုးမရှိစသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သောနတ္ထိကနိဗ္ဗိဖြင့်တောက်ပြန်သောအမြင်ရှိသည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုသိယောစ၊ သိထမရှိသည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ကာဒိယောစ၊ သူတပါးပေးလှူသည်ကိုလည်း မြစ်တားသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမရွေ့ရရှိသည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဘာသကောစ၊ ရဟန်းသူတော်ကောင်းတို့ကို ဆဲရေးတတ်သည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဟိမာသေဟိသန္နိမာသာနံ၊ ခြောက်ထပ်တို့၏၊ ဩရံ၊ အောက်၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကန္တကဇျကံ၊ စင်စစ်ခါစစ်သော၊ စောရံ၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ နိရယံ၊ အဝိစိငဲ့ကြီး၊ ပပတိသံ၊ ကျွယ်ထွက်၊ တံနိရယံ၊ ထိုအဝိစိငဲ့ကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏။ စတုစွါရံ၊ တံခါးလေးမျက်နှာတို့နှင့်ယှဉ်၏။ တံနိရယံ၊ ထိုငဲ့ကြီးကို၊ ဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေတန်အပ်၏။ ဘာဂသော၊ အဖို့အားဖြင့်၊ မိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ အယောပါကာရပရိယန္တံ၊ သံတံတိုင်းတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်၏။ အယသာ၊ သံပြားဖြင့်၊ ပရိကုဇ္ဇိတံ၊ ပိတ်ဖုံးအပ်၏။ တဿ၊ ထိုအဝိစိငဲ့ကြီး၏ အယောမဟာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ဘုမိ၊ မြေအရပ်သည်၊ ဇထိတော၊ အလျှိုးပြောင်ပြောင်တောက်၏။ တေဇသာယုတာ၊ အလျှိုးပြောင်ပြောင်တောက်သော များသောမီးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနသတံ၊ ယုဇနာတရာကို၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါစစ်သိမ်း၊ ထိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုအဝိစိငဲ့ကြီး၏၊ ဇာထာ၊ မီးလျှိုသည်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နိကုမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝဿာနိသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်တထိန်းတို့ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ တာဝဇေတဝိဋ္ဌိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣရာ၊ ဤအဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ ပစ္စန္ဒာနံ၊ ခံရကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်္တုအတ္ထု၊ အဘာသတသဟဿပရိမာ

ထော၊ အနှစ်ထသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာထော၊ အခါသည်၊ အတိ
 ထော၊ လွန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောသော၊ အသံကို၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ယာ
 သတဘာဂ ဝဿကောဗ္ဗိယော၊ အကြင်နှစ်တို့၏ကုဋေတထိန်းအတိုင်းအ
 ရှည်ရှိကုန်သောအဖို့တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤနှစ်တို့၏ကုဋေတ
 ထိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသောအဖို့သည်၊ နိရယော၊ အဝိစိငရဲကြီး၌၊ ပစ္စန္နာနံ၊ ခံ
 ရကုန်သောငရဲသုသတ္တဝါတို့၏၊ အာယုနော၊ အသက်၏၊ လက္ခော၊ အပိုင်းအ
 ခြားတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
 ဓိတ္တာဒိဋ္ဌိစ၊ မှားသော အမြင်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုသ္မိ
 ထာစ၊ သိလမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဂိယုပဝါဒိနောစ၊
 ထုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဖြစ်မှားဟတ်ကုန်သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကောဗ္ဗိသတသဟဿာ
 နိ၊ နှစ်အကုဋေတထိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယော၊ အဝိစိငရဲကြီး၌၊ ပစ္စရေ၊ ခံရကုန်
 ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိငရဲကြီး၌၊ ပါပဿကမ္မဿ၊
 အကျွန်ုပ်ပြုအပ်သော မကောင်းမှု၏၊ ပထံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊
 သင်းရဲဝေဒနာကို၊ ဒိဗံမဒ္ဓါနံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင့်ကြောင့်၊ ဝေဒိဿံ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ သောစာမိ၊ ပိုးရိပ်၏၊ အဂိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမ
 တတ်သော၊ ရဋ္ဌဝဇ္ဇန၊ တိုင်းနေပြည်သူရှင်လူအပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွား
 ကိုပွားစေတတ်သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊
 ဆိုထက္ကံ၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ သုဇောဟိ၊ နာထော၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊
 ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းမြတ်သောအကျိုးစီးပွားသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိထာ၊ ထိုးဖြစ်သော၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရအ
 မည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္ပံ၊
 ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သီလေစ၊ နိဂ္ဂုသိလန္တိလည်းကောင်း၊ ဥပေါ
 သထေစ၊ ဥပုသ်သိလန္တိလည်းကောင်း၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ သညတာစ၊ မကောင်းမှုစွာစောင့်စည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဝိ
 ဘာဂီစ၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဒညူစ၊ အလှူ
 ခံတို့ဆိုသောစကားကိုထိတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတမန္တေရာ
 စ၊ ကင်းသော ဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခာယ၊
 ကျင့်အပ်သော၊ သိက္ခာသင်တန်းကား၊ မကျိုးမပေါက်သည်ကိုပြုလေ့ရှိ

သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပရကုလေသု၊သူတပါး၏အိမ်တို့၌၊သုဗျာစ၊
 ချွေးမသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမ္ပန္နဿစ၊ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို
 အလိုလိုထိတော်မူသော၊ထိရိမတော၊ဘုန်းကြက်သရေထည်းရှိတော်မူထ
 သော၊ သက္ခရနိနော၊မြတ်စွာထုရား၏၊ ဥပါထိကာစ၊ ဥပါထိကာမသည်
 ထည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ထိထသမ္ပန္နော၊ထိထနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ဘိက္ခုစ၊ရဟန်းသည်လည်း၊ဂေါမံ၊ရှာသို့၊ ဝိဗ္ဗာယ၊ဆွမ်းအလို၊ဌ၊
 ပါဝိထိ၊ဝင်၏၊ဩက္ခိတ္တစက္ခ၊ချသောမျက်စွာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ရှေ့
 သို့ထက်ခြင်းဆော်သို့ဆုတ်ခြင်းစသည်တို့၌သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ဂုတ္တ
 ခွါရော၊စောင့်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊သံဝုတော၊ပိတ်အပ်သောကိုယ်
 နှုတ်နှုတ်လုံးရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊စရမာနော၊ဆွမ်းခံ
 သွားသော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဥတ္တရာယ၊အကျွန်ုပ်ထိုးဖြစ်သော
 ဥတ္တရာ၏၊ နိဝေသနံ၊အိမ်သို့၊ အဂမာထိ၊ရောက်လေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်း
 မြတ်၊တော၊သင့်မင်းမြတ်အား၊ ဘဒ္ဒံ၊ကောင်းမြတ်သောအကျိုးစီးပွားသည်၊
 အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ ဥတ္တရာ၊အကျွန်ုပ် ထိုးဥတ္တရာသည်၊ ထံဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းကို၊ အဒ္ဓသ၊မြင်လေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ သာ၊ထိုဥတ္တရာ
 သည်၊ ပုရိ၊ရေဖြင့်ပြည့်သော၊ ပါနိယသရကံ၊ရေခွက်ကို လည်းကောင်း၊
 ဝိတ္ထေ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ပူဝေစ၊ရွံ့တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ တဿဘိက္ခု၊နော၊ထိုရဟန်းအား၊ အဒါ၊ပေးလှူ၏၊ဒတွာ၊ပေးလှူ
 ပြီး၍၊ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိဘာ၊အဘသည်၊ကာဘကံ
 တော၊သေလွန်၍၊ တေ၊ဤရေရွံ့ဟူသောအလှူသည်၊ တဿ၊ထိုသေလွန်
 လေသောအကျွန်ုပ်အဘအား၊ ဥပကပ္ပတု၊ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 အန္ဓာဒိထိ၊အရှုပေးဝေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သမနန္တရာ၊အနုဒိဋ္ဌေ၊
 အရှုပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ဥဒုဗ္ဗ
 ထ၊ဖြစ်၏၊ဝေသပတော၊ ဝေသပတော်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊စတုမဟာ
 ရာဇနိနတ်မင်းကြီးသည်၊ ကာမကာမော၊ အလိုရှိအပ်သမျှသော စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုဗ္ဗတိယထာ၊ အလိုအတိုင်း ခံစားရစေ
 သကဲ့သို့၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာမကာမိနိ၊အလိုရှိသမျှသောစည်းစိမ်
 ချမ်းသာကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊တုဗ္ဗာမိစ၊အလိုအတိုင်းလည်းခံစားရ၏၊ ၊
 အရိန္ဒမ၊ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော၊ ရဋ္ဌဝဇ္ဇန၊တိုင်းနေပြည်သူအပေါင်း
 တို့၏အကျိုးစီးပွားကို ပွားစေတတ်သော၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မယာ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ဆိုအပ်လတ္တံ့ ~~သော၊အကျွန်ုပ်တို့~~ စကားသည်။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစံ၊ ထိုစကားကို။ သုဏောဟိ၊ နာထော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်
 နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားကို၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊
 ပဝုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်
 သောမင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွသော၊ တံ၊ သင်မင်း
 မြတ်သည်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ၊
 ဆည်းကပ်လေထော၊ အဋ္ဌာရိကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂဒူမင်
 ဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗုဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
 အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော မင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊
 သားမယားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဗုဒ္ဓာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်တရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ၊
 ဆည်းကပ်လေထော၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါ ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊
 စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖထေ၊
 ဖိုလ်၌၊ ဝိတော၊ တည်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဥဇာဘူတော၊ ဖြောင့်မတ်သော
 အဖြစ်သို့ရောက်သော။ သေသောသံစော၊ ဤမဂ္ဂဋ္ဌာန်ထေးယောက်ဖထဋ္ဌာန်
 ထေးယောက်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော သံစာသည်၊ ပညာသီလသမာယိ
 ထော၊ ပညာသီလသမာယိတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံး
 မတော်မူတတ်သောမင်းမြတ်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွသော၊
 တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ တံသံစံ၊ ထိုမဂ္ဂဋ္ဌာန်ထေးယောက် ဖထဋ္ဌာန်ထေး
 ယောက်တို့၏အပေါင်းသံစာဖော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ၊
 ဆည်းကပ်လေထော။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။
 ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ နိဗ္ဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိဓမ္မဿ၊ ကြဉ်
 ရှောင်လေထော၊ လောကေ၊ လူ၌၊ အနိန္ဒံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
 အပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယဿ၊ ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်လေ
 ထော၊ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကိုမသောက်စားသည်၊ ဟော
 ဟိ၊ ဖြစ်လေထော၊ ရသစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ မာစအတာ
 ဏိ၊ မဆိုလေထင်၊ သကေန၊ ဒါရေန၊ မိမိမယားဖြင့်၊ တုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်
 လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေထော။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ အတ္တကာမောစ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဟိ၊ တ
 ကာမောစ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဒေဝထေ၊
 နတ်သား၊ အဗျာဏံ၊ သင်တော်မူ၏။ ဝစံ၊ စကားကို၊ ကရောမိ၊ လိုက်

နာ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မဉ္စာပိ၊ တရားတော် ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ နရဒေဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃဉ္စာ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ပါဏာတိ၊ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပံ၊ ယှဉ်စွာ၊ ပိရမာမိ၊ ကြဉ်ရှောင်၏။ ယောကော၊ လူ၌။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူကပါး၏။ ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်၏။ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကို မသောက်စားသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ခုသာစ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း။ နောစတဏာမိ၊ ဆိုလည်းမဆို၊ သကောနဒါ၊ ရေနစ၊ ကိုယ်မယားဖြင့်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ မဟာဝါထော၊ ပြင်းစွာသောထေဋ္ဌံ၊ တုသံ။ ဖွဲပြာကို၊ ဩဗုနတိ၊ ဝိယ၊ ထွင့်ထေသကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဥပေသကို၊ ဩဗုနာမိ၊ ထွင့်၏။ သီဃဂါမိယာ၊ ယှဉ်မြန်စွာစီးသွားခြင်းရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌။ တိဏကဋ္ဌပတ္တကသင်္ဃံ၊ မြက်ပေါင်းသစ်ရွက်ကို၊ ကောစိ၊ တရုတ်ထယော့ကံသောသူသည်။ ပဝါဟောတိယယာ၊ ရှေ့သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအမြင်ကို၊ ပဝါဟောမိ၊ ရှေ့၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ နှစ်ထောင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝမာမိ၊ အန်၏။ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇော၊ ဝိဂီထမင်းသည်။ ဣဒံ၊ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ပါပဒသာနံ၊ မှားသောမိစ္ဆာအမြင်ကို၊ ဝပိတွာ၊ အန်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါမောက္ခော၊ ရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ရထံ၊ ရထားသို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်ထေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ နန္ဒိကပေတဝတ္ထု၊ နန္ဒိကပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၆) သုပါပဓမ္မေ၊ ဂဟန်းသုတော် ကောင်းတို့ကို ဆဲရေးခြင်းဘေးဖြင့်ပြိမ်းခြောက် ဆိုမည်ခြင်းအစရှိသော အကျင့်ဖြင့်အလွန်ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ အပါရုတဒါ၊ မပိတ်အပ်သော အပါယ်တံခါးလည်းရှိသော အံဒါနယီထေ၊ တရုတ်ထယော့ကံသော ~~ဝတ္ထုကို~~ ဝတ္ထုကို

မျှပေးလှူထွေလည်းမရှိသော၊ ခေဝတေ၊ ခေဝတိ၊ ဥဋ္ဌေတိ၊ ထဏော၊ နုဂ္ဂတာ
 နုဂ္ဂတိ သို့ထားကုန်သောမကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့၏ ဖြစ်ရာအပါယ်ထံ
 သို့ထားကုန်သော၊ နေရယိကနုက္ခေန၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲနှင့်၊ သမပ္ပိတော၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ငရဲ၌၊
 နိက္ခမိတံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ။ အထာန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထုနန္တိ၊ ကြည်း
 ညည်းကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲသို့တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နေသာမ၊
 ဆောင်ကုန်အံ့၊ ။ ဣစ္စေံဣတိဇံ၊ ဤဥဋ္ဌေတိခေဝတေအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝ
 တ္တာန၊ ဆိုကုန်၍၊ ယမဿ၊ ယမမင်း၏၊ ဒုတာဒုတာသဒိသာ၊ ထမန်နှင့်တူကုန်
 သော၊ ဗြာန္တာ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ လောဟိတက္ခာ၊ ချင်းချင်းနီး
 သောမျက်စိထည်း ရှိကုန်သော၊ တေဇ္ဇယက္ခာ၊ ထိုဘီလူးနှစ်ယောက်တို့
 သည်၊ ပစ္စေကဗာဟာသု၊ အဘိုးအဘိုးသောမောင်းတို့၌၊ ခေဝတိ၊ ခေဝတီ
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍၊ ဒေဝဂဏဿ၊ တာဝတိံသာနတ်အပေါင်း၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပတ္တမိံသုဥပနသံ၊ ဆောင်လေကုန်၏၊ ။ တာတာ၊
 အမောင်တို့၊ အာဒိစ္စဝဏ္ဏံ၊ နေကဲ့သို့ထွန်းပသောအဆင်းရှိသော၊ ဂူပိရံ၊ နှလုံး
 မွေ့လျော်ဘွယ်ထည်း ရှိထသော၊ ပာသာရံ၊ ပြီးပြီးပြတ်ထွက်သောအ
 ရောင်ထည်းရှိထသော၊ သုတံ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သောသတ္တန်ထည်း
 ရှိထသော၊ ကပ္ပနဇာထန္တန္တံ၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်ဖုံးထွင်းခြင်းထည်းရှိထသော
 ဗျာ၊ နတ်တို့၏နေရာဖြစ်သော၊ ယံဝိမာနံ၊ အကြင်ဝိမာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 အာကိဏ္ဏဇနံ၊ နတ် သားနတ်ဆွီးတို့ဖြင့်ဖြှမ်းသော၊ သူရိယဿ၊ နေ၏၊ ရံထိ၊ ရိ
 ဝရထိဣ၊ အရောင်ကဲ့သို့၊ ဇောတမာနံ၊ တပြောင်ပြောင်ထွန်းပသော၊ ဇေတံ
 ဝိမာနံ၊ ထိုဝိမာန်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်နည်း၊ ။ စန္ဒန
 သာ၊ နုလိတ္တာ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံသာဖြင့် ထိမ်းကျံ အပ်သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရိဂဏာ၊ နတ်ဆွီးအပေါင်းတို့သည်၊ ဥဘတောဝိမာ
 နံ၊ ဝိမာန်၏ အတွင်းအပနှစ်ပါးစုံကို၊ ဥပသောဘယန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်
 ၍၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုဝိမာန် ယည်၊ သူရိယသမာနဝဏ္ဏံ၊ နေနှင့်တူသောအဆင်း
 အရောင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သဂ္ဂပက္ခာ၊ နတ်
 ပြည်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန်၌၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်စပျေ့စ
 သနည်း၊ ။ ခေဝတေ၊ ခေဝတိ၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အမတ္တရိ၊
 ဝန်တို့ သို့ပိတ်တတ်သော မတ္တရ ဝိက်မရှိသော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်
 သော၊ ဝဒည၊ အလှူခံတို့၏သို့သောစကားကိုထိတတ်သောအထွေရှိသော
 နန္ဒိယောနာမ၊ နန္ဒိယောနာမကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အာသိ၊

ရှိသည်ဖြစ်၏။ အာကိတ္တဇနံ၊ နတ်ထီးနတ်သားတို့ဖြင့်ပြင်းသော၊ သူရိယ
 သားနေ၏။ ဂံသီရိဝ၊ အရောင်ကဲ့သို့၊ ဇောတမာနံ၊ တပြောင်ပြောင်ထွန်း
 ထောက်ပသော၊ ထေဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒိယအမည်ရှိ
 သော ဥပါသကာ၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်တည်း၊ စန္ဒနဿာရလိတ္တာ၊ အနှစ်ဖြစ်
 ၍ဖြစ်သော စန္ဒကူးနဲ့ သာဖြင့် လိပ်ကျွံအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရိ
 ဝဏာ၊ နတ်ထီး အပေါင်းတို့သည်၊ ဥဘတောဝိမာနံ၊ ဗိမာန်၏ အတွင်း
 အပနှစ်ပါးရံကို၊ ဥပသောဘယန္တိ၊ ထင့်တယ်စေကုန်၏။ တံဝိမာနံ၊ ထိုဗိ
 မာန်သည်၊ သူရိယသမာနဝတ္ထံ၊ နေနှင့်တူသောအရောင်အဆင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဒိဿာတိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုနန္ဒိယဥပါသကာသည်၊ သဂ္ဂပတ္တော၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ မောဒတိ၊ မြွေထျော်
 ဝံပျော်ရ၏။ ၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နန္ဒိယဿ၊
 နန္ဒိယဥပါသကာ၏။ သဗ္ဗက္ခယဿ၊ အိမ်၌နေသော အမျိုးသားအထုံးကို၊
 ဣဿာရာ၊ အပိုးရသော၊ အဂါရိနိ၊ အိမ်ရှင်မဖြစ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်
 အမြဲဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထု၊ နေ့၊ လင်နန္ဒိယ
 နတ်သား၏၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ရမိဿာမိ၊ မြွေထျော်ဝံပျော်အံ့၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊
 ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ နပတ္တယေ၊ မတောင့်တ၊ ၊ သုပါပဓမ္မော၊ အလွန်ယုတ်
 မာသောအကျင့်ရှိသော၊ ရေဝတေ၊ ရေဝတီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ဇိဝတော၊ လူ့ပြည်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကတဗ္ဗ၊ မပြုအပ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေသေနိရယော၊ ဤငရဲသည်၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဥရယော၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်ထုံး ဆင်းရဲကိုခံရာဖြစ်
 သောငရဲတည်း၊ ရေဝတီ၊ ရေဝတီ၊ မစ္ဆရိ၊ မိမိ၏စီးစိပ်ဥစ္စာကိုမျှ၍၊ ငြင်း
 လက္ခဏာရှိသောမစ္ဆေရနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧရာသကာ၊ သူတပါးတို့ကိုချွတ်
 ချယ်တတ်သောသဘောရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော
 သူသည်၊ သဂ္ဂမဂ္ဂါနံ၊ နတ်ပြည်သို့သွားရာခရီးတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအ
 အပေါ်၏အဖြစ်ကို၊ နထဘတိ၊ မရ၊ ၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကိံနု၊ အသို့
 နည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ငရဲ၌၊ ဂုထဗ္ဗ၊ ကျင်ကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ရတ္တဗ္ဗ၊
 ကျင်ပယ်သည်လည်းကောင်း၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုသည်၊ ပဋိ
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မိဠံ၊ ကျင်ကြီးအတိ
 ပြည့်သော၊ ဣဒိနိရယံ၊ ဤငရဲသည်၊ ကိံနိရယံ၊ အဘယ်မည်သောငရဲနည်း၊
 ကိံနု၊ အထယ်ကြောင့်၊ ထေန်နိရယံ၊ ထိုငရဲသည်၊ ဥပဝါယတိ၊ မကောင်း
 သောအနံ့ဖြင့်ထိုင်သနည်း၊ ၊ ရေဝတေ၊ ရေဝတီ၊ ကျင်ငရဲ၌၊ တုဝံ၊

သင်သည်၊ဝဿသဟဿာနိ၊အနှစ်တထောင်တို့ပတ်လုံး၊ပစ္စထိ၊ခဲရထက္ကံ၊
 ဂန္တိရော၊နက်စွာသော၊ သတပေါရိသော၊အသုတရာရှိသော၊သေသောနိ
 ရဟော၊ထိုငဲ့သည်၊သံသဝကောနာမ၊သံသဝဟငဲ့မည်၏။ထာတာ၊အ
 မောင်တို့၊ကိံ၊အသိုနည်း၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊
 ဒုက္ကဋံ၊သူအသက်ကိုသတ်ခြင်းစသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သ
 ထော၊ဝါစာထ၊နှုတ်ဖြင့်၊ဒုက္ကဋံ၊မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်း
 အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သထော၊ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဒုက္ကဋံ၊
 သူ့ပေး၏စည်းစိမ်ကိုရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊
 ပြုအပ်သထော၊ကေန၊အဘယ်အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်
 သတပေါရိသော၊အသုတရာနက်သော၊သံသဝကော၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စ
 သောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထုကိုယိုစီးတတ်သော၊ နိရယော၊ငဲ့ကို၊ထဋ္ဌေ၊
 ရအပ်သနည်း၊ ဝေရေတေ၊ဝေရေတီ၊တွံ၊သင်သည်၊သမထေစ၊ရဟန်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ပြာဟူထေစာပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အညော၊
 ရဟန်း သူထော်ကောင်းတို့မှ တပါးကုန်သော၊ ဝဏိဗ္ဗကေစာပိ၊ ကျေး
 ဇူးကိုမြီးမွမ်းတောင်းစားတတ်ကုန်သော သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရသာ
 ဝါဒေန၊မဟုတ်မမှန်သောပြန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဋ္ဌေထိ၊ ထည့်ပတ်တတ်
 ၏၊ထယာ၊သင်သည်၊ တံပါပံ၊ထိုရဟန်းသူထော်ကောင်း စသော သူတို့
 ကိုထည့်ပတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊
 တေန၊ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဂန္တိရော၊နက်စွာသော၊သတ
 ပေါရိသော၊အသုတရာရှိသော၊ သံသဝကော၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စသောမ
 စင်ကြယ်သောဝတ္ထုကို ယိုစီးတတ်သော၊နိရယော၊ငဲ့ကို၊ တယာ၊သင်
 သည်၊ထဋ္ဌေ၊ရအပ်၏၊တတ္ထံ၊ထိုသံသဝကငဲ့၌၊ ဝဿသဟဿာနိ၊အနှစ်
 တထောင်တို့ပတ်လုံး၊တုဝံ၊သင်သည်၊ပစ္စထိ၊ခဲရထက္ကံ၊ ဝေရေတေ၊ဝေ
 ရေတီ၊ထတော၊ထိုသံသဝကငဲ့မှဥက္ကိဏ္ဏာယ၊ထက်သော၊ ကဝ၊သင်၏၊
 ဟတ္ထေပိ၊ထက်တို့ကိုလည်း၊ဆိန္ဒန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ အထော၊ထိုမှတပါး၊
 ပါဒေဝိ၊မြေတို့ကိုလည်း၊ဆိန္ဒန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ ကဏ္ဍေဝိ၊နားတို့ကိုလည်း၊
 ဆိန္ဒန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ အထော၊ထိုမှတပါး၊ နှာသန္တိ၊နှာခေါင်းကိုလည်း၊
 ဆိန္ဒန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ အထော၊ထိုမှတပါး၊ ဝိပ္ပဗ္ဗမာနံ၊တုန်ထုပ်သော၊တံ၊
 သင့်ကို၊ကာကောထဂဏာ၊ကြီးထင်းတစွန်ရဲအစရှိကုန်သောဌက်အပေါင်း
 တို့သည်၊ သမစ္စေ၊ပေါင်းရုံးကုန်၍၊ ခါဒန္တိ၊ခဲကုန်ထက္ကံ၊ တာတာ၊ အ
 မောင်တို့၊သာဓုသေ၊ ကောင်းပန်ပါ၏၊ ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊မနုဿ

လောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ ပံ့ပိုးနေထ၊ တဘန်ပျံဆောင်ပါကုန်လော့၊ သက္ကာ၊ သက္ကာ
 ဝါတို့သည်၊ ယံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ သုခိယာ၊
 ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စာ၊ နောက်ကာ
 လ၌၊ နဝအနုတပ္ပရေ၊ အဘန်တလဲလဲ ပူပန်းခြင်းလည်း မရှိကုန်၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒါနေနစ၊ အတ္တပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမစရိယာ
 ယစ၊ ဘိဗ္ဗအစရှိသော ကုသိုလ်ကို ဖြည့်ကျင့် ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သံယမေနစ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအစရှိသောသမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗမေနစ၊ ခန္ဓာငါးပါးစသောသင်္ခါရတို့ကို အနိစ္စအစရှိသော
 အခြင်းအရာဖြင့်ရှုထုတ်သော ဝိသသနာကိုပွားစေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဝေရဝ
 တေ၊ ရေဝတီ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ပမဇ္ဇိတွာ၊ မေ့လျော့
 ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိဗေဝတိ၊ ငိုဖြည်တမ်း၏၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
 ကထာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ တွံယေ
 ဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊ အနုဘောဿထိ၊ ခံစာရလတ္တံ့သတည်း၊ တာ
 တာ၊ အပောင်တို့၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောနတ်သားသည်၊ ခေဝေသာက
 ထော၊ နတ်ပြည်မှ၊ မနုဿထောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ ဂတ္တံ၊ လာရောက်၍၊ ပုဋ္ဌော၊
 အကျွန်ုပ်မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝဗေယျ၊ ဆိုပါအံ့နည်း၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ နိက္ခိတ္တဗေဏှသု၊ ချအပ်သောဒဏ်ရှိကုန်သောရဟန်းသူတော်
 ကောင်းတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒါဟိ၊ ပေးလှူလေဌာ၊ အတ္ထာဒနံ၊ အရုံကို
 လည်းကောင်း၊ သေယျံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အ
 ဝတ်ကို လည်းကောင်း၊ အနူပါနံ၊ ထမင်းအပျော်ကို၎င်း၊ ဒေဒါဟိ၊ ပေးလှူ
 လေဌာ၊ မစ္ဆန္တိ၊ မိမိစည်းစိမ်ဥစ္စာကိုလျှင်၊ ဝှက်ဖုံးထွမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော
 မရွှေ့ရနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရောသကော၊ သူတပါးကို ချုတ်ချယ်တတ်သော
 သဘောရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ သောသုအစရှိသောအကုသိုလ်တို့နှင့်ပြည့်စုံ
 ခြင်းကြောင့်ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော သူသည်၊ သဂ္ဂုပဂါဝါ၊ နတ်တို့၏၊
 သဟဗျတံ၊ ကကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဟိ၊ ယတတိ၊ မရသလျှင်ကတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောနတ်သည်၊ ဂတ္တံ၊ လာရောက်၍၊ ဝဗေ
 ယျ၊ ဆိုပါအံ့နည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒါ၊ ဤမကောင်းမှုရှိသောသူတို့
 သည်ခံစားအပ်သောဆင်းရဲကို၊ သာဝံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြံ
 ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 သည်၊ နုနု၊ အကြံရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤဝေရေ၊ သာသိ၊ လူ့ပြည်၌

ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပံဗိသန္ဓေကို၊ ထန္ဒါ၊ ရှစ်၊ ဝဒည၊ အလှူခံတို့ဆိုသောစကားကို သိသည်။ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါနေနစ၊ အလှူပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမဝရိယာယစ၊ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်းစသောကုသိုလ်ကံကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံယမေနစ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအစရှိသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေနစ၊ ခန္ဓာငါးပါးအစရှိသော သင်္ခါရတို့ကိုအနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်ရှုတတ်သောဝိပဿနာကို ပွားစေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟို များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အာရာမာနိစ၊ သစ်သီးအရံပန်းအရံတို့ကိုလည်း၊ ရောပိဿံ၊ ပိုက်ပျိုးအံ့၊ ဒုဂ္ဂေ၊ ရေညွှန်ရှိ၍ ကူးခက်သော အရပ်၌၊ သင်္ကမာနာနိစ၊ တံတားတို့ကိုလည်း၊ ကရိဿံ၊ ဆောက်လုပ်အံ့၊ ကုပဉ္စ၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေဒိုးစင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿံ၊ တူးဆည်းဆောက်လုပ်အံ့၊ ဝိပ္ပဿန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော စေတနာ၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ ပာဂ္ဂဿ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကွယ်၊ ပာတုဒ္ဓထိ၊ တဆဲ့ထေးရက်ကို၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒထိ၊ ထဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ယာအဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှစ်၏၊ တသံအဋ္ဌမိဟဉ္စ၊ ထိုရှစ်ရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပါဗိဟရိယပက္ခဏံ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသော အဘန်တလဲလဲဆောက်အပ်ဖြစ်အပ်သောကြောင့်ပါဗိဟရိယ မည်သော နေ့တိုင်း အမြဲ စောင့်အပ်သော ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂါသုဿမာတိတံ၊ ပါဏာတိပါတမ္ပကြဉ်ခြင်းအစရှိကုန်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဝသိဿံ၊ စောင့်သုံးအံ့၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်းသော နေ့တို့၌၊ သီလသံဝုတော၊ ငါးပါးသော သီလကိုစောင့်စည်းသည်။ ဟေဿံ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒါနေစ၊ အလှူပေးခြင်း၌လည်း၊ နပမဇ္ဇိဿံ၊ မငဲ့ထော့အံ့၊ ဣစ္စေဝံဣတိဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိပလန္တိ၊ မြည်တမ်းသော ဖန္ဒမာနံ၊ တုန်ထုပ်ခြင်းရှိသော ရေဝက်ကို၊ နိရယပါဏာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်၊ ဥဉ္စပါဒံ၊ အထက်ထို့ခြေရိုးရှောင်၊ အဝံသိရံ၊ အောက်သို့ဥက္ကောင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဝဏ္ဏန္တာ၊ ကိုင်ကုန်ထုက်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်မှ၊ ဗောဓေ၊ ပြင်းသော သဘောရှိသော၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဝိပိသု၊ ပစ်ချကုန်၏။ အထံ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဇ္ဈဂါနိ၊ မိမိဥစ္စာကိုဖုံးထွင်းထွိုက်ခြင်းထက္ခာဏာရှိသော မဇ္ဈဂါနိသည်။ အာရောဂေ၊ ရောဂါမတပြာဟူတာနံ၊ ရဟန်းပုစ္ဆားတို့ကို၊ ပရိ

ဘာသာကား၊ ရေရွတ်ထတ်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိတထေန၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့်၊ သာမိကဉ္စ၊ လင်ကိုလည်း၊ ဝဉ္စယိတွာ၊ တွည့်ပတ်၍၊ စောရဉ္စပေ၊ ပြင်းထန်သောသဘောရှိသော၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာမိ၊ ခံရ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ရေဝတီပေတဝတ္ထု၊ ရေဝတီပြိတ္တာမဇ္ဈိအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုညဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးဖြစ်သော၊ အနုပ္ပကံ၊ များသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဣဒံ၊ ဤကြံတောသည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နိဗ္ဗုတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဥဒ္ဓန္တဝနံ၊ ထိုကြံတောသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့၊ နဒေတိ၊ မရောက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာစိက္ခ၊ ဖြေကြားတော်မူလော့၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွားဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ စာရံစာရသောကြံကို၊ ပရိဘုဗ္ဗိတု၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဝါယာမာမိစ၊ လုံ့လကိုလည်းပြု၏၊ ပရိသက္ကာမိစ၊ ပယောပကိုလည်းပြု၏၊ ထေနဥဒ္ဓန္တဝနေန၊ ထိုကြံတောသည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိဟညာမိစ၊ နှိပ်လည်းနှိပ်စက်အပ်၏၊ ဥဒ္ဓန္တပက္ကေဟိ၊ သန်လျက်သွားနှင့် တူကုန်သော ကြံရွက်တို့သည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ခန္ဓာမိကိန္တိယာမိစ၊ ဖြတ်လည်းဖြတ်၏၊ သွားဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဆိန္ဒုတုမောဆိန္ဒုသဘာဝေါ၊ ပြတ်သောအားဖြင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကပဏော၊ ပြင်းစွာဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ယာယပါမိ၊ အလွန်မြည်တမ်းရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာစိက္ခ၊ ကြားတော်မူလော့၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိစာာတောဝဝိစာာတောဝေ၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ခဝမာယံ၊ မြေ၌၊ ပရိပတာမိ၊ လည်း၏၊ စာမ္ပေ၊ ပူသောကျဉ်းကုန်းခင်း၌၊ ဝါရိစရောဝမစ္ဆောဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ပရိဝတ္ထာမိပရိတ္တမာမိ၊ ချာချာထည်၏၊ နုရတောဝ၊ အဝေးမှပင်လျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အဿုကာနိ၊ မျက်ရည်တို့သည်၊ ဝလန္တိ၊ ဟိုစီးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာစိက္ခ၊ ကြားတော်မူလော့၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာတောစ၊ သာလောင်သည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၊ ကိဿန္တောစ၊ ပင်ပင်း သည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၊ ဝိပါယိတောစ၊ ရေမွတ်သည်၊ ဝိပါယိတောစ၊ သို့သော်ကောစ

နှုတ်ခမ်းသည်ချောင်းအာစပ်ခြေခံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ အလွန်မွတ်သိပ်
 သည်လည်း အမြဲဖြစ်၏။ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာတံ၊ သာယာအပ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နုဝိန္ဒေ၊ မဂု၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတမတ္ထံ
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဟံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုစ္ဆာမိ၊ မေး
 သျှော်ပါ၏။ ကထံ၊ ကေန၊ ကာရထေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အဟိ။
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဥစ္ဆျ၊ ကြံကို၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ ထဘောယျ၊ ရပါ
 အံ့နည်း။ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ပုရော၊ ရှေးဘဝ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ က
 တံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ တံတုဝံ၊ သင်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အကာထိ၊ ပြု၏။
 ပုရိမာယ၊ ဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံ၊
 သင်သည်။ နေယနကာရထေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အကာထိ၊ ပြုဘူး၏။
 ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟိ၊ ငါသည်လည်း။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့၊ တုဝ္ဗ၊
 သင်သည်လည်း။ သုတွာ၊ နာ၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဇာန၊ သိထော
 တုဝံ၊ သင်သည်။ ပုရော၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဥစ္ဆျ၊ ကြံကို၊ ခါဒယမာနေ၊ ခဲထွက်၊
 ပယာတော၊ သွားသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိသေ၊ စ၊ ဥပါသကာဖြစ်သော
 ယောကျ်ားတယောက်သည်လည်း။ တေ၊ သင်၏၊ ဝိမ္ဗိတော၊ နောက်မှ၊ အနွာ
 ဝန္တိ၊ အနုအဝန္တိ၊ လိုက်၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောကျ်ားသည်
 တံ၊ သင့်ကို၊ ပဂ္ဂာသန္တော၊ ပဂ္ဂာသိသန္တော၊ တောင့်တထွက်၊ ကထေထိ၊ ပြော
 ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောကျ်ားအား၊ တုဝံ၊ သင်သည်။
 ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောစကားကိုမျှ၊ နအာယဝိတ္ထ၊ မပြောဆို၊ သော၊ ထိုဥပါ
 သကာဖြစ်သောယောကျ်ားသည်လည်း။ အဘဏန္တံ၊ မပြောမဆိုသော၊ တံ၊
 သင့်ကို၊ အာယာပိ၊ တောင်းပန်၏။ အယျ၊ အရှင်ယောကျ်ား၊ ဥစ္ဆျ၊ တစ်ခု
 သောကြံကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ တံ၊ သင့်ကို၊ အဝေါ
 စ၊ ဆို၏။ တုဝံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ ဝိမ္ဗိတော၊ နောက်ပြန်၊
 ဥစ္ဆျ၊ ကြံတချောင်းကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏။ ဧတံ၊ ဤကြံတချောင်းကိုပေးခြင်း
 သည်။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ ဘောပုရိသ၊
 အိုယောကျ်ား၊ ဣဗံ၊ ငါထိုက်တွန်း၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဝိမ္ဗိ
 တော၊ နောက်ပြန်၊ ဥစ္ဆျ၊ ကြံကို၊ ဝဏ္ဏေယျာထိ၊ ယူလေလော့၊ ဝဟေတွာန၊
 ယူပြီး၍၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ခါဒယ၊ ခဲလော့၊ ဧတေနော၊ ထိုခဲသဖြင့်
 လျှင်၊ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တမနေ၊ မိမိ၏စိတ်ဟုဆိုအပ်သော ကောင်းသော
 စိတ်ရှိသည်။ ဘဝိဿာတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်ထန်းသောစိတ်ရှိသည်
 လည်း။ ဘဝိ၊ ရွှေ၊ ဝိတိ၊ ဖြင့်တက်ကြွသော စိတ်ရှိ

သည်လည်း၊ ဘဝိဿထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပမောဒိတောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်
 လည်း၊ ဘဝိဿထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဂတ္တံနု
 ကြံတောသို့သွား၍၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်ပြန်၊ ဥစ္ဆု၊ ကြိုက်၊ အဂ္ဂဟေထိ၊ ယူ၏၊
 ဂဟေတွာန၊ ယူပြီး၍၊ တံ၊ ထိုကြိုက်၊ ယာဝေတ္ထိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ခါဒိ၊ ခဲ၏၊ တေ
 နေဝ၊ ထိုသို့ခဲခြင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတ္တမနော၊ ကောင်း
 သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟဇ္ဈောစ၊ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်
 လည်း၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒဂ္ဂေါစ၊ ပီတိဖြင့်တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်
 လည်း၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပမောဒိထောစ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်
 ရှိသည်လည်း၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖဗ္ဗဓံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဥစ္ဆု၊ ပေတ
 ဝတ္ထု၊ ကြိုက်ခဲရသောပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ ၊

(၄၀) ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ ဟံမဝန္တဿ၊ ဟံမဝန္တာတောင်၏၊
 ပဿထောပဿ၊ နံပါး၌ပံဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိနာမနဂရံ၊ သာဝတ္ထိ
 အမည်ရှိသော မြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိမည်သောပြည်၌၊
 ဧကုမာနာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောလူလင်တို့သည်၊ အာသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ရာဇပုတ္တာတိ၊ မင်းသားတို့ဟူ၍၊ မေမယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 အပ်၏၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ သမ္မတ္တာ၊ အပြား
 အားဖြင့်ယစ်နှေကုန်သည်၊ ရဇနိယေသု၊ ဘဝ်မက်အပ်ကုန်သော၊ ကာမဂု
 ဝောသု၊ ချပါရုံအစရှိကုန်သောကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ အဿာဒါတိနန္ဒိနော၊
 သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလွန်နှစ်သက်သောအလေ့ရှိကုန်သည်
 ပစ္စ၊ ပန္နသုစေ၊ ပစ္စ၊ ပြန်၍ဖြစ်သောချမ်းသာ၌၊ ဝိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်သည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်ကုန်၍၊ အနာဂတံ၊ နောင်ခါလူတို့၌မှအပ်သော ချမ်းသာကို၊ နပဿိံ၊ သု၊
 မမြင်ကုန်၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဣတောမနုဿတော
 ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ရုတာစ၊ ရုထေကုန်သည်ဖြစ်၍လျှင်၊ ပရလောကံ၊ လူပြည်
 မှာပါးဖြစ်သောပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစပေ
 တာ၊ ထိုမင်းသား ဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၏၊ သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌၊ နဒိဿန္တာ၊ မထင်သောအရပ်အ
 သွင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဂ္ဂေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒုက္ကဋံ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသော မကောင်းမှု၏
 အကျိုးကို၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အန္ဓကောမ၊ ခံစားရကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောသန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး

တဝံ၊ ဗဟုသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဒက္ခိတေယျေသု အဇ္ဈကိခံခြင်းငှါထိုက်
ကုန်သောသူတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိပေကုန်လျက်၊ ဒေယျဓမ္မေစ၊ ယျာဘွယ်
ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥပဗ္ဗိတေထက္ကမာနေ၊ ရအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ သုခါဝဟံ၊
နောင်အခါ၌ ချမ်းသာကို ရှုက်ဆောင်ထတ်သော၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှ
သော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိတို့၏ကိုယ်ကို၊
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသက္ခိမှာဝတ၊ မတတ်နိုင်ချေ
ကုန်တကား၊ ယံယေနပါပေန၊ အကြင်မကောင်းမှုကြောင့်၊ နောမဟံ၊ ငါတို့
သည်၊ ရာဇကုထာ၊ မင်းမျိုးမှ၊ ဝဘာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊
ပြိတ္တာထံ၌၊ ဥပပန္နံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၍၊ ခုပ္ပိပါသသမပ္ပိဘာ၊ ဆာ
လောင်ငတ်မွတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်လျက်၊ ဝိစရာမ၊ သွားလာကျင်လည်ရ
ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးသည်၊ အဿ
ဖြစ်၏၊ အညံ၊ မကောင်းကျိုးမှတပါးသောကောင်းကျိုးသည်ကား၊ ကိံအ
ဿ၊ အဘယ်မှာဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ တေရာဇပုတ္တာ
ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ ယသ္မိံယေဝဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်
၌ပင်လျှင်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သာမိနော၊ လူတို့၏အရှင်တို့သည်၊ ဟုတွာဖြစ်
ကုန်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ ကျင်လည်သွားလာကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တဟိံတ
သ္မိံယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အသာမိနော၊ အရှင်မဟုတ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ မနုဿာမနုဿ
ကာလေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥက္ကတော၊ လူတို့၏အရှင်ဖြစ်သဖြင့် မြင့်မြတ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမန္တိ၊ မှေ့လျော်ရကုန်၏၊ ကာလေ၊ သေသောအခါ၌၊ ကမ္မ
ဗလေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဩဏတာ၊ ယုတ်သော ပြိတ္တာ၏အဖြစ်သို့
ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပိပါသာယ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်ခြင်းဖြင့်၊ စရန္တိ၊
သွားလာကျင်လည်ရကုန်၏၊ ဘံသာရမကထိံ၊ ဘံသာရ၏သဘောကို၊ တု
မှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ နရော၊
သတ္တဝါသည်၊ ဣဿရမဒသမ္ဘံ၊ အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော မာန်ယစ်
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဇေတံအာဒိနံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောထို
အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို မှီ၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်
ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သဂ္ဂဂတော၊ နတ်ပြည်သို့လားသည်၊ ဘဝေ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယ
ဿ၊ ကိုယ်အန္တရာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ
ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

၊ သဗ္ဗံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊

ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ကောသလမင်းသားကိတဝမင်းသားပြိတ္တာနှစ်ယောက်တို့၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၄၂) ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ရူပေစ၊ ရူပါရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေစ၊ သဒ္ဓါရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရသေစ၊ ရသာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ အန္ဓဗာသာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကျိုးကို မမြင်ကုန်သော သူရိက်တို့၏၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ပထယျေ၊ အဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိတဝဿ၊ ကိတဝမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ နဂ္ဂု၊ ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘဉ္ဇ၊ သိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရုတိဉ္ဇ၊ ကာမဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခိဒ္ဓု၊ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်ရှင်ရှိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ပရိစာရိတွာ၊ စွယ်စုံ၊ ဝိရိပ္ပဇံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောစိတ်ရှိသော၊ သမာဟိတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ အပ္ပိစ္ဆံ၊ ခုဉ်းသော အလိုရှိသော၊ ဟိရိသမ္ပန္နံ၊ မကောင်းမှုမှရှောင်ကြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥဇ္ဈေ၊ ဆွမ်းခံသွားသဖြင့် ရအပ်သော၊ ပတ္တဂတေ၊ သပိတ်၌အကျုံးဝင်သော၊ ဘက္ကေ၊ ဆွမ်း၌၊ ရတံ၊ မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိသော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ ဣသိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ဝေ၏၊ ဒိဿာ၊ မြင်ပြီး၍၊ သောခတ္ထိယော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဟတ္ထိကန္ဓေကော၊ ဆင်လည်ဘင်းမှ၊ ဩရုပ္ပာ၊ သက်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ လန္ဓံ၊ ရအပ်ပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဗြေဝိ၊ ပြောဆိုမေးမြန်း၏၊ တဿ၊ ထိုသုနေတ္တအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်စွာ၊ ပဂ္ဂဟာ၊ ချီမြှောက်၍၊ တဏှိယေ၊ ခိုင်ခန့်ကျိတ်မာသော မြေအရပ်၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပစ်ခွဲ၍၊ ဟသမာနော၊ ရယ်လျက်၊ အပတ္တမိ၊ စဉ်ငယ်ဖဲ၏၊ အပတ္တမိတွာ၊ စဉ်းငယ်ဖဲပြီး၍၊ ကရုဏာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဩယောကေန္တံ၊ ကြည့်သော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ ဣသိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အတံ၊ ဝါသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။

ရညော၊မင်း၏၊ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ တွံ၊သင်သည်၊ဝံ၊ငါ့ကို၊ ဩဏော
ကောဇ္ဇောပိ၊ ကြည့်သော်လည်း၊ ကံကရိဿထိ၊ အဘယ်သို့ပြုနိုင်လတ္တံ့
နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဘာထိ၊ဆို၏၊ ပေါဠပါဒ၊ပေါဠပါဒ၊ ဖရုဿဿ၊ကြမ်း
ကြုတ်သော၊တဿကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ယံပိ၊ပင်၊ အကြင်အကျိုး
ကို၊ရာဇပုတ္တော၊မင်းသားသည်၊နိရယဗြူ၊အစိစိငဲ့၊သမပ္ပိတော၊ ကပ်ပြီ
သည်ဖြစ်၍၊ဆဋ္ဌေဝစတုရာထိတိဝဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်
ခြောက်ကြိမ်တို့ ပတ်လုံးသျှင်၊ နဟုတာနိစ၊ ထိုအနှစ်ရှစ်သောင်း လေး
ထောင်ခြောက်ကြိမ်အားဖြင့်များစွာကုန်သော အနှစ်ထသောင်းတို့ပတ်လုံး
ထည်း၊ဝေဒေထိ၊ခံရ၏၊သောပိပါကော၊ထိုအကျိုးသည်၊ကဇု၊ကော၊အလွန်
ဆင်းရဲသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ကတကိဗ္ဗိသော၊ ပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ
သော၊သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊နိရယေ၊ အစိစိငဲ့၊ဘုဝံ၊
ပြင်းစွာသော၊ရက္ခံ၊ဆင်းရဲသို့၊နိဂစ္ဆိတ္တော၊ရောက်၏၊ ဥက္ကာနောပိစ၊ပက်
ထက်ထည်း၊ပစ္စိတ္တံ၊ခံရ၏၊နိက္ခန္ဓော၊ မှောက်ထုက်လည်း၊ပစ္စိတ္တံ၊ခံရ၏၊ဝါ
မဒက္ခိဏောစ၊လင်္စဝလက္ခာ၊ပြန်ထုက်လည်း၊ပစ္စိတ္တံ၊ခံရ၏၊ ဥဒ္ဒပါဒေါစ၊
ဥက္ကောင်းစောက်ထိုလည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊ခံရ၏၊ ဗြိတောစေဝ၊ ရပ်ထုက်လည်း၊
ပစ္စိတ္တံ၊ခံရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗာဏော၊ရိက်ထွစွာသော၊ သောရာဇပုတ္တော၊ထို
မင်းသားသည်၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၎င်း၊ဗဟုနိဝဿဿ၊ဘဿာနိစ၊များစွာကုန်
သောအနှစ် ထသောင်းတို့ပတ်လုံး၎င်း၊ ဗဟုနိ၊များစွာကုန်သော၊ ပူဂါနိ
ဝဿနဟုတာနိစ၊ထိုနှစ်ဟူ၏အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောအနှစ် ရှစ်သောင်းတို့
ပတ်လုံး၎င်း၊အပစ္စိတ္တံ၊ခံရ၏၊ကတကိဗ္ဗိသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်း
မှုရှိသော၊သောရာဇပုတ္တော၊ထိုမင်းသားသည်၊နိရယေ၊အစိစိငဲ့၊ဘုဝံ၊
ပြင်းစွာသော၊ရက္ခံ၊ဆင်းရဲသို့၊နိဂစ္ဆိတ္တော၊ရောက်၏၊ပေါဠပါဒ၊ပေါဠပါဒ၊
အပ္ပဒုဋ္ဌ ပဒေါထိနံ၊ ပြစ်မှားအပ်သောအပြစ်မရှိသော၊ သုဗ္ဗတံ၊ ကောင်း
သောအကျင့်ရှိသော၊ ဣထိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာသန္ဓေ၊ ထိခိုက်၏၊ပါပ
ကမ္မန္တာ၊မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော၊ပုဂ္ဂလာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ တောဒိသံ
ခေါ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကဇု၊ကံ၊လွန်စွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စန္ဓိ၊ခံရ
ကုန်၏၊သောရာဇပုတ္တော၊ထိုမင်းသားသည်၊တတ္ထ၊ ထိုအစိစိငဲ့၊ဗဟုနိ
ဝဿာနိ၊များစွာကုန်သောနှစ်ထတို့ပတ်လုံး၊ဗဟုရက္ခံ၊ များစွာသောဆင်း
ရဲကို၊ဝေဒယိတွာ၊ခံစားပြီး၍၊ ဘဒတာ၊ ထိုအစိစိငဲ့မှ၊ ရတော၊ရတေ
နဲ့သည်ရှိသော်၊ရံပိ၊သဟာဏောနာမ၊ ဆာထောင်တော်ပွတ်ခြင်းသည်ဖြင့်
စွာနှိပ်စက်

ရံ ခုဒ္ဓိပါသဟာတဟူသော အမည်ရှိ

သော၊ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဝေံ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဿရမဒသမ္ဘံ၊ အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်
 သောမာန်ယစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊အာဒိနဝံ၊အပြစ်ကို၊ဥတု၊ သိ၍၊ပဏ္ဍိ
 တော၊ပညာရှိသောသူသည်၊ဣဿရမဒံ ၊အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သောမာန်
 ယစ်ခြင်းကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊နိဝါတံ၊နှိမ့်ချခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ အနုပိတ္တ
 တော၊လျှောက်ပတ်စွာကျင့်ရ၏။ ယောနရော၊အကြင်သူသည်၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ဘု
 ရားတို့၌၊သဂါရဝေါ၊ရိုသေခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သောနရော၊ထိုသူ
 သည်၊ဒိဒ္ဓဝဓဋ္ဌေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ပါသံသော၊
 ပြီးပွမ်းခြင်းငှါထိုက်၏။ သပ္ပညော၊ပညာရှိသော၊သောနရော၊ ထိုသူသည်၊
 ကာယဿ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ပရံ၊နောက်၌၊သဂ္ဂံ၊နတ်ပြည်
 ၌၊ဥပပဇ္ဇထိ၊ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ၊သတ္တဝံ၊ချနစ်ချ
 မြောက်သော၊ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု၊မင်းသားပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊နိဗ္ဗိ
 တံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၄၃) တောပုရိသ၊အိုယောကျာ်း၊တွံ၊သည်၊ ဂူထကူပတေ၊ ကျင်
 ကြီးတွင်းမှ၊ ဥဂ္ဂတံ၊တက်၍၊ ဣဓ၊ဤအရပ်၌၊ပတိဋ္ဌထိ၊တည်၏။ ဒိနော၊
 ယုတ်ညံ့သောအသက်မွေးခြင်း ရှိသော၊သောတွံ၊ထိုသင်သည်၊ ကော၊အ
 ဘယ်မည်သောသူသည်၊ အသိန၊ဖြစ်သနည်း၊ တောပုရိသ၊ယောကျာ်း၊နိ
 သံသယံ၊မချွတ်၊ ပါပကမ္မန္တော၊မကောင်းမှုရှိသော၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ကိ
 ကေနကာရဏေန၊အထယ်အကြောင်းကြောင့်၊သဒ္ဓဟသေ၊မြည်တမ်းတိ
 သနည်း၊ ။ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုဂ္ဂတော၊မ
 ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ ကားရာအံပါယ်၌ဖြစ်သော၊ယမယောကိကော၊
 ပြိတ္တာတို့၌အကျုံးဝင်သဖြင့်ထိအပ်သော၊ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊အမှီ၊ဖြစ်
 ၍၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ပါပကမ္မံ၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းမကောင်းမှုကို၊ ကရိတွာန၊ပြုမိသောကြောင့်၊ဣတော၊ဤအ
 ရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ပေတယောကံ၊ပြိတ္တာထံ၌၊ဂတော၊ပရိသဗ္ဗေ
 အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ။တောပုရိသ၊အိုယောကျာ်း၊ ကိံ၊အသို့နည်း၊တယာ၊
 သင်သည်၊ပုဒဗ္ဗ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ဒုက္ကဋံ၊သူ၏အသက်ကို
 သတ်ခြင်းစသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ဝါစာယ၊နှုတ်
 ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊မဟုတ်မမှန်စကားကို ပြောဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်
 ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ မနဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊သူတပါး စည်းစိမ်
 ကိုမိမိသို့ရှေး၍ ကြံခြင်းအစရှိသော ပြုအပ်သ

ထော၊ ဘောဝုရိသ၊ အိယောကျား၊ ကိဿကမ္မဿ ဝိပါကေန၊ အဘယံ
မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤ
သို့သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရေံဘိသနည်း၊ ဟန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဟာ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဧကော၊ တ
ယောကံသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဝါသိကော၊ အမြီးကျောင်း၌နေ
သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောတိက္ခု၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်၊ မဟာ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ စာရေးအိပ်၌၊ အန္တောထိတော၊ ပစ္စည်း၌ တစ်မက် မောသော
နှလုံးဖြင့်မပြတ်ဝင်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣဿုကီ၊ ပြုစုတတ်သည်၊ အဟု၊
ဖြစ်၏၊ ကုထမစ္ဆရိ၊ ဒါယကာ၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကဒရိ
ယော၊ သူတပါး ပေးလှူ သည်ကိုထည်း မြစ်တားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်
သောကြမ်းသော မစ္ဆေရရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဘာသကော၊ ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့ကိုဆဲရေးထတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တေ၊ အရှင် ဘုရား၊ အ
ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿံ၊ ထိုအိပ်သို့မပြတ် ဆည်းကပ်တတ်သော
ကျောင်းနေရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ တိက္ခဝေါ၊ ရဟန်း
တို့ကို၊ ပရိဘာသိဟံ၊ ဆဲရေးခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿဝိပါကေန၊ ထိုမ
ကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတော၊
ဤအရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတော၊ ပဋိ
သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘောဝုရိသ၊ အိယောကျား၊ မိတ္တဝဏ္ဏေန၊ အစေ့
ခင်ပွန်း၏အကြောင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ အမိတ္တော၊ ရန်သူနှင့်ချေ
သော၊ တော၊ သင်၏၊ ကုလုပကော၊ အိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ် တတ်သော၊
ယောတိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာသိ၊ ရှိ၏၊ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော၊
သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်
မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်သောကန္တံ၊ ကိံဂတိံ၊ အဘယ်ဂတိသို့၊ ဂ
တောနု၊ သားထေသနည်း၊ ဟန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပါပ
ဓမ္မဿ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ တဿေဝ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အိပ်သို့မ
ပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော ရဟန်းပြိတ္တာ၏သာလျှင်၊ သိသေ၊ ဥက္ခောင်း၌၊
မတ္တကော၊ ထိပ်ထက်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ထည်ရ၏၊ ပရေဝိသယံ
ပြိတ္တာတုံသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ သောစပေတော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏အိပ်
သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာရဟန်း၊ ပြိတ္တာသည်၊ မမေဝ၊ အကျွန်ုပ်
၏သာလျှင်၊ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တေ
အရှင်ကောင်း၊ သူကိုသည်၊ ယံဝစ္စံ၊ အကြင်ကျင့်

ကြီးကိုဟဒန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တေဝဝံ၊ ထိုသူတပါးတို့သည်စွန့်အပ်သောကျင်
 ကြီးသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟဉ္စ
 ခေါအဟံဇေ၊ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်၊ ယံဝဝံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကိုဟဒါမိ၊
 စွန့်၏၊ တေဝဝံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်စွန့်အပ်သောကျင်ကြီးကို၊ သောပေတော
 ထိုအကျွန်ုပ်၏အိပ်ပျို မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော ရဟန်းပြိတ္တာသည်၊
 ဥပဇိဝတံ၊ ခြံ၍အသက်ပွေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အဋ္ဌမံ။
 ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂူသါဒကပေတဝတ္ထု၊ ကျင်ကြီးစားသောပြိတ္တာ၏အ
 ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၄၄) ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂူထကူပတော၊ ကျင်
 ကြီးတွင်းမှ၊ ဥဂ္ဂတံ၊ ထက်၍၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌထိ၊ တည်၏၊ ဒိနာ၊ ယုတ်
 နှမ်းသောအသက်ပွေးခြင်းရှိသော၊ သာတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ကာ၊ အဘယ်အ
 မည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အထိနု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ နိသံသ
 ယံ၊ မချွတ်၊ ပါပကမ္မန္တိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းရှိသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိ
 ကေနကာဓုကေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓဟသေန၊ မြည်
 ထမ်းသနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊
 မကောင်းမှုရှိသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့ထားသော၊ ယမထောကိကာ၊ ပြိတ္တာ
 ထံ၌အကျူးဝင်သဖြင့်ထိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒ္ဓ
 န္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းမကောင်းမှုကံကိုကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်
 တုနားတို့၏ဖြစ်ရာလျှင်ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂဘာ၊ ပဒိုသန္တေ
 အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
 အစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
 ဒုက္ကံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကံ၊ သူတပါး၏စည်းစိမ်ကိုမိမိ
 သို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဘော
 တိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိဿကမ္မပိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်
 ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆ
 သိ၊ ရောက်သိသနည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဧကော၊ ကောင်းသော၊ တိက္ခာ၊ ရဟန်း
 သည်၊ အာဝါသိကော၊ မပြတ်ကျောင်းသောတိက္ခာ။

ထိုရဟန်းသည်၊ မဟံ၊ အက္ခန္တိဇ္ဇိ၊ ဗာဓေ၊ အိဗန္ဓိ၊ အဇ္ဈောသိတော၊ ပစ္စည်း၌ တစ်မက်ခြင်းတဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်မပြတ်ဝင်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣဿကီ၊ ပြုစုတတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကုဿမတ္တရီ၊ ဒါယကာ၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကဒရိယော၊ သူတပါးပေးလှူသည်ကို ဖြစ်တားသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောကြမ်းသော မတ္တရိယရှိသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝံသည်၊ တဿ၊ ထိုမိမိအိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သော ကျောင်းနေရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ ဝကားကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဘာသိသံ၊ ဆဲရေးဘူး၏၊ တဿကမ္မဝိပါကေန ထိုမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝံသည်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်သုနားတို့၏ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှာ ပေတထောက်၊ ပြိတ္တာထုံ၌၊ ဝတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘောတိဗ္ဗတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ မိတ္တဝဇ္ဇောန၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အယောင်ဖြင့်၊ ကထော၊ ပြုအပ်သော၊ အမိတ္တော၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုလုပကော၊ အိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာသိ၊ ရှိ၏၊ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်စည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်သောက၌၊ ကိံဂတိ၊ အထယ်သို့သဘောရှိသောဂတိသို့၊ ဂတောနူ၊ ထားရှာထေသနည်း၊ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပါပဓမ္မဿ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ တဿေဝ၊ ထိုအက္ခန္တိအိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သောရဟန်းပြိတ္တာ၏သာလျှင်၊ သိသေ၊ ဥက္ခောင်း၌၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝံသည်၊ တိဗ္ဗာမိ၊ တည်ရ၏၊ ပရံဝိသယံ၊ ပြိတ္တာထုံသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ သောစ၊ ထိုအက္ခန္တိအိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သောရဟန်းပြိတ္တာသည်၊ မမေဝ၊ အက္ခန္တိ၏သာလျှင်၊ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အညော၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ယံဝစ္စံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ ဟဒန္တိ၊ စွန့်ကုန်၊ ဇေဝံဝစ္စံ၊ ထိုသူတပါးတို့သည်စွန့်အပ်သော ကျင်ကြီးသည်၊ မေ၊ အက္ခန္တိ၏၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟပူခေါအဟံဝေ၊ အက္ခန္တိသည်သာလျှင် ယံဝစ္စံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ ဟဒါမိ၊ စွန့်၏၊ ဇေဝံဝစ္စံ၊ ထိုအက္ခန္တိသည်စွန့်အပ်သောကျင်ကြီးကို၊ သောပေတော၊ ထိုအက္ခန္တိအိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သောရဟန်းပြိတ္တာသည်၊ ဥပဇိဝတိ၊ မြီ၍အသက်

မွေးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ လျှောက်၏။ ဒုဝဏံ၊ ကံ၊ ချစ်မြောက်သော၊ ဂူတခါဒကပေတီဝတ္ထု၊ ကျွင်ကြီးစားသောပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိထံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍုပါ၊ အဆင်းမထွသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိယာ၊ ကျုပ်တို့ကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မနိသန္တယာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကာ၊ ထွက်သောနံပါးရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိယိကာ၊ အရိုးအရေအကြောမျှသာကြွင်းသော အလွန်ကြုံလှိသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဧကေ၊ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဟန္တုန္တေ၊ အရှင်ကောင်းမယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော သူတို့၏ ဖြစ်ရာအပါယ်သို့ထားကုန်သော၊ ယမဏော၊ ကိကာ၊ ပြိတ္တာထံ၌ အကျူးဝင်သဖြင့် ထိအပ်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းမယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိကုန်သောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတာလောကံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဂတာ၊ ပမိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ။

မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ တုဗ္ဗေယိ၊ သင်တို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကထံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းအစရှိသော စိတ်ဒုစရိုက်ကို၊ ကထံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို မိမိသို့ငှေးရှုကြိုခြင်း အစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကထံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိယာ၊ ကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပမိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ထေကုန်သနည်း။ ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ အနာဝဇေသု၊ တစ်ထယောက်သောသူသည် မစိတ်ပင်အပ်ကုန်သော၊ တိတ္ထေသု၊ မြစ်တဖက်၏ကမ်း အစရှိသည်တို့၌၊ မနုဿေယိ၊ လူတို့သည်၊ ဝိဿရိတံ၊ မေ့ရစ်အပ်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောဝတ္ထုကို၊ ထဘောယျာမ၊ ရကုန်ငြားအံ့လည်းမထိ၊ ဣတိ၊ မနုဿိကရိတာ၊ ဤသို့လုံးပြုကုန်၍၊ အနံ၊ မာသကံ၊ ဝဲဝက်မျှသော ဥဂ္ဂာကို၊ ဣ၊ အနာဝဇေ

သု၊ ဆည်းကပ်ကုန်သည်ရှိသော် တစုံတယောက်သော သူသည် မမြစ်အပ်
ကုန်သော၊ တိတ္ထေသု၊ သက္ကဝါတို့၏ ပယောဂအာသယကို ဆေးကြောရာ
ဆိပ်သဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ သမထမြာဟူကောသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော လှူဘွယ်ဝတ္ထု
ကို မူလည်း၊ အဒေန္တော၊ မပေးလှူကုန်မူ၍၊ အဗမာသကံ၊ ဝဲဝက်သော ဥစ္စာ
ကို မှုလည်း၊ ဝိစိနိမ္မ၊ ဆည်းဘူးကုန်၏၊ ဒေယျမဗ္ဗေသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု တို့
သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏ ဒိဝံ၊ တမလွန်သော ကသုဂတိဘဝ၌ ရပ်တည်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်
သော ကောင်းမှုကို နာကမ္မာ၊ မပြုမိချေကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တထိ
တာ၊ ရေထိပ်ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ ဥပေမ၊ ကပ်
ကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ ဂိတ္တကာ၊ ရေမရှိသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဥဗ္ဗေသု၊ နေပူသော အခါ နှို၍၊ ဆာယံ၊ အရိပ်သို့၊ ဥပေမ၊ ကပ်ကုန်သည် ဖြစ်
အံ့၊ အာဘပေါ၊ နေပူသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂိဝဏ္ဏော၊ မီးပူနှင့်
တူသော၊ ဝါတောစ၊ လေသည်လည်း၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဗဟန္တော၊
ထောင်ချက် ဥပဝါယတိ၊ လာ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ ဧတဗ္ဗဗုဒ္ဓံ၊ ဤသို့သော ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တထော၊ ထိုထက်၊
ပါပကံ၊ ယုတ်မာ ကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အညဗ္ဗဗုဒ္ဓံ၊ တပါးသော ဆင်းရဲကို
လည်းကောင်း၊ အနုဘဝိတံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရဟမ၊ ထိုက်ပချေကုန်၏၊ ။
မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊ ဆာလောင်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အာဟာရ
ဂေမိနော၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ် အာဟာရ၌ တပ်မက်မောကုန်သည် ဖြစ်
၍၊ ဝေဇာနောနိအဝိ၊ များစွာသော ယူဇနာတို့ တိုင်အောင်လည်း၊ ဝတ္ထာမ၊
သွားကြကုန်၏၊ ဇေဝတိံ၊ ဤသို့သွားကုန်သော်လည်း၊ ကိဗ္ဗိအာဟာရံ၊
တစုံတခုသော စားဘွယ်သော ကိရာအာဟာရကို၊ အယဒ္ဓါယေဝ၊ မရကုန်
မူ၍ သာလျင်၊ နိဝတ္ထာမ၊ ပြန်ခဲ့ရကုန်၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပ္ပဂုဉတော၊
နည်းသော ကုသိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊ ဆာလောင်ကုန်သည် ဖြစ်
၏၊ သမုတ္တိတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းကြောင့် မူးမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပရိသုတ္တိ
တာ၊ တစုံတယောက်သော သူသည် ငှေးရှုတွန်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်
၍၊ ဘုမိယာ၊ မြေ၌၊ ဥတ္တနာ၊ ပက်ထက်၊ ပရိုက်ရာမ၊ အင်္ဂါကြီးထပ်ကို ဖရို
ဖရဲဖြန့်လျက်လည်းကုန်၏၊ ကခါ၊ ရံခါ၊ အဝကုဇ္ဇာ၊ ငှောက်ရဲလည်း၊ ပတော
မသေ၊ ထည်းကပ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထို

ရောက်ရာအရပ်၌၊ ပဋိသုန္ဒရိတာ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ကျကုန်သကဲ့သို့၊ ဘုမိယံ၊
 မြေ၌၊ ပပတိတာ၊ မှောက်ခုံ လည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥရံစ၊ ရင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သီသံစ၊ ဥက္ခောင်းအထူးနဖူးကိုလည်းကောင်း၊ စာဓမ္မေ၊ ထိခိုက်
 ကုန်၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပ္ပဗုညတာ၊ နည်းသော ကုသိုလ်ရှိသည်၏အ
 ဖြစ်သည်၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ ဝသန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်၊ ဝေဗ္ဗဒကံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တတော၊
 ထိုထက်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အညဉ္ဇဒကံ၊ တပါးသော
 ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘဝိတံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရဟာမ၊ ထိုက်ပချေ
 ကုန်၏၊ ဒေယျဝေဗ္ဗေသု၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိပံ၊ တမလွန်သောက သုဂတိဘ
 ဝ၌တည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နကမ္မ၊ မပြုမိချေကုန်၊ ၊
 တေဟိတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ခုနု၊ အကြံရှိကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤပြိတ္တာ
 အဖြစ်မှ၊ ဂတ္တာ၊ ရတေကုန်၍၊ မာနုထိံ၊ လူပြည်၌ဖြစ်သော၊ ဟောနိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို၊ လဒ္ဓါန၊ ရကုန်၍၊ ဝဒည၊ အလှူခံတို့၏ စကားကိုထိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သိသသမ္ဘန္တာ၊ သိသနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသ
 လံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ၊
 ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ဂဏာပေတဝတ္ထု၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ၌ဓမ္မဇေတဝ်
 သောပြိတ္တာအပေါင်း၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊
 ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ နိရယာ၊ အချို့ကုန်သောအသီးသော
 ဇေတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တိရု၊ ရွာနယောနိ၊ တန်းခိုးကြီးကုန်
 သောနဂါးဂဠုန်အစရှိသောတိရုရွာန်တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပေ
 တာ၊ ခုပြီပါသအစရှိသော အပြားရှိကုန်သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်
 အပ်ကုန်ပြီ၊ အသုရာ၊ ကာလကိပ္ပိကအသုရာမျိုးတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ အထဝါ၊ ထိုမှထပါး၊ မနုဿာဝါ၊ လူတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်
 ပြီ၊ ဒေဝါ၊ အချို့ကုန်သောစတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်
 ပြီ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဝိပါကံ၊ ပြုအပ်ကုန်သောကံတို့၏အ
 ကျိုးကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ အဒ္ဓ
 သအဒ္ဓကိစ္စ၊ မြင်ရပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခတံ၊ တရံတယေဝံ
 သော၊ သူသည်မနှိပ်စက်အပ်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပါဓုလိပုတ္တံ၊ ပါဓုလိပုတ်
 ပြည်သို့၊ နေသာမိ၊ ပို့ဆောင်အံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ထတ္ထ၊ ထိုပါဓုလိပုတ်ပြည်
 သို့၊ ဂတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ကုသထကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ ပြုလော့၊ ၊

ယက္ခန္ဓာနုတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကို အလိုရှိသည်ထည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်ထည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဧဝတော၊ နုတ်သား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တယံ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရောမိ၊ လိုက်နာပါ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။

ယက္ခန္ဓာနုတ်သား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိရယာ၊ အချို့ကုန်သောအသီးသော ငရဲတို့ကို ထည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တန်းခိုးကြီးသော နဂါးဂဇ္ဇုန်အစရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ထည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဖေတာ၊ ချပိုသအစရှိသော အပြားရှိကုန်သော ပြိတ္တာတို့ကို ထည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အသုရာ၊ ကာလကိဗ္ဗိကအသုရာတို့ကို ထည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အထဝါ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုဿာဝိ၊ လူတို့ကို ထည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဧဝါ၊ အချို့ကုန်သော စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကို ထည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဝိပါကံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ အဒ္ဓသံအဒက္ခိ၊ မြင်ရပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဓုလိပုတ္တံ၊ ပါဓုလိပုတ်ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ အနုပ္ပကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမွန်တို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသံ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ကောဒမဓံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သော၊ ပါတလိပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပါတလိပုတ်ပြည်သို့ ပို့ဆောင်သော ပြိတ္တာ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

(၄၇) ထောယက္ခန္ဓာနုတ်သား၊ သုရမ္မာစ၊ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ထည်းရှိထသော၊ သမာသမတလာစ၊ ညီညွတ်သော အပြင်ထည်းရှိထသော သုတိတ္တာစ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကောင်းသောဆိပ်ထည်းရှိထသော၊ မဟောဒကာစ၊ များသော ရေထည်းရှိထသော၊ သုပုပ္ဖိတာစ၊ ကောင်းစွာ ဝှင့်သော ကြာနိကြာဖြူသော ဗန်းထည်းရှိထသော ဘမဓုကတာနုကိတ္တာ၊ ပျားပိတုန်းတို့၏ အပေါင်းဖြင့် ဖြိုင်းခြင်းထည်းရှိထသော၊ တေ၊ သင်၏၊ အယဉ္ဇပေါက္ခရဏီ၊ ဤရေကန်သည်ထည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မနုညာ၊ နှစ်သက် ဖွယ်ရှိသော၊ အယံ ပေါက္ခရဏီ၊ ဤရေကန်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကထံ ကေန ကာရတေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သနည်း၊ ယက္ခန္ဓာနုတ်သား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဣဒဉ္စ အမွေဝန်၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်သည်ထည်း၊ သုရမ္မံ၊ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ သဗ္ဗောတုကံ၊ အပွင့်အသီးအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ၊ ဣဒဉ္စ ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်ထတ်၏။

သန္တော၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်၊ နုဒဒါမသေ၊ မပေးမလှူမိကုန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ဒီဝံ၊ ကျွန်းကြီးသဘွယ်ဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နကမ္မာ၊ မပြုမိကုန်၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ ဒုဇ္ဇိဝိတံ၊ မကောင်းသောအသက်ရှည်ခြင်းကို၊ အဇိဝိဌာ၊ အသက်ရှည်ရလေကုန်ပြီ။ ။

သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣတော၊ ဤလောကုန္တိ ငရဲမှ၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားရ၍၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပရိသန္ဓေကို၊ ယဒ္ဓါနုနုန၊ ရပါမူကား၊ ဝဒည၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသော စကားကိုထိသည်ဖြစ်၍၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ကာဟာမိ၊ ပြုပေအံ့၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။ ပဒ္ဓရသမံ၊ တဆဲ့ငါးခုမြောက်သော၊ သေဗြဟေတဝတ္ထု၊ လောဟကုန္တိ ငရဲ၌ခံရသော သူဌေးသားလေးယောက်၏ပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၅၁) ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ ကိံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဥပ္ပတ္တဂ္ဂပေါ၊ ဓ၊ ရှေးသောသူ၏သဘောကဲ့သို့၊ ဘောန္တော၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်တုန်ထုပ်သော၊ မိဂေါ၊ သမင်ကဲ့သို့၊ ဣတောစိဒတာစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဓာဝသိနု၊ ပြေးဘိသနည်း၊ ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ နိဝံသယံ၊ မရွတ်၊ ပါပကမ္မန္တော၊ မကောင်းမှုရှိသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓါယသေ၊ အလွန်ကျင်နာသော အသံကိုပြုလျက် သွားလာရသနည်း၊ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတော၊ အပါယ်သို့ ယားသော၊ ယမယောကိံကော၊ ပြိတ္တာထံ၌အကျူးဝင်သဖြင့်ထိအပ်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်ထုရားတို့ ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတယောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတော၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်ကုန်သော၊ သမ္ဗိကုဋ္ဌ၊ သဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခမ်းသိမ်းသော အတို့အားဖြင့်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သိသေ၊ ဥက္ခောင်း၌၊ နိပထန္တိ၊ ကျွန်ုပ်၏ထေ၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိဒ္ဓန္တိစ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်၏၊ ။ ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကမံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော

သလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ နုတ္တံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်း၊ အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကိုကတ်ပြခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နုတ္တံ၊ သူဘဝါး၏ စည်းစိမ်ကို မိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်း အစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကိုကတ်ပြခဲ့ဘူးသလော၊ ဘောဝရိယ၊ အိုဖော်ကျား၊ ကိဿ၊ ကမ္မဝါပေါကော၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရံဘိသနည်း၊ ပရိဝုတ္တာနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သဗ္ဗိကုဋသဟဿာနိ၊ သံတူခြောက်သောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ဆိမ်းသော အတို့အားဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဘိသေဉ္စကောင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်သနည်း၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းသောသံတူတို့သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိန္နန္တိ၊ စ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရုက္ခမူလသ္မိံ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘာဝိတိ၊ နှိပ်၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သောသဒ္ဓါအစရှိသောအခြေရှိသော၊ ဈာယန္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ဈာန်လည်းရှိထသော၊ အကုတောထယံ၊ ကံလေသာကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးလည်းမရှိထသော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ သမ္မုန္တံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဒ္ဓဿာထိံ၊ မြင်၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုသုနေတ္တအမည်ရှိသောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ သာလိတ္တကပ္ပာ၊ ဘာရေန၊ ထောက်လေးဖြင့်ကြောက်စစ်ကို ပစ်ခတ်သောပထေဝဖြင့်၊ ဘိန္နိဿံ၊ ခွဲဘူး၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဿ၊ ကမ္မတဿ၊ ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝါပေါကော၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရံဘိသနည်း၊ ပရိဝုတ္တာနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သဗ္ဗိကုဋသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော သံတူတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ဆိမ်းသောအတို့အားဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘိသေဉ္စကောင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိန္နန္တိ၊ စ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်၏၊ ဘောဝရိယ၊ ယုတ်မာသောထောက်ျား၊ ဝေဇ္ဇန၊ ဘရားသဖြင့်၊ ပရိဝုတ္တာနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေတာနိ၊ သဗ္ဗိကုဋသဟဿာနိ၊ ထိုခြောက်သောင်းသော သံတူတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ဆိမ်းသောအတို့အားဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဘိသေဉ္စကောင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းသော သံတူတို့သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိန္နန္တိ၊ စ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်၏။

သောသဗ္ဗင်္ဂကဆဲမြောက်ချမြောက်သော၊ သမ္မိကုဋသဟဿပေတဝတ္ထု၊
မြောက်သောင်းကုန်သော သံတူ၏ ကျရာဥက္ခောင်းရှိသော ပြိတ္တာ၏အ
ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ စတုတ္ထော၊ ထေးချမြောက်
သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

တဿ၊ ထိုမဟာဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ အဓမ္မသက္ကရာ၊ အဓမ္မသက္ကရာ
လိစ္ဆာဝိမင်း၊ သေရီသကော၊ ကုတ္တိပင်ရှိသောဗိမာန်၌ ဖြစ်သောပါယာထိ
နတ်သား၊ ပိင်္ဂလော၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သောပိင်္ဂလမင်း၊ ရေဝတီ၊ နန္ဒ
ယဥပါသကာ၏ မယားဖြစ်သော ရေဝတီ၊ ဥစ္ဆု၊ ခါဒကော၊ ကြံကိုခဲရ
သောပြိတ္တာ၊ နွေကုမာရာ၊ ကောသလမင်းသားကိတဝမင်းသားပြိတ္တာနှစ်
ယောက်တို့၊ နွေကုထဘောဇနာ၊ ကျင်ကြီးကိုစားရသော သူကြွယ်မပြိတ္တာ
နှစ်ယောက်၊ ဂဏော၊ များတောပြိတ္တာတို့၏ အပေါင်းပါဝုလိ၊ ပါဝုလိပုတ်
ပြည်သားဖြစ်သော ဥပါသကာပြိတ္တာ၊ ပေါက္ခရဏီ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်
ရှိသော ရေကန်ရှင်ဖြစ်သော သူကြွယ်ပြိတ္တာ၊ အက္ခ၊ ဥပါသကာအားတွင်း
ဝင်းရိုးတပ်၍ ပေးသော သစ်ချတ်ယောကျ်ားသည်၊ ဝိတ္တာဘောဂသံဟ
တာ၊ ချိန်းစဉ်လဲစသည်ဖြင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ယူဆောင်ရုံးစုကုန်သော
ပြိတ္တာမလေးယောက်တို့၊ သေဗြိပုတ္တာ၊ လောဟကုန္တိဝရဲ၌ခံရသောသူဌေး
သားဆေးယောက်၊ သမ္မိကုဋသဟဿာနိ၊ မြောက်သောင်းကုန်သောသံတူ
တို့၏၊ နိပါတော၊ ကျရာဥက္ခောင်းရှိသော၊ သာလိတ္တကော၊ လောကီလေးသ
မားပြိတ္တာ၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်
ဟု၍၊ ပဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥရဂေါ၊ ဥရဂဝဂ်သည်၊ ကောင့်၊ ဥပရိဝဂ္ဂေါ၊ ဥပ
ရိဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌံ၊ ဝုဋ္ဌဝဂ်လည်းကောင်း၊ မဟာ၊ မဟာဝဂ်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုစာ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဝတ္ထု၊ နိ၊ ဝတ္ထုတို့
သည်၊ ဧကပညာသ၊ တဆဲတပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘာဏဝါ
ရကော၊ ဘာဏဝါရအားဖြင့်၊ စတုစာ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏၊ ပေတဝတ္ထု၊
ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်သုပြီး၏

နိဂုံး

- (၁) ဗဟူသုဂုရဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဣတိ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏံ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗထေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနန္တေ၊ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသနော၊
ပတ္တေစဂုဓိဝေပုဏ္ဏံ၊ ဘုမ္မိဿန္တိမဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနုတ္ထိန္ဒုတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိဝံသုနံ၊
သာသနသာဟိတောကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအဋ္ဌသေ။ ။
- (၄) ထုပေဓိမ္မေစသာဏာယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထထေ၊
ပါသာဒေဥဒပါနေစ၊ ကရောတိသုန္ဓရေသုတော၊
ဘိဟဂ္ဂုပေဝိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဓုကတ္တယပါဠဉ္စ၊ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ၊ အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ။ ။
- (၆) ရန္တစက္ကဉ္စသေလဉ္စ၊ မူလဋ္ဌိသာသနဿစ၊
ဗြဟ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဋ္ဌပိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဧကကပဒမေကတ္ထံ၊ ရစနတ္ထာယနိဿယံ၊
မန္တလာစလအာသန္တေ၊ ဝသံအာဟနာမကေ။ ။
- (၈) မေစာသုသိတိအာရာမေ၊ ထေရိယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုဋ္ဌိက္ကေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထံယသာသနံ။ ။
- (၉) ရပိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသယိတွာနိဿယေ၊
သုခန္တိဋ္ဌပိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရပိတဿပုနုပ္ပန္နံ၊
တတ္ထဂုဋ္ဌံပေတဿစ၊ ဝတ္ထုပါဠဉ္စဿနိဿယော။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿမ္ဘိ၊ နိသဏေအဋ္ဌထိတိယံ၊
ကဏ္ဍေသာဝဏမာသဿ၊ ဒသမေဝသုနိဋ္ဌိတော။ ။
- (၁၂) သမ္ဗာဆန္ဒေနိဝိန္ဒိ၊ ဝါစေန္ဒာပရိယာပုဏ္ဏာ၊
ပသန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝအာကာသေ၊ ဝိဓုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိသေသဂဂဏာဟတွာ၊ ပဗ္ဗေါန္တုအမေဝံပဒံ။ ။

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသော။ မန္တလေးမြို့၏။ အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေး။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝုဗ္ဗိဝေပုဏ္ဏံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကိုးလက်တွာ။ ခြေကုန်၍။ ဘုဗ္ဗိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 ထက္ကံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနတ္ထိ။ မိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထူပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိမ္မေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာလာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟအဓ္မသေစ။ ဂူလိုက်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒေန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ ဝိဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကို လည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူတ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠာ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရန္ဒစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှထပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟောန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဝှစ်ဘာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဓဘာသာ။ ပါဠိပါဠိတော်၏။
 မေကတ္တံ။ တပုန်တပုန်လျှင်တနက်ထနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရုစနတ္ထာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေးစလ
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေစာဗုထိတိအာရာမေ။ မိတ်တော်အကျောင်းတိုက်၌။

ဝယ်။ သီတင်းသုံးထော်မူသော။ ဇာတရုံ။ ဇာတရမည်သော။ ထေရုံ။ မထေရ်
 ကို။ ယာစတိ။ တောင်းပန်၏။ ထေရေန။ မထေရ်သည်။ သုဗ္ဗစိတ္တေန။ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယ။
 စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ ဂှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်။ ရစိထေ။ စီရင်အပ်ကုန်သော။ နိဿယေ။ အနက်ဖြဟ္ဋာဘာသာ မှီရာ
 နိဿယတို့ကို။ ပုနပျံနံ။ အထပ်ထပ်။ ပသဒိတွာန။ ကြည့်ရှု၍။ တတ္ထ။ ထိုနိဿ
 ယတို့၌။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ ဂှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုန္တိ။ လွယ်ပြီဟူ၍။
 သေသေတွာ။ ချွင်းချန်၍။ ဌပိတာယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ။
 ဖျို၍၎င်းအပ်သော။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ ပဝေသေတွာန။ သွင်း၍။ ရပိတဿ။
 ရေးသားပြု ပြင်စီစဉ်အပ်သော။ ပေတဿစဝတ္ထုပါဌဿ။ ပေတဝတ္ထု
 ပါဠိတော်၏လည်း။ နိဿယေ။ အနက်ဖြဟ္ဋာဘာသာ မှီရာနိဿယသည်။
 သက္ကရာဇေ။ လူတို့ဝေါဟာ။ ကောဇာ သက္ကရာဇ်သည်။ သဟဿဒ္ဓိန္ဒိသတေ
 အဗ္ဗုဒ္ဓိတိယံ။ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲ့ရှစ်ချက်၌။ သာဝဏမာသဿ။ သရ
 ဝဏ်နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သောဝါခေါင်လ၏။ ကဗျော။ ဣလပ်ပက္ခဖြစ်သော။ ဧဝ
 မေဝ။ ဆယ်ရက်မြောက်သော ကြာသပတေးနေ့၌သာလျှင်။ သုနိဗ္ဗိတော။
 ကောင်းစွာ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဣဝံနန္တံ။ ဤကျမ်းကို။ သဗ္ဗာဆန္ဓေန။
 ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ။ ပိုချကြကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ။
 သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပသန္ဓေန။ ကြည်ထင်ရှင်စား
 သဖြင့်။ အနာယာသေန။ မပင်ပန်းသဖြင့်။ သုခေန။ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
 စွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ။ ထိမ်မာ ထတ်မြောက်ခြင်းသို့။ ပတွာ။ ရောက်ကြကုန်
 ၍။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိဗ္ဗာဝ။ ထနေတို့ကဲ့သို့။ ဝိဇုကတ္တယပါရ
 ဂူ။ ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက် ကုန်သော။ ဝိသေသပုဂ္ဂဏာ။ ထူးမြတ်
 ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကြကုန်၍။ အမတံ။ သေခြင်း
 ကင်းသော။ ပဒံ။ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်စံ
 ပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါန္တု။ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

နိဂုံးပြီး၏။